

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

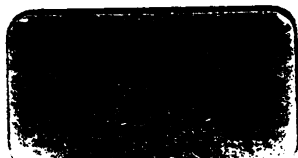

Gd 39.97

**Harvard College
Library**

By Exchange

DE
DIONYSII HALICARNASSENSIS
SCRIPTIS RHETORICIS
QUAESTIONES CRITICAE

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORUM ORDINE
ACADEMIAE WILHELMAE ARGENTINENSIS

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

Leonard Sadée
LEONARDUS SADÉE
SEDINENSIS

ARGENTORATI
APUD CAROLUM I. TRUEBNER.

MDCCCLXXVIII.

Ed 39.97

Harvard College Library,

By Exchange

Nov. 28 1893.

PARENTIBUS CARISSIMIS

S.

Post Reiskianam Dionysii Halicarnassensis editionem opera eius omnia complexam, cum Antiquitatum Romanarum libri firmissimo Urbinatis et Chisiani insignium librorum fundamento critico nisi multos qui pristinam veramque formam revocare studerent viros doctos allexissent, scripta Dionysii rhetorica plus aequo a viris doctis neglecta diu iacuerunt.

Nam qui primus post Reiskium librum de compositione verborum, ut ab hoc ordiar, tractavit Schaeferus¹⁾ bonorum codicum ope destitutus non multum profecit; neque Goellerus²⁾, etsi libros Monacenses haud spernendae notae adhibuit, ad limpidum incorruptumque fontem opusculum revocavit aut, quod verius est, revocare potuit: ignorabat enim eximias copias, quae in Italicis maxime bibliothecis et in Parisina publica latent. Nuperrime demum Hermannus Usenerus quaestione indici scholarum Bonnensium aestivarum a. MDCCCLXXXVIII praemissa de codicibus, quibus liber de compositione verborum, ars quae Dionysii fertur rhetorica, libellus de Thucydidis idiomatis continentur, accuratissime egit atque in uno capite libri de c. v. quarto decimo, quam prorsus novus Dionysius codicum illorum ope fieret, egregie demonstravit.

Habes praeterea qua hunc quidem de comp. verb. librum corrigere possis epitomam e Germanicis exemplis tribus Monacensi, quo eodem Goellerus usus est; Rehdigerano Darm-

¹⁾ Dionysii Halicarnassensis de compositione verborum liber Graece et Latine cum priorum editorum suisque adnotationibus edidit Godofredus Henricus Schaefer. Accedunt eiusdem meletemata critica in Dionysii art. rhetor. cap. I—IV. Lipsiae CIOCCCCVIII || ²⁾ Dionysii Halicarnassensis de compositione verborum liber e copiis bibliothecae regiae Monacensis emendatus edidit Fr. Goeller. Ienae 1815.

stadiensi a Friderico Hanovio Lipsiae a. 1868 editam, ad quas copias lectiones accedunt e Darmstadiensi denuo accuratissime collato a Ferdinando Bendero in Mus. Rhen. vol. XXIV p. 597^{ss} exscriptae. Denique qui nuper¹⁾ „studia critica in Dionysii Halicarnassensis opera rhetorica“ edidit I. van der Vliet libello lectionum varietatem subiecit, quam ex epitomae aliquo exemplari Isaacus Vossius olim in Bircoviana quadam libri de c. v. editione quae nunc in bibliotheca Leidensi asservatur diligenter enotaverat. Exemplar illud Monacensi maxime affine fuit, sed propria etiam praeter ceteros epitomae libros bona habet; cf. e. g. p. 75¹⁰ Reisk. = ind. schol. Bonn. p. XVII vers. 29 *τὸν τοῦ πνεύματος οὐκ ἀποκόπτει τόνον*] var. lect.: *οὐκ ἀποκόπτει τόνον* scholiasta Hermogenis, Laurentianus LIX 15, Vossii codex epitomae; *οὐκ ἀποκόπτει χρόνον* (φθόγγον mg. cod. Darmstad.) Epitoma: *οὐ κατακόπτει τὸν τόνον* Parisinus n. 1741, Guelferbytanus, Venetus Marcianus 508, volgata R. Stephani.

Ad artem rhetoricam emendandam librorum subsidia, quod sciam, praesto non sunt exceptis eis lectionibus, quas in Sylburgiana quadam Lipsiae in bibliotheca asservata e Dudithii exemplari²⁾ a nescio quo enotatas G. H. Schaeferus in meletematis ad quattuor priora artis capita exscripsit. Nota autem codicis Dudithiani est V, quo Veterem librum significari Schaeferus perspexit. Collatio³⁾ pertinet ad artis capita I—IX, ad prooemium libri de antiquis oratoribus, ita tamen, ut a verbis demum ἡ βάρβαρον p. 447⁴ Reisk. incipiat, ad iudicium de Isaeo, cuius titulus in V est Ἰσαῖος Ἀθηναῖος, denique ad iudicium de Dinarcho, cui inscribitur Περὶ Δεινάρχου. Eum librum H. Sauppius in fragmentis Isaevi et Dinarchi emendandis passim adhibuit. Praeterea codicis lectiones epistulis ad Ammaeum I et ad Cn. Pompeium adscriptae sunt, quarum quae ad Aristotelis fragmenta priore

¹⁾ Lugduni-Batavorum MDCCCLXXIV || ²⁾ Cf. Sylburg. vol. II praef. ad Dudithium fol. 1^v; Usenerum in ann. philol. 1873 p. 151 ||

³⁾ Veteris lectiones e Reiskiana sumpsi quae olim G. Wilmannsii fuit, cuius in margine vir doctus nescio quis codicis lectiones discrepantes accurate enotavit.

epistula comprehensa pertinent, ab eodem Sauppio reperiens enotatas in „Nachrichten der Koenigl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Goettingen“ 1863 p. 46ss.

Quae restant Dionysii opera rhetorica, postquam C. G. Kruegerus¹⁾ epistulam ad Cn. Pompeium, de Thucydide iudicium, libellum de Thucydidis idiomatis continuo commentario illustrata edidit quamquam ne ipse quidem codicum subsidiis usus, et haec et reliqua, libri de antiquis oratoribus partem priorem, de Demosthene iudicium, veterum quam vocant censuram (excepto de Dinarcho libello, qui solo Laurentiano plut. LIX 15 nititur et ex eo una cum Isaeo a Petro Victorio Lugduni a. 1580 publici iuris factus est) primum librorum manu scriptorum lectionibus instructa edidit E. Gros²⁾ praeter alios Parisinos maxime usus codicibus bibliothecae publicae n. 1657 (A) et n. 1742 (B). Ei tamen collationi, etsi diligentissime in ea se elaborasse Grosius profitetur³⁾, non magnam fidem irrogandam esse Usenerus gravissimus auctor est; cf. annal. philol. 1873 p. 154.

Qui Grosium exceperit Henricus van Herwerden⁴⁾ primus Italicos codices adhibuit, Ambrosianum D 119 sup. et Palatinum Vaticanum n. 58 in emendandis epistulis ad Ammaeum de Demosthene et Aristotele et ad Cn. Pompeium, Florentinos sex in epistula ad Ammaeum posteriore de Thucydidis idiomatis. Mox idem in editione Lysiae orationum selectarum, quae prodiit Groningae a. MDCCCLXIII, et orationem in Diogitonem et iudicii de Lysia initium (p. 452—471

¹⁾ Dionysii Halicarnassensis historiographica . . . cum priorum editorum suisque adnotationibus edidit Carolus Guilelmus Krüger. Halis Saxonum MDCCCXXIII. — Sicubi in hoc libello Kruegerum laudabo, si nihil addidero, illum librum me intellegere scito || ²⁾ Examen critique des plus célèbres écrivains de la Grèce par Denys d'Halicarnasse; traduit en français . . . collationné sur les manuscrits de la bibliothèque du roi et sur les meilleures éditions par E. Gros. Paris 1826 || ³⁾ vol. I p. XXV. Dans la collation des manuscrits, j'ai recueilli les variantes avec la plus scrupuleuse attention || ⁴⁾ Dionysii Halicarnassensis epistolae criticae tres . . . edidit Henricus van Herwerden. Groningae MDCCCLXI.

Reisk. *ῥήτορος*) e codice Laurentiano plut. LIX 15 et Ambrosiano D 119 sup. emendavit.

Paucas deinde eiusdem Ambrosiani lectiones una cum suis coniecturis Adolfus Kiesslingius in Mus. Rhen. vol. XXIII p. 248^{ss} publicavit.

Ultimus denique Usenerus, postquam in eodem Musei Rhenani volumine XXIII p. 149 Pindari fragmentum Laurentiani ope emendavit et Arnolfo Schaefero alteram libelli cui inscribitur „Abriss der Quellenkunde der Griechischen Geschichte“ editionem paranti Dionysii locos ab hoc viro docto laudatos emendatiores suppeditavit, in annal. philol. a. 1873 p. 145^{ss} Lysiae orationem tricesimam quartam *περὶ τοῦ μὴ καταλύσαι τὴν πατριὸν πολιτείαν Ἀθήνησι* ita edidit, ut hoc uno exemplo manifestum fieret non parvum fructum ex optimorum codicum collatione ad emendandos et Dionysium et scriptores ab illo laudatos rediturum esse. Simul vir doctissimus de codicibus, quibus Dionysii opera rhetorica exceptis libro de comp. verb., libello de Thucydidis idiomatis, arte quae Dionysii fertur rhetorica continentur, ita disseruit, ut nihil fere addere possis.

Ad haec quae enumeravi librorum subsidia si Regionum duorum, Colbertini, Bodleiani lectiones per Reiskianae annotationes hic illic sparsas et quas Herwerdenus e Laurentiano in studiis suis Thucydideis (Traiecti ad Rhenum 1869) exscripsit paucas addideris, habes, quibus crisis Dionysiaca in praesens nitatur; quod fundamentum, si quidem talem lectionum farraginem fundamentum appellare fas est, nullo modo sufficere ad Dionysii textum recte constituendum quivis facile concedet.

Itaque cum in tractandis Dionysii scriptis rhetoricis maximeque iis, quae de antiquis oratoribus et historicis agunt, normam regulamque desiderarem, cum Ambrosianum D 119 sup. et Laurentianum plut. LIX 15 praestantissimos esse scirem, anno 1877 per itineris aestivi tempus Ambrosianum contuli totum¹⁾, Laurentiani partem eam, quae de antiquis

¹⁾ Praeter hunc optimum codicem inspexi Ambrosianum C 32 sup. Codex est chartaceus in quarto saec. XV; in folio codici praefixo le-

oratoribus est; praeterea e Laurentianis plut. LVIII 12 et plut. LX 16 lectiones ad libellum de Thucydidis idiomatis pertinentes enotavi, ex quibus eas tantum exhibebo, quae a vulgata in Thucydidis verbis discedunt (cf. infra Caput III). Quattuor hos codices cum editione Tauchnitziana e Reiskiana expressa contuli. Paginarum et versuum numeri, nisi quid contra monuero, Reiskianae sunt¹⁾.

Ceterum cum conferendi officium facilius sit, si ad alienam eiusdem codicis collationem tuam redigere possis, intricatius paullo, si primus codicem conferas, neque mirum est, quod habeo quae addam perpauca eaque levia ad Useneri Lysiacae orationis collationem, plura ad Herwerdeni epistularum ad Ammaeum I et ad Cn. Pompeium — nam eiusdem Lysiae orationum selectarum editio mihi praesto tum non fuit — et si quae oculos meos fugerunt, viros doctos aequi boni consulturos spero. Atque ut brevis sim, ad Useneri collationem ex Ambrosiano (M) addenda habeo haec²⁾: Argum. vers. 8 *εισηγήσατο* M Useneri] *εισηγήγατο* M || 9 *τοῖς* *τοῖς* M || 24 *ἄστεως* FT: *ἄστεος* MPAB volgo] *ἄστεος* M¹ pr., corr. *ἄστεως* || 34 *ὑμ[εῖς* M, *ει* in ras.] *ὑμᾶς* M¹ pr., corr. *ὑμεῖς* || 55 δ' FPAB: δὲ MG volgo] δ' M || 58 *καλὸς*: *καλῶς* M, FT] *καλῶς* M¹ pr., corr. *καλῶς* (sic). Ex Laurentiano (F) addo haec³⁾:

guntur haec: „Aratus; Dionysii Halicarnassei quaedam de historicis et rhetoribus; Nicander cum scholiis; Lycophronis Cassandra cum prolegomenis Isaaci Tzetzae; ex libris Io. Vinc. Pinelli.“ Dionysii est veterum censura quae dicitur, incipit fol. 63 recto, praescripta habet verba *διονυσίου ἀλικαρνασέως*, quem eundem titulum in codice Parisino n. 2847 exstare testatur Grosius t. III p. 300; cf. Usener. ind. schol. Bonn. p. VI. Codex est e deterioribus, quippe qui p. 4177 cum Reiskiana concinens praebeat *παρθένης· καὶ κτλ.*; vide Grosianam t. III p. 30213.

¹⁾ In sequentibus erit p. 30 = pagina 30 Reisk., pag. 30 = pagina 30 huius libelli. Praeterea moneo versuum confinia a me significari hac lineola |, foliorum rectorum et versorum hac ¹ || ²⁾ Minutias adnotavi has: vers. 12 (versus sunt Useneri l. l.) *γένοιτο*, cum ras. supra γ M Useneri] *γένοιτο*, supra γ hasta erasa est paullo longior prioris litterae ν vocis *ἀθηναίων* vers. 11 || 17 *καταλελείφθαι* *καταλελείφθαι*, supra tertium α ras. || *μηδ' αὖν* *μηδ' αὖν*; cf. quae de hac scriptura dicam Cap. I § 3 in. || 42 *καθὸ* *καθ' δ* M *καθ' δ* F || 65 *ἀμελοῦντας*] *ἀμελοῦντα* // s || 75 *οὐκ οὐν*] *οὐκοῦν* M *οὐκ οὐν* F. || ³⁾ Accentus spiritusque omissos

Argum. vers. 12 ///γράφει, una littera erasa F Useneri] ///γράφει una litt. eras., γ ex parte in ras. F² || 13 πολιτευομένων] πολιτευμένων, ο superscr. F² || 14 ἐπιτηδείως] ἐπιτηδίως F¹, corr. F² || 22 πάσχειν] πάσχειν, ν in ras. F¹ ut vid. ||

31 | τοὺς ὑπάρχοντας πολί
| αὐπολοῦμεν οὐκ ἂν
| εμοίγε πιθώμεθα

add. F² in mg.] verba add. F¹ in mg.; πολί] λι F², λ in ras. || 35 δημοκρατήσεσθε] δημοκρατήσεσθε, alterum ε in ras. F² || 38 ἀποθανόντας] ἀποθανόντων F¹ pr. || 52 ἀμφοτέροις] ἀμφοτεροις (sic), ι corr. ex ν F || 73 ω̄ M: ω̄ ἀθρηναῖοι ceteri libri] ω̄ F, M.

Tenne hoc spicilegium largior excipiat eorum messis, quae Herwerdeni apparatusi critico inserenda sunt. Ceterum non omnia hic apposui, quibus Ambrosianus a viri docti Batavi editione differt; elisiones neglectas ¹⁾ scribendique minutias, quibus codex a Reiskiana recedit, inter cetera eiusdem generis infra Cap. I § 3 perscribam. Herwerdeni verba, quatenus res postulare videbatur, integra adieci; quae vir doctus in annotationibus ex Ambrosiano exscripsit, eadem qua ille nota significavi; ubi codicis nota deest, verba ex Herwerdeni textu quem vocant arcessivi.

I. Minoris momenti haec adnotavi ²⁾: p. 12 Herw. (p. 719³ Reisk.) ἐν τι Herw.] ἐν τι M; cf. 331 ἐνεστιν pro ἔνεστιν || 215 (721¹¹) ῥήτορικὰς] ῥήτορικὰς || 18 (722³) πίστεων] πίστεων μαρτυρίαις, μαρτ. del. M¹ || 34 (723²) αὐτοῦ] αὐτοῦ || 42 (724⁸) ἔτος

falsosve non noto. Levicula exscripsi haec: vers. 6 ἀρχαίαν] ἀρχαίαν

• F¹ pr. || 14 γοῦν] γ' οὔν || 16 ω̄] ω̄, spiritus numquam additur || 25 καταδουλώσθαι F¹] καταδουλώσθαι F¹ || 26 γένει] post γένει ras. || 30 ἀθρηναῖον (τινα) FM] ἀθρηναῖον F || 37 ὀλιγαρχίας] ὀλιγ' ἀρχίας, cf. 44 ὀλιγαρχίας (sic), 65 ὀλίγων || 46 ὅταν] ὅτ' ἂν, cf. exempla Cap. I § 2 in. ||

¹⁾ Hiatus uno tantum loco recte tollitur p. 7311 ἐνταῦθ' ὁμοίως || ²⁾ Paginae et versus sunt editionis Herwerdenianae, cuius praeter alios operum errores (cf. Herw. Errata et Monenda) corrigas hos p. 717 ἔχοι, l. ἔχει, p. 102 ἀποδιδόναι, l. διδόναι; cf. Sauppium in „Nachrichten d. Goett. Ges. d. Wiss.“ 1863 p. 56.

ἔχων Ambr.] ἔτος ἔχον || 59 (7269) ὧνδρες Ἀθηναῖοι ^θ ω, itemque p. 121, 5, 8, 14, 18, 22 (7377, 12, 15; 7383, 8, 13) || 10 (72610) παρίσταται μοι || περίσταται μοι || 22 (7279) ἐκ Χαλκίδος || ἐν χαλκίδος || 78 (72914) δι' αὐτῶν || δι' αὐτὸν || 17 (7308) ἐπαγωγαῖς || ἐπαγογαῖς || 19 (73010) διὰ τοῦ || δι' αὐτοῦ, cf. Saupp. in „Nachr. d. Goett. Ges. d. Wiss.“ 1863 p. 59. 60 || 81 (7312) τὸ μὲν παράδειγμα || τὸ μὲν ἐπαγωγή ἐστι, παράδειγμα, ἐπαγωγή ἐστι del. M¹ || 6 (7316) διὰ τοῦ δεικνύναι || διὰ τὸ δεικνύναι || 922 (7344) Χάριτος || χάριτος, cf. Saupp. l. l. p. 56 || 105 (73410) οὔτος || οὕτως || 10 (73415) [5]¹⁾ post ἐποίησαντο in Amb. lacuna 18 fere litt. || lac. 20—22 litt. || 19 (7357) τετρακισχιλίους || τετρακισχιλίους || 115 (73515) τῶν δὲ πολιτῶν ὀπλίτας διαχιλίους || τῶν πολιτῶν ὀπλίτας δεδισχιλίους (sic) || 13 (7364) διαβαλεῖν || διαβαλεῖς || 22 (73614) ἐκράτησε || ἐκράτισε || 23 (73615) κατὰ Φιλίππου || καταφίλιππον || 1225 (73818) τελευταία || τελευτέα || 27 (7391) ὧνδρες Ἀθηναῖοι ^ω ἄ^θ || 133 (7395) δώδεκα || δέκα || 9 (73912) ἄλλος || ἄλλως || 141 (7405) αὐτῷ || αὐτῷ || 176 (7454) παρὰ περὶ || 18 (7461) [8] μετ' ἐκεῖνο γὰρ, omis-
sis vocabulis συνέβη ὁ πόλεμος, relicto tamen spatio. Amb. [9] ποίοις γ' οὖν Amb.] μετεκεῖνο γὰρ lacuna 9—12 litt. ποίους γ' οὖν || 184 (74611) [2] ἐντετευχῶς Amb.] ἐντετευχῶς || 193 (74713) ἀρμόττη || ἀρμόττην, ν del. M¹; cf. Saupp. l. l. p. 50 ad vers. 12 || 25 (7498) κατεσκεύασε || κατεσκεύασαι || 217 (75110) τὰ τυχήματα || τὰ τυχήματα || 226 (7532) Δημοσθένην || δημοσθέ-
νη, sequitur ἔπειτα || 21 (7543) ὅσων || ὅσον || 234 (75412) δεῖ || δῆ || 6 (75414) τρόπος ὁ κατὰ || τρόπος || κατὰ || 252 (75710) ἐμέμψαντο || ἐμέμψατο M¹ pr. || 20 (7589) ἐπιτηδεύη || ἐπιτηδεύει || 262 (75812) τῶν εἰς τὴν || τῶν τὴν || 4 (7592) ὑπεριδοῦσα || ὑπερι-
δοῦσαν || 12 (75911) κάκιον || κακίων || 282 (76110) κατεσκευασμέ-
νην || κατασκευασμένην || 3 (76111) δ' ἀμωμήτω || δὲ ἀμωμήτω (sic) || 8 (76115) κατ' αὐτὸν || καθ' αὐτὸν || 13 (7625) ἐν αὐτοῖς || ἐν τοῖς M¹ pr. || 14 (76215) ἀλλὰ τῆς || ἀλλας M¹ pr. || 291 (76212) ^ω
γνωρίμων || γνωρίμην, ω superscr. M² || 304 (76413) ὅτι || ὅτε || 14 (7657) ἐπικινδυνωτάτων, (ἐπικινδυνωτέρων Herw.) || ἐπικινδυ-
νωτάτων || 20 (76512) μεγάλων || μεγάλως || 313 (7662) Πλάτωνά

¹⁾ Numeri his uncinis [] inclusi Herwerdeni adnotationum sunt.

Πλάτων ἃ M¹, Πλάτων—ἃ M² || 334 (769₁) μὴ ταύθ, [2] με-
τὰ ταῦτα Par.] μὴ ταῦτα || 13 (769₁₁) μέχρι τοῦ] μέχρι ποῦ ||
345 (770₁₀) ἐπραξαν] ἐπραξεν || 352 (771₁₁) δεῖ] δῆ M¹ pr. || 6-7
(771₁₆) verba ἐπὶ τῶν αὐτῶν μένει πραγμάτων καὶ τὰ μάλιστα

add. in mg. M¹ || 368 (773₆) ἀσαφὲς] ἀσφῆς M¹ || 16-17 (773₁₅)
verba μεταβαίνει· αἰγυπτίων τε ἄρχεται διηγημάτων add. in
mg. M¹ || 21 (774₁) γενομένας] γεγόμενα || 376 (774₁₂) κακοῖς]
κακοῦς || 381 (776₂) verba μετὰ τῶν ἐπιθέτων ἀρετῶν. ἱκανῶς
ἐν ταύτῃ add. in mg. M¹ || 4 (776₅) ταύτην] ταύτην οἱ θῶν μί-
μησις, verba οἱ θῶν μίμησις del. M¹ || 16 (776₁₇) Ἡρόδοτος]
Ἡρόδο (sic) || 412 (780₁) πολυωφελῇ] πολλὴ ἀφελῇ M¹, πολυω-
φελῇ in mg. M² || 18 (781₆) ὑπ' αὐτοῦ] ὑφ' αὐτοῦ (sic) || 19 (781₈)
Σικελίας] σικελίαν || 434 (783₂) οἰκονομίας] εἰκονομίας || 6 (783₃)

ἐπιμελείας] ἐπιμελίας || 9 (783₇) τετελεκῶς] τελελεκῶς, corr.
M² || 11 (783₉) πρωτεύουσιν] προτεύουσιν || 4412 (785₂) ἔστι; τὸ]
ἔστιν; τὸ, ν del. M¹ || 468 (787₇) Σειληνοῦ] σιληνοῦ.

II. Notabilia exscripti haec: p. 28 (721₄) γράψαι γε]
γραψαι τε (sic) || 32 (723₁) [2] Ὑπερείδην Amb.] ὑπερίδην || 68
(728₅) Ἑρμείαν] ἐρμείαν, cf. 659₉ Ἑρμῖα || 1318 (740₄) [10] διή-
σουσιν. Ὁ δὲ] δώσουσιν spatium 12—14 litt. vacuum ὁ δὲ, cf.
tamen Cap. I § 4, I extr. || 1614 (744₁) Θηβαίοις [3] Recte ita Am-
bros. et Demosth. l. l.] θηβαίους (sic) || 1714 (745₁₃) παρὰ τὸ
ἀναίτιον, ὡς αἴτιον [6] παρὰ τὸν αἴτιον, om. voc. ὡς αἴτιον,
Amb.] παρὰ τὸν ἀναίτιον || 16 (745₁₄₋₁₅) μετὰ τοῦτο ὡς διὰ τοῦ-
το] μετὰ τοῦτο || μάλισθ' οἱ ἐν] μάλιστα ἐν || 1816 (747₆) τὸ κα-
λῶς] καλῶς, cf. Saupp. l. l. p. 47 vers. 6, p. 48 ad eundem ver-
sum || 20 (747₁₀₋₁₁) [10] omisi vocabula: ὡς ὁ φόνου ἄξια ποιή-
σας πατήρ, εἰ ὑπὸ τοῦ νόου τοῦ ἑαυτοῦ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπά-
γεται, quae leguntur in codd. et edd. Absunt ab Amb. libro] in
mg. add. M¹ rubro (vide Cap. I § 3) ὡς ὁ φόνου ἄξια ποιήσας
πατήρ (per comp.) εἰ ὑπὸ τοῦ νόου τοῦ ἑαυτοῦ τὴν ἐπιθανάτω
ἀπάγεται; cf. Saupp. l. l. p. 49 ad vers. 10. Ceterum egregie
hic locus illustrat, quomodo lectoris notae in posteriorum codi-
cum textum irrepserint || 193 (747₁₃) ἐνίοτε] ἐνίοις, cf. Saupp. l. l.
p. 50 ad vers. 12 || 261 (758₁₁) ναμάτων [1] Codices quidam

σωμάτων] σωμάτων || 26s (759r) φέρεται [3] διαφέρεται Paris. εἰςφύρεται meus P(alatinus) εἰςφύρεται || 271 (7601-3) πλοῦτον ὀνομάτων ἐπιδεικνυμένη κενόν· ὑπεριδοῦσά τε τῶν κυρίων κὰν τῇ κοινῇ χρήσει κειμένων [1] κενόν male om. Ambros., nec melius post κυρίων supplet ὀνομάτων] πλοῦτον ὀνομάτων ἐπιδεικνυμένη· ὑπεριδοῦσα δὲ τῶν κυρίων ὀνομάτων καὶ τῇ κοινῇ χρήσει κειμένων || 10 (76012) πολυτέλειά τις. [5] πολλὸς ὁ τελετής cod. P¹) πολλὸς ὁ τελετής || 15 (7611) Πλάτων. [9] Hic meus cod. P inserit τῆς τοιαύτης φράσεως] πλάτων τῆς τοιαύτης φράσεως || 21 (7617) Χείρων μὲν] χείρων || 282 (76110) καὶ δοκοῦσαν] δοκοῦσαν || 10 (7621-2) ὄνομ' ἔθετο αὐτῇ διθύραμβον. [5] Cod. P τὸ διθύραμβον] ὄνομα^α ἔθετο αὐτῇ (sic) τὸ διθύραμβον, ^α μ del. M¹ || 18 (76210) [8] Legitur nempe in eo codice (i. e. in Ambr.) sic: παραδείγμα (sic) δὲ τῆς ἰσχνῆς καὶ ὑψηλῆς, etc.] παραδείγματα δὲ τῆς ἰσχνῆς καὶ ὑψηλῆς || 3215 (7684) αὐτός γε] αὐτός τε || 17 (7685-6) φησιν Ἑλληνίδας πολλὰς] φησὶ πολλὰς ἑλληνίδας || 335 (7692) κάλλιστα. [3] μάλιστα Par. et P meus] μάλιστα || 9 (7697) [6] προσεκδεδωκότος Amb.] προσεκδεδωκότος || 348 (77010) κὰν ἀνεπιτηδεῖω. [2] Vulgo ἐπιτηδεῖω, quod correxi praeunte Kruegero] καὶ ἐνεπιτηδεῖω, cum ras. supra ε 2; quae lectio veri vestigium servavit || 10 (77015) ἑτέρας [4] cod. Par. et meus cod. P ἑτέροις] ἑτέροις || 3515 (77210) καὶ τὰ τέρπν' ἄνθ' ἀφροδίσια [4] e cod. Paris. et meo P: καὶ τὰ τερπίθεα (sic) ἀφροδίσια exhibentibus: . . Amb. hab. τερπίθεα (sic)] καὶ τὰ τερπίθεα (sic) ἀφροδῆσια || 3710 (7751) τύπον. [5] Mox pro τύπον quidam codd. τοῦτον habent] τοῦτον || 15 (7756) ὄφελος. τίς; ἦ. [8] In Cod. Ambr. ad vocabulum τι (sic habet pro τίς) in praegressis adscriptum vidi in margine λείπει] λείπει adscripsit m. rec. in mg. non ad vocabulum τι, sed iuxta ultimum fol. 48^r versum περὶ τοὺς (ους in ras.) λόγους ὄφελός τι/// (σ eras.) ἡ καθαρὰ τοῖς ὀνόμασι || 386 (7766) τὰ γ' (del. Herw.) ἡθῆ] τὰ τε ἡθῆ || 13 (77614) Τῆς δὲ φράσεως [5] codex P, qui δὲ omittit post τῆς]

¹) Videtur Herwerdenus in sequentibus nonnunquam aut notas Ambr. et P confudisse aut notam Ambr. addere oblitus esse.

τῆς φράσεως || 42¹⁸ (782¹¹) Ἀρχαϊκὰς [6] Nam neque quorundam librorum scriptura (inter quos libros est P meus) Ἀρχαϊκὰς extra dubitationem est posita etc.] ἀρχαϊκὰς, et 45¹⁷ (786¹²) ἀρχαϊκῶν || 44¹⁹ (785¹⁰) ὁ] ὡς ὁ.

III. Tertio loco eas lectiones adscribam, quibus Dionysii verba aut certissime emendentur aut ita mutantur, ut vitii sedes detegatur.

p. 420 (725¹²⁻¹³) περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ξενικοῦ στρατεύματος περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ξενικοῦ στρατεύματος

11¹¹ (736³) περὶ δὲ πέντε λόγους δημοσίους. [1] Notabili modo in Amb. haec corrupta sunt: περὶ δὲ λόγους δηλώσει οἷς εἰς. Legitur tamen sana lectio in margine. περὶ δὲ λόγους δηλώσει οὗς textus, in mg. M¹ rubro πέντε δὲ λόγους δημοσίους. Cf. Sauppium in „Goett. gel. Anzeig.“ 1863 p. 125.

16 (736⁷) τοὺς ἄλλους αὐτοῦ λόγους μάλιστ' εὐδοκμοῦντας τοὺς ἄλλους αὐτοῦ λόγους τοὺς μάλιστα εὐδοκμοῦντας

14¹⁹ (741⁹) Δημοσθένους παρακαλέσαντος αὐτοὺς δημοσθένους παρακαλέσαντος αὐτόν, sc. τὸν δῆμον.

15¹⁶ (742¹⁷) ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου [6] λόγῳ. [6] Adididi articulum ante στεφάνου. ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. Alia exempla, si quidem in re certissima iis opus est, habes p. 119³, 949¹, 1096³. Cf. v. c. cap. XII: πλὴν ἐνὸς τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου κτέ.

16¹ (743⁷⁻⁸) τὰ τότε συμβάντα διεξεληθὼν, διεξεληθὼν δὲ καὶ τοὺς ῥηθέντας ὑφ' ἐαυτοῦ λόγους τὰ τότε συμβάντα διεξεληθὼν, διεξεληθὼν¹⁾ δὲ τοὺς ῥηθέντας κτλ.

19²² (749⁵) πολλῶ νεωτέρας. [5] Vulgo πολλῶν absurde. πολλῶ νεωτέρας

21¹⁵ (752⁴⁻⁶) ἀσεβεῖν ὁμο- ἀσεβεῖν ὁμολογῶ· καὶ εἶγε

¹⁾ διεξεληθὼν M.

λογῷ καὶ εἶγε βουληθεὶς ἐγκώ-
μιον αὐτοῦ γράφειν ψόγους
[14] τινὰς ἐγκαταπλέκω τοῖς
ἐπαίνοις. [14] Ita ex ingenio re-
scripsi pro λόγους, omisso νό-
μους post ἐπαίνοις cum Amb.
Ψόγους rescribendum esse iam
non latuit Reiskium, cui obse-
cutus praeterea dedi ἐγκατα-
πλέκω pro συγκαταπλέκω.

23¹⁰ (755¹) κράτιστον

13 (755⁴⁻⁵) καταλιπὼν [ἐν
del. Reisk.] τοῖς ἀναγνωσο-
μένοις τὴν διάγνωσιν ὁπότε-
ρὸς ἐστι κρείττων

25¹⁷ (758⁵) μίγμα [9] ἐκα-
τέρων τῶν χαρακτήρων. [9]
Volgo male δαῖγμα. Quod re-
stitui cum Kruegero, habet
cod. Paris., et ita legitur in
libello περὶ τῆς δεινότητος
Δημοσθένους.

26¹² (759¹¹) καὶ γὰρ ἀηδε-
στέρα τῆς ἐτέρας. [5] Om.
meus γάρ, et mox τῆς ἐτέ-
ρας; quod, ut verisimile est,
propter τὸ ὁμοιοτέλετον ex-
cidit.

28³ (761¹²) ἢ γὰρ οὐδὲν τόθ'
(add. Herw.) ἀμαρτάνει κα-
θάπαξ [2] ἢ βραχύ τι κομιδῇ
[3]. [2] Om. cod. P. [3] In-
verso ordine κομιδῇ βραχύ τι
idem cod. P.

Verba ἢ — βραχύ τι ut in textum recipienda esse cen-

βουληθεὶς ἐγκώμιον αὐτοῦ
γράφειν | λόγους τινὰς συγκα-
ταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις· ἀδι-
κεῖν φημι | καὶ παρεκ-
βαίνειν τοὺς καθεστῶ-
τας ἡμῖν ἐπὶ τοῖς ἐπαί-
νοις | νόμους. Verba ἀδι-
κεῖν — νόμους neglexit Herw.
Cf. Saupp. in „Goett. gel. An-
zeig.“ 1863 p. 123.

κράτιστον. Ceterum ni fallor
plura hic intercederunt.

καταλιπὼν . . .

. . . πότερός

ἐστι κρείττων

δαῖγμα ἐκατέρου τῶν χαρα-
κτήρων. Codicis lectio sanis-
sima est; cf. quae paullo infra
dicam ad p. 28³ Herw.

καὶ γὰρ ἀηδεστέρα. Cf. quae
infra Cap. IV dicam ad p. 541
17^{ss}.

ἢ γὰρ οὐδὲν ἀμαρτάνει ἢ κο-
μιδῇ βραχύ τι. Καθάπαξ ἢ
βραχύ τι κομιδῇ legitur de
Dem. p. 968^{1s}.

seam, qualia in Ambrosiano leguntur, haec facit causa, quod Dionysius, etsi dixit: *Θήσω δ' αὐταῖς λέξεσιν ὡς ἐκεῖ* (de Dem. p. 964^{12ss}) *γέγραφα* (p. 25¹³ Herwerd.), minime verbo tenus singula transcripsit, sed eandem sententiam isdem verbis transpositis aut aliis paucioribus nonnumquam expressit; cf. e. g.

p. 760¹⁶ τῆς ἐγκατασκευῆς
καὶ ἐξηλλαγμένης λέξεως

761³ περὶ ἀνδρὸς

760¹⁵ μηδεὶς δέ με ταῦτα
ἡγείσθω λέγειν

761¹⁵ ταῦτα γὰρ οἱ τε κατ'
αὐτὸν γενόμενοι πάντες ἐπι-
τιμῶσιν· ὧν τὰ ὀνόματα οὐ-
δὲν δεῖ με λέγειν κτλ.

p. 967⁵ τῆς ἐξηλλαγμένης
καὶ ἐγκατασκευῆς λέξεως

967⁸ ὑπὲρ ἀνδρὸς

967⁴ μηδεὶς δέ με τὰ τοι-
αῦτα ὑπολάβῃ λέγειν

968⁴ ταῦτα μέντοι καὶ οἱ
κατ' αὐτὸν ἐκείνων γενόμενοι
ὡς ἀμαρτάνονται τῷ ἀνδρὶ ἐπι-
τιμῶσιν· ὧν τὰ ὀνόματα οὐ-
θὲν δεόμαι λέγειν κτλ.¹⁾

Accedit, quod adverbium κομιδῇ voci ad quam pertinet et postponitur et praeponitur, ita ut mutata collocatio κομιδῇ βραχύ τι nullam omnino offensionem praebeat; cf. p. 766⁵ οὐδέποτε ἢ σπανίως γε κομιδῇ. 850³ κομιδῇ τινες ἦσαν ὀλλοι. 1113¹⁰ εἴ τις εἴη κομιδῇ σκαιός.

Eadem ratione ductus proximos tres locos ex Ambrosiano edendos censeo.

p. 28⁹ (761¹⁷) Τοῦτο γὰρ
δὴ τὸ λαμπρότατον. [6] . . om.
cod. P . . . δὴ

ὡς ἔοικε. [6] ὡς ἔοικεν om.
cod. P.

19-20 (762¹¹) ἐν ᾧ τοὺς ἐρω-
τικούς διατίθεται. λόγους δ'
Σωκράτης. [9] διατέθεται,
omissis vocabulis ὁ Σωκράτης,
cod. Amb. et: διατέθεται ὁ
Σωκράτης λόγους cod. P.

τοῦτο γὰρ τὸ λαμπρότατον

ὡς ἔοικεν om. M, cum ABC
Grosii; C add. in mg.

ἐν ᾧ τοὺς ἐρωτικούς ὁ σωκρά-
της διατέθεται λόγους

¹⁾ cf. Cap. III part. post. I, A, ubi alia exempla congeSSI.

34₁ (770₄) οὕτω [1]. adn. οὕτω
[1]: Sic Reiskius quoque pro
vulgato οὕτε.

35₁₁ (772₅) πλείον πλέον
16 (772₁₁) ἐν ιστορίαις γρα- ἐν ιστορίας γραφῇ; cf. A. R
φῆς. [5] Fortasse legendum II 30 p. 151₆ Kiessl.: ὧν ἄν
ἐν ιστορίας γραφῇ, vel cum τις καὶ λόγους ποιήσαιτο ἐν
Kruegero ἐν ιστορικαῖς γρα- ιστορίας γραφῇ. Simil. XII 8
φαῖς. Minus placet, quod p. 182₁₉.
Reiskius coniecit ἐν ιστορίαις
καὶ γραφαῖς. In re incertiore
nihil novavi.

41₈ (780₆) παραλαμβάνειν. παραλαμβάνειν
[4] a Sylburgio gratus accepi
παραλαμβάνειν pro περιλαμ-
βάνειν.

42₁₀ (782₂) ψοφοδεῶς αὐ- ἀλλὰ ψοφοδεῖς καὶ τοὺς δη-
τοὺς δημηγοροῦντας καὶ ἐλ- μηγοροῦντας καταλείπειν τὰς
λείποντας δυνάμεις κατὰ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς προαιρέσεις
προαιρέσεις ὁμοίως ἅπαντας ὁμοίους ἅπαντας ποιεῖ. Ante
ποιεῖ Herw. e coniectura. τὰς δυνάμεις videtur lacuna
statuenda esse.

43₁₆ (783₁₃) καὶ γὰρ καὶ καὶ γὰρ ἐθνῶν εἴρηκεν οἰκισ-
ἐθνῶν εἴρηκεν οἰκισμούς μούς

44₁ (784₈) πολλοὺς δὲ νό- πολλοὺς δὲ νόμους ἀκοῦσαι
μους ἀκριβῶσαι καὶ [1] πολι- πολιτῶν τε (l. πολιτειῶν τε)
τειῶν σχήματα. [1] νόμους σχήματα
ἀκοῦσαι πολ. codd., quam
lectionem, quia neque ἀκοῦ-
σαι ferri neque καὶ abesse
potest, de coniectura mea mu-
tavi.

His praemissis quodnam in hoc libello consilium secu-
tus sim, paucis explicandum. Quattuor erunt capita, quorum
primo de Florentino et Ambrosiano ita agam, ut pauca de
ratione inter hos duos codices intercedente praefatus codices

describam, lectiones deinde eas, quae ad ipsius Dionysii¹⁾ verba pertinent, disponam atque aestimem. Secundo exponam, qualia legantur in Florentino et Ambrosiano priorum auctorum, quae apud solum fere Dionysium exstant, fragmenta, Pindari dico Thrasymachi Lysiae Isaei Dinarchi Theophrasti Philochori Demetrii Magnetis. Tertio capite, cum quaestio restet, quales ceteri auctores quos integros tenemus apud Dionysium legantur, speciminis causa de Dionysii exemplari agam Thucydidio²⁾. Quarto denique proprio Marte locis nonnullis medelam afferre temptabo; in quod caput eos quoque locos delegavi, quibus codicum lectiones quamquam et ipsae depravatae sanandi ansam praebere mihi visae sunt. Ceterum non ingratum plerisque facturum me credidi, si eas quoque Florentini et Ambrosiani lectiones, quas Herwerdenus in editione Lysiae orationum selectarum primus pervolgavit, denuo exscriberem; ille enim libellus, ni fallor, et in pauciorum manibus versatur et habet, quae emendatione indigeant.

Initium facturum quaestionum non possum non ex animo gratiam referre viris doctissimis praeceptoribusque meis dilectissimis Rudolfo Schoellio et Guilelmo Studemundio, qui singulari cum benignitate et re et opera et prudentibus consiliis me adiuverunt rogantique nunquam defuerunt. Commilitones alterum Florentinum Hectorem Pais alterum Argentoratensem Hermannum Crohn, cum paucis locis de lectionibus dubitarem, summa cum comitate codices Italicos meum in usum denuo inspexisse grato animo profiteor.

¹⁾ In eadem parte etiam metaphrases locorum laudatorum sedem habere volui || ²⁾ De Dionysii exemplari Isocrateo quaestio, quam et ipse incohavi, a C. Fuhrio (Mus. Rhen. XXXIII 326ss) nuper occupata est; cuius ex disceptatione denuo intellexi codicem Ambrosianum rarissime e ceteris eiusdem familiae libris corrigi. De Dionysii exemplari Demosthenico quaestionem differre temporum angustiis cogor.

Caput I.

§ 1.

De ratione, quae inter Florentinum et Ambrosianum intercedit.

Dionysii de oratoribus antiquis pars prior, de Dinarcho libellus, epistula ad Cn. Pompeium, de Thucydide iudicium, de admiranda ut volgo ferunt vi dicendi in Demosthene liber, epistula ad Ammaeum prior duabus librorum familiis memoriae tradita sunt, quarum alterius antesignanus Florentinus de oratoribus antiquis partem priorem, mutilato tamen prooemio, et Dinarchum exhibet, alterius princeps Ambrosianus excepto Dinarcho quae nominavi omnia; qui praeterea in iudicium vocandi sunt Palatinus Vaticanae n. 58 (P) et Parisini A n. 1657 B n. 1742 ex eodem cum Ambrosiano archetypo fluxerunt, ita tamen, ut operum ordo in PA immutaretur, et in altero Parisino iudicium de Thucydide periret, cuius iacturae non minus quam permutationis illius causas rectissime Usenerus explicavit in annal. philol. 1873 p. 150, ad quem lectores delegasse satis habeo. Eidem, quod Florentinum falso olim codicum MPAB archetypum a se habitum esse statuit (l. l. p. 154), prorsus adsentior. In ceteris vero, quae de duarum familiarum necessitudine dixit, paullo longius progredi posse mihi videor; in quo si propter fidem aetatemque neglectis ceteris eiusdem familiae codicibus solus Ambrosianus Florentino opponitur, et simplicior quaestio fit et utilior.

Iudicium de ratione, quae inter Florentinum et Ambrosianum intercedat, ex Ambrosiani nonnullis lacunis spatio vacuo relicto significatis pendet. Florentinus etsi eis locis continuum textum praebet, duobus certe ipsis adnotationum reliquiis archetypi lacunam indicat. Habes enim p. 570^{ss} = Isocr. de pace § 12 haec

in Florentino:

in Ambrosiano:

θανμάζω δὲ τὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων εἰς μηκέτι μνημονεύουσι,

θανμάζω δὲ τὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων εἰς μηκέτι μνημονεύουσι

τὰ τῶν νεωτέρων¹⁾ εἰ μὴδ' τὰ τῶν νεωτέρων εἰ μηδενὸς
 ἐνὸς ἀσύναπται δια μέν lac. 10—12 litt. | 7—9 litt.
 γὰρ τοὺς παραινοῦντας τῆς διὰ μὲν γὰρ τοὺς παραινοῦν-
 εἰρήνης οὐθὲν πῶποτε οὐδ' τας lac. 13—15 litt. οὐθὲν
 ἐλλειπῇ ἐπάθομεν. πῶποτε lac. 13—15 litt. ἐπά-
 θομεν.

Luculentus profecto locus est et qui plura certissime docere nos possit.

1. Ambrosiani exemplaris idem fuit archetypus atque eius, ex quo nescio quis librum de compositione verborum, de antiquis oratoribus partem priorem, libellum de Dinarcho transcripsit et cum ceteris operibus, quae nunc Florentino continentur (cf. pag. 32), coniunxit; ex eo libro per nonnullos gradus ni fallor Florentinus fluxit. Florentinum autem dico primam codicis manum; nam de manu secunda aliter iudicandum est; cf. quae infra dicam. Lacunarum nempe communitas communem originem arguit. Nimirum latet in verbo ἀσύναπται lectoris alicuius nota ἀσύναπτα, quam cur apposuerit, Ambrosiani lacuna monstrat. Perierunt enim Isocratis verba ἀκηκόασιν ὅτι, quibus quod in Ambrosiano iusto (12 litt.) maius spatium (17—21 litt.) destinatum est, nihil hoc ad rem facit. Erat autem in eo quoque codice, unde Florentinus derivatus est, spatium vacuum relictum; nam verbum ἀσύναπτα aut in ipso hoc spatio lector aliquis scripserat aut, quod verisimilius est, cum in margine apposuisset, librarius deinde, qui novum exemplum ex eo transcripsit, hoc verbo lacunam recte expleri ratus in textum recepit. Neque enim casu factum est, ut vox ἀσύναπται Ambrosiani lacunae responderet. Idem docent verba οὐδ' ἐλλειπῇ, ἐ quibus facile quivis notam λείπει eliciet; Ambrosiani autem spatium vacuum — periit vox καὶ — cur haec nota addita sit, diserte indicat. Ac ne quis ea de re dubitet, interpolata particula (διὰ μὲν) γὰρ certissimo documento est hiatus illos in archetypo fuisse; alioqui enim addi non potuit.

¹⁾ verba εἰ — νεωτέρων add. F² in mg.

2. Archetypi vitia in Ambrosiani exemplari iniuria temporum novis vitiis cumulata sunt, quibus Florentinus, utpote qui ducentos fere et quinquaginta annos ab Ambrosiano distet, deformatus non est. Probant hoc verba τῆς εἰρήνης in Florentino servata, quamquam in eo et ipso verbum ἀντέχεσθαι lacuna non significata periit. Ambrosianus, etsi non solum verbo ἀντέχεσθαι sed etiam τῆς εἰρήνης caret, in eo tamen maiorem fidem praestat, quod tribus illis locis spatium vacuum relictum est; unde hoc quoque non improbabilius colligas apographum archetypi illud, ex quo Ambrosianus fluxit (a), diligentius transcriptum esse quam illud, quod Florentinus refert (f). Quam coniecturam ex uno hoc loco ductam codicum lectionum examen minime fallit; nam ut hoc statim praecipiam, codicis Ambrosiani etsi saeculo XV demum exarati plura sunt propria bona quam Florentini saec. XII.

Ceteri qui huc pertinent loci quamquam non pariter quaestioni lucem affundunt, habent tamen et ipsi, quo codicum necessitudinem illustrent.

P. 608^{ss} exhibet

Florentinus ita:

καὶ εἰ μὲν εὖ τε τῷ λόγῳ πιστεύειν· εἰ δὲ μὴ, νῦν παρὰ-
σχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψευ-
δος ἦν ὧν ἐλογισάμην αὐτῆς.

Ambrosianus ita:

καὶ εἰ μενεῦτε (ras. supra ε 1)
lac. 9—10 litt. τῷ λόγῳ πι-
στεύειν· εἰ δὲ μὴ, νῦν παρὰ-
σχέσθαι μάρτυρας· εἴ τι ψευ-
δος ἦν ὧν ἐλογισάμην αὐτῆς.

Ambrosianus lacunam in Florentino perperam oblitteratam accurate servavit.

P. 579^{ss} = Isocr. trapez. § 4 habes

in Florentino:

ἐπεθύμησεν ἀποδημῆσαι. ἐπι-
δημήσας δὲ ὁ πατήρ μου δύο
ναῦς ποῦ (l. σίτου) καὶ χρή-
ματα δούς ἐξέπεμψεν ἅμα
κατεμπορίαν καὶ θεωρίαν.

in Ambrosiano:

ἐπεθύμησεν ἀποδημῆσαι | lac.
16—18 litt. ὁ πῆρ μου δύο
ναῦς που (l. σίτου) καὶ χρή-
ματα δούς ἐξέπεμψεν ἅμα
κατ' ἐμπορίαν καὶ θεωρίαν.

Vide, quaeso, quam temere vox ἐπιδημήσας in Florentino interpolata sit; est enim Isocratis genuinum γεμίσας. Inde Florentini lectionis fides auctoritasque etiam p. 547^{ss} corrui, ubi

ita in Florentino est :

τῶν μὲν ἄλλων, ἐφ' οἷς ἐὰν ἀν-
θρωπίναις (alterum α in ras.
F¹) τοῦ δὲ πλούτου καὶ ἀρχῆς
καὶ δυναστείας πολλάκις τοὺς
ἐχθροὺς συμβάλει (αι in ras.
F¹) γίνεσθαι κυρίους,
τῆς δὲ ἀρετῆς καὶ τῆς παρὰ τοῖς πλήθεσιν εὐνοίας τοὺς οἰ-
κελοὺς ἐκάστου κληρονομεῖν.

in Ambrosiano ita :

τῶν μὲν ἄλλων ἐφ' οἷς lac. 19
litterarum τοῦ δὲ πλούτου καὶ
ἀρχῆς καὶ δυναστείας πολλά-
κις τοὺς ἐχθροὺς συμβάλει
γίνεσθαι (inter ει et γι litt. ν
eras.) κυρίους,

Ambrosiano archetypum exprimi probat particula δὲ, quae propter sententiam ferri nequit, pro τε interpolata, quod vol-
gata e nescio cuius coniectura praebebat; nam particula δὲ
quin post lacunam demum ortam addita sit, dubium non est.
Florentinus cum et ipse δὲ pro τε habeat, vel eo verba ἐὰν
ἀνθρωπίναις non temere solum, sed etiam insano modo in-
trusa esse probat. Recte autem H. Wolfius lacunam exple-
vit, cum scriberet τῶν μὲν ἄλλων, ἐφ' οἷς (χαίρουσιν οἱ
πολλοί,) τοῦ τε πλούτου καὶ ἀρχῆς καὶ δυναστείας, suadente
hoc ipsum et summopere commendante Ambrosiani lacuna 19
litterarum.

Alii praeterea loci id, quod alterum posui, probant con-
traxisse Ambrosiani exemplar novas labes praeter veteres ar-
chetypi.

P. 570^{14ss} = Isocr. de pace § 12 legitur

in Florentino :

ἀλλ' ἐτοίμως ἔχομεν, μη-
δεὶς τὸ πρόσθεν ἡμῖν αὐτοῖς
πράττοντες τριήρεις πλη-
ροῦν.

in Ambrosiano :

ἀλλ' ἐτοίμως ἔχομεν μὴ δ'
εἰς τὸ πρόσθεν ἡμῖν αὐτοῖς
lac. 13—15 litt. τριήρεις πλη-
ροῦν.

P. 574^{11ss} = Isocr. de pace § 43 habes

in Florentino :

οἱ τοσοῦτον ἀπολελείμεθα
καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς δια-
νοαῖς τῶν κατεκείνον τὸν
χρόνον γινομένων ὅσον οἱ μὲν

in Ambrosiano :

οἱ τοσοῦτον ἀπολελείμεθα
καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς δια-
νοαῖς τῶν κατ' ἐκείνον¹⁾ τὸν
χρόνον γενομένων ὅσον οἱ μὲν

¹⁾ ἐκείνον τῶν, del. τῶν M¹.

ὑπὲρ ταύτης φροντίζομεν· ὑπὲρ τῆς lac. 8—10 litt. | 6—8
ἐάν¹⁾ γὰρ ἀκούσαντες γνώση- litt. φροντίζομεν lacuna 26—
σθε²⁾ καὶ περὶ τῶν ἄλλων· 28 litt. | 40—44 litterarum | καὶ
ὥστε θανάτου τῆς ζημίας τοὺς τοῦτο, φανερώτατα ποι-
ἐπικειμένης ἐάν τις ἄλῳ δὲ οὔντας στρατηγούς χειροτο-
καὶ ζῶν³⁾ τοὺς τοῦτο φανερώ- νοῦμεν.
τατα ποιοῦντας στρατηγούς
χειροτονοῦμεν.

Iam in archetypo interciderunt post ὑπὲρ τῆς vers. 5 Ambr.
ea, quae Dionysius alio loco ex exemplari suo Isocrateo dedit
p. 1002¹⁶ = § 433 ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας —
p. 1005¹⁶ = § 503 τῆς δυσγενείας (πλείστους δὲ πι-
θέμενοι νόμους οὔτως ὀλίγον αὐτῶν). Nimirum cum
folium aliquod versum ultima habuisset verba haec ὅσον οἱ μὲν
ὑπὲρ τῆς, proximum folium totum nescio quo casu periit; fo-
lium, quod sequebatur, incipiebat a verbo φροντίζομεν vers. 6.
Spatio, quod in Ambrosiano ante vocem φροντίζομεν vacuum
relictum est, scriba, ni fallor, qui plura intercidissee sensis-
set, lacunam significari voluit. Post verbum φροντίζομεν
archetypi litterae evanidae fuisse videntur, quo factum est,
ut, cum is qui apographum *f* confecit litteras adhuc cogno-
visset, is qui alterum apographum *a* scripsit litteras distin-
guere iam non posset; quare in codice spatium eis vacuum
destinavit. Ceterum in Florentino ut aliquo modo oratio pro-
cederet, ἐν temere mutatum est in ἐάν, γνώσεσθε in γνώση-
σθε. Sed ne Ambrosianus quidem interpolatione caret — est
enim hoc librorum κοινόν τι πάθος — cum particula καὶ vers. 7
ante τοὺς intrusa sit.

P. 583^{4ss} laudantur Isocratis verba ex Trapezitico § 12^{1ss}
in Florentino ita: in Ambrosiano ita:

ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ προσελθὼν ἐπε-	ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ προσελθὼν ἐπε-
ζήτουν αὐτὸν, ἡγούμενος ἐλε-	ζήτουν αὐτὸν, ἡγούμενος la-
γεν αὐτοῦ τὸ σαφέστερον	cuna 16—19 litt. ⁴⁾ σαφέστε-
γεγενῆσθαι περὶ ὧν ἐνεκά-	ρον γενήσεσθαι περὶ ὧν ἐνε-

1) ἐν Isocr. codd. || 2) γνώσεσθε iid. || 3) δεκάζων iid. || 4) Praeter
rasuram 11 litterarum spatium vacuum est 5—8 litterarum.

λουν, λέγει λόγον δεινότατον κάλουν, λέγει λόγον δεινότατον κτλ.

Isocratis verba ἔλεγχον ἂν τοῦτον cum in ipso archetypo obscurata essent, in altera familia prorsus omissa sunt; quod num in ipso apographo *a* an in alio eiusdem generis exemplari factum sit, non attinet quaerere; in altera vestigia servata sunt, quae vides, *ελεγεν αὐτοῦ τό*. Praeterea notes *σαφέστερον* errore pervolgato e *σαφέστατον* corruptum esse. Verbum Florentinus recte servavit *γεγενῆσθαι*; Ambrosiani lectio *γενήσεσθαι* librarii culpa ex illa orta est.

P. 466^{6ss} leguntur

haec in Florentino:

in Ambrosiano haec:

ἐπιζητήσῃ τε οὐθὲν εἰκός, ἐπιζητήσῃ τε οὐθὲν εἰκός·
τοὺς μὲν ἄνδρας αἰτοῦσα εἰ τοὺς μὲν ἄνδρας αἰτοῦσα³⁾
ταθείη¹⁾ τοὺς δὲ διανοηθῆναι lac. 13—15 litt. τοὺς δὲ δια-
τοὺς δὲ²⁾ εἰπεῖν. νοηθῆναι τοὺς δὲ εἰπεῖν.

Idem habes atque proximo loco. Verba Florentini corrupta et Ambrosiani lacuna archetypi corruptelam indicant simulque communem utriusque codicis fontem.

His quos apposui locis ea quae supra contendī satis probata esse puto. Quin etiam in minutis codices aut consentiunt aut ita dissentiunt, ut ipsa dissensio necessitudinis documentum sit. Ut alios accentuum spirituumve contra volgatam consensus hic omittam⁴⁾, habes p. 626¹² οὐθενός M, οὐθ' ἐνός acut. corr. e gravi F¹: οὐθενός volgo || 462^s δια χειρός F διαχειρός M || 474¹ ἐπι κινήσεως F ἐπικινήσεως M || 540¹⁵ δια παντός F διαπαντός M || 603¹ ἐν αμφισβητήσῃ F ἐναμφισβητήσῃ, supra α ras. M || 608^s ἐξ επερωτήσεως F ἐξεπερωτήσεως M ||

¹⁾ ταθείη, ras. supra α || ²⁾ τοὺς δὲ corr. F² ex τούδε || ³⁾ αἰτοῦσα, fuit ι || ⁴⁾ Cf. praeterea p. 460⁹ ἔχοι τίς FM || 477¹³ ὡς εἰσιν || 455³ ὥσπερ ἐστιν || 490¹¹ ἄλλο τι F, ἄλλό τις M || 538¹ ὀλίγον τί || 546¹¹ μᾶλλον εἰσι || 15 καί (και F) φησί || 550¹ ἡγεῖσθαι φησί || 551¹⁸ τὸν δε: τόνδε volg. || 554² ἐπικουρία τίς || 560⁷ φιλόσοφος φησὶν || 576¹⁶ περιφέρεισθαι φησὶν || 584¹⁷ ἔχει τί || 591¹⁶ ἀρχαίων τίς || 594⁴ Λυσία τίς || 596^s ἰδιώτης τίς || 605² γενέσθαι (γενεσθαί F) τε || 607¹ ἀπλούστερος τίς || 614⁹ ἀποτομαῖς τισί. — p. 453¹³ πανηγυρικούς, ἐρωτικούς || 454¹ ὑπερβολήν || 8 κανὼν || 482¹³ θανμαστή || 15 ἰσχυρούς || 486⁷ καιρούς || 535³ ἐναργές || 540³ ψυχρός || 544⁸ φησὶν || 555¹⁵ καταφανής || 589¹⁶ ἀφελής.

614₅ *προ δίκης* F *προδίκης* M || 615₄ *περι πασῶν* F *περιπασῶν* M || 586₁ *δια τοῦτο* F *δια τοῦτο* M || — p. 556₄ *ἐώρων* F¹ *ἐώρων* M *ἐώρων* F² || 10 *ηγούμην* F *ηγούμην* M (alibi recte *ἐώρων*, *ηγούμην*) || 611₁₇ *προσαγνόθεον* F *πρὸς ἀγνόθεον* M || 463₁₃ *οὕτως* F¹ pr., corr. *οὕτως*; *οὕτος* M || 537₂ *περίποιησάμενος*, gravem del. F¹: *περίποιησάμενος* M || 593₁ *Εὐμαθούς*, (sine spiritu) F, M: *Εὐμαθούς* volgo; debet esse *Εὐμάθους*, cf. Saupp. orat. Att. II p. 236^a₃₁. Sunt sane hae minutiae, sed quae codicum necessitudine cognita non omni momento careant et sententiam nostram fulciant. Est autem eius summa haec: Florentinus, quatenus Dionysii scripta continet, et Ambrosianus per varios propagationis gradus ex eodem archetypo fluxerunt. Florentinus, qui ex apographo neglegentius scripto originem duxit, tamen cum Ambrosiano vetustior sit plus quam ducentis annis, nonnulla recte servavit. Ambrosianus ex apographo diligentius scripto pendens etsi multo quam Florentinus est recentior, tamen propria bona plura habet.

Iam videamus, quale fuerit archetypum, ad quod deferimur. Continebat illud librum de compositione verborum, de oratoribus antiquis partem priorem, Dinarchum, epistulam ad Ammaeum priorem, de Thucydide iudicium, de Demosthenis dictione librum, epistulam ad Cn. Pompeium; haec enim scripta Florentino et Ambrosiano comprehenduntur. Sed cavendum ne erremus. Iudicio de Thucydide titulus praefigitur in Ambrosiano hic: *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως ἔτι περὶ Θουκυδίδου πλατύτερον*. Inde sequitur libellum de Thucydidis idiomatis in archetypo ante iudicium de Thucydide locum habuisse.

Fuit igitur quondam codex, quo praeter artem et veterum censuram scripta Dionysii rhetorica quae quidem hodie exstant omnia continebantur.

Quod si forte documento indiget, luculentum testimonium habes hoc: Ad p. 1060₁₄, p. 1061₄, 9 de Dem., ubi Dionysius de virtutibus disserit, quibus in unoquoque dictionis genere Demosthenes ceteros oratores superet, a rubricatore in Ambrosiani margine adscriptum est *ἐν τῷ ἀδρῶ* p. 1060₁₄,

ἐν τῷ ἰσχνῷ p. 10614, ἐν τῷ μέσῳ ibid. 9, et p. 10691 c. 38, ubi de austera harmonia Dionysius verba facit plurima ille quidem repetens ex libro de c. v. p. 14713ss c. 22, in margine exstat ὁ ἄδρός sc. *χαρακτῆρ*. Haec quin e Dionysio sumpta non sint, dubitari nequit; nam constanter ille sublimis dicendi genus appellat ὑψηλὸν *χαρακτῆρα*, nunquam ἄδρόν. Quid quod in omnibus Dionysii scriptis rhetoricis vox ἄδρός semel tantum de c. v. p. 29s occurrit? De cuius loci integritate infra videbimus. Quid igitur? Forte fortuna factum est, ut in epitomae libro Darmstadiensis p. XXI 28 Han. hoc scholion diem ferret: ὁ δὲ Πλούταρχος τὸ μὲν, τῆς συνθέσεως ἄδρόν· τὸ δὲ, ἰσχνόν· τὸ δὲ, μέσον καλεῖ, quod quin in epitomae archetypo fuerit, dubium non est; cf. Hanovium p. IIII. Hoc scholion quod ei ipsi capiti libri de c. v. 22 — huic enim epitomae locus respondet — adiectum est, ex quo Dionysius verba c. 38 de Dem. repetiit, ad quod caput et ipsum ὁ ἄδρός adscriptum esse vidimus, casui nullo modo tribui potest; immo verba priore loco laudata ἐν τῷ ἄδρῳ, ἐν τῷ ἰσχνῷ, ἐν τῷ μέσῳ eodem ordine exhibita atque in scholio illo flagitant et epitomae scholion et Ambrosiani in libro de Demosthene notas ab eodem olim rhetore profecta esse. Epitoma autem tum, cum rhetor ille florebat, nondum confecta erat. Vide, unde hoc efficiatur. De c. v. p. 29s Plutarchi ille sectator ad ὑψηλά adscripserat ἄδρά, quae vox deinde in Dionysii verba male intrusa est (vide, quae infra dicam). Iam cum eadem in epitoma p. VIII 23 legatur, sequitur librum de c. v. post illius aetatem in brevioris formam redactum esse. Plutarcheus igitur ille rhetor scholion de quo agitur in pleno integroque Dionysii codice adscripsit inque eodem, cum similia in libro de Demosthene recurrerent, locis supra laudatis easdem fere notas adiecit. Idem igitur fuit codex quo liber de c. v. et de Demosthenis dictione iudicium continebantur. Certo autem ea, quae Ambrosianus exhibet, in illo codice fuerunt. Inde sequitur, quia Florentini et Ambrosiani idem fons est, eum ipsum codicem, quem modo enucleavimus, utriusque libri archetypum fuisse. Iam vero quoniam

scholion illud ὁ δὲ Πλούταρχος κτλ. et in Florentini archetypo exstitit et in eo codice, ex quo brevior libri de c. v. forma deducta est, sequitur idem esse Florentini et epitomae archetypum. Idque notabilem in modum vel iis lectionibus confirmatur, quibus Usenerus caput XIV de c. v. in indice schol. Bonn. instruxit. Saepius enim EF soli inter se contra reliquos codices consentiunt; exempla habes haec: vers. 12 μετὰ μὲν φωνηέντων EF: μετὰ φωνηέντων μὲν E^m μετὰ μὲν τῶν φωνηέντων R^{PGs} μετὰ τῶν φων. M || καὶ EF: τε καὶ R^{PGMs} || 23 τῆς R^{PGs}: παρὰ τῆς FE ἀπὸ τῆς M || 25 τὰ μὲν P^{GMs}: καὶ τὰ μὲν R καὶ τὰ FE || 31 μὲν τὸ ᾧ EF τὸ μὲν ᾧ M: τὸ ᾧ R^{PGs} || 33 γλώττης EF: γλώσσης R^{PGMs} || 37 κροῦσις R: κρῖσις EF etc. || 46 τούτων δὴ EF τούτου δὴ R^b: δὴ τούτων P^{GMs} τούτων R^a || 51 τοὺς ῥώθωνας R^{PGMs}: τὸν ῥώθωνα EF || 53 προσαγομένης R προαγομένης EF: προσαναγομένης Ps etc. || 57 δ' EF: δὲ R^{PGMs}; item 62 || 61 ἀλόγον R^{PGMs}: ἀλάλου EF || 63 τοῦτο καὶ EF: τοῦτο P^{Gs} etc. || 65 κίβδαλον P^{GMs}: κίβδηλον EF etc. || 70 καλουμένων om. EF || 76 ἄλλα λέγεται P^{GMs} ἄλλα ἄκρα λέγεται R: λέγεται ἄλλα EF. Ad hos addas quinquaginta fere locos in uno hoc capite enotatos, quibus EF cum aliis codicibus contra hos vel illos consentiunt. Hos locos sententiae, quam de archetypi condicione et de ratione inter Florentinum et Epitomam intercedente concepimus, satis firmo munimento esse quivis facile concedet. Itaque quae Usenerus dixit p. VIII ind. schol. „cum archetypon, unde brevior forma deducta est, libros superstites vetustate longe superet, maximam oportet esse epitomae auctoritatem“ in eo corrigenda sunt, quod epitomae si originem respexeris, non maior est auctoritas quam Florentini, cum ex eodem archetypo utraque forma fluxerit.

De archetypi aetate tum demum certius aliquid statui poterit, si de tempore quo epitoma confecta sit constabit. Ex iis, quae Usenerus dixit p. VIII adn. 7, conicias Florentini Epitomaeque atque Ambrosiani archetypum saeculo quinto scriptum fuisse.

Ceterum ex iis, quae exposui, scholiis quoque Ambrosiani

(cf. infra § 3) lux affunditur; quae sicuti illa, a quibus perfecti sumus, iam in archetypo fuisse putanda sunt.

Redeo nunc ad illum locum, quem paullo supra significavi de c. v. p. 28» καὶ μοι δοκεῖ τις οὐκ ἂν ἀμαρτάνειν εἰκάσας αὐτὴν τῇ Ὀμηρικῇ Ἀθηνᾶ. ἐκείνη τε γὰρ τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν αὐτὸν ὄντα ἄλλοτε ἄλλοιον ἐπολεῖ φαίνεσθαι, τοτὲ μὲν ῥυσὸν καὶ μικρὸν καὶ αἰσχροῦν . . . τοτὲ δὲ . . .

μεῖζονά τ' εἰσιδέειν, καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος ὄυλας ἦκε κόμας . . .

αὕτη τε (ἡ σύνθεσις) τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὀνόματα τοτὲ μὲν ἄμορφα καὶ πτωχὰ καὶ ταπεινὰ ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ νοήματα, τοτὲ δὲ ὑψηλὰ καὶ πλούσια καὶ ἄδρά καὶ καλὰ. Iam supra monui vocem ἄδρός hoc uno loco apud Dionysium legi. Videamus cetera. Membrorum responsionem a Dionysio diligenter observari certum est (cf. quae infra Cap. IV dicam ad p. 446₁ et ad p. 446₁₇); duo cola ex ternis commatis componuntur τοτὲ μὲν ῥυσὸν καὶ μικρὸν καὶ αἰσχροῦν, τοτὲ μὲν ἄμορφα καὶ πτωχὰ καὶ ταπεινὰ; tertium ex quattuor constans suspicionem movet. Quaerendum igitur est, quodnam membrum spurium videatur. Structura singulorum commatum paullo artificiosior est:

ἄμορφα πτωχὰ ταπεινὰ ὑψηλὰ πλούσια ἄδρά καλὰ

Ultro damnatur vox ἄδρά. Conferas denique, de quo loco iam dixi, p. 1060₁₃ δοκεῖ δὴ μοι τῶν μὲν ὑψηλῇ καὶ περιττῇ καὶ ἐξηλλαγμένῃ λέξει κεχρημένων κτλ.: in mg. ἐν τῷ ἄδρῳ. Nihil inde certius quam hoc, vocem ἄδρά ab eo quem nosti rhetore Plutarchi doctrinae gnaro ad ὑψηλὰ adscriptam fuisse, nec mirum, cum verbum ὑψηλός ibi primum occurreret. Deinde, ut fere fit, particula καὶ arcessita in textum irrepsit.

Sed iam redeundum est ad ea, quae supra statui: fuisse quondam codicem, quo exceptis arte et veterum censura scripta Dionysii rhetorica quae quidem hodieque supersunt omnia comprehenderentur.

Veterum censura, h. e. excerptum ex libro de imitatione secundo, quod in hoc corpus recepta non est non mirabimur,

cum id fere sollemne sit, ut aliis libris epitomae, aliis quae supersunt opera integra contineantur.

Maiores momenti hoc est, quod ars, si quid video, in illo corpore non exstabat. Neque enim hoc obici potest, quod in aliis codicibus ars cum libro de compositione verborum coniuncta legitur. Quod argumentum tum demum fidem haberet, si codices, in quibus praeter artem liber de c. v. est, e Florentini archetypo pendere probatum esset; eiusmodi tamen codices non exstare Usenerus demonstravit ind. schol. Bonn. p. IV, VII; VI. Parisino enim bibl. publ. n. 1741 et Marciano n. 508 necessitudo cum Florentino est nulla.

Potius argumentum haud spernendum attulisse mihi videor, quo nisus artem Dionysio omnino abiudicare possis. Scio viros doctos diversissime de ea re sentire, inter quos qui nuper „de Dionysii Halicarnassensis scriptis rhetoricis“ egit¹⁾ Blassius capita I—IX demit Dionysio, X et XI relinquunt (p. 24ss). Illud rectissime statuit; in eo quoque cum viro docto consentio, quod eundem auctorem esse decimi et undecimi capituli contendit (p. 28). Quod vero pergit: „Est autem illius (decimi) Dionysius (auctor): non alius igitur huius quoque“, de ea re aliter sentio et prorsus cum Weismanno²⁾ et Schottio³⁾ facio, qui tam duo haec artis capita quam cetera Dionysio abiudicant. Ut praecipua tantum tangam, ne longius trans fines supra constitutos quaestio vagetur, quae summa causa fuerit, cur decimum caput Dionysio vindicaretur, notum est; bis enim §§ 6 et 19 tractatus quidam *περὶ μιμήσεως* commemoratur (*ἐν τῷ περὶ μιμήσεως πειρασόμεθα*, et *μακρότερος ὁ περὶ μιμήσεως λόγος, ὃν ἀλλαχῇ μεταχειριόμεθα*) quem is qui verba facit compositurum se profitetur. Quid porro? Homo Italicus nescio quis saec. XV cum Dionysium librum *περὶ μιμήσεως* composuisse meminisset, coniecturam in exemplari adscripsit ut promptu facilem ita vanam: *τοῦτο τὸ μονόβιβλον οἶμαι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς συνέταξεν*

¹⁾ Diss. phil., Bonnae 1863 || ²⁾ C. I. Weismann de D. H. vita et scriptis, Rintelii 1837 || ³⁾ H. A. Schott, *Τέχνη ῥητορική*, quae vulgo integra Dionysio Hal. tribuitur emendata, nova vers. lat. et commentario illustrata. Lipsiae 1804. Cf. Blass. l. l. p. 28.

ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδεδομένου αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως; cf. Schaefer. de c. v. praef. p. XXI adn. Et hoc quidem falso addi, cum utroque loco futurum exstet, Blassius recte monuit (p. 27). Sed iam hoc quaero, unde illud de Dionysio auctore efficiatur? Ubi Dionysii non dico nomen, sed stilus, sed oratio, sed totus habitus? Blassius e sermone nihil concludi posse censet, quia Dionysius, si in talibus scriptis scholae atque pueris destinatis parum studii posuisset, non adeo mirum facturum fuerit (p. 28). At in dubiis scriptis diiudicandis e solo sermone nonnumquam discrimen repetendum esse dudum intellectum est. Laxiorem Dionysii orationem ex altera maxime ad Ammaeum epistula ἐν τῷ διδασκαλικῷ σχήματι scripta (cf. p. 789¹⁴) cognoscere licet, cuius sermo neminem fugiet quantopere ab artis capitum X et XI differat. Syntaxis prorsus diversa est; imprimis asyndeta notes, quae multa occurrunt. Praeclarum habes exemplum p. 407¹ Ἡ γνώμη τριπλὴν ἐξέτασιν ἔχει, μὴ περιττὰ, μὴ ἐλλείποντα, μὴ ἐναντία· τὰ περιττὰ φλυαρία, τὰ ἐλλείποντα ἀσθενῆ (ἀσθένεια?), τὰ ἐναντία κίνδυνος. Ὅμηρος ταῦτα ἐπεσημήνατο. 385¹² τοιαῦτα μὲν τινα καθόλου λέγειν ἔχομεν ἐν ᾗθει ἐν γνώμῃ ἐν τέχνῃ ἐν λέξει. P. 386¹ ἔστι δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως στοιχεῖα τέσσαρα προοίμιον διήγησις πίστεως ἐπίλογοι (cf. 394¹⁶). 396¹¹ ἔστι δὲ τὰ τέσσαρα ταῦτα ἡθὸς γνώμη τέχνη λέξις. Contra conferas de Isocr. p. 539¹¹ καθόλου δὲ τριῶν ὄντων . . . τῆς τ' ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων ἀρμονίας καὶ τῶν περιλαμβανόντων αὐτὰ σχημάτων. de Dem. p. 1112¹⁴ τοῦ λέγειν εὖ διττὴ ἢ διαίρεσις ἔστιν, εἰς τε τὸν πραγματικὸν τρόπον καὶ εἰς τὸν λεκτικόν. P. 400⁵ τὰ τοίνυν ἴδια καὶ ἱστορικὰ ἥθη τούτοις διαιρεῖται κατὰ ἔθνη γένη ἡλικίας προαιρέσεις τύχας ἐπιτηδεύσεις, quocum conferas de Lys. p. 469¹² καὶ γὰρ ἡλικία καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι καὶ βίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις . . . τὰς οἰκίας ἀποδίδωσι φωνάς. Alia eiusdem generis multa exstant. — Praeterea verba occurrunt, quae apud Dionysium non leguntur. Ἀρχαῖζειν p. 382² primum e Plutarchi moralibus p. 558 A reperio enotatum. Τὸ δὲ νῦν ἔχον p. 394¹⁵ in rhetoricis Dionysii scriptis non exstat nec magis

ἀμέλει p. 396¹, 401¹. P. 396¹ haec leguntur δεῖ δὲ ὥσπερ κανόνα εἶναι καὶ στάθμην τινὰ καὶ δοκίμιον ὠρισμένον. Dionysiacum est ὄρον καὶ κανόνα, cf. e. g. p. 955¹³ ἥς ὄρος καὶ κανὼν ὁ Θουκυδίδης. 1024¹ παρακαλεῦνται ἡμῖν ὄρον καὶ κανόνι χρῆσθαι . . . τούτῳ τῷ ἀνδρὶ. Δοκίμιον non legi, στάθμη uno tantum loco p. 172¹ τῶν περιόδων τὰς τελευτὰς εὐρύθμους εἶναι βούλεται καὶ βεβηκυίας ὡς ἀπὸ στάθμης. P. 397¹¹ habes πρᾶων ὀργίλων; quid Dionysius scripturus fuisset, cognoscas ex p. 1022² εὐνοῶν ὀργιζόμενος; ὀργίλος voce caret. Numquam ille ita: ἔχομεν τὸ ἥθος. ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνώμην (p. 407⁵), potius hunc in modum: φέρε δὴ τούτων εἰρημένων ἡμῖν λέγωμεν ἥδη καὶ περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἣ κέχρηται ὁ ἀνὴρ p. 1062¹². Neque minus a Dionysii oratione haec locutio abhorret τρίτος ἡμῖν στόλος ἐστὶ τοῦ λόγον ἐπὶ τὴν διαίρεσιν (p. 410¹⁵: ille ita: Ἦν δέ μοι τρίτον θεώρημα τῶν ποιούντων τὴν καλὴν ἁρμονίαν ἢ μεταβολή (p. 129⁷). Vox προδιοικεῖσθαι (p. 380¹² τεχνικῶς προδιοικούμενοι τὴν τῶν μελλόντων λεχθήσεσθαι πίστιν) a Dionysio aliena est; ille utitur verbo προκατασκευάζεσθαι, cf. e. g. p. 613¹ τοτὲ δὲ προκατασκευάζεσθαι τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα. Item substantivum προδιοίκησις (p. 387¹⁵ ἣ δὲ τέχνη τοῦ προοιμίου προδιοίκησις τοῦ παντὸς ἀγῶνος) frustra apud eum quaeres, pro quo προκατασκευή adhibetur; cf. e. g. p. 487¹ οὔτε γὰρ προκατασκευαῖς οὔτ' ἐφόδοις . . . εὐρίσκεται χρώμενος. 590¹³ καὶ γὰρ ἐφόδοις χρῆται καὶ προκατασκευαῖς. Atqui vocum sollemniū diversitas certissimum semper diversorum auctorum indicium iure habita est. Neque magis ὑπολείπεσθαι (p. 395³ πλείω δὲ τὰ ὑπολειπόμενα δείξουσιν αἱ συνουσίαι) Dionysius de iis dicit quae restant, sed περιλείπεσθαι: cf. p. 1024¹ ἵνα μὴ περὶ ταῦτα διατρίβων ἀναγκασθῶ παραλιπεῖν τι τῶν περιλειπομένων. 1106¹ πάντα, ὅσα ποθεῖ τῶν ἐνθάδε παραλειπομένων, εἴσεται. ἐγὼ δὲ . . . ἐπὶ τὸ περιλειπόμενον ἐλεύσομαι μέρος. Gravissimum denique hoc est, quod substantivum πλημμέλημα et verbum πλημμελεῖν in rhetoricis Dionysii scriptis non leguntur; adhibentur pro iis voces ἀμαρτημα ἀμαρτάνειν cum compositis. Titulus igitur capiti X

praefixus *περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελουμένων* Dionysii non est; si non titulus, ne cetera quidem; si decimum caput spurium est, undecimum quoque damnatur. Quid quod alter locus quo de Dionysio auctore coniecturam fulciunt cap. X § 9 *μακρότερος ὁ περὶ μιμήσεως λόγος ὃν ἀλλαχῇ μεταχειριούμεθα* a Dionysii loquendi more prorsus abhorret? Sane *μεταχειρίζεσθαι* apud eum non legi.

Pauca apposui exempla, quibus facile addi alia possint; sed vel ex his manifestum factum puto artis etiam capita X et XI iniuria Dionysio vindicata esse. Reddamus igitur Italico illi coniecturam suam atque liberemus Dionysium libello, cuius pretium nullum fere esse etiam Blassius protinus concessit (p. 28). Is autem, qui de imitatione acturum se pollicitus est, siquidem promisso stetit, eodem modo de ea egisse putandus est, quo „de meditatae orationis vitiis“ disputavit.

§ 2.

De codice Florentino.

Codex Florentinus est Laurentianus plut. LIX 15, membranaceus, in quarto, saec. XII bene scriptus. Insunt haec: 1. Dionysii Halicarnassensis de compositione verborum liber, 2. eiusdem de antiquis oratoribus pars prior, 3. eiusdem Dinarchus, 4. Philostrati vitae sophistarum; libri alterius finis desideratur, 5. Callistrati ecphrases, 6. Aristidis orationes quinque. Scripta Dionysii, de quibus nobis agendum est, de antiquis oratoribus pars prior et de Dinarcho libellus, leguntur inde a fol. 41^r vers. 1 usque ad fol. 104^v vers. ultimum¹⁾. Codex in Dionysii scriptis duas labeles contraxit. Nam inter quaternionem quintum et sextum, qui hodie exstant, quaternio olim sextus intercidit, quo libri de c. v. pars posterior inde a verbis *μυστηρίοις μὲν οὖν* p. 194^s et operis de antiquis oratoribus prooemii pars maior usque ad *ἑάσω* incl. p. 451^s perierunt. Alterum damnum et quod reparari nequeat codex in Dinarcho passus est, cum in medio enuntiato, sicuti editiones monstrant, p. 668^s verbis *ὅτε καὶ* folium desineret.

Prooemii pars quae superest decem versibus comprehen-

¹⁾ cf. Usenerum in annal. philol. 1873 p. 146.

ditur. Sequitur de Lysia iudicium, cui hic titulus praefixus est: *Λυσίας Συρακούσιος πατρόθεν*; in margine a manu recenti additur *περὶ Λυσίου*; incipit vers. 11 *λυσίας ὁ κεφάλου συρακουσίων μὲν ἦν γονέων*, explicit fol. 59^r vers. ult. *ἐφεξῆς ἐτέραν ἀρχὴν λαβουσιν*: ~ (p. 452₁—534₅). De Isocrate iudicium titulum habet *Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος*. Incipit fol. 60^r vers. 1 *ἰσοκράτης ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηχο|στῆς*, explicit fol. 78^r vers. 4 *χρόνου*: ~ *ἰσοκράτης ἀθηναῖος* (p. 534₆—585₁₆). De Isaeo iudicium, cuius titulus est *Ἰσαῖος Ἀθηναῖος*, incipit fol. 78^r vers. 5 *ἰσαῖος δὲ ὁ δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ δι| τοῦτο*, explicit fol. 92^r vers. 19 *τοῖς ἀνδράσιν ἔοικεν εἶ|ναι* (p. 586₁—629₇). Iudicium de Dinarcho titulum habet *περὶ Δεινάρχου*, incipit fol. 92^r vers. 20 *περὶ δεινάρχου οὗ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς*, explicit fol. 104^r vers. ult. *ὑπέσχη|κεν ἐπὶ διοτίμου τοῦ μετὰ καλλίστρατον· ὅτε καὶ* (p. 629₈—668₃).

Codex ut saeculo XII exaratus veteris orthographiae doctrinaeque vestigia servavit. *Ἰῶτα* saepius adscribitur quam omittitur. P. 563₂ exhibet *ἀποθνήσκειν*, 460₉ *προσωτέρωι*, 476₁₂ *πορρωτέρωι*; cf. Usenerum in annal. philol. 1865 p. 245. 251. Accentus spiritusque saepius adsunt quam desunt; paucos corrector addidit. Falsi occurrunt aliquot, quorum pars a prima manu corrigitur, pars a secunda, alii non correcti restant. *Πῶς*, *ῶν* constanter fere exhibetur pro *πως*, *ῶν*. Pro *τις* saepe occurrit *τις*, idem in Ambrosiano. Has similesque minutias, quandoquidem nullius momenti sunt, quod non adscribo, nemo opinor aegre feret.

Compendiis scribuntur solitis extremae verborum syllabae, particulae δὲ γάρ καὶ, verba *ἀνθρωπος πατήρ μήτηρ* alia. ^θω respondet verbis *ῶ Ἀθηναῖοι*, *δ* verbis *ῶ ἄνδρες*; uno tantum loco p. 652₁₀ Petrus Victorius, ni fallor, Florentini compendium *δ* (sic etiam V) falso idem esse voluit atque *ῶ Ἀθηναῖοι*. Praeterea notes *Χ* = *χρόνον* p. 454₁₀, *πτῶ^χ* = *πτωχὸς* 510₁₀.

Bina verba (imprimis praepositiones cum nominibus) sae-

pius in singula contrahuntur¹⁾; singula (composita fere) nonnunquam in bina divelluntur²⁾, in quo genere pro καθόλου Ambrosiani et Reiskianae lectione Florentinus exhibet καθ' όλου p. 4682, 5611, 6445, 6475 (καθόλου).

In νῦ ἐφ. ponendo neglegendoque Florentinus plerumque cum Reiskiana consentit, paucis locis contra Ambrosianum et editionem νῦ ἐφ. addit³⁾, duobus falso omittit p. 4714 ἐστι ἐστὶ (del. F¹), ὅς, 6321ς δεδήλωκε. ὀνόματα, cf. Cap. I § 4, I ad h. l.

Codex in Dionysii scriptis tres correctores expertus est. Multa ipsa prima manus (F¹) emendavit, multa manus secunda (F²); tertia quaedam in Dinarcho comperet, quam facili negotio ex nigro quo usa est atramento agnoscas (F³). Altera manus lividum atramentum adhibuit, nonnunquam tamen maximeque in rasuris haud facile est perspectu, utrum manus correctrix secunda an prima statuenda sit. Primus librarius fusco atramento codicem scripsit, sed quod tum nigrius tum pallidius sit. Secundam et primam manum ut discernerem, quam potui maxime studui; nonnullis tamen locis dubitationem significare quam certum aliquid quod fide careret proferre malui, iisque interrogationis signum (?) apposui, quod „ut videtur“ esse volo.

¹⁾ p. 4535 μετακείνω || 12 προσεκκλησίας || 45513 διατῶν, item 4768 || 4596 εἰσόγκον || 48213 μαδία, item 55910, 5925, 6059, 14 || 4692 μηδοκεῖν || 4713 διόχλου || 4765 ἐξαμφοῖν || 48312 ὑπερνικίου || 4868 ἄλλεξ || 4919 ἄλλουδὲ || 4923 καταγε || 13 περιδιηγήσεως || 5007 προσοικείους || 50110 ἀπενδυμημάτων || 5354 ωσδετινες || 54112 δεγε || 54215 ἀπομεγάλης || 55710 παραμφοῖν || 5591 καταφύσιν || 5661 καταρχὰς || 5892 διαμῖας || 6127 προσευκλείδην || 6346 διατοῦτο || 6402 καταλυσικράτους || 6444 διαπάσης || 18 ταφειδίου || 64716 τοῦτ' ἐλέγχου || 6592 διατὸ || 11 οὐκόντα || 6617 οὐδεγὰρ || 6671 ἐπινικομάχου || ²⁾ p. 4954 ὅτ' ἂν, item 5006, 5847 || 54215 ὡς αὐτως || 4933 μηδὲ μίαν || 65310 οὐδὲ μίας || 4545 κατὰ δεέστερος || 4584 κατὰ σκευήν || 4808 κατὰ φανές || 48212 κατὰ πληκτικὴ || 4949 παρὰ δειγματος || 4958 ἐπιείκεις || 53815 παρὰλλήλους || 54011 παρὰλήσιον || 55214 μετὰβολὰς || 6296 ἐνᾶγωνίων || 6533 εἰσαγγελία || 6561 ἀπ' ἀγωγῆς || 60610 τὸ σούτων || ³⁾ p. 4531 θυσίν, κοινωνήσεων || 48913 ὠφελήσειεν (ήσειεν add. F²), τοῦτο || 4915 θαυμάσει|εν (ν add. F²) τὴν || 49612 ἐγνωκεν, λεγέτω || 5461 ἀγαπήσειεν μέγας || 5568 προῆλθεν τῆς || 57714 ἔστιν δὲ || 6658 φησὶν δὲ, cf. Cap. I § 4, I ad h. l.

1. Manus prima et verba litterasve primitus omissa addidit¹⁾ et aliis corrigendi modis²⁾ codicem ad exemplaris similitudinem redigere studuit.

¹⁾ a) Superscripta sunt haec: p. 45111 ἀπὸ? [? = F¹ ut videtur] || 45511 τὸν, ν (superscr.) || 4668 γὰρ || 4708 ἀπερίεργος, ἀ || 4737 δυσεκαλάλητων, λ 1 || 4763 τε, item 4881 || 6 λοιποὺς || 10 ὡς || 48215 ἐστι ||

48511 ἀποδοῦναι, δοῦναι || 4884 καὶ || 5004 τὸ? || 5011 παραγγέλλουσι, λ 2 || 5022 καταμαθεῖν, κατα || 55412 ἀν || 5584 παρὰ || 5605 τα (sic) || 56115 τῷ, item 59110 || 56220 οὐδὲ, οὐ || 5982 παρακαταθήκης, τα || 6267 τελεῖόν, ν || 6275 ἀντιφῶν, ν 2 || 6297 ξοικεν, οἱ || 6447 ἐκ || 65210 τοῦ || 65310 ἐχθρας, θ. b) In ipso versu adduntur haec: p. 45112 ἐπανάγειν, ν 2 (additur) || 4704 τε || 47110 δέ, item 4922 || 48110 τὸ || 48311 δὴ καὶ, καὶ || 5881 διατο || 6447 τέ. c) Versus primitus omisos addit F¹ in mg.: p. 4551 τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβαλετο ἀλλ' οὐ ||

4784—5 ἡρμηνεύσθαι καὶ in ras. F¹. Articuli τοῖς bibliopegae culpa tenuia tantum vestigia ante ἐνθυμήμασιν cognoscuntur ||
δοκῶν ἰσχυρῶς καὶ
ἐνθυμήμασιν

4811 ὅτι δὲ ἐνδὸς | Litterae πολλ(οῖς) et ἔχο(ς)μ' circumciso margine perierunt.
αμφοτεροὶ πολλ
τεκμηρίοις ἔχο
μ' ἂν εἰπεῖν

²⁾ p. 4523 ἀθηναίων, ν 2 corr. s(upra) σ || 4558 ἐκείνος pr.: corr. ἐκείνον || 4586 ἐπτόρι///ῆ, ι del., κ ut vid. eras. (ἐπτόρων ἢ M) || 4624 κε-ρᾶσ///αι, una litt. eras. || 4653 οἰκεῖον, εἰ corr. s. ο || 4663 prius ῆ corr. ex οὐ ut vid. || 6 οὐδὲν acc. et spir. add.; s. v acutus erasus || 46812 μᾶλλον corr. s. μὲν || τεχνικοῖ, ι corr. s. η || 4697 πρέτον pr.: corr. πρέπον || 4704 αὐτὸν δὴ, del. δὴ || 4715 ὁμολογήσει pr.: corr. ὁμολογεῖ || 10 || ἐπι-δείξομαι, fuit ἀποδ. || 4738 λόγων pr.: corr. λόγον || 4775 δοκεῖ pr.: corr. δοκῆ || 4786 ἄχαρίς, ι corr. s. η || 7 τὸ///, ν eras., λυσιαχ/// = λυσιακον; fuit οὐ || 4801 ἔχουσαν, α corr. s. ι || 4 ὀλίγον vel ὀλίγον pr.: corr. ὀλί-γοις || 4811 βεβαίως | σιν, del. σιν || 4 ὑφικράτους, ν corr. s. ο || 48115

σγκαφαλαιώσονται, ο corr. ex ω || 4855 οὐδ' /// ἔστιν || 48612 παραθέσεις || 4878 ποικιλίας pr.: corr. ποικιλίας || 4897 δεξιώτατον, ε corr. ex ο ||

4903 τύχει || 16 ἀκροατήν pr.: corr. ἀκροατήν || 4918 ἀπηρητημένη, η 1 e corr. || 49214 γραφειῶν, εἰ corr. s. η || 49510 λόγους pr.: corr. λό-γοις || 4964 ἐπιζητεῖν, η corr. ex ε ut vid. || 50014 τὰς pr.: corr. τοὺς ||

5019 ἐξ ἀρχῆς || 5204 ἐλλάδος, δ corr. s. σ || 5357 ηναντιοῦτο, ι corr. s. ο || 53812 ἐκείνης, εἰ corr. s. η || 16 ἤχων, ων e corr. cum rasura ||

2. Exemplar quod excepit librarius Flor.¹ haud paucis vitiis depravatum fuisse et supra (pag. 21; 25) coniectura assecuti sumus, et ei loci demonstrant, quibus manus demum secunda veras lectiones introduxit¹⁾. Obiciat hic quispiam

5414 *την*, *ν* corr. s. σ || 11 *ἰσοκράτους*, ο 1 corr. ex ω || 16 *ἰσοκράτους* pr.: corr. *ἰσοκράτους* || 5434 *ἰσοκράτει*, εἰ corr. ex η || 5459 *προσέγοντο* pr.: corr. *προσέγοντο* || 5497 *ἀθηναίοις*, ι 2 corr. ex υ || 55216 *πολιορκίαν*, ι 2 corr. s. υ || 5548 *κελεύει*, εἰ corr. s. οἰ || 5569 *ἐνεργείας* || 5594 *λέγοντι*, ι corr. s. α || 5603 *εὗρισκον*, acutum om. pr., s. ι ras. || 11 *ὑποκρίσεως*, υ corr. ex α || 5635 *τω* pr.: corr. *δεῦρο* || 5648 *διεξιόν*///τα, ο corr. ex ω, post *ν* parva ras. || 5885 *δήκοσε* pr.: corr. *δήκουσε* || 58913 *ἀφανηροῦσα* pr.: corr. ///φανηροῦσα || 59113 *τεχνικωτέραις*, ι 1 corr. s. η || 6119 *ᾤ*///μετά, ι litterae longior hasta in tenui rasura || 11 *τούτων*, ω corr. ex ου || *κεφαλαϊώδης*, ε corr. s. αἰ || 6123 *πίστεις*, ι 1 corr. ex εἰ || 11 *κεφαλαίωι*, ε corr. s. α || 6164 *κακουργίαν*, ου corr. ex ο || 6262 *λαμψακηνό*///ν || 62911 *εὐρημένων*, ω corr. ex ο, *ν* 2 in rasura || 63313 *περιπεσών* pr.: corr. *περιπεσόν*(των) || 6359 *οἰκίαν*, ι 2 corr. ex εἰ? || 6364 *φανερὸν* pr.: corr. *φανερὰ* || 8 *ἱστορίας* pr.: corr. *ἱστορίας* || 63813 *τὸν μὲν* pr.: corr. *τῶν μὲν* || 6524 *ἅπαντα*, α 1 e correctura || 6591 *δημηγορί*///κός, ι corr. ex η || 9 *περιδεῖν*, ι 2 corr. ex εἰ || 6624 *ἀνδραπόδου*, α 2 corr. ex ο || 66410 alterum *ὑπὲρ*, ε corr. s. ο || 6656 *νόμος* pr.: corr. *λόγος* || 6666 *αὐτοῦ* pr.: corr. *αὐτῶν*. — P. 46712 *λόγον*, ἔλλα (sic). Quid bina puncta litteris *c* et *a* imposita suppositaque sibi velint, non assequor. Verba *λόγους*, ἀλλὰ sana sunt.

F¹ corrigit in rasura: 4522 *συνεπαιδεύθη*, α (in rasura) || 3 *πεντεκαίδεκα*, αἰ || 46310 *παραλιπεῖν*, παρα || 4662 *λήψεως*, η || 4704 *οἰκείως*, οἰκεί; s. ω ras. || 4746 *καταλαμβάνεται*, κατα add., κατ in ras. || 47612 *ἔτι*///, ι; vid. η fuisse || 4916 *διακοσίων*, ων; fuit ους || 4945 *ἐκάστου*, ο; s. ο ras. || 49617 *χρῆσθαι*, η || 4986 *κέχρηται*, κερχ || 50012 *προσώπων*, οσωπ || 5363 *πρωταγόραν σοφιστῶν*, ράν σο || 7 *ἐπιφανέστατος*, φαν || 53814 *μᾶλλον*, μᾶλλ || 54310 *ἀρετην*, την || 5529 *παρέξουσιν*, ε et ι || 5541 *αὐτοῖς*, αὐ || 5654 *θελῶσαι*, η et ωσ? || 12 *ἀδικίας*, δικι || 5661 *μὴ* || 59810 *ἰσπούδασε*, σε || 5985 *ἀπηγγέλη*, η 2 || 59914 *λόγον*, ο 2 || 6072 *σχημάτων*, χη; σ e corr., videtur *σχη* fuisse || 61115 *ἀποδεικτικῶν*, ιχ || 6126 *τῆς ἑγγύης*, ε 1 || 61515 *μιμήσασθαι*, μι || 61710 *ἀποψηφισθεῖ*//////σιν, 2—3 litt. eras., ι — σιν in ras. || 6274 *ἀσκοῦντων*, ων; vid. *ο* fuisse || 62810 *τις*, τι? || 11 *ζηλωτὴν*, ζ || 6343 *ἀθηναίοις*, οἰς; fuit ων || 6411 *ἐπιγραφαί*///, c || 6583 *οὐδαμῶς*, μ? || 8 *φανερὸν γίγνεται* in ras.

¹⁾ α) Verba prius omissa α) superscribuntur p. 4679 *αὐτὸν* || 4682 *τὸ* || 4925 *ποτε* || 5559 *ὁ* || 57614 *ὑπὸ* || 60913 *τε*. β) in ipso versu adduntur p. 4732 *τε*, item 5659, 5926 || 4792 *τις* (τ in ras.), item 48710 || 4899 *οἱ* add. in spatio vacuo relicto || 51115 *τοῦ* || 5398 *τῶν* || 54314 *τὸ*,

nihil obstare, quominus eas lectiones in Flor.¹ exemplari fuisse ponamus. At hoc prae fracte reicio. Nam ut nihil

item 5572, 56311, 6065 || 54816 τὸν || 55415 μὲν || 16 δὲ, item 56014 || 55513 τὰ || 5906 ἐστὶ || 6129 τούτοις || 61410 καὶ || 6264 γὰρ. Cetera huius generis suis locis reperies enotata. γ) in margine adscribuntur p. 4685 γὰρ· τις, in extremo margine · ἀποι(η)τος); litterae ητος circumciso margine perierunt || 5489 καὶ πολιτικούς μὲν εἶναι, cf. pag. 40 || 5588 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ρητόρων || 58514 καὶ ἄλλα.

b) Manus secunda aliis modis multis codicem emendat: 45310 ἐν ἀθήνησι, ἐν del. || 4587 τίμαός φησι, accentus add., s. ai et ι 3 ras. || 4618 πρᾶγμα F¹: πρᾶγματα F² || 4636 ἐστιν, ν add. || 4646 προέχειν, ν add. || 4691 αὐτὸ: αὐτῶ || 4 γενέσθαι: γίνεσθαι || 4707 ἐστιν ἦ, ἦ del. (ἐστι M) || 4721 τοῦ: τὸν || 4747 παραγγέλλουσι, λ 2 add. || 4795 ἀλκισθένην, λ superscr. || 4805 εἰκόσιν: εἰκόσιν || 4825 βουλόμενα: δηλούμενα ||

17 πῖσαι: πείσαι (sic); debbat πείσαι || 48310 περιώσεις: παριώσεις || 4889 μακρά: μ//ικρά; habent μακρά Regius 1, 2, D Grosii || 48913 τοῦτο, s. v ras.; ~ corr. || 49012 τῶν δὲ ἀντιδίκων: τὸ//ν δὲ ἀντιδικο//ν || 4985 προῦλαβων: προῦλαβο//ν || 5006 παραγγέλλουσιν, λ 1 add. || 8 φιλοπρα//γμονες, γ eras., γ add. in proximi versus initio; inde verisimiliter m. sec. debetur 5968 κατὰσκέυ//|σται, ubi α in proximi versus initio addere oblita est || 5352 κίου: κείον || 53714 ἀπρηχαιωμένων, η et αι e correctura || 53812 ἐδ//|ε|π//είαν, π corr. ex v || 5394 τυ//ς e corr. || 5427 ετι: εστι || 5451 εὐκλεῆ: ἀκλεῆ || 6 ποιοῦσιν: ποιήσουσιν || 7 ἄ//ρξουσ, ρ add. || 5469 κατωρθώσατε: κατωρθώσας τε (debebat κατωρθώσας τε) ||

12 μισθαι: μμείσθαι || 5476 καὶ τοῖς: καὶ τῆς γ || 12 ~~ε//ν~~ || 54814 ^{ὅπ}ελληφρόσιν, ὅπ F² || 5507 ἀνατιθέναι, α 2 add. || 13 ἐποιοῦντο, το add. || 55118 συ|νετάξατο, v in ras., ν et accentum add. F²; cf. 5008 || 55212 τοῖς: τῆς || 55411 τὰλλα, acut. add., λ 1 e corr. || 5559 παρὰ: πέρα || 12 αὐτόν: αὐτῶν || 13 με//ταβήσομαι, ε, et μ in ras., F² || 5562 εὐρίστων: εὐρισκο//ν, ras. s. ι || 5571 εὐρισκον, acut. add., ras. s. ι || 5591 τω: τὸ// || 5633 οὔκοῦν: οὔκοῦν || 5649 μηνύειν: μηνύειν || 13 χρόνον e corr. F²; manus primae reliquiae hae exstant: //οῖ//ου || 5738 ταῦτα προ|εἰπών, E ut post novi capitis initium grandiore exhibuit, et ι in ras. scripsit F² || 57610 ἔλατῃ = ἔλαττον, acut. add., ras. s. τε || 57712 τραπεζιτικῶι, ι 1 corr. s. η || 5891 παρακούσεται: παρακρούσεται || 59115 πονηρότατα: πονηρότερα; ibid. διέβαλεν: διεβάλλετο || 59210 τοιαῦτα, ~ corr. s. γ; s. v ras. || 61214 γένηται, ται add. || 6168 δὲ: τε || 61714 ἀδίκους: ἀδίκω//ς || 6256 ῥᾷστον, litteris α et ι uno ductu scriptis, quo αι diphthongus significatur: ῥᾷ//ιστον F² || 7 ἀφρῆναι: ἀφρεκέναι || 6277 ζώλος: ζωίλος || 11 οὔτε λόγων, λόγων del. || 63815 πέμπου: πέμπτον || 6453 θναμένοι: θνᾶμενοι || 6563 εἰρηκεν: εἰρηται, cum ras. — Ex minutis plurium instar sint 4631 τοῦτον: τοῦτον || 4905 ἐπαινών:

dicam de incuria scribae iniuste opprobata, qui cum multa correxisset, totidem oblitus esse non recte putatur, tenemus etiam nunc libros si non ex ipsius Flor.¹ exemplari, at certe ex eiusdem familiae codice aliquo ductos, id quod primus Usenerus perspexit; cf. annal. philol. 1873 p. 153; sunt autem, qui quidem huic viro doctissimo innotuerint, Guelferbytanus olim Helmstadiensis n. 806 saec. XVI et duo Parisini Grosii, C n. 2131 saec. XVI et D n. 2944 saec. XV. Ex his cognoscere licet nihil illi familiae cum F² commune esse. Ad exempla gravissima, quae Usenerus l. l. protulit, addo v. c. hos locos, quibus F¹ cum volgata, quae et ipsa eiusdem familiae codice atque Guelf. CD nititur, contra F²M consentit: p. 454 Πλάτων τε καὶ F²M: Πλάτων καὶ F volgo, 455 γὰρ δὴ: δὴ, 456 ἐπαινεῖν αὐτὸν ἄξιον: ἐπαινεῖν ἄξιον, 459 τῇ δημηγορίᾳ: ἐν τῇ δημηγορίᾳ. Certissime igitur constat manum secundam manus primae exemplari in corrigendo usam non esse, sed alio codice. Idem probat, quod uno certe loco nota Γ^P comparet, qua varia alius libri lectio significatur, p. 540 τῶν ὀνομάτων F¹: Γ^P ὀνόματα F² in marg.

Is codex qualis fuerit, non difficile est perspectu. Ple-

ἐπαινῶν || 5526 κτήσιν: κτήσιν || 5569 κρατεῖν: κρατεῖν || 59116 δηλοί: δη-
λοί. — Manus secunda correxit in rasura: p. 4572 ἰδιώτην, η cum ras. || 4582
τὸν, ον; fuit ην || 5 οἱ π^e λι κύμνιον, s et λι || 4597 τοῖς, οἷς ||
4636 τοιοῦτός, s || 4654 ἐνάργειαν, α 1; fuit ε || 4819 δηλωθήσεται, η 2;
fuit ει || 48910 τις || 4946 δέ, s; vid. η fuisse || 5343 χρόνων, χρόν ||
5364 ἐριστικῶν, ισ; vid. ω fuisse || 54413 ἐκρινον, ο || 5464 μὲν, μέ? ||
11 ζηλωτότεροι, ωτο || 5508 ὑπολαμβάνοντας, τας || 12 ποιεῖσθαι, ει;
videtur η fuisse || 5521 τεύξεσθαι, ευ, fuit α || 5534 δέ, δ; fuit τ || 11 ἐν
γὰρ τωι, γὰρ τωι || 55612 ἐδόκουν, punctum in ras. || 55811 ἐδοκίμα-
ζον, ζ² || 5609 τ//όνον, ν 1 || 5612 τόνον, ν 1 || 14 προσίστασθαι, σί;
videtur ι fuisse || 5655 παραληφθεῖσα///, εις; ι eras. || 57311 τούτοις, ι ||
57610 μὲν ἦ, acc. eras. s. ε, ἦ in ras. || 5852 ἐνι, ἐν || 4 ἐπιφερόμενα, α ||
12 πεποιηκώς, πεποιη || 5865 λόγων, ογ || 59016 ἐναγωνίων, γων in
rasura 3—4 litterarum || 59612 ἤττον || 6006 λόγων, ογω? || 61316 λέγων,
ων || 6166 μηδ' αὖν, 'α || 8 δέ F¹: τε, s. ε ras. || 6174 τὸν ὑπερ, το ||
62516 κοινότερον, κοινρ || 17 τινα, τι || 6276 χαλκηδόνιος, χ et x; fuit
x et χ || 64110 διαφέρουσαν, σαν || 64314 μὲν, μ || 6442 κωλύον, ο ||
64514 καὶ τὰ, κα || 64612 λαμβάνειν in ras., nisi quod litterae ν — ν F¹
debentur || 65510 συμβαλὼν, συμ?

raque enim a manu secunda ita correctae sunt, ut prorsus cum Ambrosiano concinant. Neque tamen eiusdem atque Ambrosianus familiae fuit; idque ex his locis apparet: p. 483₃ τέχνης F²: τέχνην F¹ M || 485₄ τοῦ ἀνδρός F²: τῷ ἀνδρὶ F¹ M || 486₁₀ εὐρέσειως F²: εὐρήσειως F¹ M || 597₂ αὐθις γε F²: αὐθι γε (γ cum ras.) F¹, M || 605₁₀ ἀνιαιρότερόν F²: ἀνιαιρώτερον F¹ M || 609₁₂ . . . τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ παρακεκινδυνευμένα F²: τάξιν ποιήσας. ἐκείνω δὲ συστροφὴν καὶ παρακεκινδυνευμένα F¹ τάξιν ποιήσας. ἐκείνω δὲ συστροφὴν καὶ παρακεκινδυνευμένα. M || 615₁₄ ἡ ἀλήθεια F²: ἀλήθεια F¹ M. Omnibus his locis F² contra F¹ M, h. e. contra utriusque codicis archetypum veras lectiones praebet. Cogitet igitur quispiam archetypi varias lectiones in eo codice, quo corrector (F²) usus est, exscriptas ab illo recte ad corrigendos nonnullos Florentini locos adhibitas esse. At summopere profecto mirum esset, si neque in Florentino neque magis in Ambrosiano, qui accuratius apographum a exprimit, vestigium harum lectionum ullum compareret. Quid igitur? Liber, ex quo F² codicem Florentinum correxit, ex archetypo fluxerit locis nonnullis integriore quam id erat, quo Ambrosianus et Florentinus nituntur. Nam quominus correctorem de suo locos supra laudatos correxisse putemus, illud impedit, quod volgata easdem lectiones atque F² praebet; unde codicis alicuius auctoritati eas deberi certo efficitur, cuius veriores lectiones sunt, quas adscripsi. Ceterum cum Florentini hiatus non expleantur, eum lacunis isdem atque Florentini archetypum deformatum fuisse evincitur.

Manus secunda quin ut potuit diligentissime corrigendi officium exercuerit, non dubito; immo falsas etiam lectiones introduxit p. 477₁₄ τά γε ἄλλα F¹ M: τά γε ἄλλως F², 549₆ ἐπιβολήν F¹ M: ἐπηβολήν F², 559₆ δύναιτο F¹: δύναιντο F² M. Sed quod in conferendis codicibus fere accidit, ut non omnia idem videat, id etiam manus secunda experta est: nonnulla praetermisit, quae hodie ex Ambrosiano facile corriguntur. Ceterum corrector, cuius fidem ex Ambrosiano existimare possumus, non prorsus ab interpolationibus se abstinnit. Luculentum exemplum habes p. 547₁₃ ss: περὶ θεοῦ

τοὺς Ἀθηναίους . . . τῶν μὲν μικρῶν πόλεων ὥσπερ ἀνεί κτημάτων φρίδεσθαι, τοὺς δὲ συμμάχους (εὐνοίᾳ add. Wolfius) τε (γε codd.) καὶ εὐεργεσίαις πειρᾶσθαι κατέχειν, ἀλλὰ μὴ ταῖς ἀνάγκαις μηδὲ ταῖς βίαις τῶν δὲ προγόνων μιμῆσθαι μὴ τοὺς πρὸ τῶν Δεκελειῶν γενομένους κτλ. Ita M, quocum F¹ congruit, nisi quod pro τῶν δὲ προγόνων F¹ exhibet τῶν προγόνων falso omissa particula δέ. Iam vide quid F² effinxerit: πείθει . . . πειρᾶσθαι κατέχειν, ἀλλὰ μὴ ταῖς ἀνάγκαις, μηδὲ τὰς βίας τῶν προγόνων μιμῆσθαι μὴ τοὺς πρὸ τῶν Δεκελειῶν γενομένους κτλ. Aperta profecto interpolatio est et quae in codice certo non fuerit.

Simile quid ni fallor accidit p. 548⁷ss.

F¹

F²

παρακαλεῖν¹⁾ τε τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν οἰκείαν ποιεῖν τῇ πόλει μεγίστην ἡγούμενος μερίδα²⁾ πρὸς εὐδαιμονίαν παρασκευαῖς καὶ ταῖς μελέταις, εἰρηγικούς δὲ τῷ μηδένα μηδὲν ἀδικεῖν.

παρακαλεῖν¹⁾ τε τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν οἰκείαν ποιεῖν τῇ πόλει μεγίστην ἡγούμενος μερίδα²⁾ πρὸς εὐδαιμονίαν τε καὶ πολιτικούς μὲν εἶναι παρασκευαῖς³⁾ καὶ ταῖς μελέταις κτλ.

Verba καὶ πολιτικούς μὲν εἶναι addit F² in mg., τε in ipso textu; dum tollit damnum ex parte -- verum enim est καὶ πολεμικούς μὲν εἶναι — novum mendum addit τε, quod fieri sane potest ut in codice fuerit, nec tamen fidem habet, cum praesertim in Ambrosiano particula non adsit. Quapropter de interpolatione manus secundae quam de codicis alicuius antiquioris lectione cogitare malim.

3. Manus tertia, quam in solo Dinarcho occurrere supra dixi, ut raro comparet, ita levissima quaeque menda proprio Marte tollit⁴⁾. Iam cum Petrus Victorius a. 1580 ex ipso codice

¹⁾ Ita F male || ²⁾ μερίδα perperam interpolatur || ³⁾ ταῖς ante παρασκευαῖς F² addere oblita est. || ⁴⁾ Praeter accentus spiritusque haud paucos additos correxit haec: p. 638¹⁶ τὸν F¹: τῶν F³ mg. || 640⁹ δύνα|τ: δύνα|τ || 641⁹ λίαν: λείαν, man. primae acut. eras. || 11 ἐκλογῇν, η in ras.; spirit. et acc. add. || 643¹ ἐκλογεῖν: (ἐκλογῇ)ν in mg. || 646² ἀν ἀληθεῖς: ἀν ἀληθεῖς || 3 ὑπὲρ: τ^F οἱ περὶ in mg.; nota τ^F codicis alicuius lectio, ut fere fit, hic non significatur. Florentinus enim unicus

Florentino Dinarchum ediderit, si Victorio editionem paranti correctiones illas tribuimus, haud absona coniectura videbitur.

4. Exstant denique loci nonnulli, qui cum radendo emendati sint, certo correctori tribui non possint¹⁾. Ceterum eas quoque rasuras adnotandas putavi, quae supra singulas litteras apparent²⁾.

5. In codicis margine solitae occurrunt notae, quibus

et est et olim fuit codex quo de Dinarcho iudicium continebatur. Eadem manus adscripsit p. 645¹⁴ ad vocem. *μόλωνα* hoc scholion: *μόλων: διδάσκαλος οὗτος κικερωνος τοῦ ῥωμαίου* || ¹⁾ P. 451¹⁰ *συνταξίς*, 2 litt. (eras.) || 453¹¹ *πλείστοις*, 2—3 litt. || 12 *τούτοις*, i corr. ex v || 454¹³ *καθαρεύειν* 1 litt. || 467¹⁶ *συντίθησι* γε 1 litt. || 468⁶ *ἀτεχνί/τεντος*, pro i fuit η || 478⁶ *καὶ πολλοῦ* 2—3 litt. || 489¹⁴ *πάσι*, pro i fuit η || 493² *πίσι*, pro i fuit η || 498⁵ *ὑπόθεσιν*, 1 litt. || 500⁹ *αἰτίαν*, parva ras. || 534⁸ *πέμπω*, fuit π || 535⁵ *δημο/τικόν*, 1 litt. || 14 *οὐδε/ὑπερ*, 1 litt. || 536⁹ *χρόνο/ν*, pro o 2 fuit ω || 538¹³ *λέγειν*, 1 litt., in fine fol. 61^r || 541³ *κα/ τὰ*, fuit i || 7 *χάριν/ἐκείνῳ*, 2—3 litt. || 17 *ἄπο/σκοποῦ*, 1 litt. || 547⁸ *ταῦτα* in fine versus || 549⁸, 550³ *δημοκρα/ίαν*, pro i fuit ε || 557³ *παρ/*, 3 fere litt. || 10 *ἀμφοῖν*, parva ras. || 559¹¹ *αὐτοῦ*, 1 litt., in versus initio || 561² *μήτε/πάθος*, 1—2 litt. || 11 *ἀνθ/σαι*, pro i fuit η || 565¹³ *ἀναβεβλημένον*, parva ras. || 566¹ *ἡγεῖσθαι* corr. in *ἡγεῖσθαι* || 576¹⁴ *ἀντιδό/σεως*, pro o fuit ω || 590¹⁷ *ποικί/λει*, λ eras. || 591⁹ *ποικι/λόμεναι*, λ eras. || 594⁷ *περι*, 1 litt. || 598¹⁰ *συντάξας*, vid. i fuisse || 617⁴ *λόγον*, 3 fere litt. || 625² *δόξης*, parva ras. || 626¹² *λέγω*, fuit δ || 630⁸ *πλείστων* || 636¹ *προοιμίω*, fuit i || 2 *δεδήλωκεν*, parva ras. || 639³ *εἰκότως*, 1—2 litt. || 653⁶ *δή*, infra η ras. || 656⁷ *θεσσαλόν*, parva ras. || 660¹⁴ *ἀπέχο/ν*, pro o fuit ω || 663³ *διαμαρτυρία*, parva ras.

²⁾ P. 454¹ *τισι*, s. i 2 gr(avis erasus) || 10 *ἐπιχωριζούσης*, s. i 1 gr. || 455⁸ *ταύτης*, s. v (rasura) || 458¹ *καινολογία*, s. ai 1 gr.; ibid. *καταπληττόμενοι*, s. a 2 gr. || 474¹ *ῥαν*, ras. iuxta acut. || 2 *φθογγων*, s. ω || 476⁷ *διαπορῶ*, s. α gr. || 484¹⁴ *ταῦτα*, s. v || 487² *εὐρεθεῖσι*, s. εῦ ~ eras. || 535³ *ἐχόντων*, s. ε ac(utus erasus) || 538⁷ *κατασκευής*, s. η || 540⁷ *ἐναρμότιεν*, s. α || 543² *μεταβολαῖς*, s. α 1 gr. || 546² *τινος*, s. o ac. || 547¹⁵ *ὥσπερ ανει*, s. ω et α || 552² *διεξέχεται*, s. ιε || 555¹¹ *διαφορᾶς*, s. ια || 12 *διαλλάττει*, s. i 1 || 561¹⁴ *φημι*, s. i ac. || 584⁵ *κατασκευής*, s. a 2 gr. || 595¹⁹ *παρα*, s. α 2 || 600¹¹ *καταστάντος*, s. α 2 || 601⁵ *ὡς*, s. ω || 604⁹ *ὅτι οὔν*, s. i ac. || 614³ *ἀποδοῖς*, s. α || 615⁶ *ὁ*, ac. || 617¹ *ὑπ'*, s. v || 9 *πολιτείας*, s. o ac. || 626⁷ *ἐν* || 8 *ὅτι*, s. τα || 628¹² *ὅτι*, s. i || 634⁴ *ξενος*, s. o ac. || 7 *εἰσελθεῖν*, s. ει 2 || 638¹⁶ *ἔτους*, s. ε || 644² *μηθὲν*, s. ε ac. || 3 *ἐκάστω*, s. ω || 661⁴ *περιτρέχων*, s. i gr. || 667⁶ *ἐπιτροπής*, s. η.

capitum argumenta et loci mendosi et similia indicantur, e. g. p. 452¹ *περὶ λυσίου*, 454¹ *πρώτη ἀρετή*, 455¹⁰ *δευτέρα*, 461³ *τρίτη*, 536³ *τί ῥητορικῆς ὄφελος*, 539¹¹ *ἐκ τριῶν τὸ μέγα καὶ περιττὸν ἐν λέξει*, 576¹² *ση(μείωσαι) ἀφαιρεύς*, 465² *ση(μείωσαι)*, idem alibi. Scholia praeter illud, quod tertia manus p. 645¹⁴ adscripsit, in codice non leguntur.

§ 3.

De codice Ambrosiano.

Codex Ambrosianus D 119 sup. chartaceus, in folio, saec. XV, nitide scriptus, constat foliis 189, quorum singulae paginae tricenos versus comprehendunt. Continet Dionysii Halicarnassensis de antiquis oratoribus libellum (h. e. prooemium et de Lysia iudicium), iudicia de Isocrate et de Isaeo, epistolam ad Cn. Pompeium, de Thucydide iudicium, de Demosthenis dictione librum, epistolam ad Ammaeum priorem, Iosephi Rhacondyti compendium rhetorices. In primo folio recto codici praefixo leguntur haec¹⁾: „1482. 16 novēbris. Ven. est Georgii Merulae Alex.“, paullo inferius: „Hic liber ē schole Dñi. Hier. Calchi²⁾“. Sequuntur duo folia vacua. Deinde leguntur Dionysii scripta:

1. Titulus *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως* (sic) *περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων*. Incipit fol. 1^r vers. 1 *πολλὴν χάριν ἦν εἶδέναι τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ δίκαιον*, explicit fol. 18^r vers. 13 *ἐτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν*: (p. 445¹—534⁵). Subscribuntur haec: *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων*. Et inscriptiones et subscriptiones per totum codicem addidit rubro colore eadem manus quae textum scripsit. Continetur hac parte prooemium fol. 1^r — fol. 2^v vers. 20 *τούτων, ἐπανάγειν καιρὸς ἐπὶ τὰ προκείμενα*; sequitur in eodem

¹⁾ In eodem folio bibliothecarius aliquis scripta codice comprehensa indicavit, leniter tamen erravit — repetiit errorem Herwerdenus epist. crit. III p. I — cum scriberet: Dionysii Halicarnassensis de antiquis Rhetoribus. Eiusdem Lysias Isocrates Isaeus etc., quae distributio codicis partes non recte significat; vide quae supra dixi. Idem bibliothecarius haec addit: Codex quamvis non valde antiquus, tamen diligentissime scriptus et optimus. || ²⁾ Haec schola Mediolani floruit.

versu post punctum a rubricatore positum *λυσίας ὁ κεφάλου*. In margine ad eundem rubricator adscripsit *περὶ λυσίου*. Summis foliis rectis rubricator per hanc partem litteram *Α* imposuit, nisi quod in summo folio 18^r exstat *Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος*.

2. Titulus *Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος*. Incipit fol. 18^r vers. 21 *Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοη|κοστῆς*, in margine est *Β*, explicit fol. 31^r vers. 22 *στοχάζεσθαι τοῦ χρόνου*: (p. 534₆—585₁₆). Subscribuntur haec: *τέλος Ἰσοκράτου* (sic) *Ἀθηναίου, λόγος*: *φύλλα λα'* In summis foliis rectis leguntur verba *Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος*

3. Titulus *Ἰσαῖος Ἀθηναῖος*. Incipit fol. 31^v vers. 1 *Ἰσαῖος δὲ ὁ δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ δια|τοῦτο*, explicit fol. 42^r vers. 28 *ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἔοικεν εἶναι*: (p. 586₁—629₇). Subscribitur: *Ἰσαῖος Ἀθηναῖος· τέλος φύλλα ιβ'* In summis foliis rectis est *Ἰσαῖος Ἀθηναῖος*

4. Titulus *Ἐπιστολή*. Incipit fol. 42^r vers. 1 *διονύσιος γνῶναι πομπῇ καίρειν*, explicit fol. 51^v vers. 6 *ἐπιτηδείους παραδειγμάτων παρασχεῖν εἰς ἅπασαν ἰδέαν*: (p. 750₁—787₁₂). Subscribitur: *ἐπιστολῆς τέλος* In summis foliis rectis est *ἐπιστολή*

5. Titulus *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως ἔτι περὶ Θουκυδίδου πλατύτερον*. Incipit fol. 51^v vers. 7 *Ἐν τοῖς προεκδοθείσι περὶ τῆς μιμήσεως*, explicit fol. 94^r vers. 11 (vers. 7—11) *οὐ μὴν | ἄλη | θε | στε | ρα* (p. 810₁—952₁₀). Subscripsit librarius haec: *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως ἔτι περὶ Θουκυδίδου πλατύτερον τέλος* Summis foliis rectis inscribitur *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως*, inscriptio deest foliis 67—74, 78—82 incl. In capite XXV quod nunc legitur plura intercederunt. Fol. 66^r vers. 1 incipit a verbis *νεμόμενοι τε* p. 872₆, in altero eiusdem folii versu post verba *περιου|σίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυ* spatium usque ad versus finem litterarum fere 12 vacuum relictum est. Reliqua pars folii 66^r vacat, item fol. 66^v. Sequuntur folia vacua septem. Fol. 74^r incipit a verbis *μη δεδουλωμένοι ὥς ἐπὶ λακεδαιμονίους. καταφρονή|σαντες* p. 873₂. In imo folio 75^r legitur *ι'*, quo decimi quaternionis initium significatur. Octavum

quaternio finitur verbis *τούτων τισι* p. 868s. Foliorum quae sequuntur inde a folio 65 usque ad folium 74 bina cohaerent; inter octavum igitur et decimum quaternionem quinio inculcatus est. Succedunt tres quaterniones usque ad fol. 98. Deinde singulis fasciculis iunguntur folia 99—104 (6), 105—111 (7), 112—120 (9). Inde a folio 121 quaterniones ex ordine sese excipiunt.

Post absolutum de Thucydide iudicium (fol. 94^r) folium 94^v vacat, item folia 95, 96, 97, nisi quod in summo folio 97^r rubricator adscripsit *διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ τῆς δημοσθένους λέξεως*, in summo folio 97^v idem *διονυσίου ἀλικαρνασέως*.

Iam videndum, utrum hiatus, quales in Ambrosiano indicantur, fidem habeant auctoritatemque an singula folia pro lubitu a librario vacua relictas sint.

Vetustior quidam codex eadem Dionysii opera atque Ambrosianus complexus nescio quo casu in duas partes impares divulsus erat, quarum minor librum de Demosthene et epistulam ad Ammaeum priorem continebat. Inde factum est, ut nonnulla folia, quae inter se non cohaerent, in minoris voluminis initio perirent, quo eodem casu codex varias quae hodie exstant lacunas contraxit; cf. Usenerum in *annal. philol.* 1873, p. 150. Iudicii autem de Thucydide hiatum in eodem libro non tam singulis foliis temere evulsis quam unius quaternionis iactura ortum esse puto. Unum enim quaternionem ut intercidisse statuam, haec me ratiocinatio movet: Duo exstant hiatus p. 1035^{6ss} (vide infra Cap. I, § 4, V) et p. 1037^{12ss} (cf. Cap. IV ad h. l.), quos eodem casu ortos esse facile intellegitur. Versus, qui inde a prima prioris hiatus lacuna *κύμνιοι* p. 1035⁷ = p. 192²¹ Tauchn. usque ad initium primae secundi *ἀποφάσεως* p. 1037¹³ = p. 193²⁸ Tauchn. leguntur, sunt 38 fere editionis Tauchnitzianae. Hi versus unam vetustioris codicis paginam compleverint. Iam vero spatium in Ambrosiano vacuum relictum codicis versus 478 comprehendit, vel Tauchnitzianas paginas 21 fere; singulae enim circiter 23 Ambrosiani versus continent. 21 paginae Tauchnitzianae sunt 609 versus eiusdem

editionis. Singulae autem vetustioris codicis paginae 38 versus Tauchnitzianos comprehendunt, singula folia 76; Ambrosiani igitur hiatui 609 versuum respondent 8 fere folia vetustioris codicis. Intercidit igitur unus quaternio. Simul spatium in Ambrosiano vacuum relictum non scribae arbitrio, sed exemplari quo is utebatur deberi probatur. Unum quaternionem deesse cum ex numeris quaternionum notatis, ni fallor, olim cognitum esset, iam in vetustiore codice iustum spatium ei destinatum est. Similis ratiocinatio de altero hiato, quo liber de Demosthenis dictione insignis est, iniri potest. Perierunt Ambrosiani versus 210, paginae Tauchnitzianae fere 9, folia vetustioris codicis tria et dimidium fere.

6. Titulus *Διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ τῆς δημοσθένους λέξεως*. Verba *Διονυσίου ἀλικαρνασέως* etsi in summo folio 98^r non leguntur, certo tamen ex folio 97^r huc referenda sunt, cum praesertim in summo folio 97^r titulus idem exhibeatur *Διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ τῆς δημοσθένους λέξεως*, cf. p. 1128¹⁷ ταῦτα ὃ κράτιστε Ἀμμαῖε γράφειν εἵχομέν σοι περὶ τῆς Δημοσθένους λέξεως. Titulus igitur, qui volgo circumfertur, *Διονυσίου Ἀλικαρνασέως περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος* auctoritatem habet nullam. Ductus videtur esse ex ultimis huius libri verbis ἐὰν δὲ σώζῃ τὸ δαιμόνιον ἡμᾶς, καὶ περὶ τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ δεινότητος . . . ἐν τοῖς ἐξῆς γραφησόμενοις ἀποδώσομέν σοι τὸν λόγον. Liber incipit fol. 98^r vers. 1 (πόλε)ων καὶ τὰ ἀφυστερίζοντά που πύσσει τῶν προγενομένων, explicit fol. 138^v vers. 24 γραφησόμενοις ἀποδώσομέν σοι τὸν λόγον: (p. 953¹—1129⁵). Subscripta sunt haec: *Διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ τῆς δημοσθένους λέξεως τέλος*. Foliis rectis (98^r—138^r) inscriptum est περὶ τῆς δημοσθένους λέξεως, foliis versis inde a folio 97^v usque ad 137^v exceptis foliis 122^v et 138^v *Διονυσίου ἀλικαρνασέως*

7. Titulus *Διονύσιος Ἀμμαῖω τῷ φιλάτῳ πλείστα χαίρειν* Incipit fol. 139^r vers. 1 Πολλῶν μετ' ἄλλων ξένων τὲ καὶ παραδόξων, explicit fol. 146^r vers. 19 (vers. 16—19) ἱκανῶς ἀποδεῖ | δεῖχθαι | νομὶ | ζῶ: (p. 719¹—749¹¹). Subscribitur *Διονυσίου Ἀμμαῖω (αι corr., fuit ε) τῷ φιλάτῳ*

πλείστα χείρειν: τέλος Folio 139^r inscribitur διονύσιος, fol. 140^r ἄμμαίω τῷ φιλτάτῳ, deinde foliis rectis διονύσιος ἄμμαίω, semel διονύσιος ἄμμαίω τῷ φιλτάτῳ (fol. 143).

Codex ut saec. XV exaratus ἰῶτα ἐπαγωγικόν constanter omittit excepto uno loco p. 781¹⁰ Γελώων et Γελῶιω. Litterae ι et υ, si cum aliis vocalibus non iunguntur, binis punctis distinguuntur¹⁾. Compendia occurrunt pauca eaque notissima; eadem fere sunt atque in Florentino. Accentus et spiritus diligenter additi sunt; pauca verba iis carent, nonnulla falsis insignia sunt, quorum pleraque, quae quidem nullius momenti sint, non adnotabo.

Bina vocabula saepius in singula contrahuntur²⁾, inter quae notes οὐκέτι p. 477³, 613⁴, 627¹ pro οὐκ ἔτι (F volgo). Aptius his locis Ambrosianum sequemur: p. 477³ ὑποπτέω μήποτ' οὐ Λυσίου ἢ ὁ λόγος καὶ οὐκέτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἰσθησιν. 613³ τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγῆσεις τὰς οὕτως ὠκονομημένας οὐκέτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξεις πολλοῖς

¹⁾ In laudandis Ambrosiani lectionibus puncta litteris ι et υ non addam neque id curabo, ut in ἰῶτα ἐπαγ. omittendo codicem exprimam. || ²⁾ P. 452⁴ συναδελφοῖς || 485⁹ τότε || 565¹⁰ καταδάλλαν || 719² καθημῆς || 724⁷ ἐπικαλλιστράτου, item vers. 11 || 728⁴ ἐπιθεοφίλου || 6 ἐπευβούλου || 732¹ διαταῦτα, item 999¹⁸, 1000⁶ || 735³ ἐπιθράκης || 736¹³ ὑποδημοσθένους || 743¹⁰ καταλέξιν, item 746¹⁷, 913¹⁰ || 748⁷ ὑπερχησιφῶντος || 757⁶ διατοῦτο, item 1076⁶, 1078¹⁰, 1098⁵ || 757⁷ προεμοῦ || 13 διαφθόνον || 762¹¹ ἐξενός, item 959¹³ || 770¹¹ ἐξεπιδρομῆς || 777¹² καταμφοτέρους || 779⁵ κἄνποτε || 784¹⁰ οὐκαπεσπασμένων || 12 προστούτοις || 821⁶ ἐξαπάσης || 825¹⁴ μηδεμιαίνειν || 834¹³ ἐνελάττοις || 841¹⁶ ἐξῆς || 844⁸ διατί, item 1031⁶ || 13 κατὰ || 851⁵ ἐναμφοτέrais || 863¹⁰ ἐξαρχῆς, item 1039¹² || 870³ ὑπεράπαντα || 885¹⁵ κατεκείνον || 899⁶ διαφιλονεικίαν || 919¹³ διαταύτας || 921¹⁴ ὑπεραπάσας || 923³ προσκαμαριναίους || 943¹¹ ἐξαποκοπῆς || 962¹⁰ διαπλειόνων || 965¹⁴ ἐξαντῆς || 977⁸ καταφύσιν || 11 κατενθεῖαν || 982⁶ ὑπαντῆς || 986⁹ κατατίσιδος || 1000⁵ ἐξαμφοτέρων || 13 ἐπιμήκιστον || 1026¹⁰ παράλληλα || 1035¹ μεταυτὴν || 1040⁴ ἀλλαπῶς || 1059³ διαβραχέων || 1065⁶ μηλάθωσιν || 1069¹⁵ διαμέσον || 1070¹ μῆσιωπῆς || 2 ἀπαλλήλων || 3 ἐπιτοπολὺν || 13 αἰκαλούμεναι (αἰ καλ. volgo) || 1073² οὐκαπωθεῖται || 1077¹⁷ καταπρανοῦς || 1082¹⁰ ἐξαμφοῖν || 1089⁸ ἐξεπιτηδεύσεως || 1099¹⁷ ἐναρχῇ || 1114¹³ διαπολλῆς || 1122¹⁶ περικαντοῦ || 1127⁴ ἐντέτρα.

βεβαιούται λόγοις. 626¹¹ Τῶν μὲν δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμένων ἐκείνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἡγησάμενος, || οὐκ ἐτι (ras. in M) περὶ τῶν ἄλλων ἡξίωσα μακρολογεῖν. E contrario p. 1028¹⁴ volgata lectio τὰ δ' ἐπιλεγόμενα οὐκ ἐστ' ὅμοια τοῖς πρώτοις ἀντίκα praeferenda erit; Ambrosianus exhibet οὐκ ἐστ'. Pro singulis porro bina occurrunt: Pro μηδὲ saepissime habes μὴ δὲ vel μὴδὲ, pro μηδεμίνα nonnunquam μὴ δὲ μία, οὐδὲ μία pro οὐδεμίνα; ἐπειδ' ἂν pro ἐπειδὴν p. 830⁴, 1087¹⁴, ὅτ' ἂν pro ὅταν p. 751⁸, 786⁸ similia¹⁾. P. 758¹² legitur ἦντιν' οὖν; p. 965⁷, unde totus ille locus repetitus est, ἦντιν' οὖν M¹: ἦντινα οὖν M¹. Pro ὁποιοῦντος p. 751⁹ codex exhibet ὁποίου γέ τιμος, pro οὐδοτιοῦν p. 1117⁵, quod Sylburgius e corrupta exemplaris sui lectione ὁτιοῦν restituit, οὐδὲ ὅτι οὖν.

Nū quod dicitur ἐφελκυστικὸν Ambrosianus contra Florentinum et volgatam aliquot locis non recte, ut volgo statuunt, introducit²⁾. Contra sex volgatae loci ex Ambrosiano corrigendi sunt p. 822⁷ παντάπασιν, μηδ' || 867¹⁰ κατέλιπε,

1) Alia exempla sunt p. 488¹ ἀπὸ | δεδωκώς || 821¹ πρὸς ἐπέδωκε || 942⁵ κατὰ λείπεται || 1093¹⁴ πρὸς ἀπαιτεῖν || 781⁴ ἐπὶ πλέον || 1025⁷ οὐδὲ πώποτ' || 1043⁶ περιφράσεις || 757⁵ ἐμ' αὐτοῦ || 826⁸ οὐδ' ἑτέραν || 980¹⁶ οὐδ' ἑτέρον || 1121³ ἀνθ' ὑποφέρει || 5 ἀνθ' ὑποφορᾶς || 813⁴ καίνοτομειν || 823⁴ τόπικος || 923¹⁰ γράφον τί || 965¹³ αὐθά || 1015¹⁰ καὶ νῶ || 1107¹¹ ἀξιῶσαι μ' ἂν.

2) α) Contra Florentinum et volgatam: p. 449² ἐπιδέδωκεν· καὶ || 464¹¹ διήνεγκεν, τοῦτο (διήνεγκεν, ν 2 del. F¹) || 480⁷ ὑπέσχηκεν τῆς || 493¹¹ πᾶσιν τε || 500⁸ κελεύουσιν τε || 539¹¹ φησιν θεόφραστος || 577¹³ ἔγραψεν ξένω || 585⁷ ἐστίν· καὶ || 604⁷ ὁμολογήσειεν, τὸν, cf. Cap. I § 4 III, A ad h. l. || 607¹ ἐστίν· καὶ. — β) Contra volgatam in iis scriptis ubi Florentinus deest: p. 728³ ἦλθεν, καὶ || 737¹⁹ διελέλυθεν κατὰ || 755¹³ ἡμάρτηκεν· καὶ || 762⁷ ἐμελλεν πείσασθαι || 769⁸ πεποίηκεν· Δεύτερόν || 778¹⁰ μεμέρικέν τε || 11 τέταχεν καὶ || 780¹² πέφυκεν· τὸ || 831⁴ ἔλαβεν· διττὰς || 837¹⁰ εἴκοσιν περιεληφότος || 852¹¹ ἐπετέλεσεν· καὶ || 853¹ ἱππεύσιν, δημοσία || 855⁶ γέγονέν τε || 898¹ νομίζουσιν· καὶ || 912⁸ εἶπεν τῶν || 928¹ εἶχεν περὶ || 945² ἐζήλωσέν τε καὶ προσέειπεν τοῖς || 947¹⁵ κατεσκεύακεν· Πολλῶν || 968⁷ ὡς ἔοικεν, τῆς || 1006² ἐστίν· πολλῶν || 1039⁶ εἶπεν τὴν || 1043⁴ εἴρηκεν· Μετὰ || 1064⁹ εἴρηκεν· τότε || 1078³ ἐστίν καὶ || 1083¹⁴ ὁμολογήσειεν τῆς || 1098⁷ συνταχθεῖσιν, ταῖς || 1105⁵ ἐκβέβηκεν τῆς.

στρέφων || 8741 σφίσι φαίνεσθαι, ut ap. Thuc. IV 34, p. 257³³ Bekk. || 9794 εἶχε περίεργον || 10916 τρισὶ χωρίοις || 112212 ἀνθρώποισιν in Iliadis versu IV 320, quem tamen ut a Dionysii consilio alienum iure Reiskius delevit. Cetera huius generis aptius in paragrafo quarta perscribi visum est.

In codice emendando tres correctores versati sunt. Plurima ipse ille qui codicem exaravit (M¹) et inter scribendum correxit¹⁾ et cum codicem denuo cum exemplari conferret

¹⁾ α M¹ correxit in rasura (ceterum moneo chartam nonnullis locis tenuiorem esse et male habitam, quibus cavendum est ne falso rasuram statuanus): p. 4654 ἐνάργειαν, γ (in rasura) || 4707 καθεστηκυῖα, κα || 4741 ἐπικινήσεως δὲ, σεως δὲ || 4805 ἐν γὰρ, ν γ || 50111 τὸ, ο || 5197 πανηγύρεως, υ || 5356 σπουδὴν, ν || 5374 χαιρωνεία, litt. νει cum ras. || 5 τοῖς, οι || 5578 ταῦτα || 5592 τὴν || 5602 ///ἅπαντας, ν || 56115 λόγῳ, λ || 56511 ἐπιθυμοῦντας ἀρχῆς· διδάσκων, ας et χ et δ || 5739 μέλλοντα, α; 8. ν ras. || 57611 ἔχω^ν, ἐχ || 58416 ἐκμηκύνεται, η || 58514 τούτοις λέγειν, σ λ || 5964 ἀκατάσχετον, ν; vid. σ fuisse || 5973 ἀνεπιτηδεύτης, υτω || 6013 λυσία, α; fuit ν || 60510 ἰδιωτικῆς, ης || 6107 σχῆμα, η || 6288 προαιρέσεως τῶν λόγων, εως τῶν λόγ || 11 ζηλωτὴν, ζ || 7282 ἔτος, τ || 14 τοῖς, σ || 73711 πρεσβείας, α || 12 λόγοι, ο 2 || 7464 Γερόνασιν, Γ litt. pars inferior in ras. || 7506 δυσχεραίνεις, σ || 7672 ἐν || 4 ἐπιτηδευσιότατος, τ 1 || 7697 οὐκ ἀπετράπετο, οὐκ ἂ || 7709 τὸν περσικόν, ον—ον; acc. verbi τὸν add. M² || 77315 καὶ σκυδικῶν, καὶ σ || 77412 θουκυδίδου, υ 3 cum ras. || 77513 μικρόν, ο || 7791 αὐτὰ, αὐτ; pro αν videtur ου fuisse || 2 ἡροδότου, ροδο || 3 κάλλος || 7816 περιόδους; erroris vitandi causa add. M^r in mg. περιόδους || 7 σχηματιζομένας, νας; M^r superscr. syllabam νας eadem de causa; cf. 10639 ὧν rasura obscuratum, inde ὧν M^r in mg. || 7847 ἐκμαθεῖν, κμα || 14 ἄλλων, ω || 8151 αὐτῶ, ω || 8175 κελώνται, ε et αι; ω corr. ex ο || 8234 γὰρ, γ || 8268 τούτων, υ || 10 ἐμέρισεν, ε 1 || 83314 μετὰ, μ || 8379 καὶ τὸ, καὶ τ || 8451 ἀναγκασθεῖς, σ || 84812 ἡβηδόν, η 1 || 87310 ἡδίω^ν, ᾿ || 8745 ὑπεξαίρουμένης, εξ || 88112 τεκμαιρόμενος, ος || 8984 προβέβληται, η || 9145 προσήκοντα, η || 9354 οὐκ, κ || 94417 νόημα, μ || 95513 κανὼν, ᾿ || 95712 βιάσασθαι, βι || 96215 συνηθεσιότατοις, η || 9637 καταπλήξασθαι, π || 9 τὴν, τ || 9653 εὐτυχῆς, ᾿ || 6 διανγῆς, ᾿; ibid. ἀκριβῆς, ᾿ || 96811 ἀκριβεσιότατοις, σ || 13 θουκυδίδου, ἰδο || 9869 κατὰ τίσιδος λόγον, ἂ τίσιδο et ὄγον || 9932 ἔχουσι, ι || 10159 ἀρχαῖον ἔργον, ον ερ || 103410 ἐπαγγέλλεται, λ 1 || 10444 διεξιὼν, ιεξ, 8. ω ras. || 10581 μοι, ι || 106011 τοῖς, τοι || 10719 πρῶτης, η || 10782 δι' ὥδης; ι || 10878 ἐξείργομαι, ει || 10904 σύγκειται, ᾿ || 10919 τοῖς, οι || 11202 λέγεσθαι, γ || 11226 τις, τ || 11269 ἀηδῆ, ἀη. — β) M¹ aliis corrigendi modis textum emendavit: p. 4459 μαρ^{al}///νεσθαι, fuit ι, supra quod acutus

atramento usus pallidiore eo, quod in textu scribendo adhibuit;

erasus est || 4472 βαρά-χ-θρων, χ del. || 6 μ^{αι}νομένη, fuit ι || 4493 τί γάρ-
τοι pr.: corr. τοιγάροι, s. τ 1 ras. || 4587 ὡς μὲν Τίμαιος | φησὶ add.
in fine praecedentis et in capite sequentis versus || 48312 ἐν superscr. ||
4852 δὲ^ε τέρον || 49212 λόγον pr.: corr. λόγων || 51118 ἐλεχ^γθέντος || 54314
θεωρητικὸν pr.: corr. θεωρητικὸν || 5443 αὐτῷ, ω e corr. || 54714 ἐπὶ,
ἐπ corr. ex ἐτ || 15 τοῖς pr.: corr. τοῦς || 54812 συμβάλοιο, α corr. ex
ον || 5517 δς, s corr. s. ν, ut vid. || 55110 καὶ ἑ^γλλά, del. || 5574 ἀπο-
λείπεσθαι, ει corr. s. η || 5917 καὶ, ι corr. s. c, ut vid. || 60913 παρα-
κεκινδυνευμένα, α 2 e corr. || 6151 παρχθέντι pr.: corr. παρχθέντα ||
12 ἀναγινώσκων, ω 2 e corr. || 6168 κατεπιχείρημα, ε 1 grande factum
ex parvo ε || 6178 δήμους, ου corr. ex ο || 6251 παρὰ pr.: corr. περὶ in
mg. || 62612 ἐκείνων pr.: corr. ἐκείνου || 7346 φάσκων, ων e corr. || 75212
δὲ corr. ex τε || 75410 βίον pr.: corr. βίω || 76715 θουκυδίδης, θ corr. s. ο ||
7703 //ῥῆγον, ~ add. M¹; alterum punctum pro spiritu est || 8 ἀλλὰ pr.:
corr. ἀλλ' ἀ[πὸ] || 7735 περιοχαῖς, ι 1 corr. ex ο || 77910 ὀλίγωρος, ω
corr. ex ο || 78211 ἐπιγραφόμενας, α 2 corr. ex oc || 78315 τρόπων, π
corr. ex τ || 8123 ἀναβαλλόμενος, λ 1 del. || 8162 ζήζωνα pr.: corr. ζή-
ωνα || 81913 χρόνοι pr.: corr. χρόνου || 8227 μονόχολον || 8341 ἀθ-
ναίων, α 1 e corr.; supra idem ras. || 83710 ἱστορίαν, ι 2 corr. ex ε ||
84213 τετμημένης, τμ corr. s. τη, ut vid. || 8434 μικρῶν, ω corr. s. ον ||
84510 ἐξεύργασται, ται corr. s. τα || 8473 παραλειφθέντα, ει corr. s. η ||
85511 μελλόντων || 8677 τῶν, ω corr. ex ο || 8823 οἱ μὴ πάνν, μὴ del. ||
8832 ὠφέλημα || 88612 ὑστερίζοντες, υ corr. s. ι || 88716 περισώσεις ||
8887 ἀνανδρί pr.: corr. ἀνανδροι || 8936 τὰς pr.: corr. τοῦς || 8982 ἐπι-
χειροῦντας, α corr. s. ες || 8999 ὀλίγον pr.: corr. ὀλίγων || 9002 κατορ-
θουμένων, ω corr. parum distincte ex ο; inde ω superscr. M^r || 9148 προ-
ηρημένοις, η 1 corr. s. ε || 92016 ἡρμηνευμένον, η 2 corr. ex μ=β || 9213
περιειληφότα, ει corr. s. η || 17 ἀληθεῖ, ει corr. s. η || 9257 ἐν, corr. ex ἀν ||
93912 ἀγωγῆς; ἀγ corr. ex ἐγ || 94910 ἀποφαίνειν, ν 2 del. || 9575 νήτη,
η 2 corr. s. ι || 6 λόγος || τοσοῦτον pr.: corr. τοῦτον || 9625 ἀφετήριον,
η corr. s. ε || 9649 παραδείγμασιν, α 1 corr. s. ρ || 9651 ὑψηλοῦ,
η corr. s. ι || 11 λεληθότως, ω corr. s. oc || 9688 διδραμβον || 9701 ὅτι
corr. ex ἐτι || 97410 ἐπετίθενσαν, η corr. ex ι || 9794 ἐξήνεγκεν pr.: corr.
ἐξήνεγκε[ὸν] || 9831 προσείληφε, ει corr. s. η || 10006 κατασκευασμένην ||
101212 μὴν, μ corr. ex ν || 102410 ἄμα, α 2 corr. s. ο || 14 τετρατείας,
τε 1 del. || 10296 συμπεριλαβὼν || 103315 μετωνομάσθαι || 10439 μειρακι-
ωδῶς, s corr. s. ν || 106010 ἀνυφαίρετα, υ corr. ex α || 106114 δημοσθέ-

hoc non prorsus nigrum est, sed colorem monstrat ex nigro et subfusco mixtum¹⁾).

Idem (M^r) varias lectiones scholia titulos subscriptiones (cf. pag. 42) notas rubro in margine adscripsit idque in codicis denuo perlegendi negotio. Nonnunquam textum correxit p. 462⁴ ἥτων M^r: ἥττον M^r || 478⁶ καὶ αὐτὸς περὶ πολλοῦ δεῖ: γρ. καὶ πολλοῦ δεῖ in mg. || 736³ περὶ δὲ λόγους δηλώσει

νει, η corr. s. ε, μ in ras. || 1062⁶ χρῆσιν || 1098¹⁰ μεγαλοπεστέραις || 1111⁷ διαπεποίκιλται, α 2 corr. s. ο || 1121¹² παρωδικοῖς, ω corr. s. α || 1123¹⁵ ὀνόμασι, ο 2 corr. s. υ || 1125¹⁴ εὐλόγως, ε corr. s. ν || 1127¹⁷ τῇ τημητικῇ, τῇ superscr. || 1129¹ δημοσθένους, η corr. s. ο, ου s. ης ||

3 θανμασθότερον. — γ) Versus primum omisos manus prima in margine addit: p. 461⁷ λέξεως καὶ δημοσθένους οἱ δεινότατοι πράγματα || 490¹⁵ ἐπὶ τὴν πρόθεσιν ἐπείγεται δι' ἧς τὰ μέλλοντα ἐν ταῖς || 544¹⁴ τοῖς παισὶ καταλείψειν πλοῦτον καὶ ἀνεπίφθονον τὴν || 598⁸ μὲν ἀφελέστερον ἢ τις εὐροὶ λεγόμενα παρ' ὧ || 626¹³⁸⁸ καὶ ναυκράτους ἐφόρου τε καὶ φιλίστου καὶ κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχῶν. οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν. In textu legitur καὶ θεοπόμπου||||| ἰσωκράτους, ante ἰσωκράτους ras. 2—3 litt., in qua M^r signum posuit hiatum indicans; ἰσ in ras. M¹. Nimirum prima manus similitudine verborum decepta καὶ ναυκράτους exaraverat || 908⁷ οὕτως σχηματισθεῖς· ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους. M^r praeposuit his verbis κείμενον, ut significaretur in textu ea locum habere || 942⁸ καὶ πολλὴν εὐλάβειαν ἡμῖν παρέχων μὴ τίνα || 1009¹⁵ οὐκ ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν ἃ ποιεῖ τὴν ἐρμηνείαν ἀμετροτέραν τὴν δὲ περίοδον || 1112¹⁵ τὸν λεκτικόν, καὶ τούτων πάλιν ἀμφοτέρων εἰς. Alia huius generis suis locis reperies enotata. Semel librarius versum addere oblitus est p. 612⁶ πρὸς ἔρμωνα ὑπὲρ τῆς ἐγγύης ἀπολογία· καὶ ἡ. Eadem verba Vetus Sylburgii in margine supplet. Bis perversam exemplaris variam lectionem exhibuit — plures M^r adnotavit; cf. pag. 51 — p. 452³ ἐπὶ δὲ πεντεκαίδεκα γεγονώς, in mg. (ἔτ)ει || 1026¹⁵ οὗτ' ἐν λόγοις τόπον ἔχων οὗτ' ἐν διαλόγοις, in mg. . . τύ(πον). P. 1066⁶ dubito, quidnam correctio velit. Vera lectio haec est: πάντες οἱ σπουδαῖας ἐβουλήθησαν ἐξενεγκεῖν γραφάς. M¹ pr. πάντε διπουδαίας κτλ.: corr.

πάντε διπουδαίας (sic), i. e. πάντες διας σπουδαίας? Nota supra σ vix aliud quicquam significat nisi syllabam ας; neque enim memini ita in Ambrosiano eam adhiberi, ut sit spiritus asper acuto iunctus.

¹⁾ Cum secunda manus eiusdem fere coloris atramento usa sit atque manus prima corrigens, nonnusquam dubium est, utri correctio-nes tribuas.

οὐς: πέντε δὲ λόγους δημοσίους in mg., cf. pag. 14 || 828s βύβλω: βίβλω || 840₁ κατακλείσαντες λακεδαιμονίους ἐξεπολιόρχησαν: λακεδαιμονίους κατακλείσαντες ἐξεπολιόρχησαν || 890₁₆ παρα-
 πέρρασαι: περιπέφρασαι || 946₁₄ κατασκευῆς: παρασσκευῆς ||
 992s ἄρχει: ὑπάρχειν || 995₄ πολὺς (//ἡτῇ πρόσεστιν) μὲν, α
 eras.; verba punctis del. M¹, uncinis M^r. Qualis fuerit co-
 dex, cuius lectionum varietas per exemplar hic illic sparsa
 erat, docent hi loci: p. 543₁ ὁμοείδειαν M¹ recte: ὁμοεδίαν
 FM^r volgo || 625s αἰρούμενον M¹ recte: ἡγούμενον FM^r volgo ||
 585s μετ' ὀλίγον M¹: μετολίγον F, γρ. μετολί^ι/// M^r in mg.
 (post ι ras.); μετ' ὀλίγων Hudsoni culpa perverse in editionibus
 legitur, Sylburgiana recte μετ' ὀλίγον exhibet; cf. Reisk.
 p. 683 ad h. l. || p. 501₁₅ πρὸς ἔτι FM¹: προσέτι M^r volgo;
 neutrum rectum: πρόσσεστι scribendum esse intellexit Vlie-
 tius l. l. p. 15. Ex his locis efficitur codicem eiusdem fami-
 liae atque Parisinos CD fuisse; cf. pag. 38; nam et cum
 Florentino et cum volgata consentit. Restant e quibus non
 plus quam ex illis lucremur duo loci p. 965₁₆ καὶ τὸ καλ-
 λιεπῖν M¹: γρ. (M¹) καὶ τὸ κάλλιον εἰπεῖν M^r; cf. p. 759₉
 καὶ τὸ κάλλιστον εἰπεῖν M: καὶ τὸ κάλλιον εἰπεῖν volgo ||
 998₁₄ συνεσπασμένοις M¹: συνεσκευασμένοις M^r.

Praeterea rubricator scholia nonnulla in margine ad-
 scripsit, quorum de auctoritate quid statuendum esset supra
 exposui pag. 28: p. 748₃ ὡς ὁ φόνον (φώνον cod.) ἄξια
 ποιήσας πατήρ, εἰ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ τὴν ἐπὶ θανάτῳ
 (ἐπιθανάτῳ cod.) ἀπάγεται, cf. pag. 12. || p. 759₃ πῖνος ὁ
 ῥύπος ἦτοι ὁ ἐπιλείμενος χροῦς ὡς ἐπὶ μήλων καὶ ἀπλων
 καὶ δαμασκηρῶν; idem scholion recurrit p. 965₁₀ || p. 833₁₁
 Ἐπίδαμνος] νῦν θυρράκιον καλεῖται, τινὲς δὲ καὶ δοράκιον
 καλοῦσιν; cf. schol. ad Thuc. I 24 Ἐπίδαμνος] ἢ νῦν
 Δυρράκιον καλεῖται, ἦντινα (ἦν τινες?) παραγραμματοῖς
 Δοράκιον καλοῦσιν || Ad verba corrupta p. 890₁₈ τὸ γὰρ
 „Συγγενὲς“ καὶ τὸ „Ἐταιρικόν“ * * * κείμενον μετεῖληπται
 haec adscripta sunt: ἀντὶ γὰρ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἑται-
 ρίας εἶπεν μεταλαβὼν συγγενὲς καὶ ἑτερικόν (sic). Ex scholio
 lacuna quam indicavi hand inepte ita expleri potest: τὸ γὰρ
 συγγενὲς καὶ τὸ ἑταιρικόν (ἀντὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἑται-

ρίας) κείμενον μετελληπται. Respiciuntur verba p. 890⁴ ποιητικῇ πάλιν ἐχρήσατο μεταλήψει. Constructio inaudita non est; cf. e. g. p. 1033^{11ss} „Ἐργων γὰρ εὖ παραχθέντων λόγῳ καλῶς ῥηθέντι μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασιν γίνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων“. ἐνταῦθα τοῖς μὲν ἔργοις ὁ λόγος ἀντίκειται, τῷ δὲ παραχθῆναι τὸ ῥηθῆναι. Exspectamus ἐνταῦθα τῷ μὲν „ἔργων“ τὸ „λόγῳ“ ἀντίκειται, ut est e. g. p. 562^s τῶν ὀνομάτων τῷ μὲν „ἀπέλουν“ τὸ „ἡμέλουν“ ἀντίθετον, τῷ δ' „ιδίων“ τὸ „ἀλλοτρίων“. Ceterum ex p. 1033^{11ss} verba p. 892^s ita scribas: τὸ δὲ παρατυχὸν ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα κεῖται, τό τε ἄφρακτον ἀντὶ τοῦ ἀφυλάκτου. Volgo male ita legitur: τὸ δὲ „Παρατυχὸν“ ἀντὶ τοῦ „Παραχρῆμα“ κεῖται, τό τε „Ἀφρακτον“ ἀντὶ τοῦ „Ἀφυλάκτου“; debuit „Ἀφύλακτον“ esse. Proximum scholion exstat p. 986³ Δείγμα· ὁ τόπος ἐν τῷ πειραιεῖ ἔνθα ἐδείκνυτο σῖτος καὶ ἄλλα ὅς περ ἄ· (sic) ὑποδείγματα, quae verba suppeditante Sylburgii codice (ὁ τόπος . . . σῖτος καὶ τᾶλλα, ὥσπερ ὑποδείγματα) ita fere constituere possis: ὁ τόπος ἐν τῷ Πειραιεῖ ἔνθα ἐδείκνυτο σῖτος καὶ ἄλλα ὥσπερ ἀνελὶ ὑποδείγματα. Ceterum de voce δείγμα conferas Harpocratonis lexicon p. 85 Dind. Δείγμα· κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔτι δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο. Vide etiam schol. Aristoph. Equ. vers. 979. Sequuntur haec scholia: p. 1009^{15ss} μακροτέρα ἢ λέξεις γίνεται ταῖς ἀναδιπλώσεσι τῶν κώλων, πλατεῖα δὲ ταῖς περιττολογίαις τῶν λέξεων καὶ τῇ ἐπισωρεύσει τῶν ὀνομάτων || p. 1038⁴ in Platonis verbis Menex. 237^b ἀποφηνάμενη ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξασα φανερόν || p. 1105⁴ συνέφθαρται ἀντὶ τοῦ συγκέκερται.

Variis denique notis, quibus capitum argumenta, scriptores laudati, sententiae ad quas lector animum attendat, loci corrupti indicantur, rubricator codicis marginem instruxit, quarum paucae omnium instar sint: p. 455¹⁰ περὶ κυρίων καὶ κοινῶν ὀνομάτων || 464¹¹ περὶ τῆς συνεστραμμένης καὶ στρογγύλης λέξεως || 465⁴ ση(μείω)σαι τί ἐστὶν ἐνάργεια || 738¹³ ἔπεται || 757⁵ ση(μείω)σαι ad lacunam inter ἐξετάζειν et ἐπεβαλόμεν adscriptum || 815³ ὥραία γνώμη || 972⁶ πινδάρου || 1096¹⁴ εἰς τὰ μέρη τῶν πολιτικῶν λόγων.

Manus secunda (M²) paucis locis codicem correxit¹⁾; quae quali libro usa sit, facile est ad intellegendum. Cum volgata enim ita congruit, ut dubium esse non possit, quin eiusdem familiae codicem, cuius is erat, quo volgata nititur, in conferendo Ambrosiano adhibuerit. Vide quomodo. P. 538¹⁷ *περίσταται* FM¹: *παρατεῖται* M² volgo; cf. Cap. I § 4 IV ad h. l. || 553⁸ *οἶεται δὲ δεῖν οὐ τοὺς (αὐτοὺς M) κακῶς πράττοντας εἰρήνης ἐπιθυμεῖν* FM¹: *οἶεται δὲ δεῖν αὐτοὺς κακῶς πράττοντας μὴ (μ in ras.) εἰρήνης ἐπιθυμεῖν* M² volgo; cf. Cap. I § 4 II B ad h. l. || 563⁵ *εἰ* FM¹: *ἦν* M² volgo; cf. Cap. IV ad h. l. Nimium igitur ne secundae manus tribuamus, cavendum est; quare Herwerdenum errasse puto, qui p. 750⁶ epist. ad Cn. Pomp. c. I secundae manus lectionem *καταχειρισμένων* (*κατεχεωρισμένων* M¹) in textum recepit vanam Graeculi alicuius coniecturam; verbum enim *καταχειρίζειν* Graecum non est. Primae manus lectio sana est, modo legas *καταχεωρισμένων* (pro *κατεκ.*) in eo quidem secundam manum secutus. Verba haec sunt: *τὰ μὲν ἄλλα θανμάξεις, ἐν δὲ μέρει δυσχεραίνεις τῶν ἐν αὐταῖς (ταῖς συντάξεσιν, i. e. in libro de Demosthenis dictione) καταχεωρισμένων*. Cf. A. R. I 1 p. 221 Kiessl. *οὔτε παρελθεῖν τὸν*

¹⁾ p. 446⁵ *ἀπορία* M¹: *εὐπορία* M² || 10 *ἁσωμάτων* M¹: *ἁσώτων* M², ut vid.; potest tamen M¹ esse || 489⁷ *φημι, μ e corr.* || 511¹⁷ *ἐνάρξον: ἐξάρνον* in mg. || 535² *σιτίου* || 535² *σιτίου* || 17 *ἔξιν: ἔξειν* || 536¹⁴ *της: τῆς* || 543⁹ *κρατιστα: κρατίστα* || 546⁷ *φιλοτιμίας, s add.* || 547¹⁵ *ὥσπερ ἂν εἰ* || 765³ *τοι, τ in ras.* || 812¹⁰ *τιώτερον: τιμιώτερον*, corr. in mg. || 825⁵ *αὐτῇ: ἐν (τῇ), corr. in mg.* || 855¹⁰ *λόγων, γ corr. ex τ, acc. add.* || *αὐτὰ τὰ* || 966¹⁴ *οὔτε μέτρον* || *οὔτε μέ* add. in spatio vacuo relicto || 975¹¹ *ὄψις: ὄψεις* || 980¹⁰ *ἄπειτα* add. in spat. vac. relicto. Rubricator nempe hoc verbum addere oblitus est; exempla autem vocabulorum quae in ipso textu a rubricatore scripta sunt habes haec: p. 624¹⁰ *οὔτος*, 737³ *μετὰ*, 871¹³ *τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν* || 981¹³ *φίσεις: φύσεις* || 999¹⁶ *ῖσω: ῖσως* || 17 *κείνων: ἐκείνων* || 1014⁷ *κατασκευάσται* || 1022² *ἐτέρου*, M²? || 1027⁶ *κράτιστον, ὦ M²?* || 1028¹³ *καλοῦς: κάλους*, cum ras. s. *ου* (debet esse *κάλλους*)? || 1039⁸ *ἡκόν//των*, acc. add. || 1098⁶ *καταχορέσται: καταχορέσταις* (sic) || 1102¹³ *ἄρ: ἄρ?* || 1122⁵ *μεν: μὲν*. Aliae manus secundae correctiones et supra in additamentis ad Herwerdeni collationem exscriptae sunt et infra suis locis enotabuntur.

ὑπὲρ αὐτῶν λόγον ἐβουλήθην οὔτε ἐν ἄλλῃ τινὶ τόπῳ καταχωρίσαι μᾶλλον ἢ τῷ προοιμίῳ τῆς πραγματείας. VII 1 p. 228 ὁ πρῶτος ἐν ταῖς χρονογραφίαις τοῦτο καταχωρίσας. De Dem. p. 1109¹⁰. ῥυθμούς τινας ἐγκατακεχωρισμένους ἀδήλως.

Ipsē scriba cum litterarum vestigia in exemplari evanida nonnunquam non intellexeret, verbis litterisve spatium vacuum reliquit. Haec tertius quidam librarius dedita opera in singula verba inquirens addidit¹⁾. Litteris is utitur paullo grandioribus, atramento nigro. Eodem, ni fallor, tempore fuit, quo is qui codicem scripsit.

Denique variis rasuris codex insignis est²⁾, quas certo

¹⁾ p. 958¹ ἰδέας· ἡ δὲ ἀσφάλεια, cf. Cap. I § 4 V ad h. l. || 960³ ἐπειδὴ δ' εἰς, cf. Cap. III, II ad h. l. || 968¹² [γορ]γίου, γίου M³ || 14 [ἄμαρ]-τημάτων ἅμα || 15 [ἐ]κείνων χαρακτῆρες || 975¹⁷ [ἀπ]άσης || 976¹ [π]άρεστι τῷ || 2 [ποιουμένων]ων τῶν, cf. Cap. IV ad h. l. || 3 [π]αρά τὸν θουκυδίδου || 978⁴ λε M¹: λέξιν M³ || 6 [ἀ]περιέργως || 10 ἔβρωσ καὶ δίκην δώσει || 993¹³ [κατασ]κευὴς μᾶλλον || 14 ὁ δὲ περὶ || 995¹² ῥῆσιν || 13 [ἀ]να- [λόγους].

²⁾ α) In ipso versu: p. 474⁷ βουλομένων/οις || 485¹ ἐπιτ//ιμήσεως, pro ι 2 fuit η || 12 πραγ//ματικός, parva ras. || 543¹¹ ἔγωγέ//φημι || 544⁶ καλοκαγ//αθίαν || 560¹² κ//ινητικώτατον || 561¹³ τ//ούτων, ο corr. ex ω || 614⁸ ἀκατασ//κευάστως; cf. 959⁸ κατασ//κευὴς || 617⁸ ἀποψηφισθέν- τα// || 626⁷ //γε, fuit τε || 736⁶ μὴν, sub ν ras., qua hasta litterae ρ deletur || 740¹¹ ἄχρη// || 770⁷ τ//ῆς || 781¹² διαβάντα//ς || 815⁸ γενέ- σθω// || 823¹⁷ ὡς// αὐτὸς || 830¹² τὸ, infra τ ras. || 861¹⁵ μέλλω// || 883⁵ κακία//ς, fuit ι || 917¹ συγγ//ραφεὺς || 939⁷ σεμνολογία//ς, vid. ι fuisse || 962³ δου//εῖν, fuit c vel o || 966¹⁰ περ//ὶ || 986¹¹ κ//ό//νωνος, ο 1 corr. ex α || 993⁴ δ//λυμπιοδώρου || 996¹² αἰσχί//νον || 1026¹ δια- λόγων// || 1071³ τοιαύται//, s eras. || 1088² φύσ//ις || 1092⁴ συγκ//ρουό- μενα || 1112¹⁴ δι//ττῇ || 1122¹⁷ ἔ//φην. — β) Supra singulas litteras: p. 446¹ δέ, s. ε gr[avis] erasus || 449⁶ διεσπουδασμένοι, s. α 2 ac[utus] erasus || 455¹² ἔστιν, s. ι (rasura) || 458³ ὑπέρογκον, s. ο 2 || 462⁶ ἀνυ- ρολογίας, s. υ || 466¹ παρακολουθούντων, s. ο 1 || 482¹⁷ ἡδύναι, s. η || 536⁵ περὶ, s. ι || 538⁶ δέ, s. ε || 544³ ὦν, s. ω || 560³ τοὺς, s. ζ || 577¹² λεγομένων, s. ε 2 || 585¹³ τὴν ἀδελφὴν, s. η vocis τὴν || 589¹¹ ἐναργῆς, s. η || 590² ἀκριβεστέρα, s. ε 1 ac. || 605⁷ ἠγαγκάσθαι, s. γ || 616³ ἐκ, s. ε || 628² δεικανικούς, s. ου || 724¹⁵ ἀθηναίους, s. α 1 || 726⁹ δευτέρα, s. ευ || 728¹² μετὰ, s. α || 736² εἰρηκῶς, s. ε || 4 τινας, s. ας || 12 πεισοθέτης, s. ν || 740¹⁴ ἐγκαλοῦντος, s. ου gr. || 768¹⁰ ἡλλοτριῶσθαι, s. σ || 16 δέ, s. ι || 774¹¹ διάθεις, s. ε || 776⁷ ἐκφαίνουσαι, s. α 2 || 783¹⁰

aut primae manui aut secundae tribuere non possis. Maiorem tamen partem primae vindicandam esse et ceteris quos apposui locis verisimile fit, quorum parva tantum pars a manu secunda emendatur, et ipsae plerumque rasurae monstrant.

§ 4.

De Florentini et Ambrosiani variis lectionibus.

Postquam paragraphis altera et tertia quantum potui explicavi, quomodo Florentinus et Ambrosianus eam quam nunc habent condicionem nacti essent, iam ad summam huius capituli accedendum est videndumque, quae codicum lectiones a volgata recedant, sive verae sunt sive falsae. Volgatam autem dico Reiskianam (R), sive editione principe illa nititur sive coniecturis virorum doctorum sive singulis codicum lectionibus; nam simplici fundamento in collatione exhibenda opus esse censebam.

Primum igitur eos adnotabo locos, quibus Florentinus cum Ambrosiano concinens aut solus Florentinus (in Dinarcho) aut, ubi Florentinus deest, solus Ambrosianus lectiones falsas praebent; utrum dubiis locis in Reiskiana coniectando verum

στρατηγούς, s. σι et s. η || 7876 πολὺ, s. πο || ἐμφαίνουσai, s. σα || 8106 ἀρετὰς, s. α 2 || 8147 ἐναποδείκνυσθαι, s. ε 2 || 81711 προοιμίων, s. ιμ || 8188 χαλκηδόνιος, s. κη || 8219 ὑπεριδών, s. ν || 83015 ὦ, s. ω || 8312 μήκει, s. ι || 83711 καταλύσεως, s. τα || 84113 κατακλείσας, s. α 1 || 15 ἄλλης, s. λ 2 || 84217 ἄνδρας, s. δρ || 85116 ἀφῶ, s. φ || 85211 ἀποθανοῦσιν, s. α 1 || 86214 κῶλα, s. ω || 8662 μεγίστας, s. γι || 8697 ἐκδηλότατα, s. η || 87411 ἀφηγούμενος, s. η || 12 ἐσχημάτικε, s. η || 8867 ἐστασίασον, s. α 2 || 8878 τιμωριῶν, s. ι 2 ac. || 8914 παρὰ, s. α 2 || 89712 τούτου, s. του 1 || 9003 ἀνεγκλήτων, s. εγ || 90911 δέ, s. ε gr. || 9111 ἡλευθέρωσαν, s. ἡλ || 9146 θεῶν, s. ε || 92217 φάσεις, s. α || 9258 ἐλπεις, s. ι ac. || 9306 μέλλουσα, s. ε || 94610 ἐξήλλακται, s. τ || 9565 ἐξενέγκαντες, s. ε 2 || 97012 αἶτος, s. ο || 97813 ἀντί, s. α || 14 φασκόντων, s. α || 9821 εἴπωμεν, s. ι || 99916 ἐλάττους, s. ε || 102015 ἐμβριθεστερόις, s. ε 1 || 10269 εὐδοκιμοῦντων, s. ου || 10327 εἰπεῖν, s. ι 1 || 10343 περιφρονεῖ, s. ι 1 gr. || 10658 ἀδικημάτων, s. τ || 10664 προειπών, s. ω ac. || 108314 ἐστίν, s. ν || 108716 ἐπετίθενσεν, s. π || 108816 σκοπεῖτω, s. ει || 112118 οὐκ, s. κ || 11223 και, s. ι || 8 προσαποδόντας, s. οσ et α || 11257 ταύτην, s. η.

ubique inventum esset necne, quaerere supersedi. Secunda parte eas Florentini lectiones sive veras sive falsas adscribam, quas proprias contra Ambrosianum et volgatam exhibet, et similiter proprias Ambrosiani lectiones tertia. Quarta pars eos locos comprehendet, quibus uterque codex aut alteruter veras lectiones praebet. In quintam denique, quae pro appendice sit, eos delegabo, de quibus, quia corrupti sunt, certo quid statuerem non habui. Alios paucos, quos proprio Marte sanare temptavi, in quarto capite reperies. Falsis codicum lectionibus singula Reiskianae verba opposui; ubi codices veram lectionem praebent, locos plenius exscripsi.

Sed priusquam ad perscribendos hos locos adgrediar, pauca de verbis nonnullis ancipitis scripturae praemonenda videntur.

1. In scriptura verborum *γινώσκω γίγνομαι, γινώσκω γίνομαι* codices plerumque cum volgata consentiunt, dissentiunt raro.

a. Verba in codicibus *γ* litteram assumunt, carent ea in volgata: p. 547₈, 565₁₆ ἀναγινώσκοντας FM || 552₁₄ ἀπογινώσκειν FM || 915₈ γινώσκουσι M.

b. *I* littera neglegitur in codicibus, adest in volgata: p. 822₄ γινωσκότων (*γ* in ras.) || 881₁₆ διαγινώσκειται || 891₃ ἐγίνοντο || 1101₁₀ γίνεται M.

c. Florentinus consentit cum volgata contra Ambrosianum p. 466₁ γίνεται FR: γίγνεται M.

2. Οὐδεὶς, οὐδεὶς.

a. Codices *θ* litteram exhibent: p. 472₄ οὐθὲν FM || 983₉ οὐθὲν M: οὐδὲν R || 519₂ οὐθενὸς M οὐθ' ἐνὸς F: οὐδενὸς R.

b. *Δ* littera in codicibus (in Ambrosiano) legitur: p. 1124₂ οὐδέτερον M: οὐθέτερον R.

c. Codices inter se dissentiunt: p. 576₁₁ μηδεὶς F: μηδεὶς MR || 484₁ οὐθὲν M: οὐδὲν FR || 627₉ οὐθένα M: οὐδένα FR.

3. Adverbium οὕτω littera *ς* contra regulam, quae volgo statuitur, auctum codices exhibent: p. 493₅ οὕτως λαμβάνει || 540₁₅ οὕτως μαίνομαι || 542₆ οὕτως καὶ || 545₄ οὕτως δὲ FM || 823₁₈, 832₆, 836₁₄ οὕτως γράφω || 841₄ οὕτως γράφει || 845₅

οὕτως ταπεινὰ || 863₁₁ οὕτως γινώσεται || 873₉ οὕτως σχημα-
τισθεῖσα M.

4. Denique codices et volgata in scribenda particula
γοῦν variant. P. 459₇, 477₉, 592₆ γ' οὔν FM, p. 828₈, 882₁₅,
914₁₄, 1030₄, 1038₁₃ γ' οὔν M: γοῦν R || 981₉, 1032₁₃ γε οὔν M:
γ' οὔν R || 992₁₄ εἰ γ' οὔν M: εἰ γοῦν R || 1031₈ εἴγε οὔν M:
εἴγ' οὔν R. Minus recte in Ambrosiano legitur p. 450₉ ἔγωγ' οὔν,
1021₄ ἐγώγ' οὔν: ἐγὼ γοῦν R. Florentinum et Ambrosianum
inter se dissidentes habes his locis: p. 477₅ γ' οὔν FR:
γοῦν M || 483₈ ἐν γε οὔν F: ἐν γοῦν MR || 541₁₂ καταγ' οὔν F:
κατὰ γοῦν MR || 551₁₅, 560₃, 563₆ γ' οὔν F: γοῦν MR || 561₁₄
γοῦν F γ' οὔν R: γε οὔν M.

Iam his praemissis eae lectiones succedant, quibus pri-
mam partem effici volui.

I.

Nonnunquam evenit, ut virorum doctorum coniecturae
codicum lectionibus etsi corruptis aliquo modo confirmentur;
quae lectiones dignae sunt quae ex ceterarum turba eximantur:
p. 1023₁₁ ἄγον M] ἄγων R ἄγει Syllburgius || 1036₈ γε ὅτι M]
γέ τοι R γ' ἔτι Syllb. || 1069₄ ταῖς ἔδραις . . . βεβηχυίας,
βεβηχυίας M¹ pr.) cum e.¹) M] τὰς ἔδρας . . . βεβηχυίας Syllb. ||
1123₁₁ μόνος M] μόνον R μόνης Reiskius).

Praeterea loci nonnulli huc faciunt, qui, cum lacunosi
circumferrentur, a viris doctis ita expleti sunt, ut spatium in
Ambrosiano vacuum relictum verba suppleta summiopere com-
mendet. Ad ceteros huius generis alibi enotatos (cf. quae infra
Cap. IV dicam ad p. 978_{6ss} et ad p. 1031_{2ss}) accedunt hi:
p. 962₄ εἰς ἀμφοτέροισι τοὺς χαρακτῆρας, explevit Sylbur-
gius; in Ambrosiano lacuna exstat quattuor litterarum || 982₁₂
οὐκ εἰς ἀνάθημα καὶ κτῆμα κατὰσχευάζων, explevit Sylbur-
gius; in Ambrosiano lacuna exstat 11—12 litterarum.

Iam ceterae codicum lectiones falsae sequantur: p. 455₁₂

¹) e = exemplar Sylburgii, i. e. Dudithianus liber; cf. Syllb. praef.
t. II ad Dudith. f. 1v: „in postremis duobus libris (in iudicio de Thuc.
de Dem.) qui nunc primum tuo beneficio in lucem exeunt“. Vide
Usenerum in annal. philol. 1873 p. 150s.

τίς δ' ἔστιν (l. ἐστίν) R] τίς δ' ἔστιν¹⁾ FM, cf. p. 464¹¹ τίς
 δ' ἔστιν R: τίς δ' ἔστιν F τίς δ' ἔστιν M || 462⁵ ὥστε οὐδέν
 ὅσγε οὐδέν (οὐδ' | ἐν M) || 464¹⁶ εὐτελῶς R ἀνεπιτηδεύτως
 A. Kiesslingius Mus. Rhen. XXIII p. 253] τελευκῶς || 473¹
 θαυμασιώτατον Marklandus] θαυμασιώτερον || ῥᾶστον Taylo-
 rus] ἄριστον || 474⁹ διηγήμασιν R, ex coniectura P. Victorii var.
 lect. 13⁶. διαστήμασιν recte Matthaei] διηγήμασιν || 476³ χα-
 ρακτηριστικωτάτην Sylb.] χαρακτηριστικωτάτην F, del. litt.
 σι, χαρακτηρικωτάτην M || 477³ Λυσίου ἧ ὁ λόγος, ὁ add.
 Reisk.] λυσίου ὁ²⁾ λόγος || 7 λέξεως Taylorus] ἔξεως F ἔξεως
 M || 8 τὸ δ' ἡδέως καὶ] ἡ δὲ ὡς || 11 λεγόμενα Marklandus]
 λεγόμενα ῥ³⁾ || 479¹⁰ ἀπολογία] ἀπώλειαν || 481¹³ ἐπιγενο-
 μένων Stephanus] ἐπιγινόμενων || 485² ἀξιοῦτο] ἀξιοῦται ||
 486¹² πλείστα καὶ κάλλιστα] πλεῖστα κάλλιστα || 487¹⁴ ἀπὸ
 τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς] ἀπὸ γε τοῦ ἀνδρὸς || 488⁸ δὲ Sylb.] τε
 F τὲ M || 489⁹ εἴ γέ τις Reisk.] εἴ μή τις || 13 ὀρῶ] ὀρῶν ||
 14 αἱ τέχναι Sylb.] τέχναι || 492¹³ ἀξιολόγου] ἀξιόλογον ||
 493⁶ καὶ ὅπερ] ὥσπερ || 10 ἴσκει] εἰσκειν || 494¹ ἀποδείξαιτο]
 ἀποδέξαιτο || 2 ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι Sylb.] ἐν γε τῷ πιστοῦσθαι
 τὸν ἄνδρα || 496⁵ κἂν τοῖς ἐπιλόγοις] κἂν τοῖς ἐπὶ λόγοις ||
 500⁶ ὅταν ἦ] ὅταν M ὅτ' ἂν F || 11 τὰδικήματα Marklandus]
 ἀδικήματα || 501⁹ εὐθὺς Sylb.] καὶ εὐθὺς || 512¹ τε Sylb.] δὲ ||
 519¹ μεγαλοπρεπέστερος] μεγαλοπρεπέστατος || 535⁷ κυριώ-
 τατα Sylb.] κυριώτερα || 536⁵ ταύτην] αὐτήν || 539² ῥήσεως
 Wolfius] χρήσεως || 6 αἱ τε παρομοιώσεις Reisk.] αἱ τε γὰρ
 ὁμοιώσεις³⁾ || 541¹⁴ μεγαλοπρεπέστερος] μεγαλοπρεπέστατος ||
 547¹⁶ συμμάχους εὐνοία τε, εὐνοία add. Wolfius] συμμάχους
 γε || 550¹ ἥθη] ἔθη || 7 ἀλλὰ Wolfius] ἀλλ' ἐν || 11 καταχορη-
 γῆσαι Wolfius] καταχορηγήσειν⁴⁾ || 551¹⁴ ἐγεγόνει] γεγόνει ||
 552⁹ εἴλωσιν] ἔλωσιν || 557⁶ πιθανώτερον] πιθανότερον ||
 559⁶ δύναιτ' ἂν R, δύναιτο ἂν F¹] δύναιτο ἂν MF²; cf.
 pag. 39 || 560⁵ ὅλοις Sylb.] ὀλίγοις⁵⁾ || 13 διὰ παντός] διαπαν-
 τός M διαπαντός F || 562³ τῷ μὲν „Πλείστων“ τὸ „Μεγίστων“,

¹⁾ ἔστιν, s. i. ras. M || ²⁾ ὁ add. F¹ || ³⁾ αἱ τε γὰρ // ὁμοιώσεις, μοι in ras. F¹ αἱ τε γὰρ ὁμοιώσεις M || ⁴⁾ καταχο//ρηγήσειν F ||
⁵⁾ ὀλίγοις F¹ pr.: corr. ὀλίγοις.

τῷ δ' „*Ἀγαθῶν*“ τὸ „*Ἐπαίνων*“, τῷ δ' „*Αἰτίους*“ τὸ „*Ἀξίους*“]
 τῷ μὲν πλείστῳ τὸ μέγιστον τῷ δὲ ἀγαθῷ τὸν ἔπαινον τῷ
 δὲ αἰτίους τὸ ἀξίους || 1 τῷ κώλῳ (τῷ πρὸ αὐτοῦ) τῷ κώλῳ.
 Verba τῷ πρὸ αὐτοῦ probabili coniectura nescio quis addidit ||
 576₁₆ δέσμας] δεσμάς; cf. Lobeck. paral. p. 396 || 584₁ δια-
 φέρει] ἀφαιρεῖ || 2 κατὰ] καὶ || 5 ἀκαρῇ] ἀκαιρῇ¹⁾ || 6 ποιητικώ-
 τερα] ποιητικωτέρα || 7 ἀληθινώτερα] ἀληθινωτέρα²⁾ || 16 καὶ
 πέρα codd.: καὶ del. recte Wolfius || 585₁ τραποίμην] τρεψοί-
 μην || 589₁₃ φανεροῦσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας codd.: del.
 recte Reisk. || 591₄ εἰσὶ Reisk.] εἰ || 592₃ φήσας Sylb.] φῆσαι F
 φησὶ M || 5 ἀπὸ σκοποῦ] ἄπο σκοποῦ M απο//σκοποῦ F, cf.
 pag. 41 adn. ad p. 541₁₇. Vide Kruegerum gr. Gr. § 9, 11, 2 ||
 594₉ πρώτως Reisk.] πρώτος || 595₁₉ ἡδεῖά ἐστιν Reisk.] ἰδία
 ἐστὶν || 596₁₂ ὑψηλότερα γὰρ ἐστὶ Sylb.] ὑψηλοτέρα³⁾ ἐστὶ
 (ἐστὶ F) || 13 ἀφελέστερα Sylb.] ἀφελεστέρα || 597₁ πεποιη-
 μένοις Sylb.] πεποιημέναις || 598₉ δὲ Reisk.] τε || 11 ἀδελφι-
 δῶν mg. Bodl.] ἀδελφῶν || 600₁₂ κεκαλλιλογῆσθαι Sylb.] καλλιο-
 λογῆσασθαι F καλλιλογίσασθαι M || 603₃ εἰσάγει Bodl.] εἰσα-
 γεῖ V εἰσαγαγεῖν FM || 605₇ ἐαυτοῦ Reisk.] ἐμμαντοῦ || 10 ἀπέ-
 χεσθαι] ἀπέχεσθαι || 11 ἀνάγκη] ἀνάγκη εἶναι || 13 ἀντιδικεῖν
 Sylb.] ἀδικεῖν || 611₁₂ τὸν ἄνδρα ὃ λόγος Reisk.] τὸν λόγον
 ἄνδρας || 13 προλαμβανούσας Reisk.] προκαταλαμβάνουσας⁴⁾ ||
 612₂ αὐτὰς εἰς Reisk.] αὐτοῖς || 13 παρ' ὅσα Reisk.] γὰρ ὅσα ||
 613₁₁ κλήσει Vales. ad Harpocr. II p. 213 Dind.] λύσει,
 sed cf. Saupp. orat. Att. II p. 229^a 13 adn. || 14 ἐμφανῶν
 Reisk.] ἐμφανῇ || 616₂ ἀπραγματεύτως Reisk.] αὐτοπραγμα-
 τεύτως || 7 ἀποδεικτικοῖς Sylb.] ἐπιδεικτικοῖς || 617₅ προσκα-
 λεῖται τις Reisk.] προκαλεῖται τις || 11 προσκαλεσαμένοις
 Reisk.] προκαλεσαμένοις || 14 προσκαλεσάμενος Reisk.] προ-
 καλεσάμενος.

Hucusque lectiones utriusque codicis communes enotatae
 sunt; sequuntur eae solius Florentini quae a volgata in iu-
 dicio de Dinarcho recedunt, quarum etsi pleraeque e Reis-

¹⁾ ἀκαιρῇ//, η e corr. F¹ || ²⁾ ἀληθινωτέρα, ι corr. s. ει F¹ ||
³⁾ ὑψηλότερα, s. α acut. eras. M || ⁴⁾ προκαταλαμβάνουσας, β corr.
 s. α F¹.

kianae adnotationibus cognoscuntur — nititur enim hoc iudicium solo Florentino (cf. pag. 7) — nonnullae tamen accedunt. Quare ut accuratius codex exprimeretur, omnes ita adscribendas putavi, ut eis, quae nondum innotuerunt, asteriscum praefigerem.

*P. 632¹⁵ δεδήλωκεν. ὀνόματα] δεδήλωκε. ὀνόματα, cf. pag. 34 || 633¹³ μετὰ τοὺς ἄνδρας Sylb.] μετὰ τοῦ ἀνδρὸς || *¹⁵ λόγους] λόγοις || 634¹ ὑπὸ Sylb.] ἀπο || 9 πεντεκαίδεκαετῇ cod. Bodl.] πεντεκαίδεκα ¹⁾ ἔτη || *¹³ συγχωρήσαντος] συγχωρήσαντος || *¹⁶ γηραιὸς] γηραιῶς || *635⁴ Φιλοχόρου] φιλοχώρου || ¹⁶ ὕστερον Reisk.] πρότερον. Deleas potius cum Sylburgio || *636⁷ Φιλόχορος] φιλόχωρος, ω corr. ex ο F¹ || 8 φνγῆς τῶν καταλυσάντων Sylb.] αὐτῆς τῶν καλεσάντων || *638⁶ αὐτὸν] αὐτὸν || *¹¹ πρὸς τῷ] πρὸς τὸ || 639¹ φερομένους Reisk.] τοὺς φερομένους || 2 οὖσιν, ὡς Reisk.] ουσίνης F, γνησίους Sylb. || 3 ἀπ' Ἀναξικράτους Sylb.] ἐπαναξικράτους || *640⁴ ἀκριβεστέρου] ἀκριβέστερον || *¹⁰ ὡς] ὥστε || *¹¹ δι' ὅλου τοῦ] δι' ὅλου τὸ || *¹⁶ λόγους] λόγοι || 641⁴ διαβεβαιοῖτο] διεβεβαί- οῦτο || *ἔστι] εἰσὶ || *7 αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν] αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν || εἷς τε Sylb.] εἷς δὲ || *¹³ ποτὲ δὲ] ποτε δὲ || 14 πιστοῦται δ' Sylb.] πιστοῦται || *642³ πρέποντι] τρέποντι || 4 καὶ τῇ συνθέσει Reisk.] καὶ συνθέσει || 7 οὐτ' ἰδίου τινός Sylb.] οὐτε δὴ τινος || 8 πολὺ γὰρ ἐμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτὸ ὥσπερ τῶν λόγων ἀρχέτυπον διαφορὰν F: αὐτὸς, δαφόρων R. Verba sana non sunt. Videtur post καὶ lacuna statuenda esse; certo substantivum vocis μιμήσεις respondens intercidit || ¹⁰ μαθητῶν Sylb.] μαθημάτων || *¹³ ἔχοντες] ἔχοντας || 643⁵ τὸ τῆς ἀληθείας Reisk.] τῆς ἀληθείας || 6 τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρὸν Sylb.] το τῆς μὲν λέξεως ἰσχυρὸν || ¹¹ κἄν τᾶλλα Reisk.] καὶ τὰ ἄλλα || ¹³ ὑπολαμβάνωμεν Reisk.] ὑπολαμβάνομεν || *644¹ παρέπηται] παρεπίεται || 3 δ' ἑλλίπη Reisk.] δελίπη || *4 Δεινάρχου] δεινάρχους || ¹³ πρόσσεστιν Reisk.] πρόσσεστιν τι || *645¹ μιμῆσθαι] μιμῆσθαι || 5 οἱ δὲ Reisk.] οἱ τε || *646³ Ψάωνα Rubnkenius hist. crit. or. Graec. p. 143 ed. Reisk.] πλάωνα F, Πλά-

¹⁾ πεντεκαίδεκα, αι in ras. F¹.

τωνα volgo ante R || *646₄ Δημοσθένη] δημοσθένην || προχειρι-
 σάμενοι Sylb.] περιχειρισάμενοι, s. ι 1 ras. || 8 κατὰ μὲν
 Sylb.] κατὰ || *10 ποικιλίᾳ] ποικιλλλίαι || *12 παράδοξα] παρα-
 δοξὰ || 647₃ ταύτην Reisk.] αὐτήν || *15 προσέσται] προ|έσται ||
 *649₁ Φρύνιχος] φρούνιχος || 650₅ Ἀναξικράτης Sylb.] ἀναρ-
 χικράτης || *651₆ δοκιμασία] δοκιμασται || 9 γεωφανίου Meur-
 sius Att. lect. 3, 11] τεωφανίου || 10 γεωφανίου Meursius l. 1.]
 τειωφάνον || *15 εὐθῦναι] εὐθύναι || *652₂ Φωρασεβείας R,
 Φορμισίου ἄσεβείας Meursius Att. lect. 4, 16] φορασεβίας ||
 *3 Καλλαίσχρου] καλαίσχρου || 4 Τυρρηνικός Valesius] πιρη-
 νικός || 6 καθ' (κατ' operae Reisk.) Ἱμερίου] καθιμερίου ||
 *7 εἰσαγγελία] |||ισαγγελία, 1 litt. eras. || 8 κατ' Ἀγασικλέους
 Meurs. bibl. Att., s. v. Δείναρχος] κατὰ πισικλέους || 653₂
 παρανόμων Sylb.] ιασανόμων || 8 ἀπολογία διαμαρτυρίας
 πρὸς τὴν Χάρητος εἰσαγγελίαν κατὰ κτλ. Sylb.] ἀπολογία
 διαμαρτυρίας πρὸς τὴν χάριτος· εἰσαγγελία κατὰ κτλ. || *10
 οὐδεμιᾶς] οὐδὲ μιας || *654₂ Ἀρπαλίων] ἀρνάλου; idem spiri-
 tus est vers. 1, 3, 4, 6 || *8 εὐθυντικός] εὐθύνικος¹⁾ || *9 πρεσβύ-
 τερός ἐστι] πρεσβύτερος ἐπι || *655₂ οὔπω] οὔτω || 7 Ἀρχίου
 Sylb.] ἀρχειοῦ || 656₁ τὰ τῶν cod.: τὰ del. recte Sylb. || 2 καὶ
 τῶν νόμων, καθ' οὗς,“ καὶ οὗτος εἴρηται Sylb.] καὶ τῶν νό-
 μων |||καθ' οὗς καὶ οὗτος εἴρηκεν F¹, εἴρηται F² || 4 ὁ τὴν ἱε-
 ρειαν νῖνον ἔχων F: ἱέρειαν Sylb., ἱερείαν Sylburgiana. ἐλὼν
 Valesius ad Harpocr. II p. 345 Dind. Νῖνον pro Νίνον re-
 cipiendum. Νίνον Sylb., Νίνου Sylburgiana. Cf. Saupp. or.
 Att. II p. 323^a 18 || 7 λόγος Sylb.] δεδηλώκαμεν λόγος || *657₁
 Μίλακος] μήλακος || *6 οἶδε] ἦδε || 16 εἴρηται καὶ οὗτος, ἦδη
 Δεινάρχου [φαίνεται] φεύγοντος Reisk.] εἴρηται· καὶ οὗτος
 ἦδη δεινάρχου φαίνεται φεύγοντος || *658₆ Ἀττικός· „Πάν-
 των ἦσαν ὁμοίως.“ καὶ οὗτος] ἀττικός· πάντων ἦσαν·
 ὁμοίως καὶ οὗτος || *9 οὗτος] οὕτως || *10 δεομένων, τοὺς Αἰ-
 τωλοὺς αὐτοῖς βοηθεῖν] δεομένων, τοῖς αἰτωλοῖς (λ in ras.
 F¹) αὐτοῖς βοηθεῖν || *13 εἰκὸς] εἰκὼς || 15 συναγωνίζεσθαι
 mg. cod. Bodl.] ἀγωνίζεσθαι || 659₆ τοῦ λόγου Reisk.] λό-
 γου || *8 Διρίλῳ] φίλῳ || 9 Ἐριτά ἐμπορίου ἐπιμελητῇ Sylb.]

1) εὐθύνικος, x in ras. F¹.

εἰμῖα ἐμπορίου ἐπιμελέτη· || 659¹⁴ et 15 *Μενεσαίχμου* Sylb.] *μεναισέχμου* || 660² ὑμᾶς καὶ Sylb., ὑμᾶς [καὶ] Reisk., male, cf. Saupp. l. l. p. 324^a 4] ἡμᾶς· καὶ· || *7 ὥς αὐτὸς Reisk., αὐτὸς ὥς volgo ante R] ὥς αὐτός | ὥς || 10 ὑπὲρ τοῦ μη ἐνδοῦ-
ναι ἄρπαλον ἀλεξάνδρῳ· οὐκ ἄξιον ἄρα θανατάζω F: ἐκδοῦ-
ναι mg. cod. Bodl. Ἀρπαλον R θαναμάζειν Reisk. || 661¹ Στα-
φύλου Reisk.] ταφύλου || 5 παρανόμων· „Εἰώθατε, Sylb.]
παρὰ νόμῳ εἰώθατε || *6 Περγαμηνοῖς] πεπερταμηνοῖς || *13
αὐτοῦ] αὐτοῦ || *662¹² οὐ πένης ὦν.“ Ὑστερον R; ὁ ὕστε-
ρος Sylb.] οὐ πένης ὦν ὕστερον || *663³ διαμαρτυρία¹⁾ περὶ
τοῦ ἔτι ηπον²⁾ κλήρου πρὸς χάριτα F: Ἐπιήττου R, Εὐέπ-
που Reisk. Χάρητα R || *5 δικαίαν, ὧ ἄνδρες, δέησιν] δι-
καίαν ὧ δέησιν (sic) || *12 Προκλέος R, Πατροκλέους Hud-
sonus] προκλεως || 14 ἐπὶ τούτοις ὧ Sylb.] ἐπιτουπίσω ||
*664¹⁰ ἐπιγεγράφθαι] ὑπογεγράφθαι || *665³ Φιλόχορος] φι-
λόχωρος || 8 φησὶν δὲ τῷ ὑστέρω ἐπεισιέναι τὸν ἀγάθωνα
F: φησὶ R, cf. pag. 34 not. 3 ad. h. l. ἔτει εἰσιέναι τὸν
ἀγῶνα Reisk. || 15 ἡ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων Sylb.] ἡ δ' εἰς-
αθηναίων || *666² ἀνιαρότατον] ἀνιαρώτατον || *13 Φιλόχο-
ρος Sylb.] φιλόχωρος || 667¹⁰ ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου
λόγων ἡλικίας Reisk.] ἔξω δ' ἐπιστῶν δεινάρχου λόγων,
cf. quae dicam Cap. IV ad p. 666^{2ss} || 11 ἔτι Sylb.] ἐπι || 12 Με-
νεσθέως Valesius ad Harpocr. vol. II p. 462 Dind.] νεμε-
σθέως.

Sequuntur Ambrosiani lectiones ex iudicio de Thucydide
et libro de Demosthenis dictione exscriptae; inter quas si
multas invenies Ambrosiano cum Sylburgi exemplari (e)
communes, non mirum est, cum eiusdem familiae uterque
codex sit. Ceterum Sylburgius et Reiskius haud pauca exem-
plarum vitia sustulerunt, quas emendationes Ambrosianus ex
parte confirmat.

P. 811¹¹ σπάνην] σπάνην || 815⁴ κακίας] κακίαις || 817¹⁴
περὶ τῶν ἄλλων] τῶν ἄλλων || 818⁴ Εὐγέων τε] εὐγεῶν τε ||
819⁵ καὶ αὐτὰς δὲ ταύτας Sylb.] καὶ αὐτάς τε ταύτας ||

¹⁾ διαμαρτυρία, ras. s. α 3 F || ²⁾ ///ἔτι ηπον; ηπον in ras. F¹,
ut vid

16 ἐπετήδευσαν] ἐπιτήδευσαν¹⁾ || 820⁵ Ἀλικαρνασσεύς] ἀλικαρνασσεύς || 821¹ περιλαβών] παραλαβών || 822¹⁰ μῆδ' εἰς ἀπάτην] μῆδ' εἰς ἀπάτειν || 823⁸ παραδιδόναι] παραδιδόμεναι || 825¹⁶ ἑλλιπέστερον] ἐλιπέστερον || 826⁵ διαιρέσεως] προαιρέσεως || 13 ἦτοι] ἦτο || 15 ταῖς τῶν] τοῖς τῶν || 828⁵ μικρὰς] μακρὰς || 829¹¹ καθαίρει Sylb.] καθαιρεῖ || 832⁵ ἀληθοῦς] ἀληθείας || 834¹² ἐπιτροχάδην] ἐπὶ κεφαλαίων τροχάδην || 837¹⁰ ἔτη] ἔτι || 839¹¹ διέρθειραν] διέρθειρον || 841¹¹ ὅτι] ὅτε, ο e correctura || 12 δισχιλλούς ὀπλίτας] διακοσίας || 14 Κυθάρους R, Κυθήρους Sylb.] κυθήραις || 18 Κυθήροις] κυθήραις || 842¹³, 843¹² ὅτε] οὔτε²⁾ || 843¹⁶ ἐπελήλυθε Sylb.] ὑπελήλυθε || 17 σπονδαί] σπουδαί || 844⁹ παρέλιπε] παρέλειπε || 12 προείλετο] προσείλετο || 15 τὴν ἐπ' ἐλάττωσι κακοῖς γενομένην ἀντὶ τῆς ἐπὶ μείζουσι] τὴν ἐπ' ἐλάττωσι κακοῖς γενομένην ἐν τοῖς ἐπὶ μείζουσι || 845¹¹ ἐπιτρέχει Sylb.] ὑποτρέχει || ποιεῖ τὰ πάθη αὐτῶν] ποιεῖται πάθη αὐτῇ || 12 τόπους] τρόπους || 847¹ τοῖς διαλόγοις] ταῖς διαλόγοις || 14 πληθύει] πληθεῖσι³⁾ || 848⁶ αὐτῆς] αὐτὴν || 851¹⁸ οὓς πλὸν] οὐ πλὸν || 852⁵ οὐκ ἐλάττους] οὐκ ἐλάττοντους || 7 ἐπιτηδειότεροι] ἐπιτειδειότεροι || 853² πλείους διαφθαρέντας ἢ πεντακισχιλλούς] πλείους οἱ διαφθαρέντες ἢ πεντακισχίλιοι || 856¹⁴ Ἀμεινοκλῆς] ἀμεινοκλῆς || 18 οἰκίσαντες Sylb.] οἰκίσαντες || Καρχηδονίους Sylb.] χαλκηδονίους || 862⁴ ἀποκρουσάμενον Sylb.] ἀποκρουσάμενος || 863⁹ ἐπὶ μικρὸν] ἐπὶ μικρῶν || 865⁹ ἐπὶ βραχύ] ἐπὶ βραχεῖ || καλλιερημοσύνην Sylb.] καλλιερημοσύνην M, καλιερημοσύνην e || 866¹³ εἰσαγαγεῖν Reisk.] ἀγαγεῖν || 867⁸ ἐπτακαίκοσαετῇ] ἐπτά καὶ εἰκοσαετῇ || 868¹ ἀντικατηγορῶν Sylb.] ἐγκατηγορῶν || 10 ἂν τις εὖροι] ἂν τις || 12 μεταφοραῖς Reisk.] διαφοραῖς || 869⁷ χαρακτηρικώτατα Sylb.] χαρακτηρικώτατα M, χαρακτηκώτατα e || 8 ἐλαχίστων] ἐχαλίστων || 870¹ στρυφνὸν] στρυφνόν; item στρυφνὸν p. 944¹⁰; cf. p. 1061⁶ || 9 ἀπαγγέλλας] ἐπαγγέλλας || 10 εὐπρεπεῖς] εὐπρεπῆς || 11 τόπω Sylb.] τρόπω || 17 τὸν

¹⁾ Useneri coniectura ἐπιτηδεύσαντες (ap. A. Schaefer. in „Abriss der Quellenkunde der Griech. Geschichte“ p. 9) non opus esse puto. ||

²⁾ p. 842¹³ ὅτις pr.: corr. ὅτις cum ras. || ³⁾ πληθεῖσι, εἰ 2 corr. s. η M¹.

λόγον] τῶν λόγων || 871₃ πραγματικοῖς] πραγματικοῖς (sic), cf. Cap. I § 4 II B ad p. 542₁₁ || 881₁₆ ὕφ' οὗ] ἔφ' οὗ || 883₁ καὶ] om. M || 887₅ δυσσεξελίκτω] δυσσεξελέγκτω || 889₉ μέλλον Reisk.] μᾶλλον || 890₁₅ τοῦ συγγενοῦς] τοὺς συγγενοὺς || 891₁₆ διδόμενοι Sylb.] δεδομένοι || 893₁₆ πεπλεγμένης] πεπληγμένης || 896₁₅ ἐν] om. M || 897₉ παρατιθεῖς Sylb.] περιτιθεῖς || 899₃ εἰς] ἐς, item p. 969₁₃ || 5 ἄλλως] ἄλλος¹⁾ || 14 ταύτας ἐστίν Reisk.] ταῦτά ἐστιν || 900₁ τοῖς — δοκοῦσιν] τῆς — δοκούσης || 906₉ προβούλους] προσβόλους || 908₂ γενικὴν] ἐνικὴν || 3 ἀντωνυμίαν Sylb.] ἀντονομασίαν || 5 ἀκολουθίαν] ἀκολουθείαν || 14 τὸ δραματικὸν] τὸν δραματικὸν || 910₄ ἀποδοῦναι] ὑποδοῦναι || 911₆ γένωνται] γέγονται²⁾ || 912₉ ἐπιστρέφόμενος] ἐπιστρέφομαι || 914₆ λυμαίνεται] λυμαίνονται || 7 χρησιμῶν] χρημίων || 915₆ ἔστι] ἔσθη || 918₆ ἐχόμενος Reisk.] ἐχόμενον || ἔγγιστα Reisk.] εἴ τις τὰ || 8 οἰκίῳ] εἰκίῳ || 10 πόλιν] Ἑλληνίδα] πόλιν ἑλληνίδην || 12 οἷ] om. M || 16 εὐνομοτάτης] εὐνομοωτάτοις || 921₆ στρατείας] στρατιάς || 11 ἀπολωλεκὸς] ἀπολωλεκὸς || 922₈ αὐτοῦ] αὐτοῦ || 924₃ τῶν εἰκότως . . . ἀχθομένων] τῶν εἰκότων . . . ἀχθομένην || 10 ἐρεθίζειν] ἐρεθίζειν || 925₁₂ τρέπουσι] πρέπουσι || 927₁₃ ἡρεθισμένοις] ἐρεθισμένοις || πρὸς αὐτὸν Reisk.] πρὸς αὐτοὺς; αὐτοὺς defendit Kruegerus non recte || 929₂ ἀμρότερον Reisk.] ἀμροτέρων || 930₁₁ ἡ δῆλωσις ἔτι] ἡδῆλωσις ἔτει || 937₇ δ' οἶομαι] οἶομαι δὲ || 16 πολιτειῶν κόσμον] πολιτειῶν κόσμων || 938₈ συναλγοῦντες] συναδικοῦντες || 16 δι' ὀλίγων Reisk.] διὰ λόγων || 939₁₅ καὶ] om. M || 940₂ οὗτ' εἰς τοὺς δικανικοὺς] om. M || 13 δυνάμενοι] om. M || 941₆ Ἀυσίαν Sylb.] λησίαν M, αὐσίαν e || 13 διορίζων] διορίζον || 943₄ ἐάσωμεν] ἐάσωμεν || τῶν] τὸν || 5 καταπαύσωμεν] καταπαύσωμεν || 7 οὐδείς] om. M || 945₇ ἀνεγνωκῶσι] ἀναγνωκῶσι || 12 πιστῶς] πίστει || 16 ἐάν τις] ἐάν τε || 951₈ ἐπ' ἴσης] ἐπίσης; cf. p. 898₁₂ ἐπίσης R: ἐπ' ἴσης M || 16 γνώριμα] γνώρημα || 952₃ ὁμολογοῦμεν] οὐχ ὁμολογοῦμεν || 4 πλὴν ὀλίγων πάνν] πλὴν ὀλίγων ἢ πάνν || 6 ὅσον] ὅσων.

¹⁾ Verba a Dudithio (in versione) praetermissa (vide p. 899 not. a) adsunt. || ²⁾ γέγονται, γ in ras. M¹.

P. 955¹⁴ ἐπιγενομένων] ἐπιγινομένων || 957¹¹ τί δεῖ τᾶλλα Reisk.] ἤδη τᾶλλα, del. Sylb. recte || 958⁴ ἐκατέρα] ἐκάτερα || 10 πρωτεύσαντες] προτεύσαντες || 959¹³ θήσω add. Lollini schedae teste Sylburgio] om. M || 962⁹ ἰδέαν] εἰδέαν || 963¹⁵ εὐέπειαν] εὐέπιαν || 965⁵ καθαρά(τε) γὰρ Sylb.] καθαρά γὰρ || 966⁶ ἐκχεῖται Reisk.] χεῖται || 10 χειμάζεται] χειμάτται, litterae ε iustum spatium relictum || 11 <γὰρ> Sylb.] om. M || 12 σκληρὰ δὲ καὶ οὐ] σκληρὰ lac. 6—8 litt. οὐ || 13 ταῖς μεταφοραῖς γίνεται. ἀλληγορίας] ταῖς lac. 13—17 litt. ἀλληγορία//ς, ι eras. || 16 Γοργυείοις Reisk.] γοργυίοις || 967⁹ <καὶ> Sylb.] om. M || 11 <τὰ> Sylb.] om. M || 16 δ' ἀμωμήτω Sylb.] δὲ ἀμωμήτως || 974¹² ἐαντῶν] ἐαντὸν || 978¹³ ἔχει] εἶχε || 979⁴ σκολιὸν] σκολιὰν || 981⁵ μέρος] μέρους; cf. p. 980¹⁰ ὃ τοῦ πρώτου μέρος ἦν || 8 περὶ Ἀλονήσου] περὶ ἀλονήσω || 982⁸ ἥ μὲν ἀμετρία Sylb.] ἥ μὲν τῇ ἀμετρία || 10 ἀηδῇ Sylb.] ἀμηδῇ M, ἀμηδῇ e || 11 συμμετρεῖται] σ//υμετρεῖται, υ corr. ex μ || 983¹⁰ ἥ τὴν] ἥ τὴν || 995¹² ἐπιτάσεις μέντοι] ἐπιτά lac. 4—5 litt. μέντοι || 997¹ καὶ <τὰ> ἐπόμενα Sylb.] τὰ om. M || 999¹ κοινότερον] κοινώτερον || 19 ἄξιοι] ἄξιοι || 1000⁴ τὰ κροατήρια Reisk.] τὰ κριτήρια || 16 παρ' ἐκατέρω Sylb.] παρ' ἐκατέρων || 1006⁸ καλλιγρήμων] καλλιγρήμων, cf. p. 865⁹ || 1007⁴ ψοφοδέης] ψοφοδέης || 1008¹ ἐσθῆς] ἐσθῆς || 2 τις ὀνομασία Sylb.] τοῖς ὀνόμασι || 1009¹⁰ δυεῖν] δυοῖν¹⁾ || 1010⁶ στρογγυλότερα] στρογγυλότερα || 1012¹⁰ τοσοῦτοι] τοσοῦτο || 1014¹ διὰ τούτων παθαίνει τοὺς ἀκούοντας] διὰ τούτων | lac. 8—11 litt. τοὺς ἀκούοντας || 1015² ἔχοι] ἔχει || 1020¹⁰ κατὰ τᾶλλα Reisk.] κατ' ἄλλα || 1022¹³ οὕτως ὑπαγόμεθα καὶ κρατούμεθα] οὕτως lac. 9—12 litt. καὶ κρατούμεθα || 1023¹ ἐν] ἐν || 9 εἰρωνευόμενον] εἰρηνευόμενον || 1024¹⁰ καθαρῶν] καθαρὸν || λόγων Sylb.] ὁ λόγος || 16 δύνανται πᾶσαν lacunam indicat Sylb.] δύνανται πᾶσαν || 1025⁹ συγκαθεῖς Reisk.] συγκραθεῖς || 11 αὐτοῦ] αὐτοῦ || 1027⁹ Ἀρχίνον καὶ Δίωνα] ἀρχίνω καὶ δίωνι; cf. quae dicam Cap. IV ad

¹⁾ Ex Antiquitatum testimonio Dionysius non δυοῖν, sed δυεῖν scripsit; forma δυοῖν sedulo perlegenti mihi illud opus non occurrit. Conferas praeterea codicum lectiones Cap. I § 4 IV ad p. 5374 et ad p. 81514.

p. 899^{4ss} || 1029₁ προπεμφθῆναι] προπεμφῆναι || 1031₁ ἀλη-
 θῶς Reisk.] ἀληθές ὡς || 1032₄ παρ' οὐδενί (l. οὐθενί) Sylb.]
 παρ' οὐθέν || 1033₁ Γοργυλεια Reisk.] γόργεια || 1040₁₅ τῶν
 τὸν || 16 εἰπόντα· ἀλλὰ Reisk.] εἰπών· τὰ ἄλλα || 1056₅ περὶ
 λόγους Sylb.] περὶ λόγου || 1057₂ σπανιζούση Sylb.] σπανί-
 ζουσαν || 3 ἐκατέρας Reisk.] ἐκάτερα || κατορθώματα] κατωρ-
 θώματα || 6 γὰρ] om. M || 7 ἅπαντας] ἅπασαν || 1058₅ καὶ
 Sylb.] κατὰ || 6 τῇ] τοῦ || 11 ἀντιπαρατιθεῖς] ἀντιπαραθεῖς ||
 1059₁ καὶ κατὰ Sylb.] κατὰ || 15 πάσας τὰς ἀρετὰς] πάσας
 ἀρετὰς || 1060₁ εἰκότος] εἰκότως || 1061₂ χαρακτηριστικωτά-
 ταις Reisk.] χαρακτηρικωτάταις || 6 στρυφνότητι] στρυφνό-
 τητι, cf. p. 870₁ || 7 χαρακτηριστικὰ Reisk.] χαρακτηρικὰ ||
 10 κατὰ ταῦτα Sylb.] κατὰ ταύτην || 1062₉ διήγησιν· οὐχ ὡς
 οὐκ Reisk.] διήγησιν· ὡς οὐκ || 10 πάνν] πάνη || ἄλλ' ὡς ἐν
 τῇ διηγῇσι δέον μάλιστα Reisk.] ἄλλως ἐν τῇ διηγῇσι δὲ
 μάλιστα || 12 λέγωμεν] λέγομεν || 1063₄ θανυμάζοντες τε Reisk.]
 θανυμάζοντες δὲ; cf. quae dicam Cap. IV ad p. 1063^{4ss} || 11 δο-
 κεῖ] δοκῇ || 1064₉ οὕτω πως] οὕτω πᾶς || 1065₂ οὕτωσί πως]
 πῶς | οὕτωσί || 6 ὑπὸ Sylb.] ἀπὸ || 1066₁₇ πρὸς οὗς ἄν mg.
 cod. Bodl.] προσοῦσαν || 1067₁ ὅποι' ἅττα Sylb.] ὅποι' αὐτὰ ||
 7 αἰμύλον Reisk.] μάλα M, μαλακὸν Sylb. recte || 1068₈ ἁρ-
 μονίαι] ἁρμονία || 11 παρέχωμαι] παρέχομαι || 1069₁ τῆς ἁρ-
 μονίας] ἀπὸ τῆς ἁρμονίας || 10 ἔστι Sylb.] εἶναι || 1070₅ τρα-
 χύτητας mg. cod. Bodl.] τραχύτητα || 7 ἡμιφώνων] ἑμφώνων ||
 1071₁₀ ἃ συντίθεται] ἃ συντίθενται || 12 καὶ τὸ τοὺς Reisk.]
 καὶ τοὺς || 16 ἔχον] ἔχων || 1073₅ ἐλάττοσι· τὸ] ἐλάττοσιν
 τοῦ || 7 τὸ] τῷ, item vers. 9 || 8 μηδὲ κατάλληλον] μὴ δὲ
 ἀκατάλληλον || 1075₁₄ τὰ ποῖα (l. ποιὰ cum M) τοῖς ποίοις
 (l. ποιοῖς) παρατιθέμενα Sylb., qui num Dionysii manum
 recuperaverit, valde dubito] τὰ ποιὰ τοῖς ἀπολοις καὶ παρα-
 τιθεμένη || 1077₁₇ φερόμενα] φερομένα || 1078₃ δεῖνα] δεινὰ.
 Utrumque corruptum || 1082₉ ἦν] ἦν || 12 αὐτὴν Sylb.] αὐτῷ ||
 1083₁₇ περιτιθεῖς] περιθεῖς || ἐβουλεύετο Sylb.] ἐβούλετο ||
 1087₁₅ ἀποφαίνωμαι] ἀποφαίνομαι || 1088₂ αὐτῶν Sylb.]
 αὐτῇ || 1090₁₂ τὸν] τῶν || 1091₁ πολὺν] πολὺ || 3 τὰ] τῷ ||
 1093₁₃ ἕτερος γὰρ] ἕτερος || 1094₉ φύσει] φύ|φύσει || 1096₂
 κἂν τῇ Sylb.] καὶ τῷ || 11 γλαφυρώτερον Sylb.] γλαφυρῶ-

τατον || 13 ποιει τὸ] ποιεῖν· τὸ || 1097₄ ἀκούοντα Reisk.] ἀκού-
 οντας || παρηδύνον] παρηδύνον || 1098₁₂ παρὰ mg. cod. Bodl.]
 περι || 1099₅ ἀει] αἰει, item p. 1115₁ || 1100₁₄ εὐρισκε] εὐρήκε
 i. e. εὐρίκε ex corr. || 1101₄ στοιχεῖα] στοχεῖα || 1102₁₃ διαφθεί-
 ροι] διαφθείρη || 1103₁ αὐτὰ Sylb.] αὐτὰς || 2 εὐρυθμα Sylb.]
 εὐρυθμον || 1104₃ παρέχον] παρέχων || ῥοπήν Sylb.] τρόπον ||
 10 τῇ πεζῇ λέξει Sylb.] τὴν πεζὴν λέξιν || 1105₁₀ τοῦ ἐν ἐκά-
 στῳ πρέποντος Reisk.] τοὺς ἐν ἐκάστῳ πρέποντας || 1106₉
 περιλειπόμενον Sylb.] παραλειπόμενον || 13 ἐν] ἐν || 1107₂
 σαφηνεῖας ἕνεκα, τοῖς Reisk.] σαφηνεῖας. ἐν ἐκάστοις || 1109₅
 μέτρα τὰ μὲν Sylb.] μέτρα μὲν || 12 αὐτῆς] αὐτῆς || 1110₁ τίνα
 δ' ἔχει] τίνα δ' ἔχοι || 3 καλοῦσιν οἱ μουσικοὶ Sylb.] καλοῦσι
 μουσικοὶ || 1111₇ ὅς Sylb.] οἶος || 1112₆ ὅσης] ὅσῃν || 10 τῆς —
 ἀρμονίας Sylb.] τὴν — ἀρμονίαν || τοὺς Sylb.] τοὐτούς τοὺς ||
 1113₃ παρσκευασμένων] παρσκευασμένων || 1114₁₀ ἐνθυ-
 μηθῆναι Sylb.] ἐνθυμηθῆναι διότι || 11 δυσπερίστως Sylb.]
 δυσπίστως || 12 μαθήματος] παθήματος || 1116₄ ἅμα νοή-
 σει Sylb.] ἅμα νοήσεις || 7 ἕξιν Sylb.] λέξιν || 12 ἐπιλογίση-
 ται] ἐπιλογήσεται || 1117₂ ὑποκρίσεως ἢ Sylb.] ὑποκρίσεως
 ὡς || 9 ὡσαύτως Sylb.] ὡς αὐτως M ὡς οὕτως e || 11 καθυπο-
 κρινομένοις] καθυποκριναμένοις || 12 δὴ φημι] δέ φημι ||
 1118₈ φαίη] φαίει || 1119₁₃ ταχεῖαν ἀναίρεσιν Sylb.] ταχεῖαν
 αἵρεσιν || 1121₁₄ ἦχον] εἶχον || 15 δευρὶ δ' ἀπόλιπε] δευρ' ἰδ'
 ἀπόλιπε || 1122₁₀ εὐτραπελίας] εὐτραπελείας || 1123₇ εἴ γε
 Sylb.] εἴ τε || 11 ἀπαιτοῦμεν Reisk.] ἐπαινοῦμεν || 1125₃ ἔγρα-
 ψε] ἔγραφε || 5 ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτοφόρῳ || 8 τὸ γὰρ Sylb.]
 τῷ γὰρ || 11 ἀπαιτεῖται Sylb.] ἀπαιτοῦντες || 14 ἄλλο Reisk.]
 μᾶλλον || 1127₇ τινες] τήνες || χαρακτηριστικὸν] χαρακτηρι-
 κὸν || 10 δηλοῦν ἐνίοτε· οἷά ἐστι] δηλοῦν· ἐνίοτε δὲ | οἷά
 ἐστι.

Paucis locis Ambrosiani hiatus non lacunam significant,
 sed ad vetustiore codicem ducunt, in quo propter novi ca-
 pitis initium in medio versu spatium vacuum relictum erat.
 P. 1031₂ τούτοις ἐκεῖνα ἐπιτίθησιν ὁ ἀνὴρ lacuna 6 litt. Ἀό-
 γῳ κτλ. Nihil intercudit. Cf. quae pag. 12 dixi ad p. 13₁₈
 Herw., Cap. IV ad p. 962₈₈₈ et ad p. 1009₁₇₅.

II.

A. Florentini propriae lectiones eaeque falsae exstant hae: p. 453⁹ τεσσαρακοστὸν¹⁾] τεσσερακοστὸν || 15 ἐπιγενομένων] ἐπιγινομένων || 454¹⁰ ὡς ἔστι] ὡς ἔστι || 456² φράσει] φάσει || 457¹ ἐξήλλαττον] ἐξήλαττον || 461² ἀποδειξαμένους] ἀποδειξαμενος, s. o 1 del. grav. F¹ || 463⁹ τι] om. F || 14 ἀποχρῶν] ἀποχρῶν || 464⁶ ἀκμῇ] ἀγμῇ || 9 ὀπότερος] ὀποτέρας || 11 θαρρῶν] θαρῶν || 468⁴ κατασκευῇ] κατὰσκευῇ || 11 ἔτυχε σύγκειται] ἔγκειται σύγκειται || 470³ ἀκροατήν] ἀκροαυτήν, s. α 2 spir. len. eras. || 8 ἀποδεικνύντι] ἀποδινκύντι || 10 ἀνακεφαλαιουμένω] ἀνακαιφαλαιουμένω || 471¹ πειστικῇ] πιστικῇ || 473⁵ ἀξιοίη] ἀξιοῖ ἡ || 479⁸ ἦν] ἦν || 481⁸ ὡς στρατιωτικὴν] ὡ σ^ρατιωτικὴν, ρ superscr. F¹ || 483³ ἐφ' ὅσον] ἐφ' ὅσων || 485⁴ μεμπτότερος R] μεμπότερος; cf. Cap. I § 4 III A ad h. l. || 487⁵ ἐξεργασίας] ἐπεξεργασίας, ε 3 corr. s. α F¹ || 488¹ τὸν ὑπὲρ] τῶν ὑπερ || 9 καὶ παρὰδόξα καὶ ἄπορα] παρὰδοξα (ᾤδοξ supra versum) καὶ ἄπορα || 11 τὴν] τοῦ || 495³ πράξεων] λέξεων || 496¹² πιθανώτερα] πιθανότερα || 15 ἀπὸ M¹ corr., R] ὑπὸ, cum M¹ pr. || 500⁸ φανήσονται] φανήσονται || 501⁸ λέγεσθαι] γενέσθαι || 534⁶ Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος] Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος || 535³ ἐν τοῖς Ἑλλησιν] om. F || 11 παρὰ τοῖς Ἑλλησιν] τοῖς Ἑλλησιν || 536⁴ τε] om. F || 537³ ἄρχοντος] τοῦ ἄρχοντος || 8 τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν] τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλλήνων || 540¹³ πέρα] παρα (sic) || 542¹² τοῖς] τῆς || 545¹³ γινώσκειν] διδάσκειν || 546¹⁰ πολλῶ] πολλῶν || 547¹ ἀπλήστως] ἀπλείστως F², πλείστως F¹ || 549⁴ ἀρεοπαγικὸν] ἀρεοπαγητικὸν || 550¹⁵ τε ὑπολαμβάνειν] δε (sic) ὑπολαμβάνοντες || 551⁵ πείσειε] ποι//σειε, η eras. || 12 τε] μὲν || 553³ ποιῇ] ποιεῖ || 557¹ τῆς] om. F || 559⁶ ἦντινα] ἦντινα || 560¹ ἐσθήσεσι] αἰσθήσεσι (sic) || 9 τὴν τε φωνήν] τὴν φωνήν || 15 διειλημμένον] διειλημένον || 561⁵ ἔσται] om. F || 573⁸ διαθελς] διατιθελς || 12 τότε' ἀνθρώπων R] τότε ἀνθρώπων M] τε ἀνθρώπων || 576⁶ συμβουλευτικοῖς] βουλευ-

¹⁾ Ubicumque in lemmate nihil moneo, Ambrosianus cum volgata consentit.

τικοῖς || 577¹³ κατὰ Πασίωνος] καπασίωνος || 585² χωρίῳ]
 χορίῳ, ο corr. ex ει || 589⁶ ὑπειλήφμεν] ὑπειλείφμεν || 590³
 περιεργότερα] περι|εργωτέρα || 591⁸ ἐξεργασμένα] ἐξεργα-
 σμένα || ¹¹ ἔοικεν] ἔοικεν || 592¹³ διαλλάττοντα] διαλλόττοντα ||
 596¹⁸ προπέτεια] προπετεία || 607³ ποικιλώτερος] ποικιλό-
 τερος, ο 2 corr. ex ω F¹ || 610⁷ ᾧ] ὃ || 611⁴ ἐξηλλαγμένα]
 ἐξηλαγμένα || ¹⁰ πολλῇ] πολλή || 612⁸ Ἐρχιέων] ἐρχιέον || 614¹⁷
 τῷ τὰ] τὸ (add. F²) τὰ || 616¹² τούτοις] τοίτοις || φανερός]
 φανερώς || 617¹² ἐξελεγχθῶσι] ἐξελεχθῶσι || ¹⁴ Ἐρχιέας] ἀρ-
 χιερέας.

Nonnulla in binorum versuum confinio scriba peccavit:
 p. 475¹ μηδὲν] μη|μηδὲν || 552⁸ Μεσσηνίοις] μεσσηνί|νίοις ||
 584⁹ τοιοῦτον] τοι|τον || 601¹² μνησθήσομαι] μνησθή|μαι ||
 614⁷ τετελευτηκότος] τε|λευτηκότος, η corr. ex ι F² || 628¹⁴
 καὶ] καὶ | καὶ.

Aliquo modo de vera scriptura dubitare possis p. 542¹³
 ἀρμόζουσα (pro ἀρμ.) F: ἀρμόττουσα MR. Genuina, ni fallor,
 lectio est ἀρμόττουσα. In rhetoricis certe Dionysii operibus
 bis tantum forma huius verbi per ζ litteram scripta legitur
 p. 40⁹ ἀρμοζομένων, 1096⁸ συμμεθαρμόζεσθαι, duobus locis
 codices non minus quam eo de quo agitur inter se discre-
 pant p. 39⁷ ἀρμοττόμενον R: ἀρμοζόμενον EF, 135¹¹ ἀρ-
 μόττον EF: ἀρμόζον R, quibus et ipsis eam vocem per ττ
 litteras scribendam iudico. Praeter eas formas, ex quibus
 praesens non cognoscitur¹⁾, formas per ττ scriptas habes
 has: ἀρμόττειν 33⁹, 1066⁵, 1097¹⁴ || ἀρμόττει 540¹, 1037⁸ ||
 ἀρμόττη 70⁸ || ἀρμόττων 147⁹ || ἀρμόττοντα 918⁵ || ἀρμόττουσα
 542¹³, 1008² || ἀρμοττούσης 560¹⁰ || ἀρμόττουσαν 1102⁵ || ἀρ-
 μοττουσῶν 866⁵ || ἀρμόττον 57⁸, 909⁷ || ἤρμοττεν 89⁴, 151⁷,
 186², 801², 823¹³, 850¹, 1057¹² || ἤρμοττε 910⁹ || ἀρμόττεσθαι
 39⁹, 823¹⁵ || ἐναρμόττειν 207⁵, 540⁷, 1112³ || ἐφαρμόττειν

¹⁾ P. 40⁸, 44¹ ἀρμόσαι || 167¹³ ἀρμόσας || 957³ ἤρμόσαντο || 958¹⁴
 ἀρμοσάμενος || 43⁸ ἀρμοσθεῖσαι (ἀρμοσθῆναι Epitoma) || 53⁵ ἤρμοσαι ||
 1058⁷ ἤρμοσμένη || 1083³ ἤρμοσμένην || 45⁴ ἤρμοσμένων || 171¹¹ συνηρ-
 μόσθαι || 1109⁷ συνηρμοσμένα || 45² μεθαρμοσάτω || 830¹² ἐφηρμοσό-
 τος || 857⁵ προσήρμοσε.

482⁹ || ἐφαρμοττόμενον 166⁷ || προσαρμοττόμενον 908⁵ || συναρμόττειν 51¹¹, 69¹, 212¹⁵, 1075¹³, 1076³, 1103¹. Ex his locis (XXXVII) efficitur p. 542¹³ Ambrosiani lectionem ἀρμόττουσα Florentini lectioni ἀρμόζουσα praeferendam esse. Sed ceteris quoque duobus locis (p. 40⁹, 1096⁶) me iudice forma per ττ litteras scripta revocanda est, cum praesertim optimi Antiquitatum codices teste A. Kiesslingii editione hanc solam eius verbi formam agnoscant. Leguntur autem praeter ceteras formas, quae ad hanc quaestionem dirimendam non faciunt¹⁾, formae quae huc pertineant hae: ἀρμόττειν II 24 p. 144³ Kiessl., 44 p. 167²¹, IV 28 p. 42²¹ || ἀρμόττων IV 21 p. 31⁵, VIII 87 p. 216¹² || ἀρμόττον VIII 56 p. 172⁴ (nom.), IX 54 p. 304³¹, XI 38 p. 142¹⁵ (acc.) || ἀρμόττοντα IV 64 p. 87²⁸, X 49 p. 74⁶ (acc. sing.), VII 2 p. 3³² (acc. plur.) || ἀρμόττοντας X 51 p. 77² || ἀρμοττούσης VIII 44 p. 156²⁷ || ἀρμόττουσαν VIII 82 p. 208⁹, XI 57 p. 164¹⁸ || ἤρμοττε(ν) IV 77 p. 101¹⁷, VII 73 p. 100¹, XI 44 p. 152¹⁸ || ἐναρμόττοντες X 16 p. 25⁶ || ἐφαρμόττειν III 22 p. 245¹⁹ || ἐφρήρμοττον XV 1 p. 209⁴ || μεθαρμοττομένη X 51 p. 76¹⁵ || μεθαρμοττομένων XI 22 p. 119²⁸, XIV 6 p. 201⁶ || συνήρμοττε II 30 p. 152¹⁷.

B. Propria bona Florentinus contra Ambrosianum et volgatam affert haec²⁾:

p. 451⁸ ὑπερείδης F: ὑπερίδης M Ὑπερίδης R.

p. 467³⁸ Ἀποδίδωμι τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστά-

¹⁾ ἀρμόσαι IV 3 p. 41⁶ || ἀρμόσας III 47 p. 285⁶, IV 28 p. 412³ || ἀρμοσάμενος II 62 p. 189² || ἀρμόσασθαι XI 28 p. 129²¹ || ἀρμοσθῆναι XI 30 p. 132¹ || ἤρμοστο III 47 p. 285⁶ || ἐνηρμοσμένον III 22 p. 245³⁰ || μεθ-ἤρμοσαν VII 66 p. 85¹⁷ || μεθαρμόσασθαι IV 73 p. 96³² || μεθαρμοσάμενος III 22 p. 244⁴, VII 56 p. 71¹⁷ || συναρμόσαντες II 24 p. 144¹¹ ||

²⁾ Uncis [] inclusi, quae male leguntur, veluti προκατασκευαῖς [παρασκευαῖς add. R] μερισμοῖς, i. e. παρασκευαῖς, quod in volgata legitur, codex recte omittit. Sicubi verba ex codicibus adduntur vel mutantur, diductis litteris ea significavi, veluti ἀλλὰ καὶ [om. R] τῆς, i. e. καὶ quod in volgata omittitur, accedit ex codice; ὡς [ὥσπερ R] παρὰ significat pro ὥσπερ, quod in volgata exstat, in codice recte legi ὡς. Sicubi loci prius tractati recurrunt, ita exhibebuntur, ut prius constituti sunt.

την ἀρετήν, καλουμένην δὲ ὑπὸ [τῶν add. MR] πολλῶν ἡθο-
ποιῶν. Cf. p. 1101⁴ Τοῖς πρώτοις μορίοις τῆς λέξεως, ἃ
δὴ στοιχεῖα ὑπὸ τινων καλεῖται, κτλ.

p. 470¹¹⁸ ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς λέξεως [τά-
ξεως F¹ e correctione, MR] παρὰ Λυσίου.

p. 473⁸⁸ τί δὴ ποτε τοῦτ' ἔστιν [τοῦτ' ἔστιν MR], ὃ κα-
λοῦμεν ὦραν;¹⁾

p. 493¹ ἡδεῖαι²⁾ τε εἰσὶν: ἡδεῖαι [ἡδεῖαι M] τέ εἰ-
σιν MR.

p. 538³⁸⁸ ἡθικὴ τ' ἐστὶ καὶ πιθανή. [καὶ add. MR] στρογ-
γύλη δ' οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἐκείνη καὶ συγκεκροτημένη.

p. 540¹⁴⁸⁸ λέγω δ' οὐχ ὥς διὰ παντὸς αὐτοῦ ταῦτα ποι-
οῦντος . . . ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ [om. MR] πολὺ τῷ ἔνθμῳ δου-
λεύοντος. Cf. p. 647⁸⁸⁸ λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου
τρόπῳ ὥς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινο-
τέρῳ καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ.

p. 541¹⁰ χαρίεν F: χάριεν MR.

p. 542¹¹ τὰ δ' ἐν τῷ πραγματικῷ [πραγματικῷ M πρα-
κτικῷ R] τρόπῳ θεωρήματα.

p. 543¹⁴⁸⁸ εἴ τις ἐπιτηδεύει τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν
μὴ . . . ἀφ' ὧν αὐτὸς ἄλυπον ἔξει βίον ταῦτα [om. MR]
προαιρούμενος.

p. 553⁸⁸⁸ οἴεται δὲ δεῖν οὐ τοὺς [αὐτοὺς MR] κακῶς
πράττοντας [μὴ add. M²R] εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, . . . ἀλλὰ
τοὺς εὐτυχοῦντας. Cf. pag. 53 ad h. l.

p. 576⁹⁸⁸ ἐν δὲ τῇ συνθέσει τῶν ὀνομάτων τὸ λείον
ἐκείνο καὶ εὐπρεπὲς ἔχων ἔλαττον μὲν ἢ ἐν τοῖς [om. MR]
ἄλλοις λόγοις, οὐ μὴν ἄλλ' ἔχων³⁾ γε.

p. 577⁹ Ἀριστοτέλην ἀντιγραφαῖς F: Ἀριστοτέλη
ἀντιγρ. MR.

p. 585¹ τό γε [τε M τ' R] οὖν ἐπιχειροῦν καὶ τραποι-
μην κτλ.

p. 589¹¹⁸⁸ πιθανή τε καὶ πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις

¹⁾ ὦραν, cum ras. iuxta acut. F || ²⁾ ἡδεῖαι F. || ³⁾ ἀλλ' ἔχων R
ἀλλὰ ἔχων F ἔχων M.

στρογγύλη τε [δὲ F²M volgo ante R¹)] καὶ δικανικὴ . . . οὐχ ἡττόν ἐστιν ἢ Ἰσαίου λέξεις τῆς Λυσίου.

p. 626¹⁵ δύνάμιν εἰσιν F: δύναμιν εἰσὶν MR.

p. 559^{ss} χαριεντισμὸς γὰρ πᾶς ἐν σπουδῇ καὶ κακῶς [καλῶς MR] γινόμενος ἄωρον πρᾶγμα καὶ πολεμιώτατον ἔλεφ. Florentinus veri vestigium servans egregiam confirmat Casauboni coniecturam (ad Persium p. 128) ἐν σπουδῇ καὶ κακοῖς γινόμενος. Quod idem scribi vult γινόμενος, non necessarium duco.

Nonnunquam dubitare possis, utrum Ambrosianus an Florentinus veram lectionem servaverit:

p. 492^{sss} ἐν δὲ τῷ διηγείσθαι τὰ πράγματα, ὅπερ οἶμαι μέρος πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς, ἀναμφιλόγως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ξητόρων F: ἀναμφιβόλως MR. Stephani Thesaurus docet et adiectivum ἀναμφίβολος et adverbium ἀναμφιβόλως primum a Dionysio usurpata esse. Citatur praeter hunc quem adscripsi locum ex Antiquitatum libri tertii c. 57, p. 298^s Kiessl. νίκην ἀναμφίβολον αἶρεται: at optimi codices ἀναμφίλογον exhibent. In rhetoricis scriptis ἀναμφιβόλως praeter hunc locum in volgata non legitur, contra ἀναμφιλόγως p. 557¹, 1065¹²; idem in indice Reiskiano ex Antiquitatum laudatur libri tertii c. 41, p. 279¹, ad quem locum addas VI 93 p. 324³² τῆς νίκης ἀναμφιλόγως αἰτιώτατος. P. 744¹³ in Ambrosiano est ἀναμφιλόγοις . . τεκμηρίοις, in Regio Hudsoni ἀναμφιβόλοις . . τεκμηρίοις; inferioris aetatis formam pro vera librarius ex consuetudine sua dedit. Idem loco, de quo agimus, evenisse censeo; scribendum igitur cum Florentino ἀναμφιλόγως.

p. 565^{13ss} τὸ μὲν οὖν ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν περιώδων ὁ χαριεντισμὸς ἐνεσσι καὶ τοῦτοις (τοῖς λόγοις, i. e. τῇ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῷ τραπέζικῳ), τὰ δὲ θεατρικὰ τῶν σχημάτων τεταμειμένως παραέλληπται F¹ corr. (acutum add. F²): καὶ F¹ pr. καὶ M

¹) τὸ R ex Reiskii coniectura.

κᾶν R. Verbum *ἐνεῖναι* apud Dionysium et dativo et praepositioni *ἐν* coniunctum legimus. Differentia tamen haec intercedit, quod *ἐνεῖναι τινι* qualitatem aliquam ita inhaerentem significat, ut de tota re eam praedicare possis, veluti p. 812¹¹ ὅσοις τοῦτο τὸ φιλαίτιον ἔνεστι τῶν ἀρχαίων κρινομένων¹⁾: Veteres enim accusare isti in deliciis habent. p. 52⁹ εὐρίσκει τό θ' ἡδὺ ἐνὸν αὐτοῖς (τοῖς πλάσμασι) καὶ τὸ καλόν: Opera scilicet suavia sunt et bella. Contra *ἐνεῖναι ἐν τινι* unam praeter ceteras qualitatem significat, quae de parte tantum valeat. Sententia haec est: „Periodi in eis quas nominavi orationibus etsi multo quam in ceteris rarius leguntur, exstant tamen; figurae vero theatro illae quidem aptae non occurrunt.“ Quare Ambrosiani lectionem ὁ χαριεντισμὸς ἔνεστι κᾶν τούτοις recipiendam puto; cf. p. 15⁶ οὔτε γὰρ μεταφοραὶ τινες ἐν αὐτοῖς (τοῖς ποιήμασιν) εὐγενεῖς ἔνευσιν οὔτε ὑπαλλαγαὶ οὔτε καταχρήσεις οὔτ' ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος οὐδεμία.

p. 566²⁸ ἄρχεται δὲ ὁ λόγος ἐν τε ὑθεν F: ἐνθ' ἐνδε MR. Neutrum a Dionysii consuetudine abhorret; cf. p. 727⁶ ἐν τε ὑθεν ἀρξάμενος. p. 856⁸ ἐν τε ὑθεν. Contra p. 763⁵ = 969¹⁴, 834⁴, 971⁶ ἐνθ' ἐνδε ἀρξάμενος et A. B. I 8 p. 11¹ Kiessl. ἄρχομαι δ' ἐνθ' ἐνδε. In re dubia nihil pro certo affirmaverim.

p. 558⁹⁸ τῆς μέντοι ἀγωγῆς τῶν περιόδων τὸ κύκλιον καὶ τῶν σχημάτων τῆς λέξεως τὸ μειρακιῶδες οὐκ ἔδοκίμαζον F: σχηματισμῶν MR. Gorgianae figurae, quae hic significantur, παρίσσωσις παρομοίωσις ἀντίθεσις tam σχήματα a Dionysio vocantur quam σχηματισμοί; cf. p. 561⁷⁸⁸ τῶν σχημάτων τὸ μειρακιῶδες περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις κατατριβόμενον. 808⁴⁸⁸ Οἱ δὲ μειρακιώδεις σχηματισμοὶ τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρισώσεων, ἐν οἷς οἱ περὶ τὸν Γοργίαν μάλιστα ἐπλεόνασαν . . . τοιοῦτοί τινές εἰσι παρὰ τῷ συγγραφεῖ. 963¹¹ τοὺς Γοργίου νεαροὺς σχηματισμοὺς ζηλοῦσα. Nimirum notiones σχῆμα et σχηματισμός minime certis finibus circumscripsit Dionysius; quo fit, ut de eadem

¹⁾ κρινομένων Krueg.: γινομένων MR.

nonnunquam re tum hoc verbum adhibeat tum illud. Ut exempla afferam, ad verba ἐπὶ δὲ τῶν σχηματισμῶν . . . πλείστην εἰσενεγκάμενος σπουδὴν p. 867^{es} respiciunt haec τὸ πολυειδὲς τῶν σχημάτων p. 869^{13s}. Cf. praeterea p. 943^{13ss} τοὺς . . . πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας . . . σχηματισμοῦς: p. 944^{13s} τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας. p. 874^{6ss} τᾶλλα πάντα ὠνόμασται τε τοῖς προσφρεστάτοις ὀνόμασι καὶ περιελλήπται τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις σχηματισμοῖς: p. 882^{1ss} οὐδ' ἂν ἔχοιεν οὐθ' οἱ μὴ πάνν λόγων ἔμπειροι πολιτικῶν εἰπεῖν, ἐφ' ὅτῳ δυσχεραίνουσιν ὀνόματι ἢ σχήματι. p. 868^{10ss} σχήματα . . . σολοικισμῶν λαμβάνοντα φαντασίας: p. 885^{13ss} σκολιὰ καὶ δυσπαρακολούθητα καὶ τὰς τῶν σχηματισμῶν πλοκάς σολοικοφανεῖς ἔχοντα. Iam cum ei de quo agitur loco σχημάτων tantum commemoratio praecesserit¹⁾, vox σχηματισμῶν vix scribae lectorive debetur, cum e contrario facile intellegatur, cur σχηματισμῶν in σχημάτων abierit.

p. 455^{1ss} οὐθεις τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν (τὸν *Λυσίαν*) ὑπερεβάλετο, ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης F¹ pr. M: εἶχον F¹ corr. Propter aoristum ὑπερεβάλετο Florentini priorem et Ambrosiani lectionem praetulerim. Eadem de causa p. 819^{1ss} οὗτοι προαιρέσει τε ὁμοίᾳ ἐχρήσαντο περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ δυνάμεις οὐ πολὺ τι διαφερούσας ἔσχον ἀλλήλων aoristus ἔσχον retinendus. Est enim in codice ita: ἔσχόν textus, in mg.: varia lectio εἶχον, ni fallor, praetermissa est. Cf. p. 983^s Ἄ δὲ παρὰ τὸν ἰσχυρόν textus, in mg.: veram lectionem ἰσχυρόν Parisinus D Grosii praebet; cf. Cap. I § 4 IV ad h. l. Ceterum ad hunc aoristi usum conferas ex Antiquitatibus IX 23 p. 261¹¹ Kiessl. οὐδὲ γὰρ ἀποσκευάσασθαι δύναμιν ἔσχον οἱ φεύγοντες, ex scriptis

¹⁾ p. 539⁶ αἶ τε παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ πᾶς ὁ τῶν τοιούτων σχημάτων κόσμος; ibid. vers. 14 τῶν περιλαμβανόντων αὐτὰ (τὰ ὀνόματα) σχημάτων; cf. praeterea p. 540^s, 9, 11, 17.

rhetoricis p. 639¹¹ οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχευ (ὁ χαρακτήρ), 866¹⁰ συνιδὼν ἅς ἕκαστος αὐτῶν ἔσχευ ἄρε-
τάς, 944⁶ προσέθηκε τοῖς πολιτικοῖς λόγοις παρ' ἐκείνου
λαβὼν ἅς οὔτ' Ἀντιφῶν οὔτε Λυσίας οὔτ' Ἰσοκράτης . . .
ἔσχον ἄρετάς. Vide Kruegerum gr. Gr. § 53, 6.

III.

A. Ambrosianus ex Florentino et volgata corrigendus est:
p. 449¹ κοσμούμενον R¹) κοσμούμενοι || 13 μηδὲν R] μὴ δὲ ||
450¹ κρείττονα R²) κρείσσονα || 8 καθημαξευμένα R] κατημα-
ξευμένα || 10 γραφῇ R] γραφῇ || 456² τούτῳ] τούτο || 461⁶ τῆς
τῆς || 10 ἅπασά ἐστι] ἅ] πᾶσά ἐστι || 467¹⁰ διανοοούμενους] δια-
νοοούμενος || 475¹ τούτο] τούτω || 477¹² ἀναφερομένων] ἀναφε-
ρωμένων || 482⁵ μηδὲν] μηδένα || 485⁴ μεμπτότερος R] μεμπτό-
μενος; cf. pag. 68 ad h. l. || 488⁴ νενεμημένον] νεμημένον ||
490¹ τότε R, τότε ras. s. o F] τότε, item p. 490², 4, 8, 9, 11 ||
7 τὴν τοῦ] τοῦ || 11 ἄλλο τι R, ἄλλό τι F] ἄλλο τις || 12 ἐλαττώ-
σαι R, ἐλαττώσαι F] ἐλαττοῦσαι || 492⁹ δέεται] om. M || 497⁵ δὲ
om. M || 501⁴ τοῦδε] om. M || 519⁸ τύραννον] τύραννον || 520⁴
θαυμασθεῖν] θαυμαστεῖν || 536¹ αὐτοῦ] αὐτοῦ || 540⁴ πρέπον-
τα] πρέπον³ || 543⁴ δ' ἢ] δὴ || 13 ἔχειν] ἔχει || 544¹⁴ μέγαν] μέ-
γα || 548¹⁷ ἐτέροις] ἐταίροις || 551⁶ μάλιστα] μάλι || 12 ἦνθαι] ἦν-
θαι || 552⁸ διδάσκει] διδάσκειν || 554¹² ὀχυρώτατος] ὀχυρότα-
τος || 13 ἐπιτηδειότατος] ἐπιδηδειότατος || 555¹⁰ τοῦ] τοὺς ||
13 συναγαγὼν] συναγαγόν || 557² πρωτεῖα] πρωτεία || 562¹⁴
ταῦθ' ἱκανά] ταῦτ' ἱκανά || 564¹⁰ κεκόμψενται] κεκόμψεται ||
588⁷ τῆς δυνάμεως] δυνάμει || 589⁶ ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ ||
15 ἐκείνης] ἐκείνους || 590¹ τεχνικωτέρα R, τεχνικωτερα F]
τεχνηκωτέρα || 594⁸ ἡγωνισμένος] ἡγωνισμένους, an — νοις
scriba voluerit incertum || 604⁷ ὁμολογήσει] ὁμολογήσειεν,
cf. pag. 47 not. 2 α || 605⁸ νέον ὄντα] νέοντα || 610⁷ πολλά-

¹) Ubi nota nulla addita est, Florentinus et volgata consentiunt ||

²) Comparativi forma per σσ scripta legitur praeterea p. 472³ κρείσ-
σους, 769⁸ κρείσσον; posteriorem Herwerdenus correxit, priore loco
κρείττους reducendum || ³) Verba πρέπον — vers. 5 τὸ μὴ add. in
mg. M¹.

κίς] πολλάκις || 613¹⁰ χρησιμωτέρας] χρησιμοτέρας || 616¹⁴ λόγων] λόγος || 618³ βεβαίως] βεβαίως || 625¹⁷ Βυζάντιον] βιζάντιον || 626¹⁵ Ἰσοκράτους] ἰσωκράτους, cf. pag. 50 not. γ || 627² δαπανᾶν] δαπανῶν || 628⁷ οἰόμενος] εἰόμενος || 629⁵ Ὑπερείδου] ὑπερίδου || 7 λόγων] λόγον.

B. Dionysii manus solius Ambrosiani merito pluribus locis quam solius Florentini recuperatur; inter quos sunt. quibus eadem verba in Florentino alio ordine se excipiant, quos locos separatim tractabo:

α.

p. 453⁶⁸ ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖς [ἐγκληθεῖσι FR].

p. 459¹³ καὶ ἔστι [ἐπεὶ FR] ποιητὴς κράτιστος λόγων.

p. 469⁹⁸⁸ ὁρῶν αὐτὴν πρὸς τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα . . . ἀρκούντως ἡρμωσμένην¹⁾ [ἡρμωσμένη F, M corr., volgo ante R²⁾].

p. 472⁶ ἦδε ἡ [articulum om. FR] ἀρετῇ.

p. 474⁷ ὅπερ οἱ³⁾ [om. FR] μουσικοὶ παραγγέλλουσι.

p. 476²⁸⁸ ταίτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Ἀυσίου λέξεως ἔγωγε τίθεμαι [πείθομαι FR]. Cf. p. 476¹² τῆς Ἀυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι. Verba τίθεμαι et πείθομαι saepius confunduntur; cf. de c. v. p. 145¹³ Ἐγὼ τῆς συνθέσεως εἰδικᾶς μὲν πολλὰς διαφορὰς σφάδρα εἶναι τίθεμαι, ubi πείθομαι recte Schaeferus de c. v. p. 287.

p. 480⁹⁸⁸ ὅτου⁴⁾ μὲν οὖν εἰσιν οἱ [om. FR] λόγοι ῥήτορος⁵⁾ οἱ⁶⁾ περὶ τε τῆς εἰκόνης καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν.

p. 482¹⁷⁸ οὐδ' ὥς ἡδῦναι καὶ πείσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύναται, οὕτω βιάσασθαι τε καὶ προσαναγκάσαι [παραναγκάσαι FR]. Cf. p. 957¹¹ τὸ μὲν βιάσασθαι καὶ προσαναγκάσαι τι τῆς Θουκυδίδου λέξεως ἴδιον. A. R. VII 66 p. 85¹⁶ ὅπλοισι ἀλλήλους βιασάμενοι καὶ προσαναγκάσαντες.

¹⁾ ἡρμωσμένη F ἡρμωσμένην (fuit ν) M || ²⁾ Corr. Matthaei || ³⁾ οἱ M || ⁴⁾ ὅτου Sylb.: ὅτι codd. || ⁵⁾ ῥήτορος Sylb.: τοῦ ῥήτορος codd. Verba τοῦ ῥήτορος num delenda? || ⁶⁾ οἱ add. Sauppius or. Att. II p. 179^{b2}.

p. 484^{1s} κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν
θεῖναι τὴν [τοῦ FR] Θεοφράστου.

p. 491^{4s} μάλιστα δ' ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὴν ἐν τοῖς
προοιμίοις [αὐτοῦ add. FR] δύναμιν.

p. 501^{16s} ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων [ὑπ'
ἐκείνων R ὑπεκείνων F] προοιμιαζομένοις. Προοιμιάζεσθαι
activo tantum sensu a Dionysio usurpatur, cf. p. 491⁷ οὐκ
ἀπιθάνως προοιμιαζόμενος, 640¹⁰ προοιμιάζεται γὰρ ὁμοί-
ως ἐκείνῳ.

p. 520^{1ss} ἔπεμψε γὰρ δὴ [om. FR] θεωροὺς εἰς τὴν
πανήγυριν ὃ Διονύσιος μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγῇ
τῶν θεωρῶν ἐγένετο [ἐγίνετο FR] ἐν τῷ τεμένει καὶ πο-
λυτελής.

p. 538^{8s} ὑπτία δέ ἐστι μᾶλλον καὶ κεχυμένη πλουσίως
οὐδὲ [οὐδὲ FR] δὴ σύντομος οὕτως.

p. 541^{3s} κατὰ δὴ ταῦτά φημι [ταῦτα φημι FR].

p. 587^{2s} περὶ τοῦ βίου τᾶνδρὸς [τοῦ ἀνδρὸς FR].

p. 589^{16s} ἡθικὴ μᾶλλον ἐστι· [μᾶλλον ἐστὶν R, μαλ-
λον ἐστὶν F] σύγκειται τε φυσικώτερον.

p. 591⁷ χαρίεν M: χάριεν FR.

p. 592^{17s} ἐστι δὴ [δέ F et volgo ante R¹)] τις Ἰσαίου λό-
γος ὑπὲρ Εὐμάθους²⁾).

p. 597^{14ss} τό τε γὰρ „Λόγου ἀπαγγελθέντος“ καὶ τὸ
[om. F et volgo ante R¹)] „Ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἶην.“

p. 598^{3s} ἐκείνῳ [ἐκείνῳ F et volgo ante R³)] γὰρ λε-
γόμενα μᾶλλον ἀποίητα.

p. 600¹³ τὸ [γὰρ add. FR] „Ἐβουλόμην κτλ.

p. 601^{7s} θάτερον δὲ τρανότερον⁴⁾ καὶ οὐχ ὥς ἂν ιδιώ-
της συνέθηκεν [μετέθηκεν FR]. Cf. p. 605¹⁴ συντίθησί
τε τὰ ὀνόματα οὐ φανύως μὰ Δία οὐδ' ὥς ἂν ιδιώτης. In
μετέ

V est συνέθηκεν.

p. 605^{9ss} ἄρχεται δὲ ἀπὸ διανοίας οὐ φανύλης μὰ Δία
οὐδὲ ιδιωτικῆς, ἀνιαιρότερον εἶναι λέγων [om. F et volgo
ante R¹] πρὸς τοιοῦτους ἀπέχθασθαι.

¹⁾ Corr. Reiskius ex Bodleiano || ²⁾ Cf. pag. 25 ad p. 593¹ ||

³⁾ ἐκείνως R ex Sylburgii coniectura || ⁴⁾ τραγικώτερον Reisk.

p. 611¹⁴, 612² *τοτέ*: *τότε* volgo ante R¹), *τοτε* s. o ras. F.

p. 613⁸⁸ *τοτέ* [τότε R, *τοτε* s. o ras. F] δὲ προκατασκευάζεται *τινα*²⁾ πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα.

p. 614¹⁵⁸ προκατασκευαῖς [παρασκευαῖς add. FR] μερισμοῖς. Cf. p. 487¹ οὔτε γὰρ προκατασκευαῖς οὔτ' ἐφόδοις οὔτε μερισμοῖς . . . εὐρίσκεται χρώμενος. 590¹³ καὶ γὰρ ἐφόδοις χρῆται καὶ προκατασκευαῖς καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις.

p. 615¹⁰⁸ ἐρῶ δὲ καὶ [om. FR] κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἦν ἐγὼ δόξαν ἔχω. Cf. p. 624¹¹ οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν.

p. 616⁵ τῷ μὲν ἄν καὶ τὰ ψευδῇ [κατα ψευδῇ F καταψευδῇ volgo ante R³)] λέγοντι πιστεύσειεν ἄν. Cf. Cap. IV ad p. 615¹⁰⁸.

p. 617²⁸ εἰ δέ τι [δ' ἔτι F et volgo ante R⁴)] δεῖ καὶ παραδείγμασι χρῆσθαι . . . ποιήσω καὶ τοῦτο. Καὶ particulam ἔτι supervacuam reddit. Cf. p. 1088¹³ εἰ δὲ κἀνταῦθα δόξει τι δεῖν ἢ πιστὶς ἀποδείξεως.

p. 625³⁸⁸ βούλομαι δὲ ἥδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μή τις ἀγνοίῃ με [om. F et volgo ante R⁵)] δόξῃ παραλιπεῖν αὐτούς.

p. 625⁶⁸ φυγῇ τοῦ πόνου τὸ ῥᾶστον αἰρούμενον [ῥηγούμενον volgo ante R⁵], ηγούμενον F] τῶν ἔργων. Cf. pag. 51.

p. 625¹³⁸⁸ Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντίνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πολλαχοῦ [πανταχοῦ (cum ras. infra α 1) F, R] παιδαριώδη γιγνόμενον ὁρᾶν. Cf. p. 458² δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντίνος ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικὴν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευήν. 792¹² = 869³ τὰς παρισώσεις λέγω καὶ παρομοιώσεις⁶⁾ καὶ παρονομασίας καὶ

¹⁾ *τοτέ* R ex Reiskii coniectura || ²⁾ *προκατασκευάζεται τινα* F προκατασκευάζεται *τινα* M. || ³⁾ καὶ τὰ ψευδῇ R ex Reiskii coniectura || ⁴⁾ *δέ τι* R ex Reiskii coniectura || ⁵⁾ Corr. Reiskius ex Bodleiano || ⁶⁾ Verba καὶ παρομοιώσεις desunt p. 869⁴; p. 792¹² delet eadem Herwerdenus; cf. Cap. IV ad p. 771⁶⁸.

ἀντιθέσεις, ἐν αἷς ἐπλεόνασε Γοργίας ὁ Λεοντῖνος. 808₄
Οἱ δὲ μειρακιώδεις σχηματισμοὶ . . . ἐν οἷς οἱ περὶ τὸν
Γοργίαν μάλιστα ἐπλεόνασαν.

p. 626_{2ss} Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἀπάσαις
μὲν [om. F et volgo ante R¹)] ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων τετρά-
γωνόν τινα εἶναι βουλόμενον . . . , οὐ μέντοι τέλειόν γε
. . . ὄντα . . . θεωρῶν.

p. 627_{1ss} δεινὸς εὐρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως
καὶ περιττῶς [στρογγύλος καὶ περιττὸς F et volgo ante
R¹)] ὃ βούλεται.

p. 628_{9ss} τὸν δὲ δὴ τρίτον Ἰσαῖον εἴ τις ἔροίτο με τί-
νος ἔνεκα [οὐ add. F et volgo ante R²)] προσεθέμην . . .
ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην τὴν αἰτίαν.

p. 628_{16ss} εἰς κενότητας ἂν μοι ὁ λόγος ἐξέπιπτε καὶ
πρὸς τῷ μηθὲν ἢ μὴ [om. F et volgo ante R; οὐ Reisk.²)]
πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ σύμμε-
τρον ἐξεμηκύνθη γραφήν.

p. 535₂ συρακοσίου M: Συρακουσίου R, συρακουσίου F.
Utra genuina lectio sit, dubium est. Forma per o vocalem
scripta uno praeterea loco occurrit p. 874₁₁ συρακοσίων M:
Συρακουσίων R. Eadem vox per diphthongum scribitur
p. 452₁, 483₁₃ συρακουσίων FM, p. 798₅ συρακουσίους, ubi
Herwerdenus contra codices Συρακοσίους dedit. Antiquita-
tum codices eam tantum huius nominis proprii formam agno-
scunt, quae diphthongo insignis est; cf. VII 1 p. 2₉ Kiessl.
et VIII 77 p. 201₂ Συρακούσιος, VII 1 p. 2₂₀ Συρακουσίους.

β.

In locis eis tractandis, quibus eadem verba alio ordine
in Florentino alio in Ambrosiano exhibentur, si Ambrosia-
num plerisque veriorum lectionem praebere comprobatum
erit, ceteros quoque ut ex illo constituamus, ratio suadet.

¹) Corr. Reiskius ex Bodleiano || ²) οὐ transponit Reiskius ad
p. 629₂ ἢ (οὐ) πολὺ.

Certo autem, si quid video, sex locis Florentinus et volgata ex Ambrosiano corriguntur :

p. 488^{sss} *κάν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς ἢ τὰ μεγάλα καὶ σεμνὰ* [σεμνὰ καὶ μεγάλα FR] *καὶ εὐπορα δυνατῶς.*

p. 494^{sss} *τριχῇ δὲ νενεμημένων τούτων εἰς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ἥθους καὶ τὸ πάθος* [πάθος καὶ τὸ ἥθους FR]. Cf. p. 495¹ *καὶ τὰς ἐκ τῶν ἡθῶν δὲ* (Reisk., γε codd.) *πίστεις.* 496¹ *περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερος.*

p. 488^{12s} *ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων ἢ ἐκ τῶν συμβουλευτικῶν τε καὶ πανηγυρικῶν* [πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν FR] *σκοπεῖτω.* Cf. p. 488^s *τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν καὶ τὸ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικόν.*

p. 496^{1s} *τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παράκλησις τε καὶ δέησις καὶ ἔλεος* [ἔλεος καὶ δέησις FR] . . . *ἔνεστι.* Verba παράκλησις τε καὶ δέησις aptius coniunguntur quam παράκλησις τε καὶ ἔλεος.

p. 596^{1s} *τὸ ἐπιλεγόμενον τούτῳ ἔτι μᾶλλον ἀκατάσχευον εἶναι φαίνεται* [φαίνεται εἶναι FR]. Hiatus expulso Ambrosiani lectio commendatur.

p. 471^{ss} *πάντων αὐτὸν εἶναι ξητόρων πιθανώτατον* M: *πάντων ξητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον* FR. Artificiosior verborum in Ambrosiano compositio genitativis speciem prae se fert.

Tres restant loci, quos, cum in ceteris Ambrosiani auctoritatem cognoverimus, ex eodem constituere non dubito.

p. 469^{12s} *καὶ γὰρ ἡλικία καὶ γένει καὶ ἐπιτηδεύματι καὶ παιδείᾳ* [παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι FR].

p. 596^{12s} *ὑψηλότερα γάρ ἐστι καὶ ἦττον ἀφελέστερα ἐκείνων* [ἐκείνων ἀφελέστερα FR].

p. 618^{3s} *οἷς δὲ βεβαίως ποιῆσαι βούλεται* [βούλεται ποιῆσαι FR] *τὰς μαρτυρίας.*

IV.

Volgata emendatur Florentino cum Ambrosiano consentiente in extrema prooemii de antiquis oratoribus parte, in

iudiciis de Lysia Isocrate Isaeo, solo Florentino in Dinarcho, solo Ambrosiano in maiore prooemii parte, in iudicio de Thucydide, in libro de Demosthenis dictione. Ceterum cavendum, ne Hudsonianae¹⁾ Reiskianaeve operarum errores codicis alicuius lectiones habeamus²⁾.

Sed priusquam singulos locos adscribam, ne minutis impediatur, pauca de elisione in particulis aliisque verbis usitatissimis adhibita aut neglecta praemonenda videntur.

I. Ultimae verborum vocales contra volgatam perpau-
cis locis eliduntur, iique certo e codicibus corrigendi sunt:
p. 4655 *δ' ἔστι* M *δ' ἔστι* F || 4661 *δ' ἐκ* FM || 4726 *δ' ἔστιν* F *δ' ἔστιν* M ||
4736 *ἡ τίς ποτ' ἔστιν* F *ἡ τίς ποτ' ἔστιν* M || 5442 *ἀλλ' ἐξ* FM — p. 6305
οὗτ' εὐκαταφρονήτους || 6591 *οἶόν τ' ἐστί* || 6617 *δ' εἰ* F — p. 82111 *δ' ἐ-*
στεραίας || 8555 *διατοῦτ' ἔστιν* || 89312 *πάνταυθ' ἄδηλον* || 9144 *ταῦτ' οὐκ* ||
9216 *ἐπ' αὐτοῦ* || 9561 *δ' ἐτέρα* || 9627 *οὗτ' ἴδιον* || 9924 *ταῦτ' οὐ* || 107713
δ' αἰ M.

II. Florentinus et Ambrosianus dissentiunt.

α. Vocales in Florentino et volgata eliduntur: p. 53913 *τῆς*
τ' ἐκλογῆς || 59011 *παρ ἰσαίω* F *παρ' Ἰσαίω* R || 60111 *δέτι* F *δ' ἐτι* R.

β. Ambrosianus contra Florentinum et volgatam vocales
elidit: p. 4798 *τότ' ἔτεσιν* || 4887 *δ' ἐν* || 54110 *δ' ἰσοκράτους* || 5863
δ' ἔτεροι || 59010 *οὗτ' ἐν*.

III. Saepissime contra evenit, ut codices elisionem negle-
gant; de quibus locis non minus quam de iis quibus codices
inter se discrepant quid statuendum sit, futurus Dionysii

¹⁾ Vide Reisk. praef. vol. I p. Xss; p. XI: „Verum in manus su-
mens folia novae huius Lipsiensis editionis, a prelo absoluta . . . sta-
tim cernebam mendas typographicas omnes exempli Oxoniensis (i. e.
Hudsonianae) in hoc novo Lipsiensi cum diligentia et religione reno-
vatas et propagatas esse.“ || ²⁾ Operarum tollas haec vitia: p. 53410
Θεωδώρου R: *Θεοδώρου* codd. || 54913 *τὸν* : *τὴν*, item 93713, 992s || 5563
τὴν διαλέκτου : *τῆς διαλέκτου* || 56212 *δὲ* : *δὴ* || 18 *τὸ* : *τῷ* || 5858 *μετ'*
ἀλλίγων : *μετ' ὀλίγων*; vide Reisk. p. 683 ad h. l.; cf. pag. 51 || 5887
δὴ : *δὲ*, item 8941 || 61511 *τὴν* : *τὸν* || 62114 *ἀλλήλοισ* : *ἀλλήλους* || 8263
ὑποθέσεις : *ἐποθέσεις* || 92711 *οὐδ'* : *οὐκ* || 9425 *μιμησομένων* : *μιμησα-*
μένων (α corr. ex ο M¹) || 94612 *μὲν* : *μὴν* || 10265 *κρίνοντας* : *κρίνον-*
τες || 106914 *φωνήεντων* : *φωνέντων* || 109817 *διαλλατιούσας* : *διαλλα-*
τούσας.

operum rhetoricorum editor videbit. P. 4463 οὕτε ἄλλον || 4472 δὲ ἐκ, item 4517 || 12 εἴτε ἀνθρωπίνης || 44817 τὲ αὐτῆς || 4515 δὲ ἐγγωρῇ || 11 δὲ ἀρχὴν || 46310 οὐ μαθία (οὔμα δια M) ἀσθενεῖς || 4811 δὲ ἐνός || 5349 δὲ ἦν, item 7716 || 5351 δὲ ἀκουστικῆς || 9 τε ἦν || 5384 τὲ ἐστι || δὲ οὐκ, item 55910, 8305, 95912 || 8 δὲ αἰτίαν || 5394 δὲ ἐν, item 54211, 96611 || 5 δὲ αἴτιον || 5401 δὲ αὐτὰ || 7 τε εἰς || 12 ὥστε ἀνάγκη || 14 δὲ οὐχ, item 5451, 7587, 9652 || 5418 δὲ αὐτοῦ, item 8697, 103311 || 5432 τε ἄλλα || 54412 δὲ ἄλλοτριών || 5454 δὲ εἶχεν || 8 δὲ αὐτῇ, item 11082 || 5469 γε εὐνοίαν || 17 δὲ αὐτὰς || 5476 δὲ ἀρετῆς || 10 δὲ ἄν, item 5651, 58513, 111613 || 11 τε ἄνδρα || 5502 τότε ἀνθρώπους, item 102210 || 5503 δὲ αὐτοὺς || 4 δὲ ἐλεύθερον || 6 ἐξουσίαν τέ (ἐξουσίαν τε F) οὐ-θενὶ || 5523 τε (τὲ M) αὐτὴν || 4 ὅτε ἐξέπεσον || 16 δὲ εἰς, item 5556, 96515 || 55417 δὲ ὀργὴν || 5565 ταῦτα ἐπελογιζόμεν || 5583 τε ἄλλοις || 13 τε ἐπιτήδευμα || 5596 ταῦτα οὐκ || 7 δὲ οἶδα || 56113 μὴδὲ (μῆδε F) ἐν || 5629 δὲ (δε F) ἰδίαν || 10 ἀλλὰ ἐκίθοντο || 13 δὲ (δε F) οἰκείαν || 5634 δὲ ἀκούειν || 56410 γε ἐπὶ (ἐπι F) || 5662 δὲ (δε F) ἄλλοις || 57312 τότε (τε, om. τό F; cf. pag. 68 ad h. l.) ἀνθρώπων || 5773 οὕτε ἀριστοτέλει || 58515 δὲ ἴσως, item 86116 || 60114 δὲ ἐκάτερος || 6184 τάδε ἐστὶν M τάδε ἐστιν F || 6281 δὲ ἐστιν M δὲ ἐστὶν F, item 10608 δὲ ἐστιν || 6356 δὲ ἔχει || 72111 ὑπὸ ἀριστοτέλους || 7221 μὴδὲ εἰκόσι || 6 τε ἀληθείας || 12 οὕτε ἰσοκράτης, item 9447 || 7231 οὕτε αὐτὸς, item 91614 || 7243 δὲ ἀπὸ || 7262 μετὰ ἀριστοδότῃ || 72817 δὲ αὐτὸς, item 10278 || (72913 ὥστε ἐὰν, 7303 δὲ ἀδύνατον, 7323 δὲ ἐνθύμημα) || 7332 οὕτε ἰδίαν || 7375 μὴδὲ ἀφορμὴν || 8 δὲ ἀρχίαν || 73911 δὲ αὐτὴν || (16 δὲ, ἀφαιρέσθαι) || 74014 δὲ ἀθηναίοις || (7426 χρήματα ἐψηφίσαντο) || 13 τε | ἀθηναίων || 7431 δὲ ἐξ, item 10282 || 75115 εἴτε ἀγαθῶν || 75214 οὕτε ἰσοκράτην || 7544 δὲ ἀχάριστον || 7553 οὐδὲ ἄχρι || 8 ὁπότε οὖν || 75612 τε ἄλλῃ || 76113 δὲ ἡξίου, item 9682 || 76411 τε οὐχ || 16 μὴδὲ ἀποκρύπτεσθαι || 7651 γε αὐτὸς || 7665 δὲ οὐδέποτε || 7671 δὲ ἀτελής, s in ras. M¹ || 7681 οὕτε εὐτυχῇ || 7695 τοῦτο ἐποίησεν || 11 τε ἄρξασθαι || 13 τε ἀφ' || 77116 δὲ ἐπὶ, item 9454, 9744 || 77212 τοῦτο ἐν || 77513 δὲ ἀπολείπειτο || 7777 ταῦτα εἰρησθαι || 77816 δὲ ἐνθεέστερος || 18 δὲ ὀνόματα || 7806 δὲ οὐ, item 87016, 106511 || 78113 δὲ ἀηδῇ || 15 τε οἰκισμοὺς, ibid. τε ἐπαίνους || 8149 δὲ ὀλίγοις || 81912 μήτε ἀφαιροῦντες || 8298 δὲ ἅπεισον || 83010 οὕτε ἀρχὴν || 16 δὲ ἀφορμὴν || 8315 τε ἀληθῇ || 8363 δὲ αὐτὸν, item 10835 || 83717 τε ἥρξαστο || 8407 δὲ ἐστι || 8481 δὲ ἔγωγες || 10 τε αἰχμαλώτους || 8518 ποτε οὖν || 8529 τοῦτο αὐτὸ || 8634 ὥστε οὐδὲν || 8 δὲ αὐτῶν || 86411 μάλιστα ἀνθούσαν || 8658 οὕτε εἰς || 8663 εἴτε οὐκ || 8682 τε ἀρσενικοῖς || 11 τὲ ἀποσιροφαῖς || 86915 δὲ αὐτῆς, item 107311 || 8707 δὲ ἐλλείπει || 8748 τε οὐδὲ μᾶς || 88310 δὲ ἐπιτραγωδεῖν || 8869 δὲ ὕστεροῦσαι || 8878 τε εἰωθότα || 89017 οὕτε ἰσχυρῶς || 8988 δὲ ἀδέκαστον || 9009 ὑπὸ ἀμφοτέρων || 9084 δὲ οὕτε || 9248 τε οὐ, item 10077 || 92714 γε οὐχ || 9282 γε αὐτὸν || 9329 τε ἐξαλλάγας || 94114 δὲ οὕτε ἀνχημῶν || 9447 οὕτε ἀντιφῶν || 94513 τὲ αὐτοὺς || 94613 οὐδὲ ἄσαφῇ || 14 τε ἀπὸ || 9513 δὲ αἰνιγματώδεις ||

95514 οὐτε ἐμιμήσατο || 95711 δὲ ἦθος || 13 δὲ ἀπαῖσαι || 9581 δὲ ἀσφα-
 λεια || 12 δὲ ἴσοι || 9592 δὲ ἐκδεξάμενοι || 9702 δὲ ὀλίγον || 9751 οὐτε
 ἀνδρὸς || 97810 δὲ ἐξενεχθέν || 98211 τε ἀρκοῦντος || 99212 δὲ ἄρα, item
 100712, 101216 || 99512 εἴτε ἀσκήσει || 100114 δὲ οὐσης || 10072 τὲ εἶναι ||
 8 δὲ οὐδὲ || 9 δὲ ἀποχρῆν || 100811 δὲ ὀρθῶς || 101011 τε εἴρηται || 10125
 ἀλλὰ ἀπὸ || 12 γε ἄψυχός || 101410 αἶτε ἀρχαί || 10225 τὲ οὐδὲν || 7 εἴτε
 ὁσμάϊς || 8 εἴτε ἥχοις || 10239 δὲ ἀγανακτοῦντα || 10252 δὲ ἀξίω || 6 δὲ
 ἀπειροκαλίας || 10271 δὲ οὐδεμία || 10287 τε ἀκριβεία || 13 τε ὀνομάτων ||
 10296 τε αὐτὸ || 13 γε εἰ || 10308 ταῦτα ἀπεκρίθησαν || 11 οὐτε ἦθος || 12 οὐτε
 ἄλλην || 103315 δὲ ἀντι || 17 δὲ ἀσφαλῶς || 103811 δὲ ἐπήλυθα || 105612
 δὲ οὐδὲν || 105910 τε ἰσχνόν || 16 τε ἰσοκράτους || 10604 γε οὐκ || 106118
 δὲ ὄψιν || 106516 τε ἀξιοχρεῖς || 106610 ὥστε οὐδὲ || 106712 δὲ ἄλλοι ||
 10681 οὐτε ἐμμέτρων || 10 τε ἡξίωνται || 10711 μὴδὲ ἀηδεῖς; cf. pag. 101
 ad p. 107014ss || μὴδὲ ἄλλην || 107214 γε οὐδὲ ἀσπάζεται (sic) || 18 ποτε
 ἀκολουθήσειεν || 107312 τε αἰσχύλου || 107513 οὐδὲ ἀπερισκέπτως || 107815
 τε ἀντιστρέφοντα || 10836 τε ἀρχαῖοι || 12 δὲ ὀρθά || 14 τε αὐστηρᾶς ||
 10885 μὴδὲ αὐστηρὸς || 7 οὐτε ἀπαιτοῦντος || 109610 οὐτε ἐκλογῆς || 15 δὲ
 αὐστηρᾶς || 109911 ποτε εἰς || 11007 τε ἐμμέτροις || 110111 et 14 εἴτε ἀπὸ ||
 11025 τότε ἀποδίδωσιν || 11038 ποτε ἦν || 11054 δὲ ἄλλω || 8 γε ἀπαιτή-
 σει || 11 τὲ αὐτῶν, item 11158 || 14 ταῦτα ἔχουσι || 11088 δὲ ἀκακίαν ||
 9 δὲ ἐκείνη || 10 δὲ ἄρα || 111011 μῆτε ἀκολουθίαν || 14 γε οὐδὲ ἐμμετρος ||
 11115 τε ἐξαλλάττειν || 7 τε ἐξαλλάγαις || 111314 μῆτε ὀλιγόπονος || 15 μῆτε
 ἀκρόσοφος || 11151 τότε ἀπὸ || 16 τότε ἀρχόμεθα || 11162 τότε ἀπαισίστως ||
 11175 δὲ οὐδὲ ὅτι οὖν, cf. pag. 47 || 10 τὲ ἀχθόμεθα || 112216 γε αἰσχί-
 νης || 11236 δὲ ἀπαιτοῦσι || 11268 γε ἄλλα || 11286 δὲ ἄλλων.

Iam his praemissis loci e codicibus corrigendi, quos
 supra (pag. 56) significavimus, succedant.

Prooemium.

P. 4461s ἑτέρα δὲ τις . . . ἀφόρητος ἀναιδεία θεα-
 τρικῇ [ἀναίδεια θεατρικὴ R] καὶ ἀνάγωγος M.

p. 44617s ἡ μὲν Ἀττικὴ Μοῦσα . . . ἄτιμον [ἄτομόν R]
 εἰλήφει σχῆμα M.

p. 4486s αἱ λοιπαὶ πέπαιναντο τοὺς προηγουμένους . . . ἀγα-
 πῶσαι [ἀγαπῆσαι R] λόγους M.

p. 44914ss Ἀλλὰ γὰρ τὸ μὲν εὐχαριστεῖν τῇ μεταβάλλ-
 λοντι [μεταβαλόντι R] τὰ πράγματα χρόνῳ καὶ τὸ τοὺς
 τὰ κράτιστα προαιρουμένους ἐπαινεῖν . . . ἀφήσω M.

p. 4503s ἔστι δὲ ἡδε [δ' ἡδη R] M.

p. 4501ss καλὰ [καὶ R] θεωρήματα καὶ ἀναγκαῖα τοῖς

ἀσχοῦσι¹⁾ τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν καὶ οὐ δὴ [δέ R] πον
μὰ Δία κοινά M. Cf. p. 870¹² καλὰ καὶ ἀναγκαῖα θεωρή-
ματα ἐν πᾶσιν ὄντα τοῖς ἔργοις.

p. 451^{13ss} ἔσονται δὲ οἱ [μὲν add. R] παραλαμβανόμε-
νοι ῥήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων FM.

De Lysia iudicium.

P. 453^{13ss} τῶν μὲν ἔμπροσθεν γενομένων [γεγενημέ-
νων R] ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἡφά-
νισε²⁾ τὰς δόξας FM.

p. 454^{1ss} ἄτ' ἐν³⁾ ἀπάσαις ταῖς ιδέαις τῶν λόγων καὶ
μὰ Δί⁴⁾ οὐ τι γε [οὔτοι γε R] ταῖς φανυτοτάταις εὐδοκι-
μῶν⁵⁾.

p. 454¹ τίμι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μεθ' αὐτὸν⁶⁾ [μετ'
αὐτὸν R] ἀκμασάντων.

p. 454⁹ Πλάτων τε [om. RF¹] καὶ Θουκυδίδης. Cf. pag. 38.

p. 454¹² πρῶτόν τε [om. R] καὶ κυριώτατον [κυριώ-
τερον R].

p. 455^{3ss} καθαρώτατος γὰρ [om. RF¹] δὴ τῶν ἄλλων με-
τὰ [γε add. R] Λυσίαν ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ
γενέσθαι ὁ ἀνὴρ. Cf. pag. 38.

p. 455^{1s} τοῖς βουλευμένοις καθαρῶς γράφειν ἢ [καὶ add.
R] λέγειν.

p. 455^{10ss} Ἐτέρων δὲ καὶ [om. R] οὐδὲν ἐλάττωνα
[ἐλάττω R] ταύτης, ἣν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν . . . οὐδεὶς δὲ
βεβαιώτερον ἀπεδείξατο [ἐπεδείξατο R] κτλ.

p. 456^{2ss} καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν αὐτὸν
[om. RF¹] ἄξιον, ἀλλ' ὅτι καὶ σεμνὰ καὶ περιττὰ [πε-
ριττὰ καὶ σεμνὰ R] καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα
ποιεῖ. Cf. p. 539¹² τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττόν. De
αὐτὸν vide pag. 38.

p. 457^{1s} οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς λό-
γοις⁷⁾ ἐξήλλαττον τὸν⁸⁾ [om. R] ἰδιώτην.

¹⁾ ἀσχοῦσι Reisk.: ἀκούουσι MR. || ²⁾ ἡφάνισε F ἡφάνησε M. ||
³⁾ ἄτ' ἐν R: οὔτ' ἐν codd. || ⁴⁾ μαθῖα M μαθῖα F || ⁵⁾ εὐδοκιμῶν
om. codd. || ⁶⁾ μεθ' αὐτὸν F corr. μεθ' ἐαυτὸν M: μετ' αὐτὸν F pr. ||
⁷⁾ λόγοις Sylb.: ὁλοῖς codd. || ⁸⁾ τὸν, ὄν in ras. F²; fuit ἡν.

p. 457₃ μεταφοραῖς¹⁾ [μεταβολαῖς R] τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς.

p. 458_{ss} ἡνίκ' ²⁾ [ἡνίκα R] Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας [ἐν add. RF¹⁾] τῇ δημηγορίᾳ. Cf. pag. 38.

p. 459_{ts} ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς λόγοις καὶ συμβουλευτικοῖς [δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις R]. Ad substantivi collocationem conferas p. 830₄ ἄλλως τε ἐπειδὴν περὶ πολλῶν γίνηται πραγμάτων καὶ δυσκαταμαθήτων.

p. 459_{oss} περὶ γὰρ δὴ [δὲ volgo ante R³⁾] τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ . . . οὐδὲν δέομαι λέγειν.

p. 459_{13s} λελυμένης ἐκ τοῦ [om. R] μέτρου.

p. 461_{ss} πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητῶν [ἐξηγητοῦ R].

p. 461_{14s} ὥστε καὶ [om. R] τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον.

p. 462_{1ss} καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφῶς [σαφοῦς R], χαλεποῦ [τοῦ add. R] πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἅμω ταῦτα καὶ κερᾶσαι μετρίως, ἢ μάλιστα ἢ⁴⁾ οὐδενὸς ἦττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Ἀυσίας [χρώμενος add. R].

p. 463_{3ss} τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῇ ἐξαλλάττειν⁵⁾ τὴν ιδιώτην, ἀλλ' ἐν τῇ μιμήσασθαι [μιμεῖσθαι R] λαμβάνει.

p. 463_{9s} ὥστε καὶ πολλὰ καὶ [om. R] τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν.

p. 463_{15s} μιμητέον δὴ [δὲ R] καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Ἀυσίου.

p. 466_{2ss} ὁ δὴ [δὲ R] προσέχων τὴν διάνοιαν τοῖς Ἀυσίου λόγοις οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς . . . ὃς οὐχ ὑπολήπεται γινόμενα⁶⁾ τὰ δηλούμενα [τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα R] ὁρᾷν.

¹⁾ μεταφοραῖς F || ²⁾ ἡνίκ' F || ³⁾ R om. δὲ ex Reiskii coniectura || ⁴⁾ ἢ μάλιστα ἢ Marklandus : ἢ μάλιστα codd. || ⁵⁾ ἐξαλλάττειν Herwerdenus in Lysiae orat. sel. p. 4 § 4 vers. 6, cf. p. 4571; Aristot. poet. c. 22: διαλλάττειν codd. || ⁶⁾ γινόμενα, ras. s. i F.

p. 467^{6ss} τριῶν τε ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἃ τὴν ἀρετὴν εἶναι¹⁾ ταύτην συμβέβηκε [ταύτην συμβέβηκεν εἶναι R].

p. 467^{16ss} συντίθησί γε αὐτὴν ἀφελῶς πάννυ καὶ ἀπλῶς [ἀπλῶς πάννυ καὶ ἀφελῶς R].

p. 469^{12ss} ἡλικία καὶ γένει . . . καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς διαφέρει τῶν προσώπων πρόσωπα [προσώπων τὰ πρόσ-ωπα R]. Cf. p. 912⁶ παρὰ τοῖς τυράννοις οὐ μισοῦνται τύραννοι.

p. 470^{11s} ληπτέον δὲ [δὲ R] καὶ τὸ πρέπον τῆς λέξεως²⁾ παρὰ Ἀνσίου.

p. 471^{1s} πολὺν τὸ φυσικὸν ἐπιφαίνουσα [ὑποφαίνουσα R].

p. 471^{4s} οὐδεὶς ἐστὶν ὅς [ὅστις R] οὐχί . . . ὁμολογεῖ.

p. 474^{1s} ἐπὶ κινήσεως δὲ μελῶν [μελισμοῦ R] καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον;

p. 476^{9s} ἐπὶ ταύτην καταφεύγω τὴν ἀρετὴν ὡς ἐπὶ ψῆφον [ψήφων R] ἐσχάτην³⁾.

p. 479^{8ss} καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνης ἦν τότε ἔτεσιν ἐπτὰ πρότερον τετελευτηκότος⁴⁾ τῆς γραφῆς [τῆς γραφῆς τετελευτηκότος R] Ἀνσίου, πρὸ τοῦ συντάξασθαι [συντάξαι R] τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει⁵⁾.

p. 480^{ss} οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἑλπίνην [Ἑλπινίην R] ἄρχοντας.

p. 481^{3s} ὑπὲρ ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διασκοπεῖν [σκοπεῖν R].

p. 482⁹ ἡ πιθανότης καὶ τὸ πειστικόν⁶⁾ [om. R]. Cf. p. 471¹ πιθανὴ καὶ πειστική.

p. 482^{11ss} ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Ἀνσίου λέξις, οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία . . . οὐδὲ θυμοῦ . . . ἐστὶ μεστὴ οὐδ' [οὐθ' R] ὥσπερ ἐν τοῖς ἡθεσὶν ἐστὶ πιθανὴ οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρά.

¹⁾ εἶναι om. F || ²⁾ cf. pag. 71 ad h. l. || ³⁾ ψῆφον ἐσχάτην F¹ pr., corr. ψήφω ἐσχάτη, F² ψήφον ἐσχάτην || ⁴⁾ τετελευτηκότως M || ⁵⁾ Ἰφικράτη Sauppis or. Att. II 179^a 33. Totus locus graviter corruptus est. Verba πρὸ τοῦ — Ἰφικράτει delenda videntur || ⁶⁾ πειστικόν F.

p. 486^{1ss} εὐρετικὸς γὰρ ἐστὶ τῶν . . . λόγων ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον, ὧν ἅπαντες ἄν [om. RF¹] εὐροίμεν κτλ.

p. 486^{4ss} οὐδὲν γὰρ ἀπλῶς Λυσίας παραλείπει τῶν στοιχείων . . . οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους τε [om. R] καὶ αἰτίας αὐτῶν.

p. 487^{2ss} τῶν κρατίστων δὲ καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς, εἰ μὴ καὶ μάλιστα, τῶν [γ' add. Reisk.] ἄλλων ῥητόρων οὐδενός γε [om. R] ἦττον.

p. 487^{5s} καὶ [om. R] περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελῆς τις . . . ἐστίν.

p. 487^{1ss} οὔτε γὰρ προκατασκευαῖς οὔτ' ἐφόδοις οὔτε μερισμοῖς . . . οὔτε ταῖς ἄλλαις ταῖς¹⁾ [om. R] τοιαύταις πανουργίαις εὐρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἐστὶν ἀπέρητός τις ἐλευθερίος τε [καὶ ἐλεύθερος R] καὶ ἀπόνηρος οἰκονομῆσαι τὰ εὐρεθέντα. ἐκ δὲ [δὲ R] τούτων κτλ.

p. 488^{4s} τριχῇ δὲ νενεμημένου τοῦ ῥητορικοῦ λόγου καὶ τρία περιειληφότος διάφορα τοῖς τέλεσι [om. R] γένη.

p. 488^{13ss} ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηται μοι τὰ προσήκοντα εἰπεῖν, ἑάσω τε²⁾ ταῦτα περὶ τε προοιμίων [περὶ δὲ προοιμίου R] καὶ διηγήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου καὶ [om. R] διαλέξομαι καὶ δηλώσω κτλ.

p. 490⁴ τὰς αἰτίας πρῶτον ἀπολύεται τὰς καθ' αὐτοῦ [ἐαυτοῦ R].

p. 490^{6s} τοτὲ δὲ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἰδίαν . . . ὑποδείκνυσσι [ἀποδείκνυσσι RFpr.]

p. 491² ἀπροοιμιάστως ποτὲ [ἀπροοιμιάστός ποτε R] εἰσέβαλε.

p. 491^{11s} τοῦτο καὶ οἱ λόγους³⁾ ὀλίγους γράψαντες εὐρίσκονται πεπονθότες· λέγω δὲ τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν⁴⁾ [ἐπιβάλλειν R] τόποις.

p. 492^{4ss} οὔτε γὰρ εὐνοίαν κινῆσαι βουλόμενος οὔτε προσοχὴν . . . ἀνυχῆσειεν ἄν [om. R] ποτε τοῦ σκοποῦ.

p. 492^{12s} τὰς τέχνας τῶν λόγων ἐν αἷς [οἷς R] εἴρηται κτλ.

¹⁾ Cf. p. 659¹⁴ || ²⁾ τε volgata ante Taylorum, qui μὲν scripsit; comprobavit hanc coniecturam Reiskius. τὲ M || ³⁾ λόγους Tegge Quaestionum de Dionysi Halicarnasensis usu praepositionum specimen I Gryphism. 1876 p. 40: τοὺς codd. || ⁴⁾ ἐπιβαλεῖν, acutum del. F².

p. 493^{ss} τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ ἐπὶ *Λυσίου* τις [om. R] εἰπεῖν.

p. 494^{ss} καὶ γὰρ τοῦ εἰκότος ἄριστος δικαστῆς ὁ ἀνὴρ ¹⁾ [εἰκότος ἀνὴρ δικαστῆς volgo ante R²⁾].

p. 495^{4ss} ἀξιώπιστα κατασκευάζει ³⁾ [ποιεῖ R] τὰ ἥθη. ὅταν δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν τοιαύτην λάβῃ παρὰ τῶν πραγμάτων [παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβῃ R] αὐτὸς ἡθοιοποιεῖ.

p. 501^{14s} φαίνεται δὲ [δὲ R] καὶ ταῦτα πεποικηκώς ὁ *Λυσίας*.

p. 519^{7s} πείθει τοὺς Ἕλληνας . . . ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον ἐκ [om. R] τῆς ἀρχῆς.

De Isocrate iudicium.

P. 536^{1s} πεφυρμένην τε [δὲ R] παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων κτλ.

p. 537⁴ δυνεῖν ⁴⁾: δυοῖν R; item p. 588⁴.

p. 538^{14ss} τῶν τε γὰρ φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις . . . περισταται [παραιτεῖται RM²⁾] κτλ. Cf. pag. 53.

p. 546^{10ss} ἧς οἱ τυχόντες πολλῶ μᾶλλον εἰσι ζηλωτοί τεροι τῶν μεγάλας πόλεις . . . καταστρεψαμένων ⁵⁾ [καταστρεφόμενων R].

p. 548¹⁴ τοῖς μὲν ταῦτα [ταὐτὰ R] ὑπειληφόσιν ἐπιτιμῶν.

p. 549⁹ τῶν [om. R⁶⁾] δημαγωγῶν οὐθεις.

p. 553^{12ss} πολλὰ . . . διεξελθὼν . . . καὶ ὥς καὶ [om. R] διαβληθήσονται . . . ἐπιλογισάμενος.

p. 554^{18ss} ταῦτα γὰρ οὐ Λακεδαιμονίοις μόνοις [om. R] συμβουλεύειν φαίην ἂν αὐτὸν ἔγωγε, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι κτλ.

p. 556^{ss} τῆς [δὲ add. R] σαφηνείας . . . ἀμφοτέρους κρατεῖν ἀπερηνάμην.

p. 556¹¹ Ἰσοκράτῃ ⁷⁾ [Ἰσοκράτην R] κατορθοῦν.

p. 559⁷ μᾶλλον δ' οἶδα, ὅτι καὶ βλάβης ἂν αἵτια [αἰτία R] γένοιτο.

¹⁾ ὁ ἀνὴρ add. F² in mg., sed vocem ἀνὴρ, quae in textu post ἄριστος legitur, delere oblita est || ²⁾ ἀνὴρ ἄριστος εἰκαστής R ex Marklandi coniectura || ³⁾ κατασκευάζει, gravem del. F¹ || ⁴⁾ δυνεῖν corr. ex δυοῖν M¹ || ⁵⁾ καταστρεψαμένων, μεν in ras. F² || ⁶⁾ τῶν add. Wolfius. || ⁷⁾ Ἰσοκράτ/η F.

p. 559¹⁴ *λοικέναι τέ φησιν: λοικέναι τε φησιν R.*

p. 565^{3ss} *πάσας τὰς ιδέας τῶν λόγων ἀμήχανον ἐν ὀλίγῳ δηλῶσαι. ἀρκεῖ δὲ [τε R] μία τε δημηγορία κτλ.*

p. 577^{8ss} *τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν [om. R] πάνυ θαυμαστὴν . . . ἐποιήσατο.*

De Isaeo iudicium.

P. 588^{ss} *γένους μὲν¹⁾ δὴ [μέντοι R] λόγων ἐνὸς ἀσκη-
τῆς ἐγένετο.*

p. 593^{2s} *ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον²⁾ ὑπὸ τοῦ κληρονο-
μήσαντος τὸν ἀπηλευθερωκότα τῶν ἀστῶν τις ἀφαιρεῖ-
ται [ἀφαιρεῖται³⁾ τις RF¹⁾.*

p. 604^{13s} *ὁ μὲν⁴⁾ γε [μὲν γὰρ R] ἀρχῇ κέχρηται ὅτι
κτλ. De coniunctis particulis μὲν γε conferas Buttmannum
ad Dem. Mid. ed. V not. 203. Leguntur in Dionysii scriptis
rhetoricis praeterea de c. v. p. 208⁹ μὲν γε Epitoma, Colber-
tinus Hudsoni, Aldina: μὲν γὰρ volgo; de Thuc. p. 840¹⁰,
882⁶, in Antiquitatibus e. g. I 3 p. 4⁶ Kiessl. II 17 p. 136¹²,
27 p. 148¹², 43 p. 166²⁷.*

p. 612⁵ *ταύτης ἐστὶ: ταύτης ἔστι R.*

p. 616^{8ss} *ἐν δὲ τοῖς ἀποδεικτικοῖς διαλλάττειν ἂν δόξειεν
Ἰσαῖος Ἀναίου τῷ τε μὴ κατ' ἐνθύμημα [κατ' ἐνθυμήματι
F¹ 5) κατ' ἐνθύμημά τι R] λέγειν, ἀλλὰ κατ' ἐπιχειρήμα.*

p. 626^{8ss} *οὐ δὲ δεῖν ὥομην . . . λόγον τινὰ ποιῆσαι⁶⁾
[ποιῆσαι R] περὶ ἐκείνων.*

De Dinarcho libellus⁷⁾.

P. 630^{1s} *ὥσπερ τὸν Δημοσθένη⁸⁾ [Δημοσθένην R]
καὶ τὸν Αἰσχίνην⁹⁾ καὶ τὸν¹⁰⁾ Ὑπερείδην¹¹⁾ ἡμεῖς κρίνομεν F.*

p. 633¹⁴ *πεντεκαίδεκα: πέντε καὶ δέκα R.*

¹⁾ μὲν add. F² || ²⁾ ἀγόμενον MF², καταλεγόμενον F¹ cum vol-
gata ante Reiskium, qui ex Bodleiano eam correxit || ³⁾ ἀφαιρεῖται,
αι 1 corr. s. ο vel ω F¹ || ⁴⁾ μὲν MF² μὲν F¹ || ⁵⁾ κατ' ἐνθυμή-
ματι F² || ⁶⁾ ποιῆσαι, ει corr. s. η ut vid., F¹ || ⁷⁾ Propter Sauppium,
qui or. Att. II p. 323³⁶ edidit τε καὶ (cf. adnot. τε καὶ V^o: καὶ reli-
qui), cum R recte καὶ exhibeat, hoc moneo: p. 657⁹ τε καὶ, τε del. F¹.
Puncta ab eo, qui Dudithii librum e codice Florentino transcripsit,
neglecta sunt || ⁸⁾ Δημοσθένη Sylburgiana || ⁹⁾ αἰσχίνην F || ¹⁰⁾ τὸν
add. Westerm. biogr. p. 316 || ¹¹⁾ ὑπερείδην// F.

p. 635_{3s} ἀποδείκνυνται δ' ἕκαστον αὐτῶν . . . ἐξ ὧν αὐτὸς
περὶ αὐτοῦ¹⁾ [ἐαυτοῦ R] συνέγραψεν²⁾.

p. 643₃ τὸ³⁾ χαρίεν⁴⁾: τὸ³⁾ χάριεν R.

p. 652₁ Αἰσχίνη: Αἰσχύνη R.

p. 656₃ κρινόμενός ἐστιν: κρινόμενος ἐστίν R.

p. 656_{10s} ἑωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χρώμενον, ἕως ἔξῃ,
Μενεκλει⁵⁾ [Μενεκλῆς R].

p. 665_{9s} ἐπὶ Νικοφίμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὐρίσκεται
γεγεννημένος [γεγεννημένος R] ὁ Δείναρχος. Cf. p. 452₁
Λυσίας . . . ἐγεννήθη, p. 534₆ Ἰσοκράτης ἐγεννήθη, p. 724₁
οὗτος ἐγεννήθη, p. 727₁₀ ἐγεννήθη.

p. 666_{15s} Πριάμενοι μέταλλον⁶⁾ [μετάλλων volgo ante
R⁷⁾] ὧ ἄνδρες.

De Thucydide iudicium.

P. 812_{11ss} τῶν ἄλλων ὅσοις τοῦτο τὸ⁸⁾ φιλαίτιον ἔνεστι
τῶν ἀρχαίων κρινομένων⁹⁾, εἴτε κατὰ τὴν ὑπεροψίαν τῶν
ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἡλικίας * * * εἴτε κατ' ἀμφοτέρω
[om. R] ταῦτα τὰ πάθη. Secundum membrum a particula
εἴτε incipiens intercidit.

p. 813_{15s} περὶ μὲν ἑμαυτοῦ τοσοῦτον ἀρκεσθήσομαι μό-
νον εἰπὼν [εἰπεῖν R]. Cf. p. 1012₁₈ μιᾷ διανοίᾳ χρησά-
μενος ἀρκεσθήσομαι.

p. 815₁₄ δυεῖν: δυοῖν R.

p. 815_{15ss} Ἀριστοτέλης τε γὰρ οὐχ ἅπαντα κατὰ τὸ
κράτιστον εἰρησθαι πεῖθεται τῷ καθηγητῇ Πλάτωνι· ὧν
ἐστι [καὶ add. R] τὰ περὶ τῆς ἰδέας καὶ τὰ περὶ τὰγαθοῦ
καὶ τὰ περὶ τῆς πολιτείας.

p. 818_{1s} διήλλαξε τοὺς [τῶν R] πρὸ αὐτοῦ. Cf. p. 941₉
ἐπιτετηδευκώς ταύτην τὴν ἐρμηνείαν, ἵνα διαλλάξῃ τοὺς ἄλ-
λους συγγραφέας, ubi vide Kruegerum (p. 206); p. 1062₁₅
μακρῷ δὴ τινι διαλλάττουσα τὰς τῶν ἄλλων ῥητόρων.

¹⁾ αὐτοῦ F, correxi || ²⁾ συνέγραψεν F; Dionysius praepositionis
forma a ξ incipiente non videtur usus esse || ³⁾ τὸ add. Sylb. || ⁴⁾ χάριν
ἐν F¹ pr.: corr. χαρί//εν || ⁵⁾ cum Demosthenis codicibus 39 § 13 ||
⁶⁾ μετ' ἄλλων F¹ pr., corr. μέταλλον || ⁷⁾ μέταλλον R ex Sylburgi con-
iectura || ⁸⁾ τοῦτο τὸ Kruegerus: τὸ αὐτὸ MR || ⁹⁾ κρινομένων
Krueg.: γινομένων MR.

p. 818^s *Δηῖοχος ὁ Προκοπνήσιος: Δηῖοχος ὁ Προκοπνήσιος* R.

p. 820^{2s} *ἐπιτρέχει μέντοι τις ὥρα τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ χάρις αὐτῶν καὶ χάρις* R *τοῖς μὲν πλείων κτλ.*

p. 820¹¹ *εἰς: ἐς* R.

p. 821^{1ss} *τῇ λέξει προσεπέδωκε τὰς παραλειφθείσας [παραληφθείσας R] ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ¹⁾ συγγραφέων ἀρετάς.*

p. 821^s *καθιδρῶσαι²⁾: καθιδρῶσαι* R.

p. 828^s *ἐν γοῦν τῇ τρίτῃ βίβλῳ — ταύτῃ γὰρ ἀρκεσθῆσμαι μόνῃ [μόνον R].*

p. 829¹² *Ἀμπρακιωτῶν³⁾: Ἀμβρακιωτῶν* R.

p. 830^{2ss} *χρὴ δὲ τὴν ἱστορικὴν πραγματείαν εἰρομένην εἶναι καὶ ἀπερίσπαστον [καὶ ἀπερίσπαστον εἶναι R]. Ad collocationem verbi εἶναι conferas e. g. p. 486¹³ τὰ πάνν δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα. 1072¹ τοὺς σχηματισμοὺς τῶν ἐννοιῶν γενναίους εἶναι καὶ ἀξιωματικούς. s τὰς περιόδους αὐτουργούς τινας εἶναι καὶ ἀφελείς.*

p. 837^{6ss} *ἱκανὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο τεκμήριον ἦν τοῦ μὴ κατὰ τὸν ἄριστον τρόπον ὠκονομῆσθαι τὴν διήγησιν ὑπ' αὐτοῦ· λέγω δὲ⁴⁾ τὸ μὴ τῇ⁵⁾ κατὰ φύσιν ἔχειν ἀρχὴν [μὴ κατὰ φύσιν ἔχειν R].*

p. 837^{12ss} *μέχρι τοῦ δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ κατεβίβασεν ἔτους τὴν ἱστορίαν . . . καὶ ταῦτα προειρηκώς . . . καὶ . . . συνανακεφαλαιῶν τε⁶⁾ τοὺς χρόνους, ἀφ' οὗ τ' ἤρξατο καὶ μέχρι [μέχρις R] οὗ προελθὼν κατελύθη, ταῦτα κατὰ λέξιν γεγραφώς [γέγραφε R].*

p. 841^{14s} *τοὺς ἐν Κυθήροις κατοικοῦντας Αἰγινήτας [om. R.] ἐξεπολιόρκησε. Confudit nimirum Dionysius res a Thucydide IV 53—57 narratas.*

p. 844^{16ss} *πόλεων τε [δὲ R] ἀλώσεις καὶ κατασκαφὰς . . . πολλάκις ἀναγκασθεὶς γράφειν κτλ.*

p. 848^{9s} *τοὺς μὲν ἐν τῇ προτέρᾳ ῥηθέντας ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν λόγους παρέλιπεν [παρέλειπεν R] ὥς οὐκ ἀναγκαίους. Cf. p. 849^s παρέλαβεν ὥς ἀναγκαίους.*

¹⁾ αὐτοῦ Krueg. || ²⁾ καθιδρῶσαι, i l in ras. M¹ || ³⁾ nisi quod M Ἀμπρακιωτῶν exhibet || ⁴⁾ δὲ Krueg.: δὴ MR || ⁵⁾ μὴ τῇ, μὴ τη in ras. M¹ || ⁶⁾ συνανακεφαλαιῶν τε M, cf. Cap. IV ad p. 837^{10ss}.

p. 849^s ὁ δὲ δὴ [om. R] περιβόητος ἐπιτάμιος.

p. 853^{ss} οὐδεμιᾷ [οὐδὲ μιᾷ R] τῶν . . . συμφορῶν παρεγένετο.

p. 853^{14s} τὸ [om. R] προοίμιον τῆς ἱστορίας.

p. 861^{15ss} ἀνάγκη δ' ἴσως καὶ περὶ ταύτης τῆς ἰδέας προειπεῖν, εἰς πόσα τε [om. R] μέρη διαιρεῖσθαι πέφυκεν ἢ λέξις καὶ τίνας περιέληφεν ἀρετάς.

p. 863^{2s} ὅταν ὑποστῶσιν [ὑφεστῶσιν R] αἱ πρῶται, τότε τὴν ἐαυτῶν ἰσχὺν λαμβάνουσιν.

p. 864^s Ἀριστέου¹⁾ τοῦ Προχορνήσιου [Προχορνήσιου R].

p. 864^{10s} οἱ τε τὴν Ἰάδα προελόμενοι διάλεκτον τὴν ἐν [τε R] τοῖς τότε χρόνοις μάλιστα ἀνθοῦσαν κτλ.

p. 867^{13s} τὸ ῥηματικὸν ὀνομαστικῶς [ὀνομαστικῶς R] ἐκφέρων.

p. 868² ἀρρενικά: ἀρσενικά R.

p. 871^{7ss} χαρακτῆρός ἐστι δήλωσις . . . σκοπὸν ἔχουσα τὴν ὠφέλειαν [αὐτῶν add. R] τῶν βουλευσόμενων μιμῆσθαι τὸν ἄνδρα.

p. 873^{11s} Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐκέτι ἐπελθεῖν ἢ [ἀπελθεῖν, ἢ R] προσπίπτουσιν²⁾ δυναμένων.

p. 882^{ss} ὁ δὲ σπάνιος καὶ οὐκ³⁾ ἐκ τῆς ὑποτυχούσης [τυχούσης R] ἀγωγῆς γιγνόμενος τεχνίτης οὐ μέμψεται τὸ ἀγεννές [ἀγενές R]. De ἀγενῆς et ἀγεννῆς vide Kruegeri indicem et Stephani Thesaurum. In scriptis rhetoricis legitur forma per unum ν scripta p. 28¹, 107¹¹, 110², 112⁴, 117⁵, 120¹¹, 123⁶ volgo: ἀγεννῆς ubique Aldina Goelleri (28¹, 107¹¹ altero ν manu P. Victorii addito). 106³ ἀγενῆς RE^r: ἀγεννῆς E^{md}, Ald. e correctione P. Victorii. 106⁴ ἀγενέστερος RE^r: ἀγεννέστερος E^{md} Ald. 107² ἀγενῆς RE^r: ἀγεννῆς E^{md}. 107¹¹⁴ ἀγενεῖς R: ἀγεννεῖς M.

p. 886^{12s} Οἱ δὲ ὑστερίζοντες ἐπιπυνθανόμενοι τὰ γεγενημένα παρ' ἐτέροις [ἐτέρων R].

¹⁾ Ἀριστέου Usenerus ap. A. Schaefer. l. l. p. 10: Ἀρισταίου MR ||

²⁾ προσπίπτειν, ε superscr. M², in quo Thucydidium latet προσπίπτουσιν IV 34 p. 25729 Bekk. || ³⁾ οὐκ Krueg.: οὐδ' MR.

p. 888¹¹ νῦν δ' ἐπιτίθῃσιν [ἀσφαλείᾳ add. R]. Ασφαλεία κτλ.

p. 889⁸ νοεῖσθαι: νοῆσθαι R.

p. 889⁸ ὑπονοήσας: νοήσας R.

p. 890¹² σαφῆς δ' ἂν ἦν ὁ [om. R] λόγος.

p. 891⁷ ὑπερβατόν τε, ¹⁰ ὑπερβατοῦ: ὑπερβατόν τε, ὑπερβάτου R. Cf. Sylburg. ad p. 891 not. n., Lobeck. paral. p. 484.

p. 891¹⁴⁸ διὰ τὸ μηδεμίαν [μηδὲ μιαν R] ἄλλην ἔχειν δύναμιν.

p. 896¹³⁸ πρώτην μὲν ἔχει [ἔχοι R] μοῖραν . . . ἡ εὐρεσις.

p. 897¹⁸ φέρει . . . ἄπειρόν τι χρῆμα νοημάτων τε [om. R] καὶ ἐνθυμημάτων.

p. 899²⁸⁸ οὔτε πρότερον ὥκνησα τὰ δοκοῦντά μοι φέρειν εἰς μέσον οὔτε νῦν ἀποτρέψομαι [ἀποστρέψομαι R]. δεδοὺς δὲ τὸ πρῶτον ὥσπερ καὶ [om. R] κατ' ἀρχὰς ἔφην κτλ.

p. 899¹⁷ ἔσται [ἔστω R] δὲ κατὰ ταῦτα ¹⁾ ἡ παράθεσις αὐτῶν.

p. 900⁴ Πλαταιᾶς: Πλάταιας R.

p. 910⁸⁸ Βασιλεῦσι γὰρ βαρβάροις ταῦτα πρὸς Ἑλληνας ἤρμότες λέγεσθαι [λέγειν R]. Cf. p. 909⁷ ἀρμόττον λέγεσθαι.

p. 911³⁸⁸ ὀλίγα δὲ πρὸς ταῦτα τῶν Μηλίων ἀποκριναμένων [ἀποκρινόμενων R] . . . ἀποκρινόμενον ποιεῖ τὸν Ἀθηναῖον.

p. 911⁵ αὐτοὶ ποτε: αὐτοὶ ποτὲ R.

p. 912⁸⁸ ὁ μόγισ [μόλις R] ἂν εἶπε τῶν καταποντιστῶν τις. De particulis μόγισ et μόλις promiscue a posterioribus scriptoribus adhibitis conferas Lobeckium ad Soph. Aiac. 216. P. 804¹⁷ μόλις; p. 140², 141⁴ μόλις Epitoma: μόγισ R.

p. 914⁸⁸ εἰ γάρ τι καὶ [om. R] ἄλλο τῆς Ἀθηναίων πόλεως, καὶ τοῦτ' ἐν τοῖς [om. R] πρώτοις ἐστὶν ἐγκώμιον.

p. 914¹³⁸⁸ Λακεδαιμονίοις πεποιθασιν οὖς . . . οὐ περὶώσεσθαι [καὶ add. R] συγγενεῖς ἀπολλυμένους.

¹⁾ ταῦτὰ R ex Reiskii coniectura; ταῦτα recte defendit Kruegerus.

p. 915^{13s} πολλὰς δυνάμενος ἔτι [εἰς R] διανοίας παρασχέσθαι¹⁾ κτλ.

p. 920⁸ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν [αὐτῶν R] πατρίδος.

p. 920^{10s} καὶ περὶ μὲν τῶν διαλόγων ἄλλης. Τῶν δὲ [om. R] δημηγορικῶν λόγων κτλ.

p. 921¹² εἴ τινές εἰσιν [τινες εἰσιν R].

p. 921¹⁶ κατεπιτετηδεῦσθαι: κατεπιτηδεῦσθαι R.

p. 927^{1s} ἐκκαλούμενοι [ἐμβαλούμενοι R] τὸν παρὰ τῶν πολλῶν φθόνον.

p. 927¹¹ οὐκ οἶδ' ὅστις [εἴ τις R] ἂν ὁμολογήσειεν.

p. 927^{16s} προσήκοντα καὶ τοῖς προσώποις [om. R] καὶ τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.

p. 929⁵ Ἡρακλειτείων: Ἡρακλητείων R.

p. 930⁹ ἐναντία γὰρ δὴ [om. R] ταῦτα ἀλλήλοις.

p. 935^{15ss} τὸ κατακορὲς τῆς μεταγωγῆς . . . ἐκ τοῦ περὶ πρόσωπον [προσώπου R] λόγου εἰς τὸ τοῦ λέγοντος πρόσ-
ωπον.

p. 937⁸ μὲν ἐστίν: μὲν ἐστίν R.

p. 937^{13s} οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀρετῶν οὐδεμία²⁾ τὴν ἐαν-
τῆς³⁾ ἀποδείκνυται [ἐπιδείκνυται R] δύναμιν.

p. 937^{14ss} οὔτε γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις . . . 18 οὔτ' ἐν
τοῖς δικαστηρίοις . . . p. 938⁴ οὔτ' [οὐδ' R] ἐν ταῖς ἰδιω-
τικαῖς δμυλῖαις.

p. 940^{7ss} τὸ τοῦ πράγματος ἀναγκαῖόν τε καὶ χρήσιμον
ἅπασιν . . . ἀναιροῦσιν ἐκ τοῦ κοινοῦ βίου ὀλίγων παντά-
πασιν ἀνθρώπων οὕτω [τοῦτο R] ποιοῦντες, ὥσπερ ἐν ταῖς
ὀλιγαρχουμέναις ἢ τυραννουμέναις πόλεσιν.

p. 940¹² εὐαρίθμητοι γὰρ τινές εἰσιν [γὰρ τινες εἰ-
σιν R].

p. 941^{1s} τὴν Θουκυδίδου διάλεκτον ὥς δὴ τοῖς [om. R]
τότε ἀνθρώποις οὔσαν συνήθη.

¹⁾ παραχέσθαι M; hinc ne quis coniciat παρέχεσθαι scribendum esse, in huiusmodi colis aoristi infinitivum sollemnem esse moneo; cf. p. 815¹³ μυρίους παρασχέσθαι δυνάμενος μάρτυρας. 922¹⁷ πολλὰς παρασχέσθαι πίστει δυνάμενος. 839⁴ πολλοῖς τεκμηρίοις βεβαιῶσαι δυνάμενος. 895¹⁵ ἐκ πολλῶν ἔτι δυνάμενος παραδειγμάτων ποιῆσαι φανερόν || ²⁾ οὐδεμία M: οὐδὲ μία R || ³⁾ ἐαντῆς R: ἐαντῶν M.

p. 943₂ μηδεμία [μηδὲ μία R] ὑποψία.

p. 945_{16ss} πρὸ δὲ τοῦ παρασκευάσασθαι [παρασκευά-
σθαι R] πρέσβεις οὐκ ἔῤ' πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀποστέλλειν.
Cf. vers. 13 παρακαλεῖ τ' αὐτοὺς παρασκευασαμένους τὴν
ἐαυτῶν δύναμιν κτλ.

p. 949₁₈ τῆς Φιλίππου δεινότητος, ἧ κατεστρατηγή-
κει [κατεστρατήγει R¹)] τὰς πόλεις, μνησθεῖς.

De Demosthene iudicium.

P. 957₁₄ ἡ μὲν νεωτεροποιία καὶ τὸ [om. R] τολμηρόν.
Cf. Cap. I § 4 V ad h. 1.

p. 964_{3ss} διώκει δ' ἐκ παντὸς τρόπου τὴν περίοδον
... πολλοὺς ἀγκῶνας ... ἐγκολπιζομένην [ἐγκαλλωπι-
ζομένην R].

p. 964₇₈ ταῦτα μέντοι πολλαχῇ μακροτέραν τε αὐτὴν
ποιεῖ καὶ ἀναληθεστέραν [ἀληθεστέραν R].

p. 965_{15ss} ὅταν δ' εἰς τὴν περιτολογίαν καὶ τὸ καλλιε-
πειν [κάλλιον εἰπεῖν R] . . . ἄμετρον ὄρμην λάβῃ. In
margine M: γρ. (M¹) καὶ τὸ κάλλιον εἰπεῖν. Cf. pag. 51.

p. 967₈₈ καταγινώσκοντα τῆς . . . λέξεως ἧ [om. e²)]
κέχρηται Πλάτων.

p. 968_{4ss} ταῦτα μέντοι καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ἐκείνον γενό-
μενοι ὡς ἀμαρτάνοντι τῷ ἀνδρὶ ἐπιτιμῶσιν . . . καὶ αὐ-
τὸς [om. e³)] ἐαυτῷ [αὐτῷ R]. Cf. p. 761₁₆ καὶ αὐτὸς
ἐαυτῷ.

p. 968_{9ss} τοῦτο δὲ παθεῖν ἔοικεν, ὥς μὲν⁴) ἐγὼ νομίζω,
τραφεῖς μὲν ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς διαλόγοις ἰσχυροτάτοις οὖσι
καὶ⁵) ἀκριβεστάτοις, οὐ μέλλας δ' ἐν [ἐν pro δ' ἐν e⁶)] αὐτοῖς.

p. 969₅ βιβλίον: βυβλίον R.

p. 974₁₅₈ ἐνὸς μὲν [om. R] οὐθενὸς ἠξίωσε γενέσθαι

¹) κατεστρατήγει Sylb.: κατεστραγήκει e || ²) ἧ add. Sylb., cl. p. 761₁ || ³) αὐτὸς add. Sylb., cl. p. 761₁₆ || ⁴) μὲν del. Sylb., cl. p. 762₃; sed cf. Kruegerum Gr. gr. § 69, 35, 2 et quae de Dionysii in laudando more dixi pag. 15 ad p. 283 Herwerd. || ⁵) ἰσχυροτάτοις lac. 3—4 litt. καὶ M, ἰσχυροτάτοις (οὔσι) καὶ Sylb., cl. p. 762₄ || ⁶) δ' add. Sylb., cl. p. 762₅.

ζηλωτῆς οὔτε χαρακτηῆρος οὔτ' ἀνδρός. Cf. p. 1059⁴ τοῦτον δὲ ἐνὸς μὲν οὐδενὸς ἀποφηνάμενος οὔτε χαρακτηῆρος οὔτ' ἀνδρός ζηλωτὴν γενέσθαι.

p. 975¹² διαλέκτου ποικίλον τι [δὴ R] χρῆμα.

p. 977⁵ τουτὶ¹⁾ δ' ἐστὶ [ἔστι R].

p. 977⁶ ὥς ἔστι: ὥς ἔστι R.

p. 977¹⁰⁸⁸ ἀπλῶς ἂν ὁ λόγος ἦν [ἐστὶ R] . . . ἐκφερόμενος, εἴ τις οὕτως κατεσκεύασεν αὐτόν.

p. 977¹⁴ ἀδικεῖ Φίλιππος [ἐς add. R] ὑμᾶς.

p. 978²⁸ δυνάμενον καὶ χωρὶς ἀποφάσεως διὰ τῆς συμ-
πλοκῆς μόνης [om. R] τὸ πρᾶγμα δηλώσαι.

p. 978⁵ τὸ [om. e²⁾] ἐπιλεγόμενον τούτῳ.

p. 978⁶⁸⁸ τοῦτον ἂν δὴ που τὸν τρόπον ἀπήγ(γε)λτο·
Καὶ³⁾ ἀπάντων λεγόντων καὶ εἴ τινες τοῦτο μὴ ποιοῦσιν,
ὅτι⁴⁾ [om. R] δεῖ καὶ λέγειν καὶ [om. e⁵⁾] πράττειν ταῦτα.

p. 979⁵⁸ εἴτ' οἴεσθε αὐτόν οὕς μὲν ἑώρα μηδὲν δυναμέ-
νους [αὐτῶν add. R] αὐτόν διαθεῖναι κακὸν κτλ.

p. 981⁵⁸ τοιαῦτά ἐστι: τοιαῦτα ἐστὶ R; item p. 1009¹⁴.

p. 982¹⁸⁸ οὐχὶ τῷ ποιῶ . . . τῷ δὲ ποσῷ [πόσῳ R].

p. 982⁶⁸ ἄγεται μᾶλλον ὑπ' αὐτῆς ἢ [om. R] ἄγει. Cf.
Thuc. II 65³ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἤγεν.

p. 983⁶⁸ Ἀ δὲ παρὰ τὸν ἰσχνόν τε [ἰσχνόν τε Paris.
D Grosii, ἰσχῦρόν τε (sic) M, et in mg.: nulla correctione
adscripta; in R est βο . . τε] κτλ.

p. 983⁸⁸ κωλύσει δ' οὐθ' ἐν [οὐδὲν R⁶⁾], ἴσως δὲ καὶ
[om. R.] χαριστέραν ποιήσει τὴν θεωρίαν.

p. 992⁵ διὰ τῶν κυρίων τε [om. R] καὶ κοινῶν ὀνομά-
των κατεσκευασμένα.

p. 992⁶⁸ τί δὲ; οὐχὶ (sic): τί δ' οὐχὶ R.

p. 993¹¹⁸ εἰ μὴ πλείων ἔμελλε τοῦ μετρίου γενήσεσθαι
[γενέσθαι R] ὁ λόγος.

¹⁾ τουτὶ M || ²⁾ τὸ add. Sylb. || ³⁾ ἀπηγ lac. 8 litt. ἀπάντων

(ἔπ in ras.) M; lacunam explevit Sylburgius || ⁴⁾ ποιοῦσι^δ τι M¹; s. i 3
acut. eras., ποιοῦσιν ὥς Sylb. || ⁵⁾ καὶ add. Sylb. || ⁶⁾ cf. pag. 56,
2a ad h. l.

p. 994₃ τὴν ἀρχὴν τήνδε ἔχων [ἔχων τήνδε R].

p. 994₁₆₈ ὅταν δ' [om. e¹)] εἰς τοὺς ἀποδεικτικούς ἔλθῃ λόγους κτλ.

p. 1008₁₄₈₈ εὐθέως γοῦν [οὔν R] τὴν πρώτην διάνοιαν . . . μακρὰν ποιῇ.

p. 1010₁₆₈ ἐξ ἧν δέ γε [. . . . R] αὐτῆς ἐπιστρέψαι τὸ πλάτος οὕτως ἐξενέγκαντα [ἐξενεγκών R].

p. 1011₇ τᾶλλα: τᾶλλα R; item p. 1114₁₃. Cf. Kruegerum Gr. gr. § 13, 7, 11.

p. 1013₁₄ ἡ²) δ' ἐστὶν [ἔστιν R].

p. 1014₂₈₈ τὰ γὰρ ἐκλύοντα μάλιστα τὴν δύναμιν αὐτῆς [αὐτοῖς R] . . . ταῦτ' ἐστὶ³) τὰ μειρακιώδη πάρισα καὶ τὰ ψυχρὰ ἀντίθετα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις· αὐτίκα [τούτοις, αὐτίκα R] ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ λέξει, περὶ ἧς ὁ λόγος, τό τε πρᾶγμα ὅλον ἐστὶν⁴) ἀντίθεσις καὶ τὰ κατὰ μέρος αὐτοῦ νοήματα ἐν πρὸς ἐν [om. R] ἀντίκειται κτλ.

p. 1015₂ πολλὰ ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα [καὶ ἄλλα R⁵)] ἐπιτιμᾶν Ἰσοκράτει.

p. 1020₁₃₈₈ συγκεκρότηται τε [om. e⁶)] . . καὶ περιτε-τόρνευται [περιτετόρνευται R] τοῖς νοήμασιν [δνόμασιν R] ἄμεινον ἰσχύϊ τε πλείονι κέχρηται [χρηται R] κτλ.

p. 1021₅₈₈ οἶμαι δὲ κοινόν τι πάθος ἀπάντων ἐρεῖν καὶ οὐκ ἐμὸν ἴδιον μόνου [μόνον R]. Cf. p. 559₁₀ οὗτος δ' οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος πρώτου μὰ Δία.

p. 1021₈₈₈ Ὅταν μὲν τινα τῶν Ἰσοκράτους ἀναγινώσκω λόγων, εἴτε τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας γεγραμμένων, ἢ τῶν ἐν ἡθρῇ [ἔθρῃ R], σπουδαῖος γίνομαι . . . ὥσπερ οἱ τῶν σπονδείων αὐλημάτων ἢ τῶν δωρίων τε καὶ ἐναρμονίων μελῶν [ἁρμονίων μερῶν R] ἀκροώμενοι. ὅταν δὲ Δημοσθένους τινὰ λάβω λόγον [λόγων R], ἐν-θουσιῶ.

p. 1022₄₈ ἅπαντα τὰ πάθῃ μεταλαμβάνων, ὅσα κρατεῖν πέφυκεν [om. R.] ἀνθρωπίνης γνώμης.

¹) δὲ add. Sylb. || ²) ἡ M || ³) ita correxi: τοῦτ' ἐστὶ M, τουτ-έστι Sylburgiana Reiskiana Grosiana, τοῦτ' ἐστὶ Tauchnitziana || ⁴) ὅλον ἐστὶν M || ⁵) καὶ ἄλλα R ex Sylburgii coniectura: πολλὰ e || ⁶) τε add. Sylb.

p. 1023^{ss} κοσμοῦντος ἅπαντα καὶ χρωματίζοντος [χρηματίζοντος R] τῇ πρεπούσῃ ὑποκρίσει.

p. 1023ⁱ ἀνάγνωσμα: ἀνάγνωμα R.

p. 1023^{ss} αὐτοὶ διδάσκουσι πῶς αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι δεῖ, νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δ' ἀγανακτοῦντα . . . δεδιπτόμενόν τε [om. R] αὖ καὶ θεραπεύοντα.

p. 1024¹⁶ ἥτις πότ' ἐστὶν [ποτ' ἐστὶν R].

p. 1027^{2s} ἀφείσθωσαν [ἀφίστησαν R] δὴ καὶ αὐταί¹⁾.

p. 1028⁶ λαμβανέσθω δὲ [δὴ R] πρότερος Πλάτων.

p. 1028¹⁷ πάντα τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς ἔχειν τοὺς [om. R] θαπτομένους²⁾.

p. 1029^{ss} τοῦτον ἐδόκει τοῖς [om. R] τελευτήσασι λαμπρότατον εἶναι τῶν κόσμων³⁾, οἷς ἡ πόλις αὐτοὺς ἐκόσμη.

p. 1029^{10s} τὸ δημοσίᾳ γηροτροφεῖσθαι τοὺς πατέρας αὐτῶν ἄχρι θανάτου καὶ παιδεύεσθαι τοὺς [om. R] νείεις ἕως ἡβης.

p. 1029^{12s} οὐκοῦν οὐκ ἀναγκαῖα Πλάτων⁴⁾ ἡ δὲ [om. R] ἡ προσθήκη.

p. 1029^{13ss} ἀλλ' ἄρα γ' εἰ μὴ τοῦ ἀναγκαίου, κάλλους γε ἢ τῶν ἄλλων τινὸς τῶν ἐπιθέτων ἔνεκα κόσμων παρείληπται τὸ κῶλον αὐτῷ τουτί; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· πρὸς γὰρ τῷ μηδὲν ἔχειν σπουδῆς ἄξιον μήτε κατὰ τὴν σύνθεσιν [om. R] προσδιαφθείρει καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ⁵⁾ περίοδον. Lacunam post ἄξιον statuendam e Dionysii consuetudine ita expleas: σπουδῆς ἄξιον (μήτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων) μήτε κατὰ τὴν σύνθεσιν; cf. e. g. p. 137² μὴ μόνον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν. 865¹⁴ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν. 1065¹¹ ἀγάμενος δ' οὐ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων αὐτὸν, ἀλλὰ τῆς συνθέσεως. 1096¹⁰ οὐτ' ἐκλογῆς ὀνομάτων κόσμον οὔτε συνθέσεως.

p. 1030ⁱ τουτί τὸ [om. R] κῶλον.

¹⁾ αὐταὶ Vlietius l. l. p. 72: αὐταὶ MR || ²⁾ ἔχειν/// τοὺς θαπτομένους, τοὺς add. M² in spatio 7—8 litteris apto || ³⁾ τῶν κόσμων Sylb.: τὸν κόσμον M, τοῦ κόσμου e || ⁴⁾ πλάτων M, Πλάτωνι R; neutrum rectum; cf. quae dicam Cap. IV ad h. l. || ⁵⁾ αὐτοῦ Sylb.: αὐτῆς MR.

p. 1030^{13s} εἰ δὲ [δὴ R] μήτε τοῦ ἀναγκαίου χάριν ἢ προσθήκη παρείληπται κτλ.

p. 1031^{15s} οὐθὲν δεῖ ταύταις οὔτε διδαχῆς [om. R] οὔτε παραμυθίας.

p. 1037^{3ss} „ἐπ’ ἐκεῖνα [τ’ add. R] ἐλεύσονται καὶ μοι . . . εἰρήσεται, ὅτι παχύτης καὶ ἀδυνασίας [ἀδυναστίας R] ἔδοξεν εἶναι μηνύματα¹⁾ ταῦτα [τὰ τοιαῦτα R²⁾].

p. 1037^{8ss} „Ἐπὶ τούτοις τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδειξω-
μεν, ὡς καλὴν καὶ [om. e³⁾] ἀξίαν τούτων ἀπεφύγαντο.“
ἔργων πρᾶξιν ἀξίαν [om. R] ἀποφνημαμένην οὐκ οἶδα,
εἴ τις ἂν ἠξίωσεν εἰπεῖν κτλ.

p. 1037^{13s} ἀποφάσεως δ’ ἀξιοῦται [ἀξιούνται R] τὰ
ἄληπτα. Cf. infra Cap. IV ad. p. 1037^{12ss}.

p. 1037¹⁵ ἀσθενέστερον: ἀσθενότερον R. Cf. eun-
dem locum.

p. 1038^{13ss} δύναται γοῦν τις ἀλλαχῇ γενόμενος ἀνὴρ
ἐτέρωσε μετοικῆσαι· ἢ δὲ γένεσις αὐτῇ⁴⁾ τοῦτο παθεῖν
οὐ δύναται [om. R]. τίς δ’ ἂν [ἢ τίς ἂν R] ἀξιώσειε κτλ.

p. 1039^{15s} ἄλλοθεν σφῶν ἡκόντων⁵⁾ [σφᾶς ἦκοντας
R]. Cf. p. 1038⁴ = Menex. 237^b ἄλλοθεν σφῶν ἡκόντων.

p. 1039¹⁹ φησὶ δὴ [δὲ R].

p. 1041^{1s} γένος τε τὸ [τό τ’ R] ἀνθρώπων πρώτη ἐγεν-
νήσατο κτλ.

p. 1042^{3ss} εἰ τῶν ἐπιγείων τις ἡμῶν . . . κάλλιστα καὶ
[om. e⁶⁾] ἄριστα εἶπεν, ὅσον ἂν [om. R] ἐκίνησε γέλωτα;

p. 1042^{8ss} ἢ . . . τηλικούτῳ κατασπείρασά πλούτῳ βάρ-
βαρόν τε καὶ Ἑλλάδα γῆν [γῆ R].

p. 1043^{1ss} δι’ ὅλου γὰρ ἂν τις εὖροι τοῦ λόγου πορευό-
μενος τὰ μὲν οὐκ ἀκριβῶς οὐδὲ λεπτῶς εἰρημένα . . . τὰ
δὲ οὐκ ἔχοντα ἰσχὺν καὶ τόνον, τὰ δὲ ἡδονῆς ἐνδεᾶ
καὶ χαρίτων, τὰ [om. R] δὲ διθυραμβώδη καὶ φορτικά.

p. 1044^{3s} ὁ δὴ [δὲ R] τὸν ἔπαινον αὐτῶν διεξιὼν κτλ.

p. 1050¹¹ ἐκ τοῦ ὑπὲρ [κατὰ RM¹⁾] Κτησιφῶντος λόγου.

¹⁾ μηνύματα Sylb.: μήνυμα M, μήνυτα e || ²⁾ τὰ τοιαῦτα R ex Reiskii coniectura: τοιαῦτα e || ³⁾ καὶ add. Sylb. ex Platone; est Menexeni locus p. 237^b || ⁴⁾ αὐτῇ M¹ pr. || ⁵⁾ ἦκοντας M¹ pr., corr. ἡκόντων || ⁶⁾ καὶ add. Sylb.

p. 1050¹³ ὥς [ὥσπερ R] παρὰ τῷ Πλάτῳ. Cf. p. 974² ὥς παρὰ Πλάτῳ.

p. 1050¹⁴ πάντα ἡγεῖται ἄλλα ἐλάττω τιμῆς καὶ [om. R] δόξης.

p. 1056^{4ss} Οὐθείς ἐστιν, ὅς οὐχ ὁμολογήσειεν . . . το-
σούτῳ [οὕτω R^{M1}] διαφέρειν . . ., ὅσῳ κτλ.

p. 1056^{11s} παρὰ τοῦτ' ἐστιν αὐτῆς [αὐτοῖς R] τὸ καλὸν¹⁾
ἐν ἀναληθείᾳ²⁾.

p. 1057⁸ δεινὸς δὲ Πλάτων εἶναι δοκεῖ [δοκεῖ εἶναι R].

p. 1057^{14ss} κατατρίβει δὲ τὸν χρόνον περὶ μίαν ταύτην
τὴν³⁾ θεωρίαν ἐπιλελησμένον [ἐπιλελησμένον R] τῆς
ὑποθέσεως ἥν.

p. 1060^{8ss} ταῦτα δ' ἐστὶν, ἃ τοῖς τρισὶ πλάσμασιν ὁμοίως
παρέπεται καὶ ἐπὶ παντὸς λόγου [ἔφην ἰδίας ἀρετὰς
συμβεβηκέναι τοῖς R] Δημοσθενικοῦ μηνύματα χαρακτη-
ριστικὰ καὶ ἀνυφαίρετα.

p. 1062^{ss} ὅψιν τε [om. R] ἡδίστην ἔχει καὶ χρῆσιν ὠφε-
λιμωτάτην.

p. 1062¹² φέρε δὴ [δὲ R].

p. 1063¹ ἅπαντες γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρε-
τὴν ἂν [om. R] μαρτυρήσειαν.

p. 1064^{11s} ἐν γὰρ δὴ τούτοις οὐ τὴν [αὐτὴν R] ἐκλογὴν
ἐπαινεῖ τῶν ὀνομάτων αὐτοῦ μὰ Δία⁴⁾.

p. 1068^{15s} κατὰ τὸ πλεονάζον ἕκαστον τῶν παραλαμβα-
νομένων [παραλαμβανόντων R] σκοπεῖτω.

p. 1069^{3ss} ὀνόμασι χρῆσθαι φιλεῖ μεγάλοις . . . καὶ τὰς
ἑδρας⁵⁾ αὐτῶν εἶναι πλατέως⁶⁾ πάννυ βεβηκυίας⁵⁾ χρόνων
τε [δ' R] ἀξιολόγων ἐμπεριλήψει διορίζεσθαι θάτερα ἀπὸ
τῶν ἐτέρων.

p. 1069¹² τοῦτό ἐστιν: τοῦτο ἔστιν R.

p. 1070^{12s} ἐν αὐτοῖς τοῖς [om. R] ὀνόμασιν, ὅταν [ὅτ'
ἂν R] κτλ.

¹⁾ καλὸν Toupus ap. Weisk. in edit. Longin. de subl. p. 241: κα-
λὸν MR || ²⁾ ἀναληθείᾳ Toupus ibid.: ἀληθείᾳ M, ἀληθείᾳ R ||

³⁾ τὴν addo || ⁴⁾ μὰ Δία Me: νὴ Δία Sylb. propter αὐτὴν; cf. A.
Kiessling. Mus. Rhen. vol. XXIII p. 250 || ⁵⁾ cf. pag. 57 ad h. l. ||

⁶⁾ πλατέως Sylb.: πλουσίως MR.

p. 1070¹⁴⁸⁸ πολλῆς . . δεῖ τῆς τεχνήσεως, ἵνα μὴ κακόφωνοι [κακόφωνον R] μὴδ' ἀηδεῖς [ἀηδὲς R] μὴδ' ἄλλην τινὰ ὄχλησιν ἐπενεγκάμεναι [ἐνεγκάμεναι R] ταῖς ἀκοαῖς λάθωσιν αἱ τοιαῦται συζυγαί.

p. 1071¹⁸⁸ ἀπάντων κυριώτατον τῶν γοητεύειν δυναμένων καὶ [om. R] κηλεῖν τὰς ἀκοάς.

p. 1072⁸⁸⁸ τὸ τὰς περιόδους αὐτουργούς τινας εἶναι καὶ ἀφελεῖς καὶ μῆτε συναρπαζούσας ¹⁾ ἑαυταῖς τὸν νοῦν μῆτε συμμεμετρημένας [συμμετρούμενας R] τῷ πνεύματι τοῦ λέγοντος.

p. 1072¹⁸ τοῖς ἀνεπιτηδεύτως συντιθεμένοις [ἀνεπιτοθεμένοις R] κώλοις.

p. 1073¹¹⁸⁸ καὶ παραδείγματα δ' αὐτῆς . . ἥ τ' Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα καὶ ἡ Πινδάρου χωρὶς ὅτι μὴ τὰ [μετὰ R] Παρθένεια καὶ εἰ τινα ²⁾ τούτοις ὁμοίας ἀπαιτεῖ κατασκευάς· διαφαίνεται δέ τις ὁμοία καὶν τούτοις [ὁμοία· καὶν τούτοις R] εὐγένεια κτλ.

p. 1076⁸ προπετεῖς· προσπετεῖς R.

p. 1076¹¹⁸⁸ ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πᾶσαν σημαίνουσαν σῶμα ἢ [om. e³)] πρᾶγμα λέξιν ἐξ εὐφώνων ⁴⁾ συγκεῖσθαι γραμμάτων καὶ μαλακῶν, ἀλλ' ἐνίοτε συγκεῖσθαι [om. R] τὰς αὐτὰς καὶ κακῶς ἐνδέχεται, ὃ δὴ δίδωσιν ἡ φύσις, τοῦτο πειρᾶται λαμβάνειν ταῖς συζυγαῖς αὐταῖς καὶ lacuna 5—7 litt. | 4—5 litt. ποιεῖν ἡδίους καὶ μαλακωτέρας. καὶ δῆτα καὶ παρεμβάλλειν αὐταῖς lac. 5—7 litt. τινὰς ἐτέρας [om. R] λέξεις ὑπομένει.

p. 1077¹⁶⁸⁸ ἐπιτρόχαλος δὴ τις γίνεται καὶ καταφερῆς ἡ ῥύσις τῆς λέξεως, ὥσπερ κατὰ πρανοῦς φερόμενα χωρίου νόματα ⁵⁾, μηδενὸς αὐτοῖς [αὐτῆς R] ἀντικρούοντος ⁶⁾.

p. 1078¹¹⁸⁸ τῶν δὲ σχημάτων δεῖ διώκειν [διώκει R]

¹⁾ συναρτιζούσας Uptonus ap. Schaef. de c. v. p. 296. Potius ex Florentino (Victoriano I) et Epitoma (cf. Goeller. p. 162, Epit. p. XXI 35) et illo loco (p. 1495) et hoc συναρτιζούσας scribendum; cf. p. 212¹⁶ κῶλα . . . μὴ συναρτιζόντα τοῖς στίχοις || ²⁾ τινα R: τινας M || ³⁾ ἢ add. Sylb. || ⁴⁾ εὐφώνων R: ἀφώνων M || ⁵⁾ νόματα A. Kiessling. Mus. Rhen. XXIII p. 251: σώματα MR || ⁶⁾ ἀντικρούοντος Sylb.: ἀνακρούοντος MR.

τὰ κινητικώτατα τῶν ὀχλῶν· καλλωπίζεται γὰρ . . τούτοις, ἐὰν [ἄν R] ἄχρι τοῦ μὴ λυπῆσαι τὰς ἀκοὰς προβαλεῖ, ὡς εἰσὶν . . . τὰ τ' ἀντιστρέφοντα καὶ τὰ ἐπαναφερόμενα καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ποιητικῆς καὶ μελικῆς λέξεως ὄργανα [om. R]. τοιαῦτά τινα . . . φαίνεται κτλ.

p. 1079^{ss} εἴρηνται μὲν οὖν καὶ [om. R] πρότερον ἤδη λέξεις τινές.

p. 1083° δύο: δύο R.

p. 1083^{11ss} καὶ γὰρ καὶ [om. R] ἀξίωμα καὶ χάρις αὐτῶν ἐπιτρέχει ταῖς ἀρμονίαις. εἰ δ' ὀρθὰ ἐγὼ . . ἔγνωκα περὶ αὐτῶν, ἐξετάσαι [ἐξετάσας R] τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν ἐστιν.

p. 1087¹⁰ συγγνώσεται δὴ [δέ R] μοι καὶ Πλάτων.

p. 1088^{ss} τούτου μὲν δὴ πρώτου χάριν . . ἐκεῖνα [om. R] ἡραγκάσθην προειπεῖν.

p. 1088⁷ ἀπαιτοῦντος τοῦ [om. R] λόγου.

p. 1088^{11s} ἐνθυμούμενος μὲν, ὅσα σεμνῶς κατεσκεύασται [κατεσκεύαστο R] τῷ ἀνδρὶ κτλ.

p. 1090^s ὀλίγα δ' ἐστὶ [ἔστι R].

p. 1090^{ss} ἐν τε τῷ „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι“ καὶ ἐν τῷ [om. e¹)] κτλ.

p. 1091^{ss} μέχρι μὲν δὴ τῶνδε [τῶν R] ἢ δευτέρα τὰ πρωτεῖα ἀρμονία φέρει.

p. 1092^{ss} τὰ τε [om. R] φωνήεντα . . . καὶ τὰ ἡμίφωνα κτλ.

p. 1092⁷ ἔπειθ' αἱ ταύταις ἐπιβάλλουσαι περὶ ὁδοὶ διαστάσεις μὲν οὐ λαμβάνουσι [ἐπιβάλλουσι R] φωνήεντων.

p. 1093^{ss} τὰ λιγυρὰ [λυρὰ R] καὶ γλαφυρὰ [καὶ ἀρχαῖα add. R] καὶ θεατρικά.

p. 1094^{ss} πορεύεται μίαν αἰεὶ καὶ τὴν αὐτὴν [om. e²)] ὁδόν.

p. 1100^{7s} τοῖς ἔξω τοῦ μέτρου³⁾ [ἐμμέτρου R] κατασκευαζομένοις.

¹⁾ ἐν τῷ add. Sylb. || ²⁾ αὐτὴν add. Sylb. || ³⁾ ἐμμέτρου M¹ pr., corr. μέτρου.

p. 1100₁₂ τῆς μὲν αὐστηραῆς τὸ καλὸν ὑπολαβὼν εἶναι [τὸ add. R] τέλος.

p. 1101_{5ss} εἴτε τρία ταῦτ' ἐστὶν [ἐστὶν R], ὡς Θεο-
δέκτης τε καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ
σύνδεσμοι, εἴτε τέτταρα, ὡς τοῖς περὶ Ζήνωνα τὸν
Στωϊκὸν [om. R], εἴτε κτλ. Cf. p. 82_{ss} ταῦτα δὲ Θεο-
δέκτης μὲν καὶ Ἀριστοτέλης . . . ἄχρι τριῶν προήγαγον . . .
οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς γενόμενοι καὶ μάλιστα οἱ τῆς Στωϊκῆς
αἰρέσεως ἡγεμόνες ἕως τεττάρων προῦβίβασαν.

p. 1101₁₇ μέλος. μέρος R.

p. 1102_{2s} ὅταν δὲ μέλλῃ τούτων ἐκάτερον ὑπεραίρειν τὸ
μέτρον [τῷ μέτρῳ R].

p. 1104_{4s} ὁπότε μὲν τοῦ καλοῦ πλεονος [πλειονα R]
δεῖν αὐτῷ¹⁾ τὴν κατασκευὴν ὑπολάβοι, τὰς τε ἐμμελείας
ἐποίει μεγαλοπρεπεῖς [τά τε μέλη ἐποίει μεγαλοπρε-
πῇ R²⁾] κτλ.

p. 1104₁₃ μηδὲ καινουργεῖν³⁾ με [om. R] ὑπολάβῃ.

p. 1105_{5s} ὥστε αὐτὴν [αὐτὸν R] ἐξηλλάχθαι δοκεῖν τῷ
παντί. Pronomen αὐτὴν referendum ad ἡ καλῶς κατεσκευα-
σμένη λέξις vers. 1.

p. 1105_{8ss} Ἄρα γ' ἀπαιτήσῃ με τις ἐνταυθοῖ λόγον
μελῶν τε καὶ ῥυθμῶν . . . 12 ἢ οἰκειότεραν τὴν ἐκ παιδὸς
ἐπιφερόμενος [εὐφραιρόμενος R] εὐμουσίαν . . . p. 1106₁
τὸν λόγον οὐ συκοφαντήσῃ, ἄλλως τε καὶ τοῦ καιροῦ
[ροῦ R] τὰ μέτρα ὀρῶν; οἶομαι μὲν οὕτως καὶ δόξαν
ἐπιεικῇ περὶ τῶν [om. R] ἄλλων ἔχω ἀρξάμενος ἀπὸ
σοῦ, φίλτατε Ἀμμαῖε, καὶ ἐκ τῆς εὐμουσίας τῆς σῆς λαμ-
βάνω. εἰ δὲ τις ἀπαιτήσῃ καὶ ταῦτ' ἔτι μαθεῖν ὅπη⁴⁾ ποτ'
ἔχει [ὃ μή ποτ' ἔδει R⁵⁾] κτλ.

p. 1107₁ τοιοῦτόν τι [τοιοῦτον δὴ R] ἕτερον.

p. 1108_{9s} τῶν γραφῶν Πολυγνώτου μὲν αὕτη . . . αὕτη
δὲ [om. e⁶⁾] Παρασίου.

¹⁾ αὐτῷ M αὐτῶν e; scripsi αὐτῷ || ²⁾ Ita R ex Sylburgii coniec-
tura: τὰς τε ἐμμελεῖς ἐποίει μεγαλοπρεπεῖς e || ³⁾ καινουργεῖν A. Kiess-
ling. Mus. Rhen. XXIII p. 251: καινουργεῖν MR || ⁴⁾ ὁ ^πμη, π superscr.
M² || ⁵⁾ ὃ μή ποτ' ἔδει R ex Reiskii coniectura: ὃ μή ποτ' ἔχει M¹ e,
εἰ μή ποτ' ἔχει Sylb. || ⁶⁾ δὲ add. Sylb.

p. 1109¹⁰ θυθμούς τινας ἐγκατακεχωρισμένους ἀδήλως [ἀδήλους R¹⁾].

p. 1110¹⁸ ἡ μὲν ὁμοία περιλαμβάνουσα [παραλαμβάνουσα R] μέτρα καὶ θυθμούς τεταγμένους. Cf. vers. 9 ἡ δὲ περιπεπλανημένα μέτρα καὶ θυθμούς ἀτάκτους ἐμπεριλαμβάνουσα.

p. 1111¹⁵⁸ κακοδαίμων οὕτως ἦν ὁ τηλικούτος ἀνὴρ, ὥσθ' ὅτε γράφοι [γράφει R] τοὺς λόγους κτλ.

p. 1113⁵⁸ εἷς τε [om. R] τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐκλεγέντων.

p. 1114²⁸ οὐ γὰρ δὴ τοὶ πλάσται μὲν καὶ γραφεῖς ἐν ὕλῃ φθαρτῇ χειρῶν εὐστοχίας ἐνδεικνύμενοι τοσούτους εἰσφέρονται [χειρόντες R] πόρους.

p. 1116³ βιβλίον: βυβλίον R.

p. 1116¹¹⁸ οὐδὲν γὰρ τῶν μεγάλων καὶ καλῶν [om. R] μικρῶν ἐστι πόρων ὦνιον.

p. 1118⁵⁸ Δημήτριός τε [om. R] ὁ Φαληρεὺς κτλ.

p. 1119¹⁸ ἐπιχειρεῖτω τις προφέρεισθαι τούσδε τοὺς [om. R] θυθμούς²⁾.

p. 1127⁴⁸ ἐν ἑτέρῳ δηλοῦται [δηλοῦνται R] μοι πραγματεία.

p. 1127¹⁶⁸ κέχρηται γὰρ αὐτῷ χρησίμως ὁ ἀνὴρ, ὥσπερ καὶ [om. R] τῇ τμητικῇ καὶ τῇ βραχυλογίᾳ.

p. 1128⁷⁸ καὶ τῆς σαφηνείας δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τῆς ἐναργείας [ἐνεργείας R].

Restat ut eos locos adiciam, quibus editores codicum lectiones ex editione principe notas iniuria aspernati suas in textum introduxerunt.

P. 495⁶⁸⁸ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ πιστὰ καὶ χρηστὰ, προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀστείας ὑποτιθεῖς, καὶ πάθῃ μέτρια προσάπτων, καὶ λόγους ἐπιεικεῖς ἀποδιδούς, καὶ ταῖς τύχαις ἀκόλουθα φρονοῦντας εἰσάγων, καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἀδίκους ἀχθομένους καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ

¹⁾ ἀδήλους R ex Sylburgii coniectura: ἀδήλου e || ²⁾ θυθμούς Sylb.: ἀριθμούς M R.

δικαία προαιρουμένους ποιῶν [ποιεῖν Reisk.] κτλ. Propter cetera participia ποιῶν certissime servandum est.

p. 540^{2ss} σχηματίζει δὲ¹⁾ φορτικῶς καὶ τὰ πολλὰ γίνεται ψυχρὸς, ἢ τῷ πόρρωθεν λαμβάνειν, ἢ τῷ μὴ πρέποντα εἶναι τὰ σχήματα τοῖς πράγμασι [ἢ add. Wolfius] διὰ τὸ μὴ κρατεῖν τοῦ μετρίου. Particulam ἢ non solum non necessariam esse, sed turbare etiam sententiam et colorum structuram in propatulo est. Duae sunt causae, cur Isocratis dictio frigeat, non tres.

p. 559^{14ss} εὐκέναι τέ φησιν (Φιλόνικος ὁ διαλεκτικὸς) αὐτὸν ζωγράφῳ ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσι καὶ τοῖς αὐτοῖς σχήμασι πάσας ἐπικοσμοῦντι τὰς γραφάς. ἅπαντας γοῦν [φησὶν add. Sylb. ex Wolfii versione] εὕρισκον τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους. Inepte Philonicus bis idem dixisse statuitur, cum praesertim altera sententia post priorem metaphorice dictam prorsus ieiune ab eodem proferatur. Dionysii sunt illa: ἅπαντας γοῦν εὕρισκον κτλ. Expellenda igitur est Sylburgii interpolatio.

p. 653¹ ὁ ὕστερος: ὁ δ' ὕστερος Reisk. non recte; cf. Sauppium or. Att. II p. 322².

p. 874^{2ss} οὐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ἢν ἔσχον ὑπόληψιν²⁾, ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὥς ἐπὶ Λακεδαιμονίους. Reiskium ἐπέβαινον scribentem Kruegerus p. 136 recte refellit.

p. 966^{2ss} καὶ γὰρ ἀηδεστέρα τῆς ἐτέρας καὶ κάκιον ἐληνίζουσα καὶ παχυτέρα φαίνεται. μελαίνει τε (γὰρ) τὸ σαφές καὶ ξόφῳ ποιεῖ παραπλήσιον. Falso Sylburgius particulam γὰρ post τε intrusit cl. p. 759¹². Posterius enuntiatum nullo modo causale est. Quod cum Hudsonus perspexisset, rectissime vocem γὰρ p. 759¹² tollendam esse censuit. Herwerdenus eum³⁾ secutus particulam, utpote quae male e versu proxime antecedente repetita esset, recte omisit. Similis ratio est verborum quae leguntur p. 967^{1s} πολυ-

¹⁾ δὲ Wolfius: τε codd. et R || ²⁾ ὑπόληψιν recte om. Paris. A Grosii || ³⁾ Herwerdenus erravit, cum Reiskium particulae delenda auctorem haberet; Reiskii notae infra textum non leguntur.

τέλειά τις ἐν τοῖς τοιούτοις παρ' αὐτῷ. Sylburgius copulam ἐστίν sine iusta causa post τις interpolavit cl. p. 760₁₂. Dionysium in citando liberiores esse supra (pag. 16) vidimus.

p. 977_{12ss} Dionysius tertiae Philippicae initium implicata colorum structura insigne ita fere ex sollemni loquendi more proferri posse putat: Πολλῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγων γιγνομένων καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐκκλησίαν περὶ ὧν ἀδικεῖ Φίλιππος ὑμᾶς καὶ τοὺς [ἄλλους add. Sylb.] Ἕλληνας ἀφ' οὗ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο κτλ. Ἄλλους male ex p. 976₇ arcessitum est et ex diverso Ἕλληνας p. 976₈ perverse ex p. 977₁₄. Sylburgius quamquam posteriorem locum prioris quasi metaphrasin aliquam esse recte intellexit, tamen verbum Ἕλληνας p. 977₁₄ verbo ἄλλους (ita Dionysii exemplar cum Σ pr.) p. 976₇ respondere non vidit; neutro loco quicquam mutandum.

p. 1116_{9ss} εἰ δέ τῃ δοκεῖ ταῦτα καὶ πόνου πολλοῦ καὶ πραγματείας μεγάλης ἔργα εἶναι, καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ κατὰ τὸν Δημοσθένη (8, 48) . . . ἀλλ' ἐὰν ἐπιλογισθῇ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτοῖς καρποὺς . . . πᾶσαν ἡγήσεται τὴν τε [del. Sylb.] πραγματείαν ἐλάττω τῆς προσήκουσας. Particula τε genuina est; nimirum postquam de negotio (πραγματείας μεγάλης vers. 10) Dionysius verba fecit, secuta sunt ea, quibus de magni laboris (πόνου πολλοῦ vers. 9) fructu explicavit; quae intercederunt. Rectius aliquanto Uptonus (ap. Schaef. de c. v. p. 374), qui cum postrema mutila esse cognovisset, Sylburgii textu deceptus alterum colon desiderari non perspexit, verba ita conformat: ἐλάττω τῆς προσήκουσας αὐτῷ (immo αὐτῷ) δόξης, quam Schaeferus l. l., qui lacunam exstare negans audacius scribit ἐλάττω τοῦ προσήκοντος. Dionysii autem textus ita comparatus est, ut nonnunquam lacunam agnovisse ex ipsis codicum indiciis quam verba tradita violenter sensui aptare satius habendum sit. Itaque e. g. p. 813₁₃ cum Reiskio ita scribas: ὧν οὔτε προαιρέσεις ἰσχυρὰς * * *. ταύτας δὴ κτλ. Praeter alia verba perierunt haec οὔτε δυνάμεις; cf. e. g. p. 811₁ εἴτε τῆς προαιρέσεως . . . εἴτε τῆς δυνάμεως. 813₂

καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν . . . καὶ κατὰ τὴν δύναμιν. 819₁ οὗτοι προαιρέσει τε ὁμοίᾳ ἐχρήσαντο . . . καὶ δυνάμεις οὐ πολὺ τι διαφερούσας ἔσχον ἀλλήλων. 847₁₁ οὔτε τῆς αὐτῆς ἂν προαιρέσεως δόξειεν ἀμφοτέρως ὑπάρχειν οὔτε τῆς αὐτῆς δυνάμεως. — P. 900_{11ss} λέξει τε κεκόσμηκεν αὐτοὺς καθαρχᾷ καὶ σαφεί καὶ συντόμῳ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐχούσῃ τῇ τε ἀρμονίᾳ οὕτως ἑναυλον ἀποδέδωκεν ἅμα τοῖς ἡδίστοις παρεξετάζεσθαι. Reiskius difficultate perspecta particulam ὥστε pro ἅμα sententia postulari censet, Kruegerus praeterea ἑναυλον αὐτοῖς scribendum suspicatur. At ἅμα certe genuinum est; idem indicat prius colon enuntiati consecutivi desiderari. Itaque, si quis Reiskii et Kruegeri coniecturas amplexus erit, scribet οὕτως ἑναυλον ἀποδέδωκεν (αὐτοῖς ὥστε * * * καὶ) ἅμα τοῖς ἡδίστοις παρεξετάζεσθαι.

V.

Appendix.

Agmen claudant ei loci, in quibus neque traditam lectionem veram esse sciam et certo quid statuam non habeam.

P. 460_{7ss} ἔγγιστα δὲ αὐτῆς (sc. τῆς διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφερούσης τὰ νοούμενα λέξεως p. 455₁₃) μετὰ Λυσίαν ἤψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπακμάσας¹⁾ [ἐπασκήσας R] Ἰσοκράτης FM. Reiskium ex volgata lectione haec elicientem: ἤψατο τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἔθος ἐπασκήσας codices refellunt. Taylorus e codice Cantabrigiensi, quo ei uti licuit, locum ita refingit: τῶν πρεσβυτέρων νέοις ἐπακμάσας, hanc causam addens: „In duas classes distribuit oratores Graecos Dionysius, ut in huius operis exordio: Ἔσονται — Αἰσχίνης (p. 451₅₋₉). Lego itaque: τῶν πρεσβυτέρων νέοις ἐπακμάσας Ἰσοκράτης. Ille enim inter antiquiores natus (Olymp. scil. LXXXVI.1. *Lysiae* inter aetatem et *Isaei*) utrosque, tam *Lysiam*, quam *Isaeum*, vivendo superavit, et paucis diebus post proelium ad Chaeroneam commissum obiit, decimo

¹⁾ ἐπαγμάσας F, cum Cantabrigiensi.

septimo anno ante decessum *Demosthenis*, annos fere centum natus.“ Taylorus igitur vim vocis *ἐπακμάζειν* eandem fere esse vult quam verbi *παρεκτείνειν*, veluti p. 586s *μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινε*. Sed *ἐπακμάζειν* posse nihil aliud esse nisi florere post aliquem ipse ille prooemii locus probat. Mittamus igitur Taylori coniecturam et locum lacunosum corruptumque nos tenere fateamur.

p. 493^{11ss} *πᾶσι τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην* [*παρεκελευσάμην* FM] *ἄσκειν τὸ μέρος † ἂν τὸ¹⁾* [*αὐτοῦ* R] *Λυσίου παραδείγμασι* [*παραδείγματα* R] *ποιοῦμενος τὰς γυμνασίας*. Locus gravius corruptus est, quam ut sanari possit. Unum tamen vitium tollas. Optativus *παρακελευσαίμην* recte contra codices in volgata exhibitus particulam *ἂν* addi postulat, quam quis ex verbo *μάλιστα* eliciendam esse credat: *μάλιστα ἂν*. Sed ex Dionysii consuetudine malim *παρακελευσαίμην* (*ἂν*) *ἄσκειν*, cl. p. 455s *παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν*. 544s *παρακελευσαίμην ἂν αὐτῷ τὴν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος μμεῖσθαι προαίρεσιν*.

p. 633¹ *πληθὺς λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν* lac. 18 litt. *σύμφωνον* F. Florentini lacunam ut probabilem in modum explerem, mihi non contigit.

p. 957^{14ss} Ambrosianus ita exhibet:

καὶ ἡ μὲν νεωτερο-

ποιία καὶ τὸ τολμηρὸν τῆς τοῦ συγγραφέως οἰκείον 2-3 litt.
ιδέας· ἡ δὲ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀκίνδυνον τῆς τοῦ ῥήτορος 3-4 litt.
 lacuna 16-18 litt. *ὅτι οὐκ ἐνεπιτηδεύσει φαίνεται* 2-3 litt.
 lacuna 18-20 litt. *ἀνεπιτηδεύτον εἶναι θέλει. κατε¹* (fol. 99^r inc.)
σκεύασται μὲν οὖν ἑκάτερα κτλ.

p. 971^{1ss} Ambrosiani lectio haec est:

τὰ νῦν γὰρ

lac. 8-9 litt. *τι πόρρω διθυράμβων τινῶν φθέγγομαι.* 3-4 litt.
 6-7 litt. *π' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν λόγοις ἀλισκόμεθα* 2-3 litt.
 2-3 litt. *ἂν δαιμονιώτατε πλάτων κτλ.*

¹⁾ *τοῖ* F, fuit v.

p. 986^{9ss} haec in codice leguntur:

αὕτη μὲν ἡ

λυσίου διήγησις ἐκ τοῦ κατατίσιδος λόγου· ἦν δὲ νῦν μέλλω λέγειν, δημοσθένους. ἐκ τοῦ κατακόνωνος· ἤς τὴν πραγματικὴν ὁμοιότητα ἔασαντες lac. 14—16 litt. τὴν ἐν τῇ λέξει σκοπῶμεν· κτλ. Verba, quae iustum litterarum numerum comprehenderent, non inveni. Sylburgius lacunam ad sensum ita explet: ὡς οὐδὲν πρὸς τὰ ἐν χερσὶ προσήκουσαν.

p. 1035^{6ss} Ambrosianus haec praebet:

καὶ ταῦτα πάρισα· ὁ 3 litt. κύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' ἀγάθωνες οἱ λέγοντες ὕβριν ἢ 3 litt. πρὶν μισθῶ ποθὲν ἢ μόχθον πατρίδων· ἀλλ' ὁ δ', 6 litt. νιος ἐρμηνεύσαι πλάτων· καὶ οὐ τοῖς σχήμασιν ἐπι 6—7 litt. φέρει γάρ ποτε καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις ὥραν οὐχαρ 10—12 litt. τὴν τὴν ἐπιτιήδουσιν 5 αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαι 13—16 litt. μαι· καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὸ τοιούτου γίνηται ἀνδρὸς, ὃ κανόνι ὀρθοπειρίας χρῆσασθαι ἀξιούμεν.

vers. 1 post πάρισα volgata suppleditat οὐ Λιχύμνιοι.

vers. 2 l. ὕβριν ἢ (κύ)πριν?

vers. 3 l. πόθον ἢ μόχθον? Post δ rasura, supra quam duo puncta cognoscuntur: fuit igitur ι aut υ. Ex volgata δαιμόνιος restituendum.

versus 4—6 Sylburgius ita fere restituendos coniecit: καὶ οὐ τοῖς σχήμασιν ἐπιτιμῶ· φέρει γάρ ποτε καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις ὥραν καὶ χάριν οὐ μετρίαν· οὐδ' αὐτὴν τὴν ἐπιτιήδουσιν αὐτῶν μέμφομαι, ἀλλὰ τὴν ἀκαιρίαν αὐτῶν. Quam coniecturam ex parte secutus propter Ambrosiani lectionem verba ita constituerim: καὶ οὐ τοῖς σχήμασιν ἐπιτιμῶ· φέρει γάρ ποτε καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις ὥραν καὶ χάριν· ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐπιτιήδουσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαιρίαν μέμφομαι. Ceterum ad enuntiati sententiam et structuram conferas p. 561^{9ss} καὶ οὐ τὸ γένος μέμφομαι τῶν σχημάτων· πολλοὶ γὰρ αὐτοῖς ἐχρήσαντο καὶ συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες ἀνθίσαι βουλόμενοι τὴν λέξιν· ἀλλὰ τὸν πλεονασμόν. Voces ὥρα et χάρις apud Dionysium saepius coniunctae leguntur, cf. e. g. p. 561² αἱ μεταβολαὶ καὶ τὸ πρέπον οὐκ ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ χάριν. 820² ἐπιτρέχει μέντοι τις ὥρα τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ χάρις. 1071³ φρόν

ἔχει μηδὲν τῶν σπουδαίων χρημάτων ἄμοιρον ὥρας εἶναι καὶ χάριτος ἰδίας. De vi vocis ἐπιτήδευσις conferas p. 935s ψυχρὰ γὰρ ἡ παρονομασία καὶ οὐ προσβάλλουσα πάθος, ἀλλ' ἐπιτήδευσιν, ubi vide Reiskii notam.

vers. 7 γένηται R.

p. 1042^{14ss} οὐ τοῦ μὲν μὴ φθονῆσαι τοῖς πέλας οὐδὲ μεμνησθαι τοῖς πέλας παντάπασιν κέχρηται; M: κέχρηται R. Utrum verum sit, in loco corruptissimo dici nequit.

p. 1056^{4ss} Οὐθαίς ἐστιν ὅς οὐχ ὁμολογήσειεν . . . τοσούτῳ διαφέρειν τὴν ἀρτίως παρατεθείσαν λέξιν τῆς προτέρας, ὅση διαλλάττει πολεμιστήρια μὲν ὅπλα πομπευτηρίων, ἀληθινὰ δὲ lac. 6 litt. ὅψεις εἰδώλων. Mea quidem sententia nihil desideratur.

p. 1063^{12ss} οὗτος δὲ τῆς μὲν¹⁾ ἄλλης δεινότητος, ἣ περὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐγένετο, κατὰ τὸ λεκτικὸν ἔτι διακνίζει καὶ συκοφαντεῖ . . . p. 1064s περὶ δὲ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων οὐδὲν οὔτε μείζον ἢ καταγέλωτα φέρον [ἢ κατέλωτα φέρον R]. Reiskius coniecit οὔτε μείζον οὔτ' ἔλαττον εἰς καταγέλωτα φέρον φαίνεται προενέγκας.

p. 1076^{ss} φερίγει δὲ, ὅση δύναμις αὐτῇ, τῶν ἡμιφώνων τε καὶ ἀφώνων γραμμάτων lac. 11—13 litt. | τὰς συζυγίας M.

Caput II.

De veterum quae apud Dionysium exstant fragmentis.

Antiquarum litterarum reliquias, quas solus fere Dionysius servavit, si, quales in Florentino et in Ambrosiano leguntur, enotarem, non putabam me facturum quod ab huius libelli consilio alienum esset. Nam cum ceterorum scriptorum opera a Dionysio laudata adhuc integra teneamus, fragmentis illis non minus quam ipsius Dionysii scriptis recensendis unicum fere et optimum, ut res est, praesidium Florentinus et Ambrosianus afferunt.

¹⁾ δὲ τῆς μὲν Reisk.: μὲν δὲ τῆς M R.

Rationem autem huius capituli eam esse volui, ut scripturae discrepantias continuo ordine exscriberem, paucis tantum quibus opus videbatur esse locis mea verba adderem. Lectiones veras et eas, quae in textum iam receptae sunt et eas, quae novae accedunt, litteris latius dispositis significabo.

I. Pindari fragmenta.

Duo leguntur in eis Dionysii scriptis, quae tractamus, Pindari fragmenta apud Bergkium PLG ed. IV vol. I p. 411, 418 numeris 107 et 121 notata.

1. N. 107 *Θηβαίοις εἰς ἥλιον ἐκλείψαντα*. p. 972^s—974¹.
Var. lect. p. 973¹ *ἄτερ* || *ἀμέρα* || 2 *ἰσχύν*· *πτανὸν*· *ἄνδρασιν* || 3 *ἐπισκόπτον* || *ἐλαύνεις τί* || 4 *ἵππος* *θα* *θοᾶς* || 7 *ὑπέρφατον*, φ in ras. || *οὐλο//μέναν*, una littera erasa || 8 *πάγετον* || 10 *ἐξαρχῆς*, s. α ras. || *ὀλοφ* lacuna 7—10 litt. *δὲν ὅτι πάντων μεταπείσομαι*.

2. N. 121 *Ἀλεξάνδρῳ Ἀμύντα*. p. 1034^s—8.
Var. lect. p. 1034^s *δὲ ὀλοισιν* || 7 *δ' ἐπιταθέν*.

II. Thrasymachi fragmentum.

Amplissimum Thrasymachi fragmentum alterum apud Sauppium or. Att. II p. 162^s legitur in libro de Demosthenis dictione p. 959^{14ss}.

Var. lect. p. 959¹⁴ *ὦ Ἀθηναῖοι* [*ω*^θ] || p. 960¹ *νεωτέροις* M¹: *νεωτέροις* M¹R || 3 *ἐπειδὴ δ'* (*ἡ* in ras.) M: *καὶ ἐπειδὴ* R || *τοιούτων* : *τοσοῦτον* || 4 *ὥστε* lacuna 18—20 litt. *τῆς* || 5 *σύμφο* lacuna 17—18 litt. *αὐτοὺς* || 6 *μῆδὲ* || 7 *ἀλλὰ* ras. s. λλ, infra λ 2 || 12 *διακινδύνων* || 14 *ἐχθραν*, ν corr. s. σ || 15s *καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ὑβρίζειν τὲ ποιεῖ καὶ στασιάζειν*, *ἡμεῖς δὲ μετὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν* : *καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν*.

p. 961² *ἐμάνημεν*, ᾶ : *ἡμάνη μὲν*, ὅς || 3 *τίς* || 4 *νομίζειν* *ἔχειν τί τοιούτον* : *νομίζειν εἶωθεν* ; *τί δῆτα ἔχειν τοιούτον* || 8 *φιλονεικοῦντας* : *φιλονικοῦντας* || 10 *τὰ αὐτὰ*

πράττοντες : τὰ ἀντὰ πράττειν πράττοντες || 13 ῥάστην ||
14 κοινωτάτη || 15 ἀνάγκη, η ex correctura.

p. 962₁ πρεσβήτεροι.

III. Lysiae fragmenta.

1. Orationem in Diogitonem (XXXII) fere totam Dionysius servavit (p. 498_{7ss}); ad quam emendandam licet iam Herwerdenus Florentinum et Ambrosianum adhibuerit, tamen ut supra (pag. 18) dixi, codicum lectiones denuo exscribam.

Var. lect. Ὑπόθεσις p. 497₆—498₄.

p. 497₈ ἄρχον^τ F || 10 παίδων M || 11 μητρός M μῆσ F:
μητέρος || 12 ἐν om. F.

p. 498₁ ἀποδείξας αὐτοῖς FM: ἀποδείξας, αὐτὸς ||
περιῶν M^r in mg.: περιων, s. ω circumflex. et spir. asp.
eras. F περι ὧν M¹ || 3 καὶ αὐτοῦ FM || 4 ἀνῆρ F¹, ἀνῆρ F² ||
7 ὧ ἄνδρες] ὧ M¹, ὧ ἄνδρες M^r in mg. || 9 αἰσχι/στος, ι 2 corr.
ex η F || 10 εἰδῶς τε, ὅτι] εἰδῶς· ὅτι F εἰδῶς ὅτι M || // ὅμιν
corr. ex ἡμῖν F || 12 δυνωνται, ωνται in ras. F²? || ὧ ἄνδρες]
ὧ M || 14 παθόντες M.

p. 499₃ θυγατριδῆν M θύγατριδῆν (sic) F: ἀδελφι-
δῆν || δεηθεῖς ἀμφοτέρων FM: ἀμφοτέρων δεηθεῖς ||
4 τοὺς φίλους FM || 5 διαιτᾶν FM || τούτου M || 7 αὐτοῦ FM ||
8 ἄλλη βουλήθη F || 9 μη οὔσας F || Verba καὶ υπομείναι
τοὺς εσχατοὺς κινδύνους μᾶλλον add. in mg. F¹. Litterae
λλον evanidae sunt; εἰ et αἰ vocis ὑπομείναι in ras. F¹ ||
10 πρὸς//¹ τούτοις F || 14 αὐτοῖς F || ἅπαντα, τα add. F² ||
15 χεῖ/ρους F.

p. 500₁ αὐτῶν F.

p. 502₃ δικασταῖ F: δικασταὶ MR || 4 ὁμομήτριοι, ο 2
in ras. M || 8 υἱοὶ δύο M υἱοὶ δυο F: δύο υἱοὶ || 9 κατα-
λεγεῖς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τῶν ὀπλιτῶν FM: κατα-
λεγεῖς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν || 10 γυ-
ναῖκα//, una littera erasa F || 11 ἀδελφιδῆν FM || πῶς M || 12 αὐ-
τοῦ F || 14 προσήκειν καὶ ὥσπερ τοῦ αὐτοῦ παῖδας γενέσθαι
FM: προσήκειν ἐτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι.

p. 503₂ ναυτικά] αντίκα FM || 3 ἀπέδειξεν M ἀπε-
δειξεν F: ἐπέδειξεν || 4 δισχιλίας FM: χιλίας || χερονή-
σων F.

p. 504₂ τὰ superscr. F¹ || δοματίω F || θυγατρί· κατέλιπε,
καὶ F θυγατρί κατέλιπεν· καὶ M || 7 ἔκρυπτεν M || 8 σεση-
μασμένα, ras. s. ε 1 M || 9 τῶν add. F¹.

p. 505₁ χρόνῳ FM: τῷ χρόνῳ || 3 ενιαντὸν^{ἐν} πειραιεῖ,
ἐν superscr. F¹, non m. rc., ut Herwerd. adnotat; πειραιεῖ
cum ras. s. αἰ et εἰ, ι 2 add. F² || 4 καταλέλειπτο M et
acc. om. F: κατελέλειπτο || ὑπολειπόντων FM: ὑπολιπόν-
των || 5-6 μῶα FM || 6 ἐπιδούς M || πεντακισχιλίας, ακ in ras.

M¹ || 7 ἔλαττον F²: ἐλάττον F¹ || αὐτῆς F || 8 ἔτι^ε M¹ || τοῖν
M || 9 εἶπεν M || καταλείποι FM: καταλίποι || 10 πῆρ M πῆρ
F || 12 τροφήν F¹ corr.: τροφήν F¹ pr. M || διέφερον FM ||
13 νυνὶ FM: νῦν || 15 ἔξεις, εἰ corr. s. η F¹ || 16 μῶα M.

p. 506₁ ἡκόν F || ἐμέ F: ἐμέ MR || 3 ὑπεριδεῖν F¹ pr.,
corr. //περιδεῖν || ἀποστερηθέντας F || 4 μὴ δ' εἰς M || 8 μῆρ
M || ἰκέτευσε FM || 9 πῶα M || εἰ καὶ μὴ πρότερον (ο 1
corr. ex ω) F: εἰ μὴ καὶ πρότερον M εἰ καὶ πρότερον μὴ
R || 10 αὐτὴν F || 11 ἂν ἀγκάσει, ras. s. ν α F || 13 ἡγεμό-
να M et spir. om. F || 15 εἰ ἔλεγχον M || ἵεναι] εἶναι FM ||
16 ὑπὸ] ἀπὸ FM.

p. 507₁ αὐτὸν F || 2 γυνή F¹ corr.: γυνή F¹ pr. MR ||
3-4 πῶρ, ρ cum ras. M || 4 πῆρ M || αὐτοῖς F || πάππος, ras.
s. α F || 5 ἄνων M || 6 ἐξέπλει] ἐξέλιπε FM.

p. 508₁ τάλαντα παρ' αὐτοῦ FM: τάλαντα || 3 οὔτος
λέγῃ FM: αὐτὸς λέγῃς || 1 πῶρ M || 8 αὐτὸν] αὐτὴ F² M
αὐτῇ F¹ || κεκομισμένον] κεκοσμημένον F¹: κεκο//μισμένον
F² (post ν 2 una littera erasa) κεκοσμισμένον M || ναυτικά]
ἀντίκα FM.

p. 509₁ δραχμάς FM: δραχμὰς || ἀπέδειξεν FM:
ἐπέδειξεν || 2 διοικήσει FM || διοικίζετο M || 4 ἐκβεβλημένῳ
FM: ἐκβεβλημένῳ τῷ FM Herwerd. || ἀπέφηνε, ηνε in ras.
M || 5 κεκοσμημένον F¹, κεκο//μισμένον F² || ἐγγεῖλους M
εγγεῖλους F: ἐγγύους || τόκῳ, ω in ras. F² || δεδανεισμένας//

F || 6 δραχμάς FM || 7 ἐκ, κ in ras. F² || χερρονήσου, ρο in ras. F² || 8 ἐνιαυτὸν F¹ pr. || 9 δραχμάς M || 10 πῆρ M || ἅπερ FM: ἅ παρ'.

p. 510² ἐκβάλλειν, λλ in ras. M¹ || 3 αὐτῶν FM || ἂν ὑπο-
δήτους F || 4s οὐ μετὰ ἀκολούθου οὐ μετὰ στρωμάτων οὐ
μετὰ ἱματίων add. in mg. M¹ || 5 μετα | ἐπίπλων F || ὁ
πατήρ] πατήρ F πῆρ M || κατέλιπε F || 6 παρὰ (παρὰ F)
σοὶ FM || 10 ἀτίμους FM: ἀτίμως || πτωχοὺς] πτωχῶ F ||
12 ἐμὲ τὴν συνειδυῖαν FM: ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν
συνειδυῖαν || 13 αἰσχύνῃ F¹ pr., corr. αἰσχύνῃ || τοῦ add. F² ||
14 ποιῇ] ποιεῖς FM || ὧ ἄνδρες] ὧ M || 15 δικασται F.

p. 511¹ τούτω, ω corr. ex ο M || 2 λόγῶν (sic) F || τῶν
εκείνης, ὧν in ras. F² || μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπον-
θότες add. in mg. F¹ || 3 ἀναμι//μνησκόμενοι, ἀνα superscr.
F¹, ι 1 corr. ex η || δε, δ corr. s. τ F¹ || 6 πιστεῦσαι FM:
πιστεῦσαί τινα || 8 μὴ (μῆ F) ἥττον FM: μηδὲν ἥττον.

p. 512⁴ λογισαμένω F¹, λογισμῶ F² || 6 ἐλεήσετε M ||
8 ἀνοῦς F ἄνους M || πρὸς ἀλλήλους M (falso Herwerd.:
„Ita mei omnes“): εἰς ἀλλήλους FR || καθ' ἵστησιν F || 9 μὴ
δὲ bis M || 11 τὰ//μὲν, τὰ corr. ex τῶν F¹ || 12 ἐλεῖν FM (ante
ἐ comma ut vid. eras. in M) || ἀδελφὴν M et puncto omisso
F || λῆμα FM.

p. 513¹ επτακισχιλίους F || 2 στρέψειεν F στράψει M ||
3 παιδ//λοιν M || 4 γναφεῖον (γναφίον M) ἱμάτια FM || 5 εἰς
κουρέως κατὰ μῆνα (καταμῆνα F) οὐκ ἦν αὐτῷ FM:
εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα || 6 κατ ἐνιαυτὸν F
κατενιαυτὸν M || 7 ταλάντων F pr., corr. ταλάντο//ν || 8 πῶς
M πῶς F || 9 αὐτῶν M || 10 λελόγισθαι (sic) εἰς διονύσια M
λελογίσθαι εἰς διονύσια F: λελογίσθαι. εἰς Διονύσια ||
δικασται F || 11 οὐκατοπον F || 12 ἀπέφηνεν FM: ἀπέ-
φαιναν || 14 ὠργίσθημεν, ω corr. ex ο F¹ || ἄνδρες M, in
mg.: δικασταί, ni fallor, M^r addere oblitus est.

p. 514⁵ ἀνηλωμένων F¹ pr., corr. ἀνηλωμένας. ἀνηλο-
μένας, ο corr. ex ω M¹ || 6 δια τοῦτο F διατοῦτο M || 7 παι-
δίωv FM: παίδων || καταληφθεῖς F || γράμματ' αὐτοῖς

M: γράμματα αὐτοῖς **FR** || 8 ἀποδείξειεν **FM** || 10 τῷ δ' ἐπὶ (ἐπι **F**, non ἐπι ut Herwerd.) τῶν πατρῶων ἀπεστερημένοι [ἀπ superscr. **F**²] **FM**: τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρῶων εἰσὶν ἀπεστερημένοι. Ex codicum lectione Frohbergerus restituit τῷ δ' ἐπιτρόπῳ τῶν πατρῶων ἀπεστερημένοι πολεμῶσιν || 11 ἡβούλετο **FM**: ἐβούλετο || 12 τοῖς νόμοις **M** || 14 μισθῶσαι **FM**: μισθώσασι || 15 ἀπηλλαγμένοις **FM**: ἀπηλλαγμένον **FM** Herwerd. || πριάμενον **FM**: πριάμενοις.

p. 515₁ προσιώντας **F**¹ pr., corr. προσιώντων || ὁ πό-
τερα **FM**: ὁπότερον || 2 πλούσιοι, ι 2 in ras. **M** || 3 οὐδὲ
πώποτε **M** || καταστήσονται **M** et acc. om. **F**: καταστή-
σων || 4 τα superscr. **F**¹ || 5 αὐτοῦ **F** || τῶν corr. ex τὸν **F**¹ ||
7 σὺν τριηραρχῶν **F** || ἀλεξίδη **F** || 8 δέουσαν **FM** || συμ-
βάλλεσθαι **FM** || 9 τὸ ἡμῖν τούτων ὀρφάνοις οὖσι **M** τὸ
ἡμ. τούτοις ὀρφάνοις οὖσι **Reiskius**: τὸ ἡμῖν τούτων
τοῖς ὀρφάνοις οὖσι **FR** || 11 ἐπειδ' ἂν **F** || ἐνιαυτὸν, υ su-
perscr. **F**¹ || 12 λειτουργῶν, ρ superscr. **F**¹ || ὧν **F** || 14 εἰς
τὴν ἀδρίαν **F** corr.: εἰς τὴν ἀνδρίαν **F** pr. **M** || 15 ἐπέ-
στελλεν **F**.

p. 516₁ μῶα **FM** || 2 αὐτοῦ **F**²: αὐτοῦ **M** αὐτοῦ **F**¹ ||
φράσκων **FM** || 3 εἰ om. **M** || 4 ὅποι μὲν **MF**: ὅπη δὲ μὴ ||
6 δὲ ἐκ **FM**: ἐκ || 7 ἔργον εἶη **M** || 8 δὲ om. **M** || 9 ἡρώτων
F || 10 τὸν **FM**: τοῦ || ἐτύχανεν **M** || 15 ὥς γε **F**.

p. 517₁ οἶεσθαι, θαι in ras. **F**¹ || 2 οὐδέεις αὐτῷ **M**:
αὐτῷ οὐδέεις **FR** || 3 διεχείριζε **F** || 4 πύθεσθαι **F** || ἐτόλμησε,
ras. s. λ, acutum add. **M**² || 5 αὐτοῦ **FM** || 6 Μάρτυρες om.
FM || 7 δικασταὶ **M** || 8 ἔχειν αὐτὸς **FM**: αὐτὸς ἔχειν ||
χρήματα, χρη corr. s. χορο **F**¹ || 9 αὐτῷ **FM**: αὐτῶν ||
11 πώποτ' ἐν **FM**: πώποτε ἐν || 12 ἀδελφὴν **F** || 13 ἐκάστω
M || ἐνιαυτοῦ, ου corr. s. ω **M**¹ || 15 ἔτεσιν αὐταὶ **MR**:
αὐταὶ ἔτεσιν **F** || γίγνονται **M**: γίνονται **R** et acc. om. **F** ||
δραχμαὶ **M** || καὶ ἀποδείκνυνται om. **FM**.

p. 518₁ ἔξ **F**¹ pr., corr. ἔξ || 2-3 ὑπὸ (ὑπο **F**) ληστῶν
FM: ὑπὸ τῶν ληστῶν || 3 ἀπολωλεκώς, ω 2 corr. ex oc **M**¹ ||
εἰληγώς **FM**.

2. Olympici (or. XXXIII) quae restant legantur inde a p. 520^r usque ad p. 525°.

Var. lect. p. 520^r ἔνεκα F || 8 ὧ ἄνδρες] ὧ M || μέμνησθαι M || 11 ἔπαυσεν M ἔπαυσε, αὖσε in ras. F² || 13 δὲ om. FM || πλούτου M: πλούτῳ F πλούτῳ R || 15 δ' ἀκουσόμενοι M δ' ἀκοσόμενοι F: δὲ ἀκουσόμενοι.

p. 521ⁱ φιλίας F || 2 οὖν add. F² || ταῦθ' ἢ φηγήσασθαι F || μικρολογισόμενος M || 4 σοφιστῶν] σοφὰ τῶν M, F corr., σοφῶν τῶν F pr. || ἀχρήστων] χρηστῶν FM || 5 δὲ ἀγαθοῦ FM || 9 διασθένειαν F || 10 ἀνάγκη F.

p. 522ⁱ διαστασιν F διαστάσιν, s. α 1 acut. eras. M || 2 παύσασθαι, ας in ras. F¹ || 3 δὲ καὶ F: δὲ MR || 6 ὅτι, ι corr. s. η F¹ || θαλάττης M: θαλάσσης FR || 11 ὄριος M || 13 καὶ πρὸς τοὺς προγόνους FM.

p. 523² στερεῖσθαι (στερεῖσθαι F¹) F² M: ἐστερεῖσθαι || 5 χρωμένους FM || 7 prius διὰ add. F² || 9 τόποις FM.

p. 524ⁱ αυτοῖς F || ἀθάνατον corr. F¹; pro ἀ fuit ἄν || 2 αὐτοὺς add. in mg. F¹ || κινδύνοις M.

p. 525ⁱ //οὐ, 2—3 litt. eras., οὐ in ras. F² || 2 ἀλλ' ἰσχυρίας F || 3 ἔλθωσι F || 4 ἐξέστι F || ὑβριν//κλῦσαι F, κλ F², λ in ras. || 5 ἐνορῶν ras. s. ο F || 7 μὲν superscr. F² || ἡ μαρτηκόσιν FM: ἐξημαρτηκόσιν || ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων τοῖς δὲ ἔλλησιν add. in mg. M¹ || γεγένηται, una litt. eras. F.

3. Contra Archebiadem, fragm. XIX apud Sauprium or. Att. II p. 180. p. 601¹⁸—603¹; cf. p. 604¹⁶⁸; 605²⁻⁴; 55.

Var. lect. p. 601¹⁸ ἐλαχέ F || ἀρχεβιᾶδης, puncta et lineolam curvam add. F², s corr. s. ν F¹.

p. 602⁴ σπαντοῦ] αὐτοῦ M || 5 γεγένηται, s. ε 1 ras. M || ἀληθῆ, η 2 in ras. F² || 6 σπαντοῦ M || 7 δὲ εἰ μοι] δὲ εἰμι M δὲ εἰμι F || παραλιπεῖν, ι 1 in ras. F¹? || 98 ἔὰν πῶς F || 11 σεαυτοῦ, s. ε ras. M || κομίσασθαι, σ eras. F || 12 προκαλουμένον M: παρακαλουμένου F || οὐδέπώποτε (οὐδὲ πώποτε M) θελήσαι FM, id est οὐδεπώποτ' ἐθέλησε: οὐδε-

πώποτ' ἤθελσε R; cf. p. 605⁶ || 13 δίαιταν MF¹ pr.: δια-
τᾶν F¹ corr.

p. 605² δόξης M: δόξη F || 3 σοι] σε FM || ἀλλὰ λαβὼν
M: ἀλλὰ καὶ λαβὼν FR || 4 σάντου M σαντου F || 5 οὐδὲ
πώποτε FM.

4. Contra Hippocratis liberos, fragm. LXII p. 190.
p. 599¹⁴—600⁵; 8—10; 601⁴—7.

Var. lect. p. 599¹⁶ ἐπιτροπείαν M ἐπιτροπεί//αν, ει corr.
ex ι, s. α ras. F: ἐπιτροπίαν || 18 καμοὶ FM || νῦν super-
scr. F¹.

p. 600¹ καταληφθεὶς M || 9 ἐπιτροπείαν M: ἐπιτρο-
πήν FR.

p. 601⁴ δικασταί, ras. s. ι 2 F.

5. In Tisidem, fragm. CXIX p. 205. p. 983¹²—
986⁸.

Var. lect. p. 983¹² οὐτοσί (l. ούτοσί) M: οὔτος || ὧ Ἀθη-
ναῖοι] ὧ ἄ^θ || 14 ἐς σκώμματά τε αὐτοῖς: ἐς κόμματά
τε αὐτῆς.

p. 984⁴ αὐτὸν τήν: αὐτὸν e.

Verba inde a verbo ἀφίστατο p. 984¹² usque ad ἥδη
vers. 17 in Ambrosiano ita exhibentur:

ἀφίστατο

lac. 9-10 litt.	τ' ἐτύγγανε μὲν οὔσα ἑπποδρομία ἀνακείων 2-3 litt.
9-10	δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν παριόντων 2
10-12	ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες· τὸ μὲν πρῶτον
10-12	ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἤθελσεν 7-8
20-23	πὶ κῶμον· λέγων ὅτι μεθ' αὐτοῦ
καὶ τὸ 20-23	δειπνήσαντες οὖν ἥδη

p. 985¹ ἐκ τῆς οἰκίας: οἰκίας || 1 ἐκέλευσεν: ἐκέ-
λευεν || 8 δήσαντας: δήσαντες || 9 πονήρως, ω corr. ex ο
M¹ || 10 ἀντίμαχον μεταπεμψάμενος τῶν μὲν γεγενημένων
οὐθ' ἐν εἶπεν· ἔλεγε δ' ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι
(verba ἀντίμαχον — γεγενημένων add. in mg. M¹): Ἀντί-
μαχον μεταπεμψάμενος τῶν μὲν δειπνῶν τύχοι.

p. 986¹ ἀπέδωσαν || ⁴ τῶν, ras. s. ω.

6. Pro Pherenico de Androclidis patrimonio, fragm. CXX p. 206. p. 594¹¹—595¹⁷; 596²⁻⁴; 6-8; 597³⁻⁶; 7-9.

Var. lect. p. 594¹⁴ πόποτε M.

p. 595² ἦν, s. η ras. F || πῆρ M πῆρ F || ⁴ πολ//λὰ F || ⁵ ἰδία, s. ι 1 acut. eras. F || δημοσία, s. ο acut. eras. F || ⁸ αυτοῖς F || χάριν in ras. F¹ || ⁹ μηδένα, ras. s. η M || εἰσιόντων// F || ¹¹ οἶδεν F || ¹⁴ αἰσχρὸν οὖν μοι M: αἰσχρὸν (sic) μοι οὖν F || ¹⁶ περιδεῖν, ι 2 in ras. F¹ || ὄσον, ras. s. σ; σ corr. ex στ F.

p. 596⁴ ὑμᾶς, υ corr. ex η in ras. F² || ⁷ ὑμῶν del. FM || πόποτε M.

p. 597⁴ πῆρ M πῆρ F || ⁵ παρεκείνω F.

IV. Isaei fragmenta.

1. Orationis pro Euphileto quae supersunt leguntur inde a p. 618⁷ usque ad p. 624⁹.

Var. lect. p. 618⁷ τολνῶν, τοι corr. ex και F² || δικασταί M: δικασταί FR; item p. 620¹⁰, ¹⁶ || ⁸ οὐτοσί F || εὐφίλητος F² M: ὁ εὐφίλητος (ι corr. s. η) F¹, ὁ Εὐφίλ. R || ¹⁰ ἐνεκεν M: ἐνεκεν FR || ¹¹ ψεύδοιτο//, F; vid. ι fuisse || εἰσεποιοῖτο FM: εἰσποιοῖτο || ¹² εὐρήσετε, ε 3 corr. ex αι F²? || τὰ add. F² || ¹³ οὐκόντων M || ὄντων, s. ον ras. F || ¹⁴ ἀνῶν M || ¹⁵ αὐτοὺς, post ς ras. infra lineam F || ¹⁶ γὰρ add. F².

p. 619¹ νίολι ἐσμέν M: νίεις ἐσμεν F, νίεις ἐσμέν R || ² εἰσεποιοῖτο (ει 2 corr. s. οι F²?) FM: εἰσποιοῖτο || ἀπορίας M || ³ αὐτῶ F || βλος om. FM || ἱκανὸς, una litt. eras. F || ⁴ μεμαρτύρηται, με add. F¹?; η in ras. F¹ || ⁵ φράτορας, s. το ras. F || ⁶ τε add. F² || πῶα M || ⁸ ἀδίκω, s. ω ras. M || ⁹ ἄνων M || ¹⁰ ψευδῇ, ras. s. εν F || ¹¹ ἀμφισβητησαί, βη in ras. F¹ || ¹² ἐξουσίας M¹ pr., corr. ἐξουσία || ἀδελφός, ἀδε in ras. F¹ || ¹⁴ εἰ om. FM.

p. 620¹ δικᾶ M || ⁵ μῆρ M || ⁶ δεπως F || ⁷ οἱ πρόγονοι FM || ⁸ εἰ e corr. M² || ¹⁰ ἐαυτὸν M || εἶασαν καὶ in ras. F² || ¹² προσῆχον F || ¹⁵ εἰσποιοῦμεν FM: εἰσεποιοῦμεν || //ἐτι

F, vid. ἔστι fuisse || 16 *τοί | νῦν* F || πῶς om. FM || ἡμῶν FM || 17 *τουτουλ*] *τουλ* F || 18 *νικοστράτου, νικ* in ras. F².

p. 6211 *εἶτα δ'* F || 2 *ἅπαντα* FM || 3 *αὐτοῦ* FM || 5 *ἄλλοθεν πόθεν* F || *ἔχοι ἄν*] *ἔχοιεν* FM || *αὐτὸν* FM || 7 γὰρ in ras. F²; videtur οὖν fuisse || *μῆρ* M || 8 *ἀσπὴ τε ἐστὶ*] *αὐτὴ τέ ἐστι* FM || *πῆρ* M || 10 *ἡξιουν*//// 2—3 litt. eras. F. Pro certo fere affirmaverim ἄν fuisse. Eadem est coniectura Turicensium or. Att. I p. 378 § 8, 2 || *αὐτῶν* M: *αὐτῶν* FR || 11 *οἰκείους, οἱ* 2 in ras. F² || *ἡμᾶς* F¹M *ἡμῖν* (sic) F² || *πιστεύειν*// F.

p. 6221 *πάσι* M || 2 *οὐδ' ἐν*] *οὐδὲν* FM || *ἐχθρας, θ* cum ras. M || 3 *ποιουσίᾳ* (i. e. *ποιούσι*) F¹ || *ἡμεῖς δὲ πάντας ὑποδίκους αὐτοὺς καθιστάντες* add. in mg. M¹ || *ὑποδιμηᾶς αὐτοὺς* F¹, *ὑποδίκους* (κους per comp.) // *μᾶς αὐτοὺς* F². *ὑποδίκους αὐτοὺς* MF². Num *ὑποδίκους αὐτοὺς*? || 5 *ὡς ἄνδρες δικασταὶ* M: *ὡ* F || *πρωτον, πρ* M^r in spatio vac. relict. || *εὐφιλήπου* M || 6 *ἀστὴν* M: *αὐτὴν* F || 9 *μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης ἄμεινον* M; glossema *ἄμεινον* a Florentino abest || *τοῦτ' εἰδέναι* M:

τοῦτο εἰδέναι FR || *ἔπειτα ὧ* F¹. Signum illud ^λ videtur nota esse particulae δέ; cf. Bastium comm. palaeogr. p. 803 tab. VI n. 3 || 11 *ἄριστα τὸν*] *ἄριστον* FM || *ἐγίνωσκεν* FM || 12 *βούλεται, β* cum ras. F² || *ὁμόσαι* F || *ἡ μὴν*] *ἡμῖν* FM || 13 *ἀστῆς* M: *αὐτῆς* F || 14 *τούτοις*//ς, ι corr. ex ν F² || 15 *πρωτερον* M: *πρωτον* FR || *ὅ/τε*, una litt. erasa F.

p. 6231 *δέ εἰμι* // | acut. in ras. M: *δέ εἰμι* F || *ἡ μὴν*] *ἡμῖν* FM || 2 *δικασταὶ* in ras. M¹ || 3 *ἡμετέρους, ras. s. ους* F || *ὄρκους* F || 4 // *ἡμεῖς* M || 9 *ἀπιστεῖν, στ* corr. ex τ M || 10 *εὐφιλήτος* (add. in mg. m. sec.) F *ἀφιλήτος* M: *ὁ Εὐφιλήτος* || 13 *οὐδὲ μίαν* FM: *οὐδεμίαν* || 15 *κατεδίη/τησαν* (ε corr. s: αι F²) F: *καταδίητησαν* M || 16 *αὐτῶν* F¹: *αὐτὸν* F² || *λάβετε, λαβ* in ras. M¹ || *προτέρας, α* e corr. F¹ || 17 *Μαρτυρία* om. F || 18 *ὤφειλον* FM.

p. 6241 *ἔφασαν* M || 2 *ἡγησίππου, ι* corr. s. ν M¹ || 5 *ἀθηναῖοι* M || 7 *οὐτοσί* F || 8 *δήμο* F¹, *δήμω* F² || *οἶομαι* M.

2. Contra paganos de fundo, fragm. VII p. 230. p. 603³—604⁶; 605¹⁵—606³; 5-9.

Var. lect. p. 603₃ ἐβουλόμην om. M || 4 μὴ δ' M || 6 οὐδὲν ἄν F²M: ἄν οὐδὲν F¹R || 9 ἀπέχεσθαι M¹ || μεθ' ὧν F || 11 τὸ om. FM || 14 δεῖν om. FM || διὰ ὑμῶν FM.

p. 604₁ πειράσθαι add. in mg. F² || ἱμῶν M et superscr. a manu sec. F: ὑμᾶς || 2 συγνώμην F || 4 ποιεῖν, ποι in ras. F² || 5 ἐξ ἀρχῆς add. in mg. F¹ || 5 διαβραχυτάτων F.

p. 606₁ ἀπέχεσθαι F || 2 καὶ //, 2—3 litt. eras. F || 3 κοινὰς] τινὰς FM || 6 ἡγοῦμαι FM || 7 δικάλων M: ἰδίων F || 8 οὐχ ηγοῦμην F¹: οὐχ ἡγοῦμαι M οὐχηγοῦμαι F² || 9 τυγχάνειν add. in mg. M² || 10 τὸ σούτων F τοσοῦτων M¹.

3. In Diophanem tutelae defensio, fragm. X p. 232.

a. p. 598₁₁—599₁₂; 600₁₃—601₂; 8—11.

Var. lect. p. 598₁₂ μηλίαν F; cf. μηλίαν F p. 601₁ || ἀνοηθέντα an ἀγνοηθέντα Florentini scriba voluerit incertum || 13 προσσχίματ' F || 14 ἄλλω τό F¹, ἀλλ' ὁ//υτο F² || 14—15 γε M: γε οὖν FR.

p. 599₁ μ//κράς, fuit η F || ἀλλικανῆς F || 2 αὐτῶν FM || 3 τε δοκῇ F τε δοκῇ M || 4 αὐτὴν παρῆχεν, corr. M¹ || 5 ἐπεὶ in ras. F² || ἀνήγηκε// F, vid. ν fuisse || 7 οὐκὰν M || ἡβουλόμην, s. η 1 gravis eras. F || παρασκευαῖς, s. α 2 gravis eras. F || 8 ἔοικεν M || 10 ἀπολογεῖσθαι, ο 1 in ras. F² || ἐγκέκληκεν M || ἔξω με M: ἔξω μὲν F.

p. 601₁ προσσχηματα, ras. s. ο F || 10 ἀλλικανῆς F || αὐτῶν FM.

b. p. 607₄—608₇.

Var. lect. p. 607₄ εἰρη | πρὸς F || 5 οἶομαι γε] οἶομαι δὲ FM || 7 πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τούτων add. in mg. M¹ || τούτων in ras. F¹? || οὐ | κεκ F || 9 μὲν om. F || 10 ἐπιδιαβολὰς M || 12 εἰπέρ τι MF || φρονεῖ MF || παρακρούσεσθαι M: παρακούεσθαι F || 13 ζητεῖ FM || μαδία F || 15 ἐκαστα in ras. F¹.

p. 608₁ εἰσενηγεμένης, s. ε 2 ras. F || 3 μαρτυρόμενοι, ρ 2 in ras. M¹ || 5 εἰ μενεῦτε lacuna 9—10 litt. τῷ, s. ε 2 ras. M εἰ μὲν εὖ τε τῷ F || 6 παρᾶσχεσθε F παρῆσχεσθε M || 7 αὐτῆς FM.

4. Pro Eumathe, fragm. XVI p. 236. p. 593s—594s; 596s—16; 597¹¹—598².

Var. lect. p. 593s καὶ ante δικαίως om. M || 7 ἐστὶν ἐν ἐμοὶ F: ἔστι κατ' ἐμέ M || μεθυμῶν F || 8 μικρὰ, ρ superser. F² || 9 εὐμαθοῦς F || 10 ἐπι κηρισοδώρου F ἐπικηρισοδώρου M || 11 λό· F¹, λόγου F² || 12 ἰδίους F¹, οἰκείους F² mg. || 13 παρευμαθεῖ F || 14 τε om. M || 15 ἐνεφάνισεν F || 16 δικαίως; ω corr. ex o M¹ || 17 ἐχρώμην τὲ M: ἐχρώμην FR || 18 πρὸς εἰς εὐπόρησα M, προσεῖσενπορισα// (ras. s. οσ, ει, ευ; acutum s. ι 2 del. F¹; post α fuit ι) F.

p. 594² ἐπιγένους// M || 3 ὑποσχίσω FM.

p. 596s καὶ om. M || 10 καὶ om. FM || 11 ἔστι M || post κατ' ἐμέ ras. 4—5 litt. in fine folii 81^r F || 15 εὐμαθοῦς (e corr.) F εὐμαθοῦς M || πράγματα, π et γ in ras. F²? || 16 προσῆλθον, η et ο 2 in ras. F¹ πρὸςῆλθον M.

p. 597¹¹ γὰρ μου ἐπὶ γὰρ ἐπὶ M γὰρ ἐπι F || κηρισοδώρου F¹, κηρισοδότου F² || 12 ἀπαγγελθόντος M || 13 οἰκείους, οἰκει in ras. F², fuit ἰδι || εἶη F || 14 παρὰ εὐμαθεῖ M || τούτωι, τοῦ (per comp.) add. F¹.

5. Incerta, XLV n. 1, [2. p. 242s.

a. n. 1 = p. 609¹⁵—610⁶.

Var. lect. p. 609¹⁵ οὗτος F²M: οὗτος γὰρ F¹R || 16 ἀνῶν M.

p. 610¹ ἡμῖν, ι add. F², ras. 2—3 litt. || φασὶν ὧν M φασὶν ὧν F²: φησὶν ὧς F¹ || 2 πιστεύειν, ν add. F² || 3 ἢ ἡμῖν] ἢ MF || καίτοι F¹ pr., corr. καίτοι || 4 πᾶσιν M || ἀποστεροῦν FM || 5 ἀπέδοσαν εἰσπράξασ'·αι· οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν add. in mg. M¹ || 6 ἔχοντες FM: ἔχοντας.

b. n. 2 = p. 610¹²—611².

Var. lect. p. 610¹² ὑπῆρχεν, χ in ras. F² || 13 καταλελει-
τουρρηκότα M καταλειτουρρηκότα F: καταλελειτουρρηκότι.

p. 611¹ ἐκώλυσαν (εκ. F) μὲν FM.

V. Dinarchi fragmentum.

Orationis Dinarcheae fragmentum quod unum amplioris ambitus apud Dionysium est in Proxenum (n. XLII p. 335s = p. 635⁷⁻¹⁴), in codice non recedit ab editionibus, nisi quod

vox *οἰκίαν* vers. 9 correctā est ex *οἰκείαν*. Quae ad initia singularum orationum inde a p. 651⁶ enumeratarum pertinent, supra (pag. 61 inde a p. 651⁶) suis locis perscripsi. Cf. pag. 89s.

VI. Theophrasti fragmentum.

Fragmentum est Theophrasti libri *περὶ λέξεως*; cf. Sauppium l. l. p. 199^b = p. 484²⁻¹⁴.

Var. lect. p. 484² ἀντίθεις δ' ἐστὶ M: ἀντίθεις δ' ἔστι R ἀντίθεις δ' ἔστι F, in mg. ὅτι τριτῶς ἢ ἀντίθεις F re. || 3 ὅτ' ἂν F || 4 προσκατηγορηθεῖη F προσκατηγορηθεῖη M: προσκατηγορηθεῖη || 6 καὶ καθ' ἀπερεῖ M: καθ' ἀπερ/εῖ (gravem add. F²) FR || 10 οἶον, ν in ras. F¹; vid. σ fuisse || ὡς corr. ex ὅς F¹ || 11 ἔλαιον F¹ || ἔλλ' ἡ γων κλαίω M ἐλλῆν κλαίω (ἐλλῆν superscr. a m. 1) F: Κλαίω || τὸν om. FM || 12 καθ' ἑλζόν F || 13 ὄρκων FM || ἀνακαλοῦντες τε FM: ἀνακαλοῦντες.

VII. Philochori fragmenta.

1. FHG fragm. 144 = p. 636¹⁰—637¹.

Var. lect. p. 636¹⁵ δ' εἰσαγγελθέντων F: δὲ εἰσ. || 16 οὓς μὲν: τοὺς μὲν.

p. 637¹ οὓς δ': τοὺς δ'.

2. FHG fragm. 146 = p. 637²⁻¹⁵.

Var. lect. p. 637³ τουδὲ τοῦ || 4 τοιοῦτον: τοιοῦτο || 6 ἀναβάσα, ras. s. α 2 || 7 δ' ἐστὶ: δ' ἔστι || 8 αὐτὸν || 11 ὑπέρ γε || 12 εἰς ὃ in ras. F² || 14 καθεστῶσι.

VIII. Demetrii Magnetis fragmentum.

Solum quod apud Dionysium exstat Demetrii fragmentum legitur inde a p. 631⁷ usque ad p. 632¹².

Var. lect. p. 631⁷ ἐντύχομεν || 10 Ἀήλιος] δῆμος || 15 καὶ, acc. del. F¹ || παρέλασεν, α 1 e corr. F¹.

p. 632¹ γε] τε || οὕτως superscr. F¹ || 6 τοσοῦτους σλοποὺς ἐπιτεπόληκεν, in mg. σ(ημείωσαι) F re. || 7 σχεδὸν ποῦ || 9 ἢ δὲ in ras. F² || ἔστι.

Caput III.

De Dionysii exemplari Thucydido.

Postiores scriptores si quando veterum locos exscripserunt, libris saepe usos esse non multo melioribus quam qui ad nostram usque aetatem propagati essent, nonnunquam etiam peioribus, dudum intellectum est. Sed ex ipsis his locis, quales apud posteriores exstant, quamvis paucas certas tamen emendationes lucramur; nam etsi tam auctorum quam testium libri per tot corruptionis gradus plurimas labe traxerint, nonnunquam tamen evenit, ut, quae in veterum codicibus perperam legantur, in posteriorum aut integra servantur aut ita comparata, ut vitium facili negotio tolli possit. Quod quo saepius fit, eo maiorem fidem exemplar antiqui auctoris, quo inferioris aevi scriptor usus est, sibi vindicat, et ex diverso veteris scriptoris codex is quocum maxime illud congruit, e recensionis vetustate novam nonnunquam auctoritatem recipit.

In tali quaestione quoniam posteriorum auctorum ei maximi momenti sunt, qui quam proxime a veteribus absunt, H. Sauppius suo iure Dionysium elegit, ut primo iam ante Christum natum saeculo Aristotelis libros aequae atque hodie depravatos fuisse demonstraret¹⁾.

Hoc ego viri doctissimi exemplum secutus, cum Herodotus Thucydides Isocrates Plato Demosthenes quales apud Dionysium leguntur, similem materiam disputandi praeberent, de Dionysii exemplari Thucydido quaerere institui, cum praesertim de Thucydidis libris quaestio ad finem usque perducta non esset. Hic non vereor, ne quis temere me facere putet, quod solo fere Ambrosiano nisus — eo enim plurimi loci e Thucyde laudati continentur — hanc quaestionem suscipiam. Ambrosianus enim familiae suae optimus est testis et antiquissimus; quem si solum adhibemus, et simplicior fit veri cognitio nec, si quando contra eum ceteri libri verum servaverint,

¹⁾ „Nachrichten der Koeniglichen Gesellschaft der Wiss. zu Goettingen“ 1863 p. 41ss; cf. p. 46.

nisi in minutiis id eventurum conicio, quantum quidem e lectionibus codicum Parisinorum AB a Grosio enotatis cognoscere licet. In libro de c. v. nova subsidia nactus non sum; in libello de Thucydidis idiomatis maxime codices Laurentianos plut. LVIII 22 (A) et plut. LIX 11 (L) secutus sum (cf. pag. 9), quorum lectiones ab Herwerdeno non semper recte exscriptae sunt. Ei codices sunt pessimi, peior L, paullo melior A; omnes eorum errores enotare inutile est, cum solo Parisino bibl. publ. n. 1741 huius libelli recensio nitatur.

Dionysii exemplar, quantum superest, cum Bekkeri editione minore contuli. Eos autem locos, quos per hoc caput non tetigero, eosdem apud Dionysium et Thucydidem Bekkeri legi puta; sunt enim nonnulli, qui recte in Dionysii codicibus, in editionibus male exhibeantur.

Nonnunquam Thucydidis aliqua verba diversis locis excitata non prorsus inter se concinunt; earum discrepantiarum quae in adnotationibus perscriptae non erunt, in appendice addentur.

Codicum Thucydidiorum adhibui Bekkeri BC, ADEFG, Stahlii Londinensem M¹), ita tamen, ut per librum primum et secundum in enotandis codicum BC lectionibus maxime Schoenium²) sequeretur, praeterea paucis locis Bekkeri editionem maiorem consulerem.

Inter eos codices haec ratio intercedit, ut Laurentianus C (saec. X) et Vaticanus B (saec. XI) optimi sint, melior tamen Laurentianus, quocum plerumque Monacensis G congruit, saepe Palatinus E. Vaticanum sequuntur fere Cisalpinus A et Augustanus F. Londinensis M^s et Marcianus D cum codicibus AEF potissimum conspirant.

Quaestionem ita dividendam putavi, ut priore loco de Dionysii exemplaris cum Thucydidis qui supersunt codicibus consensu dispicerem, posteriore de dissensu.

¹) Erroris vitandi causa Londinensem notavi M^s. || ²) Thucydidis libri I et II ex recensione Bekkeri in usum scholarum edidit Alfred Schoene, Berolini apud Weidmannos 1874.

Pars prior.

Dionysii exemplar in universum cum textu quem vocant Bekkeri conspirat: eis locis, quibus ipsius Thucydidis codices inter se discrepant, eorum hos vel illos sequitur, sive verae sunt lectiones sive falsae. Est tamen, ubi omnium Thucydidis codicum et exemplaris Dionysii vitium commune exstet; cf. e. g. 907₃ = V 85 p. 369¹⁾ *ἐν ὀλίγῳ* M cum Thuc. codd.: *ἐνὶ λόγῳ* edd. „perpetua oratione“ Valla.

I.

Dionysii exemplar cum singulis codicibus praeter BC congruit:

1. cum Cisalpino A.

α²⁾.

931₁₄ = II 63₁ p. 139₄ *τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῇ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας ἀγάλλεσθαι, βοηθεῖν*, cum A: *ὡς ὑπεράπαντες* B, EF *ὡς περ ἅπαντες* C, GM^s.

β.

903₁₀ = II 72₂ p. 146₃₂ *δεδιέναι δὲ καὶ περὶ πάσῃ τῇ πόλει*, cum A: *τῇ πάσῃ πόλει* BC, EFG.

2. cum Augustano F.

α.

884₃ = III 81₂ p. 215₃₀ *καὶ ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν εἰσβῆναι³⁾ ἐκβιβάζοντες ἀνεχρῶντο* (debet esse *ἀπεχρῶντο*) M, *ἀπεχρῶντο* γρ. F (cf. Bekk. anecd. 423 *Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρου*): *ἀπεχώρησαν* F in textu cum BC, AEG.

¹⁾ Capita et paragraphi Stahlī editionis sunt, paginae et versus Bekkeri stereotypae. (50 = pagina Reisk., p. 50 = pagina Bekk., pag. 50 = pagina huius libelli) || ²⁾ Sicubi in sequentibus loci citati litteris α et β secernuntur, scito litterae α eos subiungi, qui recte leguntur, litterae β, qui male. Exemplaris verba, de quibus unoquoque loco agitur, litteris latius dispositis significavi; apponuntur Thucydiorum codicum lectiones || ³⁾ *εἰσβῆναι* M.

β.

846₇ = II 27₁ p. 118₂₈ καὶ τὴν Αἴγινα ἀσφαλέστερον ἐφαίνεται τῇ Πελοποννησίων ἐπικειμένην αὐτῶν¹⁾ πέμψαντες ἐποίκους ἔχειν, cum F: πέμψαντας BC, AEG.

3. cum Palatino E.

α.

798₁₇ = II 35₂ p. 123₁ τῷ δ' ὑπερβάλλοντι²⁾ αὐτῶν³⁾ φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν⁴⁾, cum E: αὐτὸν BC, AG corr. F.

801₁₅ = IV 10₃ p. 242₂₇ τοῦ τε γὰρ χωρίου⁵⁾ τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον⁶⁾ νομίζω⁷⁾, ὃ μενόντων μὲν ἡμῶν σύμμαχον⁸⁾ γίγνεται⁹⁾, cum E: μὲν om. B, AFG.

933₄ = VI 77₁ p. 423₁₀ καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τὰ αὐτὰ παρόντα σοφίσματα Λεοντίνων τε ξυγγενῶν κατοικήσεις¹⁰⁾ καὶ Ἑγεσταιῶν¹¹⁾ συμμάχων ἐπικουρίας κτλ. M, ταῦτα E: ταῦτα B, AFG.

875₉ = VII 70₂ p. 493₁ ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, cum E: δ' οἱ ἄλλοι ADFG δὲ B.

4. cum Monacensi G.

α.

801₁₆ = IV 10₃ p. 242₂₈ ὃ μενόντων κτλ., cum G: ὃ om. B, AEF (cf. consensum cum Palatino 801₁₅).

Ad veram lectionem Dionysii exemplar fere accedit:

933₂ = VI 77₁ p. 423₁ πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιασόμενοι, οἳ ἔχοντες παραδείγματα τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ὡς ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς¹²⁾ M, τῶν τ' ἐκεῖ G: τῶν τ' ἐκεῖσε B, AEF τῶν ἐκεῖσε M⁸.

β.

913₁₃ = V 103₁ p. 372₃ τοῖς δ' ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι¹³⁾ . . . ἅμα τε γινώσκεται σφαλέντων καὶ ἐν

¹⁾ αὐτῶν M, cum BC || ²⁾ τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι AR, cum C, τῷ δ' ὑπερβ. B, τὸ δὲ ὑπερβάλλοντι L || ³⁾ αὐτῶν LR, αὐτὸν A || ⁴⁾ ἀπιστοῦντες οἶσι A¹ || ⁵⁾ χωρίου L || ⁶⁾ ἡμέτερον, o corr. ex ω L || ⁷⁾ νομίζω A || ⁸⁾ σύμμαχον ALR || ⁹⁾ γίγνεται L || ¹⁰⁾ κατοικήσεις M || ¹¹⁾ αἰγεσταιῶν M || ¹²⁾ αὐτοῖς M || ¹³⁾ ἀναρριπτοῦσι M, ἀναρρίπτονσι R.

ὅτω φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει,
cum G: ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάσσεται τις B, AEF.

5. cum Londinensi M^s.

α.

884₆ = III 81₃ p. 215₃₃ οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὥς ἐώρων τὰ γιγνόμενα, διέφθαιρον αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους καὶ . . . τινὲς ἀπήγχοντο, οἱ δ' . . . ἀνγλοῦντο¹⁾, cum M^s: διέφθαιραν BC, AEF G.

843₁₁ = II 59₂ p. 136₁₉ καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι) ἄπρακτοι ἐγένοντο M cum reliquis praeter M^s. Stahlius praef. I p. XXXVII Londinensis lectionem πρεσβείας veram esse ex Diodoro XII 45₅ πρεσβείας ἀποστελλαντες efficit: idem Dionysium etiam aliquo modo hanc lectionem confirmare significare vult, cum dicit: πρέσβεις et quod sequitur πρεσβείας (843₁₄) inter se videntur mutata esse. Sed Dionysii exemplar πρέσβεις exhibuisse hi loci monstrant, quibus de una tantum legatione, non de duabus sermo fit: 842₁₃ ὅτε Ἀθηναῖοι . . . ἀπέστειλαν πρεσβεῖαν εἰς Σπάρτην. 844₁ ἐπὶ τῆς Ἀθηναίων πρεσβείας. ibid. vers. 12 οὐκ ἔχω συμβαλεῖν, κατὰ τί τὴν Λακωνικὴν (πρεσβεῖαν) προέκρινε τῆς Ἀττικῆς μᾶλλον, τὴν ὑστέραν τοῖς χρόνοις ἀντὶ τῆς προτέρας, καὶ τὴν ἄλλοτρίαν ἀντὶ τῆς ἰδίας, καὶ τὴν ἐπ' ἐλάττωσι κακοῖς γενομένην ἀντὶ τῆς ἐπὶ μείζοσι. Ceterum, si quidem correctione opus est, Diodorus potius, ni fallor, e Thucydide corrigendus est, quam e diverso.

β.

845₁₆ = V 32₁ p. 336₂₅ ἔδωκαν, cum M^s: ἔδοσαν B, AEF G.

6. cum Graeviano K ed. maior.

α.

894₄ = III 82₈ p. 217₃₄ οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες . . . ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότετα ἐπεξῆσάν²⁾ τε τὰς

¹⁾ ἀναλοῦντο M¹ || ²⁾ ἐπεξῆσάν Stahlius: ἐπεξήεσάν Bekk., ἐπεξήεσάν M.

τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει
 ξυμφόρου προστιθέντες, cum K: προτιθέντες B, A EFG.

7. cum Arundelliano L ed. maior.

α.

906¹⁵ = V 85 p. 369¹ ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλήθος οἱ
 λόγοι γίνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχεῖ¹⁾ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπα-
 γωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ²⁾ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπατηθῶ-
 σιν· γινώσκομεν³⁾ γὰρ, ὅτι τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἢ ἐς⁴⁾ τοὺς
 ὀλίγους ἀγωγή· κτλ., cum L: ὑμῶν rell. „Utique ἡμῶν
 praestat“ Reiskius, quem recte Kruegerus secutus est; vide
 eundem ad Dion. p. 172.

8. cum Parisino n. 1638 i ed. maior.

β.

894⁸ = III 82⁸ p. 218¹ παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι
 ἀλλήλων περιγενέσθαι, cum Paris. i: περιγίγνεσθαι rell.

9. cum Parisino n. 1736 g ed. maior.

β.

877¹⁴ = VII 70⁷ p. 494³ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σω-
 τηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαμβάνά-
 νεσθαι, cum g: ἀντιλαβέσθαι rell.

II.

Dionysii exemplar cum pluribus Thucydidis libris
 contra codices B vel C (aliosque) conspirat.

α.

911⁹ = V 91¹ p. 370⁹ πανσθη, cum AEG: πανσθῆ
 F, πάθη B.

879¹⁴ = VII 71⁴ p. 495¹ ἦν τε ἐν τῷ στρατεύματι
 τῶν Ἀθηναίων . . . πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, cum ADEFM⁹:
 ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι BG.

801¹⁰ = II 39⁴ p. 125³ περιγίγνεται⁵⁾ ἡμῖν τοῖς τε
 μέλλουσιν⁶⁾ ἀλγεινοῖς μὴ προκάνειν καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι

¹⁾ συνεχεῖ M || ²⁾ ἐς ἅπαξ M || ³⁾ γινώσκομεν M || ⁴⁾ εἰς M ||
⁵⁾ περὶ γίνεται L || ⁶⁾ τοῖς τελοῦσιν L.

μὴ ἀτολμοτέροις τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, cum corr. FG: ἀτολμοτέρους BC, AE. Utrumque ferri potest.

β.

860₃ = I 23₁ p. 28₁₉ τῶν δὲ πρότερον ἔργον μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν, cum E et corr. G: ἔργων BC, AF.

954₄ (888₁₁) = III 82₄ p. 217₆ τὸ δ' ἐμπλήκτως ὁξὺν ἀνδρὸς μοίρα προσετέθη, ἀσφάλεια¹⁾ δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι ἀποτροπῆς πρόφασις εὐλογος, cum B, AEF: ἀσφαλείαι M^s, ἀσφαλεία G. ἀσφαλεία tuetur etiam scholion τὸ ἐπιπολὺν βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομιζέτο.

798₇ = IV 10₃ p. 242₃₀ καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν μὴ ῥαδίᾳς αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως, cum AG: ῥαδίως B, EF. Cf. Krueg. ad Thuc. VII 44.

838₉ = V 26₅ p. 333₅ γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις²⁾ τοῖς πράγμασι καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Πελοποννησίοις διὰ τὴν φυγὴν, cum AFM^s: Πελοποννησίων B, EG.

914₁ = V 103₂ p. 372₈ ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, cum EGM^s: ἐπιλείπωσιν B, AF.

875₂ = VII 70₁ p. 492₂₄ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ . . . ἐρύλασσαν . . . ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα παραβοηθῇ, cum ADEFG: ἅμα αὐτοῖς B.

875₁₂ = VII 70₂ p. 493₄ κλείσεις, cum LOeik ed. maior.: κλήσεις rell.

875₁₃ = VII 70₂ p. 493₄ πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμάχων [συμμάχων M] ἐπιπερομένων, cum dei ed. maior.: καὶ ξυμμάχων rell.

876₁₁ = VII 70₄ p. 493₁₉ αἱ δὲ προσβολαὶ ὡς τύχοι ναῦς νηὶ προσπεσοῦσα, ἣ διὰ τὸ φυγεῖν, ἣ ἄλλη ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν, cum ADFM^s: φεύγειν BEG.

878₇ = VII 70₈ p. 494₁₂ ἀποχωροῦσιν, cum ADEFG: ὑποχωροῦσιν B.

¹⁾ ἀσφαλεία, quod 886₁₁ volgo ante ἀσφάλεια legitur, omittit Ambrosianus; cf. pag. 93 ad h. l. || ²⁾ παρὰ ἀμφοτέροις M.

III.

Exemplar cum Vaticano (aliisque) contra Laurentianum (aliosque) congruit¹⁾.

α.

833₄ (861₈) = I 23₅ p. 29₆ τὰς αἰτίας προέγραψα²⁾, cum B, AF: ἔγραψα CG.

850₁₅ = II 22₂ p. 116₂₁ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί, cum B, AEF: οἱ πολλοὶ CG.

884₁₀ = III 81₄ p. 216₃ ἀρικόμενος ὁ Εὐρυνέδιον, cum B, EF: ὁ om. AG.

912₁₄ = V 94 p. 370₂₇ δέξαισθε B, AF; idem latet in Ambrosiani lectione δέξεσθαι: δέξουσθε EM^s, δέξησθε G.

874₁₅ = VII 69₄ p. 492₂₂ ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν, cum γρ. B, AEF: παραληφθέντα DG, καταλειφθέντα B.

877₇ = VII 70₆ p. 493₃₁ (ἔυνετύγχανέ τε³⁾) . . . τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν νεῶν συμπιπτουσῶν⁴⁾ ἔκπληξιν . . . παρέχειν, cum B, ADEF: πολλῶν τῶν νεῶν G.

877₁₁ = VII 70₇ p. 493₃₄ κατὰ τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν φιλονεικίαν, cum B: τε om. ADEFG.

878₁ = VII 70₇ p. 494₆ καὶ τὴν οἰκίαν ἐκάστους πατριδα νικήσαντας⁵⁾ ἐπανξῆσαι, cum B, AE: ἐκάστους^{ου} G, ἐκάστου DM^s et corr. F.

¹⁾ In minutiis Dionysii codices cum Vaticano per libros I et II concinunt 860₁₀ p. 28₂₆ εἰσὶ δὲ αἶ || 834₅ p. 65₃₃ λεῦσθαι || 807₅ p. 127₁₁ διελαχίστον B, L: δι' ἐλαχίστον C, A || 927₈ p. 137₁₁ δ τ' || 932₂ p. 139₇ bis μὴ δὲ — 833₉ p. 29₁₁ αἱ δὲ εἰς M, αἱ δὲ εἰς B || 833₁₀ p. 29₁₂ αἶδε M, αἶδε B. || ²⁾ E genuina hac forma apparet προσέγραψα 861₉ erranti scribae deberi. Idem vitium Prisciani libri praebent vol. III p. 310₁₅ Keil. Simile quid occurrit 833₁₁ (277) = I 24₁ p. 29₁₄ Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἴόνιον κόλπον M¹, cum Florentino (Victoriano l) de c. v.: εἰς δεξιὰ M^r et Harpocr. s. v. ἰόνιος, cuius tamen codices BCG ἐν δεξιᾷ exhibent || ³⁾ συνετύγχανέ τε M || ⁴⁾ συμπιπτουσῶν M || ⁵⁾ νικήσαντες M¹ pr.: corr. νικήσαντας; simil. νικήσαντας G.

878₂ = VII 70₈ p. 494₇ καὶ οἱ στρατηγοὶ . . ἡρώτων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, εἰ τὴν πολεμωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἦδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου πόνου κεκτημένης¹⁾ θαλάσσης ἡγούμενοι ὑποχωροῦσιν, cum B: οὐ δι' ὀλίγου ADEFG. Cf. schol. τῆς μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτημένης θαλάττης.

880₁₇ = VII 71₇ p. 495₁₉ διαφθαρεισῶν²⁾ γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσάπλυντο³⁾ αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, cum B, ADEF: αὐταῖς GM^e.

901₁ = II 71₁ p. 145₂₇ οἱ δὲ Πλαταιῆς⁴⁾ εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε, cum B, ADEFG: παρ' αὐτὸν C. Utraque structura Thucydidia est; cf. I 58₁ πέμψαντες καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις. I 85₂ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν περὶ τῆς Ποτειδαίας κτλ.

925₁₅ = II 60₅ p. 137₈ ὅς οὐδενὸς οἴομαι ἦσσαν εἶναι, cum B, AE: ἦσσαν οἴομαι C, FG cum Plut. Moral. 653₃₅ Didot. Propter ingratum sonum (οἴομαι εἶναι) evitandum Vaticani lectionem praetulerim.

β⁵⁾).

859₇ = I 22₂ p. 28₆ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἡξίωσα γράφειν οὐδ' ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, cum B, AEFM^e: ἐδόκει CG.

860₅ = I 23₁ p. 28₂₀ δυνεῖν, cum B: δυοῖν C et corr. E.

801₇ = II 39₁ p. 125₁ καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ⁶⁾ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ τρόπων ἀν-

¹⁾ *ἐκτεμένης M¹ || ²⁾ διαφθαρεισῶν M || ³⁾ προσάπλυντο M || ⁴⁾ Πλαταιεῖς M, C Πλαταιῆς B, item 902₉ p. 146₁₆, 904₁₆ p. 147₂₁, 905₃ p. 147₂₆. Πλαταιεῖς M, C Πλαταιῆς B 904₁₃ p. 147₁₈. Πλαταιέων M, C Πλαταιῶν B 901₅ p. 145₃₁, 902₇ p. 146₁₅. Πλαταιέων M, BC 901₉ p. 146₁. Πλαταιῶν M, B Πλαταιέων C 903₅ p. 146₂₈ || ⁵⁾ Quod 857₁₁ (1635) = I 11 p. 16₅ ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέρω in M (R) et BA c (i. e. m. rc., quae initium libri primi in C supplevit) E legitur, cum verum sit ἦσαν (F et corr. G), non premendum est, quia in Ambrosiano ἡ επαγωγικόν omittitur; cf. p. 46. Neque multum tribuerim discrepantiae 850₇ = II 22₁ p. 116₁₃ ἐδύνάτο MB: ἡδύνάτο CG || ⁶⁾ εἰραθυμίαι, εἶραι corr. s. εἶναι A¹.

δρίας¹⁾ ἐθέλοιμεν²⁾ κινδυνεύειν³⁾, περιγίγνεται ἱμῖν κτλ.. cum B, AFGm: ἐθέλομεν CE.

928₁₅ = II 62₅ p. 139₂ ὀχυρωτέραν cum B, EF: ἐχυρωτέραν CGA.

838₁₁ = V 26₅ p. 333₇ καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἴσθεσθαι [αἴθεσθαι librarii culpa], cum B, AEFM^s: αἰσθέσθαι G. Cf. Stahlum praef. II p. VII: „male prae-sens αἴσθομαι Thucydidi obtruditur, cuius nullum vestigium exstat, quin in solo accentus discrimine id consistat“.

908₁₂ = V 87 p. 369₁₇ εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε ἢ ἐκ τῶν παρόντων . . . περὶ σωτηρίας βουλευσάντες τῇ πόλει, πανοίμεθ' ἄν, cum B, EF: βουλευσόντες AG.

936₅ = VI 78₁ p. 423₂₅ ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ᾧ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχόμενος, cum B, AEFM^s: μαχούμενος G.

876₁₀ = VII 70₄ p. 493₁₇ ἐκβολαί, cum B, ADFG: ἐμβολαί E.

800₂ = VIII 64₅ p. 549₅ Σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων⁴⁾ ἐχώρησαν⁵⁾ ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν τῆς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑποούλου⁶⁾ ἐννομίας οὐ προτιμήσαντες. Vaticanus τῆς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον αὐτονομίαν οὐ προτιμήσαντες exhibens priorem gradum monstrat corruptionis; quae cum in illo verba ὑπουλον αὐτονομίαν non infecisset, eadem in Dionysii iam exemplari in ὑπούλου ἐννομίας depravaverat. Praepositio ἀπό vero in corrupto etiam exemplari cum Vaticano recte servata est, cum reliqui codices A E F G τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον αὐτονομίαν praebeant, recte illi quidem articuli accusativum τὴν exhibentes.

¹⁾ ἀνδρίας L, C pr.: ἀνδρείας A, BC² || ²⁾ ἐθέλοι μὲν L || ³⁾ κινδυνεῖν L || ⁴⁾ πραττισομένων L || ⁵⁾ ἐχώρισαν L, ἐχώρησ A || ⁶⁾ ὑπόλου L.

IV.

Exstant loci nonnulli a Dionysio bis laudati, quibus et Ambrosianus et Thucydidis libri plerumque B et C variant, ubi breviter de vera lectione videndum.

I 12 p. 1614 = { ἐς M 8584 (R 1649), cum AEF recte
εἰς M 87117, cum B, G c male.

I 234 p. 294 = { τριακοντούτεις M 8332, cum C, EFG recte
τριακοντούτις M 8617, cum BA male.

I 224 p. 2812 καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως¹⁾ τὸ μὴ μυθώ-
δες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται²⁾, ὅσοι δὲ βουλήσονται
τῶν τε γενομένων³⁾ τὸ σαφὲς σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων
ποτὲ αὐθις⁴⁾ κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παρα-
πλησιῶν ἔσεσθαι⁵⁾ ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει:
ἀνθρώπειον M 82319 cum B, AEF: ἀνθρώπινον M 85913 cum
C et G pr. Cum Moeris p. 19 Piers. doceat ἀνθρωπεῖα φύ-
σει Ἀπτικῶς, ὡς Θουκυδίδης (I 763), ἀνθρωπίνῃ Ἑλληνικῶς,
editiones recte κατὰ τὸ ἀνθρώπειον contra Laurentianum
exhibent; unde sequitur Ambrosiani lectionem 8601 ἀνθρώ-
πινον Dionysii exemplari tribuendam non esse. Hellenisti-
cam formam utrum Dionysius introduxerit an scriba, etsi
certo dici nequit, tamen Dionysium auctorem locus qui sequi-
tur minime respuit, quo et ipso praeter structuram proprie
Thucydidiam bis solitam dedit:

I 12 p. 1610 τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν⁶⁾ καὶ τὰ⁷⁾ ἔτι παλαιό-
τερα σαφῶς μὲν⁸⁾ εὐρεῖν⁹⁾ διὰ χρόνου πληθὺς ἀδύνατα
ἦν Florent. (Victor. l) E^h de c. v. 1645, cum B, AE recte:
ἀδύνατον R 1645 M 85716, 87113, cum cFG male.

I 235 p. 295 διότι δ' ἔλυσαν¹⁰⁾, τὰς αἰτίας προὔγραψα
πρῶτον καὶ τὰς διαφορὰς, τοῦ μὴ τινα ζητῆσαι ποτε, ἐξ
οὗτος τοσούτος πόλεμος τοῖς Ἑλλήσι κατέστη M 8618 cum

1) ἴσως om. M 82319 || 2) φαίνεται M 82319 || 3) τε γενομένων:
τε γεγονότων Dion. exempl. Cf. quae infra dicam in parte posteriore
III A || 4) αὐθις om. M 8242 || 5) ἔσομένων M 8243 || 6) αὐτῶν E^h
(Epitoma Hanovii) 1645 M 8581, 87113: αὐτοῦ R 1645 || 7) τὰ om. M
8581 || 8) μὲν om. E^h 1646 || 9) εὐρεῖν Aldina, Reg. 1, Colb. 1646 ||
10) δὲ ἔλυσαν M 8333, 8618.

B, A E F G : μή τινας M 833₃ cum C. Cum μή τινα in Ambrosiano 861₈ apertum citandi vel scribendi vitium sit, haud scio an Thucydidi ex Laurentiano et Dionysii exemplari μή τινας reddendum sit. Cf. III 36₅ διότι καὶ ἐκείνοις ἐνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλεον τῶν πολιτῶν αὐθις τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. VII 29₃ ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο οὐ μεγάλη καὶ αἰρεῖ ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν καὶ ἀπροσδοκήτοις μὴ ἂν ποτέ τινας [B, τινα rell.] σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντας [BADEF, ἐπαναβάντα G] ἐπιθέσθαι.

V.

Dionysii exemplar cum Vaticano et Laurentiano aliisque contra codices hos vel illos consentit¹⁾.

α.

904₁₅ = II 73₃ p. 147₂₀ οὐτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, cum BC, AFG : ἡμᾶς E.

β.

923₇ = II 60₁ p. 136₂₈ ἐκκλησίαν τούτου ἔνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ μέμψωμαι, cum BC, AEG : μέμψομαι F.

936₅ = VI 78₁ p. 423₂₈ ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μάλλον, ἐν ᾧ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχόμενος, τοσοῦτῳ δὲ καὶ ἀσφαλέστερον, ὅσῳ οὐ προδιεφθαρμένον ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ καὶ οὐκ ἔρημον ἀγωνιέται, cum BC, AEFM^s : ἐρήμος G.

VI.

Exemplar cum Laurentiano (aliisque) contra Vaticanum (aliosque) consentit; in quo monendum est Laurentianum

¹⁾ Minutias adnotavi has: 837₂ p. 71₉ δὲ M, BC || 835₁₃ p. 62₉ δὲ M, C et per comp. B || 901₉ p. 146₁ Πλαταιέων M, BC; cf. pag. 131 || 902₉ p. 146₁₆ ὁμοια M, BC.

per primum tantum et secundum librum accurate collatum praesto esse. Itaque in iudicio de exemplaris cum Vaticano aut Laurentiano affinitate faciendo imprimis videndum est, quotiens cum B, quotiens cum C per priores duos libros congruat.

α¹⁾.

859₁₁ = I 22₃ p. 28₉ ἐπιτόνως δὲ εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὥς ἐκατέρων τις²⁾ εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι, cum solo C: ἐκατέρω B, AEF G.

861₃ (1075₃) = I 23₃ p. 29₁ καὶ ἡ οὐχ³⁾ ἤμισα βλάψασα καὶ μέρος τι⁴⁾ φθείρασα ἢ λοιμώδης νόσος, cum CG: καὶ οὐχ B, AEF.

804₈ (808₁₀) = I 70₃ p. 55₆ οἱ μὲν καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες⁵⁾, cum C, EM^a, schol. Aristid. Dind. 253₃₆, Fro. 83₄: ἐπὶ τοῖς δεινοῖς B, AFG.

840₆ = I 100₁ p. 72₅ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς πάσας ἐς διακοσίας, cum C, EFG: ἐς τὰς διακοσίας BA.

835₂ = I 118₂ p. 81₃₂ ταῦτα δὲ ξύμπαντα . . . ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα μεταξὺ τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε τοῦ πολέμου, cum CG: τῆς Ξέρξου B, AEF. Cf. II 13₁ τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ Φαληρικοῦ. III 106₃ διεξεληθόντες μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνάνων φυλακῆς. IV 42₂ ἔσχον μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Πείτου. VI 5₁ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωρίδος ἐκράθη. VIII 95₁ ὁρμίζονται μεταξὺ Θορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν.

835₆ = I 118₂ p. 82₁ ἐν οἷς οἱ Ἀθηναῖοι τήν τε ἀρ-

¹⁾ Minuta haec sunt: 851₂ p. 116₂₃ τροπαῖον M, C: τροπαῖον B || 932₈ p. 139₁₃ δὲ ἐπικίνδυνον M, C: δ' ἐπικ. B || ²⁾ τις B, τίς M ||

³⁾ καὶ οὐχ⁴⁾ M¹ 1075₃ || ⁴⁾ μέρος τί M 861₄ || ⁵⁾ εὐ ἐλπίδες L. 808₁₂ verba καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες om. AL, item MR Herwerdeni, Paris. n. 1741 Grosii.

χὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμει, cum CG: Ἀθηναῖοι B, AEF.

835^s = I 1182 p. 823 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκώλουν εἰ μὴ ἐπὶ βραχύ, ἡσύχαζόν τε τὸ πλεον τοῦ χρόνου, ὄντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς ἵκναι ἐς τοὺς πολέμους, ἦν μὴ ἀναγκάζωνται, cum CG: εἰ μὴ ἀναγκάζοιντο B, AEF.

113^s = II 351 p. 122¹⁷ οἱ μὲν πολλοὶ . . . ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν, cum C, EG: πόλεων B, AF.

902⁴ = II 714 p. 146¹² λέγομεν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν, cum CG: τὴν γῆν B, AEF. Solum γῆν sine praecedente articulo veram esse lectionem docet II 743, p. 147³⁴ Θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε. Cf. II 712 p. 145²⁹ οὗ δίκαια ποιεῖτε . . . ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες.

902¹⁵ = II 721 p. 146²² καὶ αὐτοὶ ἐμμεῖναι τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ μὴ, ἅπερ καὶ πρότερον ἤδη προηκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε, cum CG: τὸ πρότερον B, AEF.

903¹⁰ = II 722 p. 146³² δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει, μὴ ἐκείνων¹⁾ ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσι οὐκ ἐπιτρέψωσιν, ἢ Θηβαῖοι . . . αὐτοῖς σφῶν τὴν πόλιν περράσωσι²⁾ καταλαβεῖν, cum CG: πειράσουσι B, AEF.

905¹¹ = II 743 p. 147³⁴ Θεοὶ . . . καὶ ἥρωες ξυνίστορες ἔστε³⁾, ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε πρότερον⁴⁾ τὸ ξυνώμοτον ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, cum C [nisi quod τῶν pr., τῶνδε C²] EF Thom. Mag. 346⁹: ἐκλιπόντων δὲ τῶν δευτέρων M^s ἐκλιπόντων τῶνδε πρότερον AG ἐκλιπόντων δὲ πρότερον B.

Nonnullis locis utrum Laurentianus et exemplar an Vaticanus veram lectionem servaverit, dubites; ubi quem quisque codicem sibi ducem elegerit, eum sequetur.

¹⁾ κείνων M, unde apud Dionysium scribas μὴ κείνων || ²⁾ πειράσωσιν M || ³⁾ ἐστὲ M, B || ⁴⁾ προτέρων M.

859₄ = I 22₁ p. 28₂ ὡς δ' ἂν ἐδόκουν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα¹⁾ εἰπεῖν¹⁾, cum C: ἐδόκουν ἐμοὶ B, A EFG. Laurentiani et exemplaris lectio eo commendatur, quod Thucydides, quantum ex Betantii lexico colligere licet, pronomine post δοκεῖ posito δοκεῖ μοι dicere solet, pronomine vero ante δοκεῖ posito et ἐμοὶ δοκεῖ et μοι δοκεῖ²⁾.

801₉ = II 39₄ p. 125₂ πλέον, cum CG: πλεῖον B, AEF. Neutrum falsum.

In ν ἐρ. ponendo neglegendove ut editiones, ita codices discrepant: 860₆ = I 23₁ p. 28₂₁ ἔσχεν· τούτου M, C pr., ed. Bekk.: ἔσχε B, C corr., ed. Stahlhii. 798₁₅ = II 35₂ p. 122₃₂ ἤκουσεν· τὸ A, Paris. n. 1741, C pr., ed. Bekk.: ἤκουσε L³⁾ R, B, C corr., ed. Stahlhii.

Verba denique ut aliter in Laurentiano, aliter in Vaticano collocentur, evenit.

834₁₆ = I 118₁ p. 81₂₉ Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίνεται οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον τὰ προειρημένα, cum C, A EFG: δὲ ταῦτα B. Rariorem nec tamen inauditam particulae δὲ collocationem editores recte receperunt; cf. I 56 μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς καὶ τάδε ξυνέβη, ubi vide Kruegerum.

113₅ = II 35₁ p. 122₁₇ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων E^h, cum C, G re. (pr. om. ἤδη), scholiasta: εἰρηκότων ἤδη B, AEF, quibuscum congruit Florentinus (Victor. I) teste Herwerdeno stud. Thuc. p. 28. Propter ingratum sonum evitandum Vaticani et reliquorum lectionem εἰρηκότων ἤδη iure praetulerunt.

901₈ = II 71₂ p. 145₃₄ θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ

¹⁾ μάλιστα εἰπεῖν M || ²⁾ α) I 32 δοκεῖ δέ μοι, II 411 δοκεῖν ἂν μοι, IV 591 τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι, VI 342 δοκεῖ δέ μοι . . . ἄμεινον εἶναι, VIII 645 δοκεῖν δέ μοι. β) I 33 ὡς ἐμοὶ δοκεῖ; cf. I 104, 937. III 30 ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς, VI 91 ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ, I 91 Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ, II 172 καὶ μοι δοκεῖ, VI 187 γιγνώσκω πόλιν . . . τάχιστ' ἂν, μοι δοκεῖν, . . . διαφθαρῆναι, c. 22 ὀπίστας . . πολλοὺς μοι δοκεῖ, c. 372 μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν || ³⁾ ἤκουσαι L, ἤκουσαι F Grosii.

ἱερά Διὶ ἐλευθερίῳ, cum CG: Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερά B, AEF. Ἱερά post ἀγορᾷ minus grate sonat, quapropter Vaticani lectionem genuinam habuerunt.

β.

904₁₂ = II 732 p. 147₁₇ ἐλθόντες δὲ¹⁾ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν πάλιν ἦλθον ἀγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε, cum CG: ἀπαγγέλλοντες B, AEF; cf. paulo infra τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων.

905₉ = II 742 p. 147₃₁ ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, cum CG: Ἀρχίδαμος βασιλεὺς B, AEF. Kruegerus verba ὁ βασιλεὺς delet.

VII.

Exemplar cum scriptorum testimoniis, quae codicum quodam modo instar sunt, consentit.

α.

913₁₁ = V 103₁ p. 372₁ ἐλπίς δὲ κινδύνου παραμύθιον οὖσα τοὺς μὲν ἀπὸ περιστοίας χρωμένους αὐτῇ καὶ βλάβῃ οὐ καθεῖλεν, cum scholiasta et Proclo in Hesiodum p. 35: κινδύνῳ Thuc. codd. Vide Kruegerum ad hunc locum. Cf. praeterea Dion. A. R. II 3 p. 120₁ Kiessl. σχολῆς . . ταῦτα καὶ ῥαστώνης βίου εὐρήσθαι παραμύθια.

β.

933₆ = VI 77₁ p. 423₁₂ οὐ ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς, ὅτι οὐκ Ἴωνες ταῦτά εἰσιν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι²⁾ καὶ νησιῶται, cum Aristide III p. 651 Canter.: Ἴωνες τάδε εἰσιν Thuc. codd. E certo antiquioris graecitatis usu τάδε omni modo flagitatur. Cf. Odyss. I 226 οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν, initium Phrynichi Phoenissarum (in hypothesis ad Persas Aeschyleos):

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων

¹⁾ δ° M || ²⁾ οὐδὲ Ἑλλησπόντιοι M.

Aeschyli Persarum vers. 1s:

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται.

Euripidis Troadum vers. 100 οὐκέτι Τροία τάδε. Posteriori loquendi morem, quo ταῦτα pro τάδε adhibebatur, Dionysius sequitur e. g. ep. ad Cn. Pomp. II § 11: 763s (970₁) Ὅτι δὲ φόροι ταῦτ' εἰσὶ (970₁, ἔστι R 763s) καὶ διθύραμβοι . . . , αὐτὸς ἐρεῖ, ubi vide Kruegerum; 1035₇ οὐ Λικύμιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' Ἀγάθωνες κτλ. Cf. Kruegerum gr. Gr. § 61, 7, 6.

834₁ = I 88 p. 65₃₃ Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι καὶ πολεμεῖν Ἀθηναίοις: πολεμητέα εἶναι Thuc. codd. Etsi locus, qualis a Dionysio laudatur, non prorsus idem apud posterioris aevi auctorem recurrit, similitudinem tamen monstrat scholion ad Arist. Ach. 393 πολεμητέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι; ex quo consensu satis vetustum id esse suspiceris. Simili modo Thucydidium quoddam scholion certissime saeculo a. Chr. n. primo tribui potest: 928₁₁ = II 62₄ p. 138₃₂ φρόνημα M: αὔχημα Thuc. codd., in quibus hoc scholion circumfertur: τὸ φρόνημα αὔχημα ἐκάλουν.

Aliquo modo huc facit locus, qui legitur 857₁₄ = I 12 p. 16s Κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὥς δὲ ¹⁾ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλείστον ²⁾ ἀνθρώπων, cum e F schol. Arist. Ach. 1, biogr. Thuc. anonym. § 8: αὕτη μεγίστη δὴ B, AEG. Codicum B A E G lectionem sequitur R et Epitoma 1642, nisi quod E^m praebet αὕτη δὲ μεγίστη δὴ, ubi δὲ ex dittographia ortum videtur. Ceterum αὕτη μεγίστη δὴ unice vere legitur. Cf. II 312 στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο. III 113s πάθος γὰρ τοῦτο μιᾶ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἡμέραις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τότε ἐγένετο. V 282 κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἢ τε Λακεδαιμόνων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε κτλ. VII 19₁ τοῦ δ' ἐπι-

¹⁾ δ' E^b 1644, M 857₁₆ || ²⁾ ἐπιπλείστον E^m, ἐπὶ πλείστον R 1644.

γιννομένου ἤρος εὐθὺς ἀρχομένου πρώτατα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον.

Ex his, quas proposui, lectionibus haec efficiuntur:

I. Dionysius eiusdem recensiois exemplari usus est, atque ea fuit, ex qua omnes deinceps Thucydidis codices fluxerunt. Nam et cum praestantissimis codicibus BC exemplar consentit et quae singulis tantum nostris codicibus vere traduntur, recte servavit.

II. Huic recensioi maxime affinis est codex Laurentianus; per librum enim primum et secundum XX locis exemplar cum eo consentit, inter quos veram lectionem exhibent XIII; cum Vaticano per eosdem libros VIII tantum locis congruit, quorum IV recte leguntur.

III. Inde codex Laurentianus insigniorem etiam ea qua fruitur auctoritatem nanciscitur, viceque versa Dionysii exemplar paullo maiorem fidem quam ei adhuc viri docti tribuerunt sibi vindicat.

IV. Exemplar fuit ex iis, quibus grammatici rhetoresque utebantur. Idem vitia tam cum omnibus Thucydidis codicibus quam cum singulis communia habet.

Pars posterior.

Alterius partis summa haec est, ut videamus, quanam Dionysii exemplar contra Thucydidis codices propria habeat; ad quam quaestionem priusquam accedere possimus, exemplar quodammodo restituendum est. Nam quae in Dionysii codicibus leguntur, aut Dionysii exemplari aut ipsi Dionysio aut scribis debentur; ad Dionysium librariorumque quae redeunt, si quantum cum probabilitate fieri potuerit sustulerimus, reliqua exemplar fere exprimere putabimus.

I.

Dionysio quae tribui possint, ut cognoscamus, duae patient viae; altera mos est eius citandi, altera eorum operum condicio, in quibus Thucydidis loci leguntur.

A. In epistula ad Cn. Pompeium (7584—7648) Dionysius repetit, quae de Platonis dialecto in libro de Demosthenis dictione disputaverat, eaque verbo tenus transcripturum se dicit (7583 *θήσω δ' αὐταῖς λέξεσιν, ὡς ἐκεῖ γέγραφα*). At vide, quomodo hoc fecerit:

p. 759¹³ ἔλκει τὲ μακρὸν ἀποτείνουσα τὸν νοῦν. συστρέψαι δὲ δέον ἐν ὀλίγοις ὀνόμασιν, ἐκχεῖται εἰς ἀπειροκάλους περιφράσεις.

760¹⁵ Μηδεὶς δέ με ταῦτα ἡγείσθω λέγειν.

760¹⁶ τῆς ἐγκατασκευέου καὶ ἐξηλλαγμένης λέξεως.

761³ περὶ ἀνδρὸς.

761¹⁵ ταῦτα γὰρ οἱ τε κατ' αὐτὸν γενομένοι πάντες ἐπιτιμῶσιν· ὣν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δεῖ με λέγειν.

762¹¹ ἐν ᾧ τοὺς ἐρωτικούς ὁ Σωκράτης διατέθεται λόγους.

In libello porro de Thucydidis idiomatis nonnulla ex iudicio de Thucydide verbo tenus afferens (7902 *προθεὶς κατὰ λέξιν*) similiter verba transponit, alia introducit:

p. 793⁷ τὸ πικρὸν καὶ τὸ πυκνόν.

790¹⁴ παραλαμβάνων πολ-
λάκις.

17 πλείστην εἰσενεγκάμενος
πραγματείαν.

p. 966⁴ ἔλκει τε μακρὸν ἀποτείνασα τὸν νοῦν συστρέψαι δέον ἐν ὀνόμασιν ὀλίγοις· ἐκχεῖται δ' εἰς ἀπειροκάλους περιφράσεις.

967⁴ Μηδεὶς δέ με τὰ τοιαῦτα ὑπολάβῃ λέγειν.

967⁵ τῆς ἐξηλλαγμένης καὶ ἐγκατασκευέου λέξεως.

967⁸ ὑπὲρ ἀνδρὸς.

968⁴ ταῦτα μέντοι καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ἐκείνον γενομένοι ὡς ἀμαρτάνοντι τῷ ἀνδρὶ ἐπιτιμῶσιν· ὣν τὰ ὀνόματα οὐθὲν δέομαι λέγειν.

969² ἐν ᾧ τοὺς ἐρωτικούς διατίθεται λόγους ὁ Σωκράτης.

p. 870¹ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ πικρὸν.

866¹⁵ προελόμενος.

867⁷ πλείστην εἰσενεγκάμενος σπουδήν.

Itaque verborum transpositiones et violentiores mutationes in locis Thucydidiis non sine aliqua probabilitatis specie Dionysio tribuimus; cuius generis hi loci occurrunt:

1. 836¹⁵ = I 972 p. 71⁶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τὸ χωρίον τοῦτο ἦν: τοῦτο ἦν τὸ χωρίον Thuc. codd.

835₁₃ = I 118₂ p. 82₉ τότε δ' οὐκέτι ἐποιοῦντο ἀνα-
σχετόν: ἀνασχετόν ἐποιοῦντο.

850₁₂ = II 22₂ p. 116₁₅ ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον¹⁾ ἔσχον οἱ
Θεσσαλοὶ καὶ Ἀθηναῖοι: Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί.

846₅ = II 27₁ p. 118₂₆ αὐτούς τε καὶ γυναῖκας καὶ
παῖδας: παῖδας καὶ γυναῖκας.

903₈ = II 72₂ p. 146₃₀ ὅτι ἀδύνατα εἶη σφίσι ποιεῖν:
σφίσιν εἶη.

905₇ = II 74₁ p. 147₃₀ ὅτι ἀδύνατά ἐστι σφίσι
ποιεῖν: ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν.

903₁₆ = II 72₃ p. 147₅ γῆς ὄρους ἀποδείξατε καὶ
δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα καὶ εἴ τι ἄλλο δυνατόν ἐς²⁾
ἀριθμὸν ἐλθεῖν: ἄλλο εἴ τι.

904₅ = II 72₃ p. 147₁₀ φορὰν φέροντες, ἥ ἂν ὑμῖν
ἱκανὴ μέλλῃ ἔσεσθαι: μέλλῃ ἱκανή.

904₆ = II 73₁ p. 147₁₁ οἱ δ' ἀκούσαντες³⁾ αὐθις εἰς-
ῆλθον εἰς τὴν πόλιν: ἐσῆλθον αὐθις ἐς.

904₈ = II 73₁ p. 147₁₃ ὅτι βούλονται Ἀθηναίοις κοι-
νῶσαι πρῶτον, ἃ προκαλεῖται: ἃ προκαλεῖται Ἀθη-
ναίοις κοινῶσαι πρῶτον.

803₁ = V 42 p. 318₃ ὁ δῆμος ἐπενόει τὴν γῆν ἀνα-
δάσασθαι⁴⁾: τὴν γῆν ἐπενόει.

875₁₄ = VII 70₂ p. 493₆ οὐ μόνον πρὸς τῷ ζεύγ-
ματι (ἔτι)⁵⁾ ἡ ναυμαχία . . . ἐγένετο: σὺ πρὸς τῷ ζεύγ-
ματι ἔτι μόνον.

In his plerumque pro verborum structuris paululum in-
solentioribus solitas Dionysius exhibuit, neque consulto hoc
fecit, sed quod consuetudo cotidiana ita ferebat.

Duobus locis num Dionysius auctor fuerit transpositionis,
propter sententiam et sermonem Graecum magnopere dubito.

841₄ = IV 38₅ p. 260₁₂ ἀπέθανον δ' ἐν⁶⁾ τῇ νήσῳ
καὶ τοσοῖδε ζῶντες ἐλήφθησαν: ζῶντες ἐλήφθησαν
τοσοῖδε. Demonstrativum τοσοῖδε cum ad utrumque verbum
finitum redeat, necessario post ἐλήφθησαν ponitur. Nolo igi-

¹⁾ ἔλαττον M || ²⁾ εἰς M || ³⁾ δὲ ἀκούσαντες M || ⁴⁾ ἀναδύσα-
σθαι L || ⁵⁾ ἔτι om. M (R); perperam || ⁶⁾ δὲ ἐν M.

tur sententiam prorsus perversam Dionysio imputare; scribam errasse verba sequentia verisimile reddunt: εἴκοσι μὲν ὀπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὅκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ¹⁾ ἄλλοι ἀπέθανον. καὶ Σπαρτιᾶται ²⁾ τούτων ἦσαν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τῶν ζώντων: τῶν ζώντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν. Verba τῶν ζώντων mirum quantum apud Dionysium claudicant; quae suspicor prius omissa ad falsam deinde sedem delata esse. De praepositione περὶ dubito utrum Dionysii an scribae culpa omissa sit.

2. 902₁ = II 72₁ p. 146₁₅ τοιαῦτα τῶν Πλαταιέων λέγοντων Ἀρχίδαμος ἀποκρίνεται τοιάδε: τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπεν. Verba τοιαῦτα — τοιάδε in Dionysii exemplari fuisse mihi persuadere non possum. Ipse rhetor enuntiatum quasi intercalare pro lubitu transformavit. Ceterum articulus τῶν certo ni fallor in exemplari fuit, quem cum CG Thucydidi reddendum censeo.

Praeterea loci nonnulli huc faciunt, quos cum Dionysius bis terve laudet, sicubi a vera quam dedit lectione recedit, ipse se arguit incuriae.

I 12 p. 16₁₂ = de c. v. 164₆ ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον ³⁾ σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μέγала νομίζω γενέσθαι: σκοποῦντι πιστεύειν ξυμβαίνει . . γεγενῆσθαι M 858₃; σκοποῦντί μοι ξυνέβη πιστεῦσαι . . γενέσθαι M 871₁₆. Errorem pronominis μοι 858₃ omissi scribae impertio, ceteras discrepantias Dionysio. Liber de c. v. genuinam lectionem servavit.

I 23₁ p. 28₂₁ = de Thuc. iud. 860₆ τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκος τε μέγα προὔβη παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ: . . . παθήματά τε ξυνέβη γενέσθαι (ἐν αὐτῷ) τῇ Ἑλλάδι πολλὰ οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ M 1074₅. Verba ἐν αὐτῷ, cum sententia flagitentur, librariorum culpa intercidisse puto: vocem ξυνέβη pro rariore ξυνηνέχθη positam non im-

¹⁾ δ' M || ²⁾ σπαρτιάται M || ³⁾ ἐπιμακρότατον R, ἐπὶ μακρότερον Florentinus; cf. Herwerd. stud. Thuc. p. 2.

probabiliter Dionysio tribuamus. Denique verbum *πολλά* utrum ipse rhetor an posterioris temporis lector aliquis interpolaverit, discerni nequit.

B. Altero loco illud quam maxime videndum est, quonam Dionysii in opere Thucydidis verba laudentur, idque ad maiorem potissimum et minorem de Thucydide librum pertinet.

Maiore enim libro studia sua Thucydidia diligenter, ut tum erat litterarum status, elaborata publici iuris fecit, in quo ubi Thucydidem laudat, verbo tenus exemplar se exscribere compluribus locis significat¹⁾, quamquam quatenus id valeret, satis experti sumus.

Contra prorsus alia opusculi de Thucydidis idiomatis condicio est. Maiore opere in lucem edito, quo *πάντα τὰ δεόμενα λόγου μετὰ τῶν οἰκείων ἀποδείξειεν* pro viribus illustraverat, postquam Thucydidem iam prius in libris de oratoribus antiquis²⁾ et de imitatione³⁾ tractavit, Ammaeus, qui *ἦττον ἡκριβῶσθαι τὰς γραφάς* (de Thucydide iudicium) putabat, eum adhortatus est, ut, quae in universum historici idiomata enumerasset (c. 24 de Thuc.), exemplis illustraret. Quem laborem et ipsum, ne quid praetermitteretur, Dionysius suscepit. Sed invitum eum hoc fecisse ipsa eius verba monstrant (cap. 1). Putasse se ait satis superque de Thucydide duobus operibus actum esse; iam vero ut illi satisfaceret, scholasticum, non demonstrativum dicendi modum se electurum. Quamquam demonstrativum modum minus in deliciis se habere aperte innuit de c. v. p. 151 *ὑπέμετρον ἔμελλε φανήσεσθαι τὸ σύνταγμα καὶ σχολικὸν μᾶλλον ἢ παραγωγελτικόν*. 1099₁₀ *πολὺ γὰρ ἂν ἡ σύνταξις τὸ μῆκος λάβοι, καὶ δέος, μήποτ' εἰς τοὺς σχολικοὺς ἐκβῇ χαρακτῆρας ἐκ τῶν ὑπομνηματισμῶν*.

Idem, ni fallor, itaedium verba eius indicant c. 2 in.: *Ἵνα δὲ εὐπαρακολούθητος ὁ λόγος σοι γένηται, προθεῖς κατὰ λέξιν ὅσα περὶ τοῦ συγγραφέως τυγχάνω προειρηκώς* (c. 24

¹⁾ Cf. *κατὰ λέξιν οὕτω(ς) γράφων* 823₁₈, 832₆, 913₁₀, 949₁₁; cf. 836₁₄, 838₁. *κατὰ λέξιν οὕτω(ς) γράφει* 841₄, 871₁₃; cf. 834₁₆ || ²⁾ Cf. 788₅ || ³⁾ Cf. 810₁.

de Thuc.), ἐπιτροχάδην ἀναλήψομαι τῶν προθέσεων ἐκάστην καὶ τὰς ἀποδείξεις παρέξομαι, καθάπερ ἤξιους. Re vera opusculum exiguum est, singulaque idiomata paucis exemplis neque aptis plerumque illustrantur; rhetor cum brevis esse vellet, neglegens factus est, idque complura probant. Nam verba, quae Thucydidis non sunt, ei tribuit: 793¹⁵ ὁ ἐπιλογισμός¹⁾, 799⁵ ὁ πάραχος, quodque legitur 795¹⁵ ἢ τε οὐκ ἀποτείχισις²⁾ τοῦ Πλημύριου³⁾, ex confusis τὴν τοῦ Πλημυρίου λῆψιν VII 25⁹ sive ἄλωσιν c. 32¹ cum τῆς Λευκάδος τῇ οὐ περιτειχίσει III 95² originem duxisse haud improbabilis Popponis est coniectura (prolegg. ad Thuc. p. 166).

Caput porro, quo Thucydidis idiomata enumerat (c. 2 de Thuc. id.) non inepte illud quidem et prorsus ex Ammaei desiderio ex iudicio de Thucydide huc translatum, quam libenter ad finem properaverit, perspicue ostendit. Verba enim c. 24 de Thuc. iud. 866¹⁶—867⁵ ἐπὶ δὲ τῆς συνθέσεως τῶν τ' ἐλαττόνων καὶ τῶν μειζόνων μορίων τὴν ἀξιωματικὴν καὶ αὐστηρὰν καὶ στιβαρὰν καὶ βεβηκυῖαν καὶ τραχύνουσαν ταῖς τῶν γραμμάτων ἀντιτυπίαῖς τὰς ἀκοὰς ἀντὶ τῆς λιγυρᾶς καὶ μαλακῆς καὶ συνεξεσμένης καὶ μηδὲν ἐχούσης ἀντίτυπον in capite altero de Thuc. id. non exstant, de quibus Kruegerus p. 129 ita: „Haec omnia, haud dubie librariorum culpa, infra (c. 2 de Thuc. id.) omissa sunt“. Sed fallitur. Capite enim tertio de Thuc. id. postquam vetusta Thucydidis nonnulla et intellectu difficilia nomina protulit, omissa etiam illic ea parte, quae de compositione verborum est, rhetor statim ad figuratae orationis exempla transit. Inde sequitur Dionysium consulto de Thucydidis verborum compositione quaestionem in libello de historici idiomatis omisisse; nec mirum, cum in libro de c. v. 162—170 fusius de ea re egisset.

Plerique denique Thucydidis loci in hoc libello laudati tumultuarii laborem ostendunt. Fieri sane potest, ut librariorum culpa corrupti nonnulli circumferantur: exemplari certe

¹⁾ ὁ ἐπιλογισμός A et BC Herwerd.: ὅπερ ὁ λογισμός L, ὁ περιλογισμός R || ²⁾ ἢ τε κατετύχισις L || ³⁾ πλεμυρίου L.

ne ei tribuantur, utique cavendum est; plurima ipse potius Dionysius peccavit. Sed ne iniusti simus, breviter de consilio eius videndum est. Nimirum prout quaeque idiomatum species exempla postulabat, verba quibus opus esse videbatur, elegit, reliqua neglexit. Idque certissime probatur loco qui legitur 796^{sss}, ubi exemplum allaturus verbi pro nomine positi Thuc. I 23^e p. 29^{sss} ita laudat: „τὴν μὲν οὖν ἀληθεστάτην αἰτίαν, λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην, τοὺς Ἀθηναίους οἶομαι μεγάλους γενομένους ἀναγκάσαι εἰς τὸ πολεμεῖν“. Βούλεται γὰρ δηλοῦν, ὅτι μεγάλοι γινόμενοι¹⁾ οἱ Ἀθηναῖοι ἀνάγκην παρέσχον²⁾ τοῦ πολέμου. πεποίηκε³⁾ δ' ἀντὶ⁴⁾ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ πολέμου ὀνοματικῶν ὄντων⁵⁾ ῥηματικὰ τὸ τε ἀναγκάσαι καὶ τὸ πολεμεῖν. Verba καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις, quae post μεγάλους γενομένους addunt Thucydidis codices, cum ad consilium nihil facerent, Dionysius consulto omisit. Nam quominus exemplari id vitium demus, prohibet 833^e, ubi eadem recte laudantur: τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀναγκάσαι ἐς⁶⁾ τὸ πολεμεῖν. Illa verba cum consulto Dionysius praetermiserit, ceterae discrepantiae neglegentiores eum fuisse arguunt et aperte ex memoria verba citasse, cum pro γὰρ dixerit οὖν, αἰτίαν pro πρόφασιν, οἶομαι pro ἡγοῦμαι, λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην pro ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ. Eadem exemplorum commoditatis ratione ductus Thucydidis verba I 41ⁱ p. 40^{sss} ita laudat 795¹¹: Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε⁷⁾ πρὸς ὑμᾶς⁸⁾ ἔχομεν, παραινέσεις δὲ καὶ ἀξιώσεις χάριτος τοιάνδε. Nimirum verbis ἱκανὰ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων νόμους, quae post ἔχομεν addunt Thuc. codd., rhetor facile carebat, cum demonstrare vellet, quomodo τὰ ῥηματικὰ μόρια τῆς λέξεως ὀνοματικῶς formarētur; τὸ γὰρ παραινέειν καὶ ἀξιοῦν ῥήματα ὄντα ὀνοματικὰ γέγονε⁹⁾ παραινέσεις καὶ ἀξιώσεις.

¹⁾ γιγνόμενοι A, γενόμενοι L || ²⁾ παρέχον L || ³⁾ πεποίηκεν A ||

⁴⁾ δὲ ἀντὶ L || ⁵⁾ λόγων A || ⁶⁾ εἰς M, B Thuc. || ⁷⁾ τὰ δὲ A ||

⁸⁾ ἡμᾶς L || ⁹⁾ γέγονεν A.

Porro historici verba I 120₂ p. 82_{34s} τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατωκνημένους ita apud eum leguntur (797₁₇): τοὺς δ' ἐν¹⁾ τῇ μεσογείᾳ μᾶλλον κατωκνημένους, quae verba exemplum passivi pro activo adhibiti esse vult; ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ²⁾ ῥήματος τοῦ κατωκνηνότητος τὸ παθητικὸν παρείληφε³⁾ τὸ κατωκνημένους⁴⁾; qua in re verbis καὶ μὴ ἐν πόρῳ carere poterat. Ceterum verba ἐν τῇ μεσογείᾳ pro τὴν μεσόγειαν posita utrum Dionysio an exemplari tribuenda sint, discerni nequit.

Similis alius loci condicio est. Thucydidis enim ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων ἀντιμετατάξεις vituperans cum alia exempla affert tum hoc (799₇): τὴν δὲ βούλησιν καὶ τὴν δύναμιν τὸ βουλόμενον λέγει⁵⁾ καὶ τὸ δυνάμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων τέθεικεν⁶⁾, ὅτε τὴν εἰς Σικελίαν⁷⁾ ἀπέστελλον⁸⁾ στρατιάν· „Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ μὲν βουλόμενον⁹⁾ οὐκ ἀφῆρέθησαν¹⁰⁾ ὑπὸ τοῦ ὀχλῶδους¹¹⁾ τῆς παρασκευῆς“. Thucydidis verba VI 24₂ p. 392_{9s} male memoria tenebat; sunt enim haec: οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξήρθεσαν ὑπὸ τοῦ ὀχλῶδους τῆς παρασκευῆς. De exemplari inde nihil efficias.

Praeterea huc duo loci referendi sunt, quibus etsi de exemplorum quadam accommodatione cogitari nequit, eisdem tamen, cum a Thucydidea scriptura non recedentes alibi recurrant, aperte Dionysii in hoc libello conficiendo levitas deprehenditur. Ipsos locos ampliores exscribam, ut, quales sint codices AL, ex paucis cognoscatur. Ex prooemio I 2₂ p. 16_{18ss} eadem citantur:

805₃ (797₆₋₇): de c. v. 164₁₃ (de Thuc. 872₄):
 Τῆς γὰρ¹²⁾ ἐμπορίας οὐκ οὔσης¹³⁾ Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης
 οὐδὲ¹⁴⁾ ἐπιμυγνύντες¹⁵⁾ ἀδεῶς οὐδ' ἐπιμυγνύντες ἀδεῶς¹⁶⁾

1) δὲ ἐν A || 2) ποιητικοῦ A, ποιητικοῦ L || 3) παρείληφεν A ||
 4) παρωκειμένους A || 5) λέγει A || 6) θέτεικεν, ei e corr. A || 7) εἰς-
 κελίαν L || 8) ἀπέστελλον L || 9) βουλόμενοι L || 10) ἀφῆρέθησαν L ||
 11) ὀχλῶδους L || 12) μὲν γὰρ L 805₃ || 13) οὐκούσης L 805₄ || 14) οὐδ'
 L 797₇ || 15) ἐπιμυγνύντες A, ἐπιμυγνύντες L 805₄, ἐπιμυγνύντες L
 797₇ || 16) ἀδεῶς om. Florent. 164₁₄; cf. Herwerd. stud. Thuc. p. 2.

ἀλλήλοις¹⁾ οὔτε κατὰ γῆν οὔτε
διὰ θαλάσσης²⁾, νεμόμενοί
τε³⁾ τὰ αὐτῶν⁴⁾ ἕκαστοι, ὅσον
ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν⁵⁾
χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὔτε
γῆν φυτεύοντες, ἄδηλον ὄν,
ὁπότε τις⁶⁾ ἐπελθὼν καὶ ἅμα
ἀτειχίστων⁷⁾ ὄντων ἄλλος
ἀφαιρήσεται, τῆς⁸⁾ τε ἀναγ-
καίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν
ὁμοίως ἐπικρατήσῃν
οἰόμενοι⁹⁾ οὐ χαλεπῶς ἀνί-
σταντο¹⁰⁾.

ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε
διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε
τὰ αὐτῶν¹¹⁾ ἕκαστοι, ὅσον
ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρη-
μάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν
φυτεύοντες¹²⁾, ἄδηλον ὄν,
ὁπότε τις ἐπελθὼν καὶ ἀτει-
χίστων ἅμα ὄντων ἄλλος
ἀφαιρήσεται, τῆς <τε> καθ'
ἡμέραν ἀναγκαίου τρο-
φῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι
ἐπικρατεῖν οὐ χαλεπῶς
ἀνίσταντο.

Vox οὔτε 805₁₂ pro οὐδέ exhibita vetus scribendi vitium est, reliqua Dionysius peccavit. Verba, qualia in libro de c. v. exstant, exemplar expriment, nisi quod particula τε librariorum culpa intercidit.

Notissima porro ex Thuc. I. III 82₄ p. 217_{3ss} desumpta leguntur

808₁₇ hunc in modum:

de Dem. 954₁ (de Thuc. 887₁₄₋₁₆; 888₄₋₆) ita:

Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀν-
δρεία φιλέταιρος¹³⁾ ἐνομί-
σθη¹⁴⁾, μέλλησις¹⁵⁾ δὲ προμη-

Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀν-
δρεία φιλέταιρος ἐνομίσθη,
μέλλησις δὲ προμηθῆς, δειλία

¹⁾ ἀλλήλους A 805₄ || ²⁾ οὔτε διὰ θαλάσσης non abest a L; errat Herwerd. p. 59 not. 3 || ³⁾ τε om. A, in L neque deest neque δέ pro eo legitur, ut Herwerd. notat p. 59 not. 4 || ⁴⁾ αὐτῶν A || ⁵⁾ περιουσίαν L || ⁶⁾ ποτέ τις L, ποτὲ τις A, πότε τις M Herwerd., unde vide, num haec sit etiam Parisini lectio || ⁷⁾ ἅμα ἀτειχίστων L, ἅμα ἀτειχιστῶν A, ἅμα ἀτειχίστων rell. Herwerdeniani et BCF Grosii || ⁸⁾ τίς A || ⁹⁾ ἂν ὁμοίως ἐπικρατήσῃν οἰόμενοι BC Herwerdeni: ἀνομοίως ὡς ἐπικρατήσῃν οἰόμενοι A et M Herwerdeni, ἀνόμοιως ὡς ἐπικρατήσῃν οἰόμενοι L || ¹⁰⁾ ἀνίσταντο et hic et 805₁₄ AL, falso Herwerd. adnotat in L legi ἀπανίσταντο || ¹¹⁾ αὐτῶν R 164₁₅ || ¹²⁾ οὐδὲ γῆν φυτεύοντες om. Florent. teste Herwerd. I. I.; litteris γῆν φυ desinit M 872₈, cf. pag. 43 || ¹³⁾ φιλαίαιρος A pr., corr. φιλεταίρος; φιλέτερος L || ¹⁴⁾ ἐνομίσθη L, ὠνομάσθη Herwerd. stud. Thuc. p. 47 || ¹⁵⁾ μέλλησις L.

θῆς, δειλία¹⁾ εὐπρεπής, τὸ εὐπρεπής, τὸ δὲ σῶφρον τοῦ
δὲ σῶφρον πρόσχημα²⁾ ἀνάνδρου πρόσχημα καὶ
τοῦ ἀνάνδρου³⁾ καὶ τὸ εἰς τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν⁴⁾
ἅπαν ξυνετὸν⁴⁾ ἐπὶ πᾶν ἐπὶ πᾶν⁷⁾ ἀργόν.
ἀργόν⁵⁾.

Cum ἀνδρεία 808₁₈ librariorum mendum sit, verborum trans-
positorum Dionysium auctorem habeo.

Dionysii denique incuriae magis quam librariorum has
omissiones tribuerim⁸⁾:

807₁₅ = I 138₃ p. 95₁₅ τό τε ἄμεινον ἢ χειρόν ἐν τῷ
ἀφανεῖ ἔτι προεώρα (μάλιστα).

806₁₄ = II 42₄ p. 127₂ τὴν δὲ τῶν ἐναντίων⁹⁾ τιμω-
ρίαν ποθεινωτέραν¹⁰⁾ αὐτῶν λαβόντες¹¹⁾ καὶ κινδύνων ἅμα
τόνδε¹²⁾ κάλλιστον¹³⁾ νομίσαντες¹⁴⁾ ἐβουλήθησαν (μετ' αὐτοῦ)
τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ¹⁵⁾ ἐφίεσθαι.

Haec sunt, quae aliqua cum probabilitate Dionysio tribui
possint. Nam ultra probabilitatem quaestio progredi nequit,
facileque obiciat mihi quispiam non has tantum verborum
mutationes, immo omnes quaecumque occurrant Dionysio tri-
buendas esse. Sed quoniam exemplar, quali posterioris aevi
grammatici rhetoresque utebantur, eum adhibuisse vidimus,
ceteras quae inveniuntur discrepantias exemplari quam Dio-
nysio dare malim, cum praesertim plerique loci in iudicio
de Thucydide diligenter illo quidem elaborato laudati maio-
rem veritatis fideique speciem prae se ferant neque editio-
num, quales tum circumferebantur et a doctioribus versaban-
tur, naturam consuetudinemque respuant.

1) δειλία L || 2) πρόσχημα A || 3) ἀνάνδρου A, ἀνάνδρου L || 4) εἰς-
ἅπαν ξυνετὸν R, corr. A L || 5) ἀργόν A || 6) ξυνετὸν M 888₅ || 7) ἐπί-
παν M 888₅, 954₄ || 8) 795₃ = IV 12₁ p. 244₄ πεσόντος δὲ αὐτοῦ, φησὶν,
εἰς τὴν παρεξαιρεσίαν ἢ ἀπὸς περιεργύῃ εἰς θάλατταν: καὶ πεσόντος
αὐτοῦ . . . εἰς τὴν θάλασσαν Thuc. codd. Verba εἰς θάλατταν in Dio-
nysii codicibus post εἰρεσίας in fine capitis quarti leguntur, unde
grammatico nescio cui ea deberi quispiam iudicet. Sed cum propter
sententiam utique desiderentur, errore ad falsam sedem ea delata esse
puto || 9) ἐν|ἀντίων L || 10) ποθεινωτέραν A || 11) λαβῶν τε L || 12) τὸνδὲ
A || 13) κάλλιστον L || 14) νομήσαντες A || 15) δ' L.

II.

Ad ipsum exemplar ut penetremus, magna vitiorum turba removenda est, quae codicum Dionysiacorum librarii commiserunt. Plurimi enim loci ita comparati sunt, ut prorsus perverse iudicaturus sit, si quis in exemplari ea fuisse putet; hi igitur certo e Thucydidis codicibus corrigendi sunt.

1. Minutiae quae in optimis Thucydidis codicibus contra certum historici usum peccatae sunt, eadem in Ambrosiano et in Laurentianis A.L. occurrunt. Itaque hic monuisse sufficiat pro ξ passim exhiberi σ, ττ pro σσ, εἰς pro ἐς, Πλαταιέων pro Πλαταιῶν, Πλαταιεῖς semper pro Πλαταιῆς. Confunduntur inter se ἐαυτῶν αὐτῶν αὐτῶν. Οὔτε, οὐδέ, δέ occurrunt pro οὔτ', οὐδ', δ' codicum Thucydidiorum, similia, quae nullius fere momenti sunt; ea infra conguessi¹⁾ exceptis iis, quae alibi per adnotationes sparsa leguntur.

¹⁾ Minutias quibus Ambrosianus a Bekkeriana recedit omnes adnotandas putavi, quamquam longe absum ab ea sententia Thucydidis codices Bekkeri editione accurate exprimi, ita ut codicibus denuo excussis facile fieri possit, ut ex dissensu consensus fiat.

I. σ pro ξ: 8587 p. 2725 συνέθεσαν || 8346 p. 6534 συμμάχων || 8373 p. 719 συγγραφεῖ || 9319 p. 13734 συμφορὰς || 92814 p. 1391 σύνοσις || 90110 p. 1462 συμμάχους || 9052 p. 14725 συμμαχίαν || 8928 p. 21729 συνέσεως || 8423 p. 26732 συνέβησαν || 33 συνάρχοντας || 80216 p. 3182 σύμβασιν || 9076 p. 3699 σύνεδροι.

II. εἰς pro ἐς: 8079 p. 959; 8509 p. 11615 (ἐσπίπτοντας εἰς); 9236 p. 13627, 9063 p. 1489, 8844 p. 21531, 8422 p. 26732, 84210 p. 26930, 8389 p. 3334, 8771 p. 49324. In compositis 83312 (277) p. 2914 εἰσπλέοντι || 8435 p. 13613 εἰσβολήν || 9036 p. 14628 εἰσῆλθον εἰς.

III. de formis Πλαταιέων et Πλαταιεῖς cf. pag. 131 not. 4; nota praeterea Λωριεῖς pro Λωριῆς 93310 p. 42316, 93414 p. 42521.

IV. δὲ pro δ', similia: 8597 p. 285 τὰ δὲ ἔργα || 10749 p. 2825 αἱ δὲ ὑπὸ (86010 αἱ δ' ὑπὸ) || 80714 p. 9514 δὲ ἄπειρος || 9013 p. 14529 οὐδὲ ἄξια || 90113 p. 1464 μὴ δὲ ἐπὶ || 8764 p. 49311 οἳ τε ἐπιβάται || 8773 p. 49326 δὲ αὐτοὺς || 8796 p. 49426 δὲ ἐπὶ || 88016 p. 49519 τε ἐπεπόνθεσαν (τ' ἐπεπόνθεσαν Stahlius, τε πεπόνθεσαν Bekkerus) || 8945 p. 21735 μετὰ δνόματος.

V. δ' pro δὲ, similia: 90017 p. 14525 δ' Ἀρχίδαμος || 9014 p. 14530 οὔθ' ἑμῶν || 9033 p. 14625 δ' ἀμφοτέρους || 90411 p. 14716 ὁ δ' ἡμέρας τὲ || 9058 p. 14731 ὡς δ' ἀπεκρίναντο || 89414 p. 2188 ὥστ' εὐσε-

2. Vocabula sensu omni modo flagitata omittuntur¹⁾, quae cur intercederint, in propatulo plerumque est:

βεία || 8428 p. 26926 δ' οἱ || 9346 p. 4242 διὰ δ' αὐτά (sic) || 8762 p. 493 10 δ' ἡ.

VI. articulus cum vocabulo proximo α) coalescit 85813 p. 2732 τὰρχαῖα || 9154 p. 37225 τὰνθρῶπιόν τε (sic). β) non coalescit 85912 p. 2811 τὰ αὐτὰ || 8043 p. 555 τὰ ἀναγκαῖα || 93016 p. 13718 τὰ ἄλλα.

VII. itacismi similesque errores 9033 p. 14625 δέχεσθαι (δέχεσθε) || 93312 p. 42318 ληφθόμεν (ληφθώμεν).

VIII. 8959 p. 21820 αὐτῶν (αὐτῶν), item 93416 p. 42523 || 9348 p. 4244 ἑαυτοῦ (αὐτοῦ), item 9373 p. 42413.

IX. 91215 p. 37028 ὁμᾶς (ἡμᾶς).

X. νῦ ἔφ. α) ponitur 9051 p. 14723 ἐπισκήπτουσίιν τε. β) omittitur 8854 p. 21611 ἀπέκτεινε, καὶ || 8857 p. 21614 προυχώρησε καὶ || 8929 p. 21729 προσελάμβανε (τὸ sequitur apud Dion.) || 8384 p. 33236 ἐτελεύτησε προφερόμενον || 9094 p. 36923 πάρεστι, καὶ || 9107 p. 36935 ξυγγωροῦσι· (Βασίλειῦσι) || 9125 p. 37011 νικηθεῖσι (τοῦτο) || 93416 p. 42523 κρατήσουσι, τῷ || 87811 p. 49416 εἶχε, φιλονεικῶν || 87813 p. 49419 πράξωσι. πάντων.

XI. Alias minutias adnotavi has: 107411 p. 2827 τὸ σαῖδε || 8405 p. 724 μελιτιάδου || 85011 p. 11617 ἱππέως: ἱππέων Thuc. codd. (verba quae sequuntur καὶ — ἱππέας add. in mg. M¹) || 85014 p. 11620 τροπῇ || 9313 p. 13723 μετὰ μέλειν || 9014 p. 14530 ὦν add. M² in mg. || 90115 p. 1467 ἐνεκείνοισι || 9032 p. 14625 ἔστι μὴ δὲ || 9034 p. 14626 μὴ δετέρους || 9141 p. 3728 ἐπειδ' ἂν || 90518 p. 1487 δὲ ἔστι M || 8844 p. 21531 ἡραιόν τε || 8925 p. 21726 θαρρῆσαι || 89413 p. 2187 ἔτοιμοι || 8427 p. 26927 αἵρουσι || 8382 p. 33233 ἀποχρησμῶν || 8386 p. 3331 διαπαντός || 9073 p. 3696 μὴδ' || 9073 p. 3697 μηδοκοῦν || 9075 p. 3698 εἰαρέσκει || 91213 p. 37026 ἀντιπολεμίων || 9346 p. 4242 ταμείζω || 8808 p. 49511 μημετέωροι, ibid. ἔάλωσαν || 88014 p. 49516 ὅπη || 88015 p. 49517 οὐδὲ μιᾶς. — 85813 p. 2732 πανσαμένων δὲ τὰρχαῖα μᾶλ-

λον θανμαζόντων bis scripsit M¹, corr. M^r || 85914 p. 2733 ἐπαντῶν M¹ || p. 2826 = 86011 οἰκήτορας, ras. s. κη; 107410 οἰκήτορας, α corr. s. ε (οἰκήτορας, α in litura C²) || 9044 p. 1479 παραλάβοιμεν M¹ pr., corr. παραλάβωμεν || 9051 p. 14724 τοῖς ὄρχοις M¹: τῶν ὄρχων M^r || 8841

p. 21528 ἐλαϊκὸν M¹ || 8387 p. 3333 ἀκριβῶς M¹ pr., corr. ἀκριβές in mg. || 9373 p. 42412 σώζοι ἂν τις (ἔργω δὲ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις) ἔργω, (—) del. M^r || 87516 p. 4938 πολλῇ, ν del. M¹ || 8783 p. 4948 πρυμναν, ras. s. ν. — Denique moneo 89411 p. 2185 αἰεὶ scriptum esse, 93616 p. 4249 ἰδυνάτον pro ἀδύνατον; correctio significata non perfecta est. 9347 p. 4242 est Συρακόσας pro Συρακούσας.

¹⁾ Omissa inclusi his uncinis ().

858⁹ = I 21¹ p. 27²⁸ εὐρῆσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων (σημείων) ὥς παλαιὰ εἶναι ἀποχρώντως.

859⁷ = I 22² p. 28⁶ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος (πυνθανόμενος) ἤξιωσα γράφειν: cf. 822^{2ss} οὐκ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων τὰς πράξεις συντιθεῖς, ἀλλ' οἷς μὲν αὐτὸς παρῆν, ἐξ ἐμπειρίας, ὧν δ' ἀπελείφθη διὰ τὴν φρυγὴν, παρὰ τῶν ἀριστα γιγνωσκόντων πυνθανόμενος.

859¹¹ = I 22³ p. 28⁹ ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκειτο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις (ἐκάστοις) οὐ ταῦτ' ἀπερὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον.

860⁴ = I 23¹ p. 28²⁰ καὶ τοῦτο ὅμως δυοῖν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν (ταχείαν) τὴν κρίσιν ἔσχεν.

833⁹ = I 23⁶ p. 29¹¹ αἱ δ' ἐς τὸ φανερόν λεγόμεναι αἰτίαι αἰδ' ἦσαν (ἐκατέρων, ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν). Verba ἐκατέρων — κατέστησαν librarii errore interciderunt duae aliae omissiones verisimile reddunt, quae et ipsae eundem fere litterarum numerum comprehendentes ad eundem Dionysii codicem ducunt. Sunt enim litterae hic omissae 52, altero loco 59, tertio 53. Alter hiatus est 936⁹ = VI 78¹ p. 423³² τὸν τε Ἀθηναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακοσίου ἔχθραν κολάσασθαι (τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τὴν ἐκείνου φιλίαν οἷχ' ἦσσαν βεβαιώσασθαι βούλεσθαι). Verba in codicibus ommissa propter „sententiae integritatem et constructionis compagem“ utique addenda esse Reiskius intellexit. Tertia ommissio est 931⁴ = II 61³ p. 137²⁹ δούλοϊ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον· (ὃ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ' ἤμιστα καὶ κατὰ τὴν νόσον γεγένηται.) ὅμως κτλ. Similia vocabula ὃ ὑμῖν et ὅμως causa fuerunt, cur verba interciderent.

840² = I 100¹ p. 72¹ ἐγένετο . . . καὶ (ἡ) ἐπ' Εὐρυμέδοντι¹⁾ ποταμῷ . . . πεζομαχία καὶ ναυμαχία.

840⁷ = I 100¹ p. 72⁵ διέφθειραν τὰς πάσας (ἐς) διακοσίας²⁾. Praepositio ἐς in solo Ambrosiano deesse videtur.

¹⁾ ἐπευρυμέδοντι M || ²⁾ πάσας | διακοσίας M.

835₈ = I 118₂ p. 82₃ οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι . . . ὄντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς <λέναι> ἐς τοὺς πολέμους.

846₄ = II 27₁ p. 118₂₅ ἀνέστησαν δὲ <καὶ> Αἰγινήτας¹⁾ τῷ αὐτῷ Θέρει²⁾ τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι. Ex Dionysii usu particula quaecumque in capite loci alicuius citandi exstat, etsi non habeat quo referatur, tamen non omittitur, veluti 833₁ ἤρξαντο δὲ Ἀθηναῖοι αὐτοῦ. 834₄ ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ibid. vers. 16 μετὰ ταῦτα δὲ ἡδὴ γίγνεται. 836₁₄ ἔγραψα δὲ αὐτά. Quare et hic particulam καὶ restituemus et 840₂ = I 100₁ p. 72₁ scribemus: Ἐγένετο <δὲ> μετὰ ταῦτα κτλ.

843₈ = II 59₂ p. 136₁₆ καὶ τὸν <μὲν> Περικλέα ἐν αἰτίᾳ³⁾ εἶχον . . . πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμητο συγχωρεῖν⁴⁾.

903₁₆ = II 72₃ p. 147₅ καὶ γῆς ὄρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα <ἀριθμῶ> τὰ ὑμέτερα καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατόν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν.

904₁₅ = II 73₃ p. 147₂₀ οὔτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ <ῶ> ἄνδρες Πλαταιῆς.

885₉ = III 82₁ p. 216₁₆ τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη διαφορῶν <οὐσῶν> ἑκασταχοῦ.

845₁₄ = V 32₁ p. 336₂₄ παῖδας δὲ <καὶ> γυναῖκας ἡνδραπόδισαν.

907₁ = V 85 p. 369₅ ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. <καθ' ἑκαστον γὰρ> καὶ μηδ' ὑμεῖς ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε.

909₁₄ = V 89 p. 369₂₉ οὐθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἀποικοὶ ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε ἢ ὡς ἡμᾶς <οὐδὲν> ἡδίκηκατε λέγοντας οἴεσθαι πείσειν.

913₁₇ = V 103₂ p. 372₁ μηδὲ⁵⁾ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, <οἷς> παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σφῆζεσθαι κτλ.

916₅ = V 111₂ p. 374₁₀ πολλήν τε⁶⁾ ἀλογίαν τῆς δια-

¹⁾ αἰγινίτας M, item 842₉ = IV 57₃ p. 270₃ || ²⁾ cf. pag. 159 ad h. l. || ³⁾ ἐναιτία M || ⁴⁾ συγχωρεῖν M || ⁵⁾ μηδ' M || ⁶⁾ cf. pag. 155 ad h. l.

νοίας παρέχετε, εἰ μὴ μεταστησάμενοι (ἔτι) ἡμᾶς ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε.

916_s = V 111_s p. 374₁₃ οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν . . . πλείστα διαφθείρουσαν (ἀνθρώπους = ἄνους) αἰσχύνῃ¹⁾ τρέψεσθε.

934₁₂ = VI 80_s p. 425₁₉ δεόμεθα δὲ²⁾ καὶ μαρτυρόμεθα (ἅμα), εἰ μὴ πείσομεν.

877₁₃ = VII 70₁ p. 494₂ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν εἴ³⁾ ποτε (καὶ αὐθις) προθύμως ἀντιλαβέσθαι.

Huc, ni fallor, etiam ille locus pertinet, qui legitur 845₁₆ = I 114₃ p. 79₃₃ καὶ Ἀθηναῖοι . . . κατεστρέψαντο πᾶσαν (sc. τὴν Εἰβοίαν) καὶ τὴν ἄλλην ὁμολογίαν κατέστησαν, Ἔστιαι⁴⁾ δ' ἐξοικίσαντες αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον M: καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίαν κατέστησαντο. Unum vitium particulae μέν omissae ceterorum causa fuit.

884_s = III 81_s p. 216₁ διέρθειρον (αὐτοῦ) ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους. Verbo αὐτοῦ non aegre careremus, sed cum in Parisinis AB exstare videatur, non temere exemplari id abiudicaverim. Cf. Kruegerum ad Dion. p. 280, ad Thuc. V 22₁.

Longe aliud iudicium faciendum est de loco, qui exstat 845₁₂ = V 32₁ p. 336₂₂ περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους Σκιωναίους⁵⁾ Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας⁶⁾, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἡνδραπόδισαν καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἔδοσαν νέμεσθαι. Particula μέν post Σκιωναίους, cum δέ cui apud Thucydidem respondet (Ἀηλίου δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Ἀῆλον) hic non sequatur, consulto a Dionysio omissa videtur. Simile quid occurrit 850_s προειπὼν γὰρ περὶ τοῦ Περικλέους ὅτι τὴν πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν κτλ. Particulam τε ante πόλιν, quae apud Thucydidem II 22₁ p. 116₁₂

¹⁾ αἰσχύνειν M || ²⁾ cf. pag. 160 ad h. l. || ³⁾ νυνί M¹: νῦν εἴ M² || ⁴⁾ αἰστιαίς M || ⁵⁾ cf. pag. 157 ad h. l. || ⁶⁾ ἡβῶντας M.

ad verba praecedentia ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει pertinet, si apud Dionysium exstaret, quivis ad insequens καὶ referret; quod ut a Thucydide alienum Dionysius evitavit. Eadem ratione ductus 165^{11ss} ita scripsit: οὐδὲν δέομαι λέγειν, ἄλλως τε καὶ αὐτοῦ τοῦτο γε τοῦ συγγραφέως ὁμολογήσαντος, ὅτι εἰς μὲν ἀκρόασιν ἦτον ἐπιτερεπῆς ἢ γραφὴ ἐστι, κτῆμα δ' εἰσαεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα εἰς τὸ παραντίκα ἀκούειν¹⁾ σύγκειται, ubi ne potuit quidem scribere κτῆμα τ' εἰσαεὶ. Neque illud mirum, quod παραντίκα exhibuit; nihil enim probat verbotenus eum historicum exscribere voluisse. Exemplar certo vere Thucydidia (I 224 p. 2817) praebebat; cf. 860^{2s} = 821^{4s} κτῆμά τε ἐς αἰ²⁾ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς³⁾ τὸ παραχρῆμα ἀκούειν σύγκειται. Itaque Schoenius δ' εἰσαεὶ et παραντίκα minus recte apparatusi inseruit; nam aut integrum locum exscribere debebat aut nihil omnino adnotare.

3. Similes litterae confusae causa erroris fuerunt:

861 ^s = I 23 ^s p. 29 ^s	ξυνΕΤΙΪΘετο	ξυνΕΠΕΪΘετο
807 ^{1s} = I 138 ^s p. 95 ^{1s}	ΕΠΙκρίναι	ΕΪΗ, κρίναι
886 ^{6s} } = III 82 ^s p. 216 ^{3s}	ἐστασιάζΕΤΟ	ἐστασιάζΕΤΕ
886 ^{1s} }	ἐστασιάζΟνΤΟ	
906 ¹⁷ = V 85 p. 369 ²	ΟΪΛΛΟΪ	ΟΪΠΟΛΛΟΪ
913 ¹⁶ = V 103 ¹ p. 372 ^s	ἐλλΙΠΕΪC	ἐλλΕΪΠΕΪΘ
916 ^s = V 111 ² p. 374 ¹⁰	πολλήν ΓΕ	πολλήν ΤΕ

4. Vocabula ex praecedentibus labem traxerunt:

837 ² = I 97 ² p. 71 ^s	τούτων δὲ ὦνπερ Μ: δ' ὅσπερ Thuc. codd.
906 ¹ = II 74 ^s p. 148 ^s	προτέροις, τοῖς δὲ τιμωρίας: τῆς.
913 ¹⁷ = V 103 ² p. 372 ⁷	πολλοῖς οἷς παρὸν ἀνθρωπίοις: ἀνθρωπέως.
915 ^s = V 105 ² p. 372 ²⁶	ἀπὸ ⁴⁾ φύσεως ἀναγκαίως: ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας.
876 ^{1s} = VII 70 ^s p. 493 ^{2s}	λίθους ἀφ' ὁνοῖς: ἀφ' ὁνόως.
877 ¹² = VII 70 ⁷ p. 494 ¹	τὴν ναυτικὴν: αὐτίκα.

¹⁾ ἀκούειν om. Florent., cf. Herwerd. stud. Thuc. p. 7 || ²⁾ τ' ἐς αἰ M 824⁴ || ³⁾ εἰς M 860³ || ⁴⁾ ἀπὸ solus M ut videtur.

835₁₂ = I 1182 p. 82₁ πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἤρθετο καὶ τῆς ξυμμαχίας¹⁾ αὐτῶν ἤπτετο: ἤπτοντο (sc. οἱ Λακεδαιμόνιοι).

850₁₂ = II 222 p. 116₁₈ ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί, μέχρι οὗ προσβοηθήσαντες τοῖς Βοιωτοῖς: προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς (sc. τῶν ὀπλιτῶν).

932₅ = II 632 p. 139₁₀ εἴ τις καὶ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεται: ἀπραγμοσύνη.

884₁₁ = III 814 p. 216₄ παρέμεινε Κερκυραῖοις. σφῶν: παρέμεινεν, Κερκυραῖοι σφῶν.

916₁₁ = V 1113 p. 374₁₆ τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγῶς δυνάμεις ἐπεσπάσατο: δυνάμει.

5. Alii scribendi errores obviam fiunt hi:

835₂ = I 1182 p. 81₃₂ ταῦτα δὲ ζῦμπαντα . . . ἐγένοντο: ἐγένετο.

835₁₂ = I 1182 p. 82₁ πλὴν: πρὶν δὴ.

850₁₄ = II 222 p. 116₂₀ πολιτῶν: ὀπλιτῶν.

930₁₇ = II 611 p. 137₁₉ ἐπακοῦσαι: ὑπακοῦσαι.

904₄ = II 723 p. 147₉ μέχρι²⁾ δὲ τοῦδε ἔξομεν ὑμῖν παρακαταθήκην: ὑμῖν om. Dativus ὑμῖν, qui sensu prorsus caret, ex praegressis vers. 3 ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἃ ἂν παραλάβωμεν, male hic repetitus videtur esse.

905₁₆ = II 743 p. 148₄ ἐνγωνίσασθαι: ἐναγωνίσασθαι.

894₁₆ = III 828 p. 218₁₀ τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων ἢ ὅτι οὐκ ἐξηγωνίζετο ἢ ὅτι φθόνῳ τοῦ περιεῖναι διεφθείροντο: ἢ ὅτι οὐ ξυνηγωνίζοντο ἢ φθόνῳ. "Ὅτι, quod in Ambrosiano ante φθόνῳ legitur, sine dubio ex vocabulis praecedentibus ἢ ὅτι originem duxit.

895₈ = III 833 p. 218₁₉ οἱ φαυλότατοι γνώμην . . . περιεγίγνοντο: φαυλότεροι.

842₃ = IV 542 p. 267₃₃ εἰς Νικίαν: πρὸς Νικίαν.

838₈ = V 26₅ p. 333₃ τι πείσομαι: τι εἶσομαι.

¹⁾ συμμαχίας M || ²⁾ μέχρις M, item vers. 10.

845₁₃ = V 32₁ p. 336₂₃ Σικωνίους· Σικωνίους.

908₁₂ = V 87 p. 369₁₇ εἰ μὲν τοίνυν ὑπονομίας τῶν μελλόντων¹⁾ λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήχετε . . . πανόμεθα· εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγομεν ἄν· πανοίμεθ' ἄν.

909₄ = V 88 p. 369₂₃ ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἡδη πάρεστιν· ἦδε.

912₁₆ = V 95 p. 370₂₈ ἡ ἔχθρα· ἡ ἔχθρα.

913₁₆ = V 103₂ p. 372₆ ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπισκοπῆς μᾶς ὄντες· ἐπὶ ῥοπῆς, nisi quod Londinensis originem corruptelae monstrat, cum ἐπὶ κοπῆς praebeat.

915₄ = V 105₂ p. 372₂₅ τό τε τε θεῖον· τό τε θεῖον.

916₅ = V 111₂ p. 374₁₀ ἂν τεταγμένα· ἀντιτεταγμένα.

875₁ = VII 70₁ p. 492₂₄ προεξαγαγόμενοι· προεξαγαγόμενοι.

876₇ = VII 70₄ p. 493₁₄ συμπεσουσῶν δὲ ἐν²⁾ ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν· πλείσται γὰρ δὴ αὐταὶ ἐν ὀλίγῳ ἐναυμάχησαν· ἐν ἐλαχίστῳ.

Ἐν ὀλίγῳ librario ni fallor ad proximi versus verba ἐν ὀλίγῳ aberranti debetur.

803₁₀ = I 71₇ p. 56₂₂ πρὸς τάδε³⁾ βουλευέσθε⁴⁾ εὖ καὶ τὴν Πελοπόννησον⁵⁾ πειρᾶσθε⁶⁾ μὴ ἔλασσον ἐξηγεῖσθαι ἢ οἱ πατέρες ὑμῖν⁷⁾ παρέδωκαν· ἐλάσσω. Comparativi adverbium ἔλασσον Graecus sermo respuit. Kruegerus scribi vult ἐλάττονα, Herwerdenus exhibuit ἐλάσσω. Laurentianus L praebet ἐλάσον, unde scribo ἐλάσσον· ἐξηγεῖσθαι.

875₆ = VII 70₁ p. 492₂₉ παρεβόθει M· παραβοήθῃ B ADGF παραβοήθει CEM^s. Stahlius praef. II p. XXIV παρεβόθει „apud Dionysium p. 875 manifestum librarii vitium“ appellat. Sed in Ambrosiano haec leguntur (c. 70₁ p. 492₂₄): προεξαγαγόμενοι⁸⁾ δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παραπλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον κατὰ

¹⁾ μελλόντων τῶν, τῶν del. M² || ²⁾ δ' ἐν M || ³⁾ τὰδὲ A || ⁴⁾ βουλευέσθαι A L || ⁵⁾ πελοπόννησον A, πελοπόννησον L || ⁶⁾ πειρᾶσθαι L || ⁷⁾ ἡμῖν L || ⁸⁾ Vide paullo supra.

τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα παρεβοήθει, ἥτερ καὶ αἱ νῆες κατίσχυον. Ultima verba sano sensu carent; nam si naves vincebant, peditum auxilio opus non erat. Postquam κατίσχοιεν in κατίσχυον abiit, παραβοήθει in παρεβοήθει consulto correctum est.

Ex his quae altero loco exhibui cum aliud nihil lucremur, id tantum discimus denuoque cognoscimus Dionysii opera rhetorica corruptissime tradita esse, cum praeter alios scribendi errores lacunis quoque deformata sint; quas cognosse plerumque satis erit.

III.

Iam remotis his vitiis reliquas lectiones discrepantes probabiliter exemplari quod Dionysius secutus est tribuimus; quamquam, quod dixi, certa qua singuli loci aestimentur norma regulaque, si quid video, non exstat.

A. Atque primum quidem de iis lectionibus videamus, quae, cum exemplari quale grammatici versabantur Dionysium usum esse denuo demonstrent (cf. pag. 140), ad Thucydidem emendandum nihil valeant.

a. Singula verba diversa sunt:

165₂ (805₈) = I 2₂ p. 16₂₃ τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο: ἀπανίσταντο.

824₁ (859₁₅) = I 22₄ p. 28₁₃ ὅσοι δὲ βουλῇσονται τῶν τε¹⁾ γεγονότων τὸ σαφὲς σκοπεῖν: γενομένων.

804₁₀ (808₁₂) = I 70₃ p. 55₇ τὸ δὲ²⁾ ὑμέτερον³⁾ τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξι⁴⁾ τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαί-
οις⁵⁾ πιστεῦσαι, τῶν δὲ δεινῶν μηδέποτε οἶεσθαι ἀπο-
λυνθήσεσθαι⁶⁾: τῶν τε δεινῶν.

¹⁾ τε om. M 859₁₅; cf. pag. 133 not. 3 || ²⁾ δ' L 808₁₂ || ³⁾ ἡμέτερον L 804₁₀ || ⁴⁾ ἐνδεᾶ πρᾶξι A 804₁₁ || ⁵⁾ βεβαίως A 808₁₄ || ⁶⁾ τῶν — ἀπολυνθήσεσθαι om. codd. 804₁₂-13.

834₉ = I 89₁ p. 66₃ οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπον τοιούτῳ ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα, ἐν οἷς ἠὲ ξήθησαν: τοιῶδε.

840₅ = I 100₁ p. 72₄ Ἀθηναῖοι . . . εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειρον τὰς πάσας ἐς διακοσίας: διέφθειραν. Cf. 839₁₀ ἃς μὲν διέφθειρον; vide pag. 63 ad h. l.

797₁ = I 144₂ p. 100₂₀ οὔτε γὰρ ἐκείνο κωλύει ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε: κωλύει ἐν ταῖς.

851₂ = II 22₂ p. 116₂₃ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον¹⁾ τῆς ὑστεραίας ἔστησαν: τῇ ὑστεραίᾳ.

846₄ = II 27₁ p. 118₂₅ Ἀνέστησαν δὲ καὶ²⁾ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι: Θέρεϊ.

846₇ = II 27₁ p. 118₂₈ τὴν Αἰγίαν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο τῇ Πελοποννησίων ἐπικειμένην αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν: τῇ Πελοποννήσῳ.

843₁₁ = II 59₂ p. 136₁₉ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες πρὸς αὐτοὺς: ὧς.

928₁₁ = II 62₄ p. 138₃₂ φρόνημα³⁾ μὲν γὰρ καὶ ὑπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται: ἀπὸ.

902₆ = II 71₄ p. 146₁₄ ὥσπερ Πανσανίας ἰδικαίωσεν: καθάπερ.

904₅ = II 72₃ p. 147₁₀ ἐργαζόμενοι καὶ ἀποφορὰν φέροντες: φορὰν.

905₃ = II 74₁ p. 147₂₆ οἱ Πλαταιῆς⁴⁾ ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνασχέσθαι καὶ γῆν τεμνομένην εἰ δέοι ὀρῶντας: ἀνέχεσθαι . . . δεῖ.

954₉ (889₂) = III 82₅ p. 217₁₀ προβουλεύσας δὲ ὅπως μὴδὲν αὐτῷ⁵⁾ δεήσει τῆς τε εταιρίας διαλυτῆς καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένους: αὐτῶν.

955₁ (890₁₈) = III 82₆ p. 217₁₇ ὠφελείας: ὠφελίας.

799₁₂ = IV 78₃ p. 282₂₄ ὥστε εἰ μὴ δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τῷ⁶⁾ ἐπιχωρίῳ οἱ Θεσσαλοὶ: τὸ ἐγχώριον.

¹⁾ τροπαῖον M || ²⁾ cf. pag. 153 || ³⁾ cf. pag. 139 || ⁴⁾ cf. pag. 134 adn. 6 || ⁵⁾ 889₁₂₈ in paraphrasi huius loci Dionysius ita: ὁ δὲ προειδόμενος ὅπως μὴδὲν αὐτῷ (αὐτῷ M) δεήσει μήτ' ἐπιβουλῆς μήτε φυλακῆς. Ceterum et 954 et 889 αὐτῷ scribas || ⁶⁾ τὸ L.

838₂ = V 263-4 p. 332₃₃ καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισμένοις μόνον δὴ τοῦτο ὀχυρῶς ξυμβάν. ἀεὶ γὰρ ἐγὼ μέμνημαι κτλ.: ἐχυρῶς . . . ἔγωγε.

907₁ = V 85 p. 369₅ ὑμεῖς οἱ προκαθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσετε: καθήμενοι . . ποιήσατε.

909₁ = V 88 p. 369₂₁ εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη· ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τραπέσθαι: τρέπεσθαι.

913₁₆ = V 103₂ p. 372₆ ὃ ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες οὐ βούλεσθε παθεῖν μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς: μὴ βούλεσθε BAEF edd. μὴ βούλησθε G.

916₃ = V 111₂ p. 374₈ ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρὰ ὄντα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δὲ παρόντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγενέσθαι: ἰσχυρότατα . . . τὰ δ' ὑπάρχοντα . . . περιγίγνεσθαι.

916₁₃ = V 111₃ p. 374₁₇ συμφοραῖς¹⁾ ἀνηκέστοις ὀρώντας περιπεσεῖν: ἐκόντας.

935₁₁ = VI 76₃ p. 423₁ καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε οἶδε²⁾ τῶν Ἑλλήνων οὐθ' οἱ³⁾ Ἕλληνες τῆς ἑαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν: οὔτοι.

932₁₄ = VI 77₁ p. 423₆ τὴν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὐσαν πόλιν: τὴν τῶν Ἀθηναίων.

934₁₂ = VI 80₃ p. 425₁₉ δεόμεθα οὖν καὶ μαρτυρόμεθα: δέ.

877₇ = VII 70₆ p. 493₃₁ τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν νεῶν ξυμπιπτουσῶν ἐκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσται ἐφ' ἐγγοντο παρέχειν: φθέγγοντο.

880₂ = VII 71₅ p. 495₅ παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἐπασχόν, πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι . . . ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ . . . κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὴ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς . . . ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον: τότε δὲ.

¹⁾ συμφοραῖς M || ²⁾ οἶδε M || ³⁾ οὔτε οἱ M.

881₃ = VII 72₁ p. 495₂₄ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνδρῶν ἀπολομένων: ἀνθρώπων.

835₂ = I 118₂ p. 81₃₂ ταῦτα δὲ πάντα: ξίμπαντα.

884₆ = III 81₂ p. 215₃₃ κατέγνωσαν ἀπάντων θάνατον: πάντων.

895₆ = III 83₂ p. 218₁₇ κρείσσους¹⁾ δὲ ὄντες πάντες: ἅπαντες.

913₁₃ = V 103₁ p. 372₃ τοῖς δὲ ἐς πᾶν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι: δ' ἐς ἅπαν.

935₅ = VI 76₂ p. 422₂₅ ἤκουσι²⁾ γὰρ ἐς³⁾ τὴν Σικελίαν προφάσει μὲν, ἣ πύνθάνεσθε, διανοίᾳ δέ, ἣν πάντες ὑπονοοῦσι M¹ corr.⁴⁾: ὑπονοοῦμεν Thuc. codd. et M¹ pr. Exemplar quin ὑπονοοῦμεν exhibuerit, non dubitandum; ὑπονοοῦσι vana nescio cuius coniectura est.

b. Vocabula interpolantur⁵⁾:

835₂ = I 118₂ p. 81₃₂ ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν βάρβαρον: πρὸς om.

850₇ = II 22₂ p. 116₁₃ ἵππεας μέντοι τινὰς ἐξέπεμπεν αἰί: τινὰς om.

931₄ = II 61₃ p. 137₂₉ δούλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰρνίδιον καὶ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστην παραλόγῳ ξυμβαῖνον: τὸ om.

931₁₀ = II 61₄ p. 137₃₅ ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δικαιο-

¹⁾ κρείττους M; cf. τὲ ἥτιους 895₁₀ p. 218₂₁ || ²⁾ νῦν M || ³⁾ εἰς M || ⁴⁾ ὑπονοοῦσιν M || ⁵⁾ 873₁ = IV 34₁ p. 257₃₄ = fol. 74_{r1} (cf. pag. 43) [ὥσπερ ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ] μὴ δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους. καταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καὶ ἐμβόησαντες ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. Verba οὖν αὐτῶν post lacunam demum ortam addita esse apparet, cum Thucydidis haec sint: ὥσπερ ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, καταφρονήσαντες καὶ ἐμβόησαντες ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς; cf. 873₁₃ συσσιφεύοντες καὶ ἐμβόησαντες ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς ἀθρόοι.

οὔσι¹⁾ τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιῶσθαι ὅστις ἂν μαλακίᾳ ἐλλείπη: ὅστις μαλακίᾳ ἐλλείπει.

928₉ = II 62₃ p. 138₃₀ ἵεναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε καὶ ἀμύνεσθαι, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι: καὶ ἀμύνεσθαι om.

901₇ = II 71₂ p. 145₃₃ μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελυσάντων ξυνάρασθαι²⁾ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς μάχης: τὸν κίνδυνον τῆς μάχης.

901₁₆ = II 71₃ p. 146₈ ὑμεῖς δὲ τάναντία ἐκείνοις δρᾶτε: ἐκείνοις om.

935₁₁ = VI 76₃ p. 423₁ καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε οἶδε τῶν Ἑλλήνων οὐθ' οἱ³⁾ Ἕλληνες τῆς ἐαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν, περὶ δὲ τῆς (Reisk., τοῦ M) οἱ μὲν σφίσιν, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως, οἱ δ' ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ οὐκ ἀξυνετωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ: τῆς deest. Reiskius coniectura sua interpolatoris consilium adsecutus videtur esse. Cf. Classenum ad h. l.

920₁₄ = I 140₁ p. 96₂₂ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι: ὧ Ἀθηναῖοι. Vocem ἄνδρες prima manus in margine addidit, quod ex arbitrio fecisse falso putatur. Quod si hoc verbum in Ambrosiani exemplari ab homine emendandi cupido superscriptum fuisse ponimus, quo factum sit, ut prius a scriba praetermitteretur, sequitur Dionysii exemplar ὧ Ἀθηναῖοι exhibuisse. Quoniam vero de Palatini et Parisinorum lectione non constat, rem in medio relinquo.

c. Vocabula pro pluribus genuinis substituuntur:

836₁₅ = I 97₂ p. 71₅ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην, διότι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἄπασιν ἐκλιπὲς τὸ χωρίον τοῦτο ἦν: διὰ τόδε ὅτι.

931₉ = II 61₄ p. 137₃₃ χρεὼν καὶ τὰς συμφορὰς ἐθέλειν ὑφίστασθαι: συμφοραῖς ταῖς μεγίσταις, nisi quod Kf ed. maior. Bekk. συμφορὰς τὰς μεγίστας exhibent.

845₁₂ = V 32₁ p. 336₂₂ περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους: χρόνους τοῦ θέρους τούτου.

¹⁾ δικαιούσιν M || ²⁾ συνάρασθαι M || ³⁾ οὔτε οἱ M.

807₂ = II 42₄ p. 127₈ ἐν τῷ ἀμύνεσθαι¹⁾ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι AL et CMR Herwerdeni. Verba ut apud Dionysium, ita in Thucydidis libris corrupta leguntur. Maximam autem veri speciem H. Sauppilii habet coniectura (philol. Anzeig. I 111) καὶ ἐαυτῶν τὸ²⁾ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Cf. Stahlum ad h. l. praef. I p. XXXVI.

914₁₇ = V 105₁ p. 372₂₁ τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς μὲν ἀνθρωπίας τῆς δ' εἰς τὸ θεῖον νεμέσεως (ras. s. ε 1, ν prim. litteram add. m. 1) τῶν τ' εἰς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεων δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν M: οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν εἰς τὸ θεῖον νομίσεως τῶν δ' εἰς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεως δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν Thuc. codd. Ambrosiani corruptela partim librario, partim exemplari deberi videtur, quod ἔξω τῆς μὲν ἀνθρωπείας [τῆς δ'] εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' εἰς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεων exhibuisse fere suspiceris.

B. Postquam Dionysii exemplar, quantum superest, vitiis et librariorum et Dionysii ipsius et grammaticorum, quatenus cum probabilitate fieri potuit, liberavimus, qui restant loci discrepantes aut veriores lectiones praestabunt aut certe digni erunt, qui ceterorum turbae eximantur.

1. Thuc. I 118₂ p. 82₃ = 835₈ οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκάλουν, εἰ μὴ ἐπὶ βραχύ, ἡσύχαζόν τε τὸ πλεόν τοῦ χρόνου, ὄντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς ἵνα εἰς τοὺς πολέμους, ἣν μὴ ἀναγκάζωνται, τὸ δέ τι καὶ πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι. Pro τὸ δέ τι Reiskius sagacissime contrario καὶ πρὸ τοῦ ni fallor ductus τότε δ' ἔτι scribendum coniecit. Kruegerus ad Dion. p. 87 (cf. eundem ad Thuc. I 107₃) τὸ δέ τι defendit; quem ceteri editores, quod sciam, secuti sunt. Attamen Reiskium verum vidisse Ambrosiani lectio τότε δέ τι probat; nimirum latet in ea τότε δ' ἔτι.

2. Thuc. III 81₂ p. 215₂₄ = 883₁₄ Κερκυραῖοι δὲ αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεούσας τὰς τε τῶν πολε-

¹⁾ ἀμύνεσθαι L, B Thuc. || ²⁾ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ B A E F, G corr. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ C, G pr.

μίων οἰχομένας, λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους¹⁾ ἐς²⁾ τὴν πόλιν ἤγαγον πρότερον ἔξω ὄντας καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ὧν περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἶ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον. Kruegerus participium λαβόντες propter collocationem in suspicionem vocat, Classenus, quod ne sententiae quidem aptum sit, uncis secludit. Stahlius in Fleckeiseni ann. 1868 p. 111 codicum lectionem sanam iudicat, cui in eo certe ad-sentior, quod participium λαβόντες genuinum esse statuit. Sed nihilominus structura mira est; offendo enim non tam in participio λαβόντες quam in particula τε, quam si cum Ambrosiano 883₁₆ sustulerimus, plana procedet oratio.

3. Thuc. III 823 p. 216₃₂ = 885₁₇, 886₆, 8, 10; 953₁.

Dionysii exemplar

Thucydidis libri.

ἑστασίαζέ τε³⁾ οὖν τὰ τῶν πό-
λεων καὶ τὰ ἐφυστερρίζοντά⁴⁾
που ἐπιπύσσει⁵⁾ τῶν προ-
γεγενημένων⁶⁾ πολλὴν ἐπέφερε τὴν
ὑπερβολὴν ἐς τὸ καινοῦσθαι⁷⁾
τὰς διανοίας.

ἑστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πό-
λεων καὶ τὰ ἐφυστερρίζοντά
που πύσσει τῶν προγεγενομέ-
νων πολλὴν ἐπέφερε τὴν ὑπερ-
βολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς
διανοίας.

Thucydidis libros e Dionysio corrigendos esse Stahlius intellexit (praef. I p. XLIII). Atque primum quidem pro πύσσει rectissime dedit ἐπιπύσσει, idem innuente Londinensis lectione ἀποπύσσει. Deinde pro aoristi participio προγεγενημένων propter τῶν προγεγενημένων 886₁₀ et τὰ γεγενημένα 886₁₃ perfecti exhibuit προγεγενημένων. Sed cur ab aoristi participio recedamus, non video, cum praesertim exemplar et Thucydidis codices in eo conspirent. Tum edidit πολλὴν ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν, quoniam Reiskiana πολλὴν bis exhibet 886₂, 11, contra πολὺ uno tantum loco 953₂. Sed Ambrosianus tribus illis locis neutrum πολὺ agnoscit, quo in

¹⁾ μεσσηνίους M || ²⁾ εἰς M || ³⁾ cf. pag. 155 || ⁴⁾ ἐφυστερρίζοντά (v e corr.) M 886₁ ἀφυστερρίζοντά 953₁ || ⁵⁾ ἐπὶ πύσσει M 886₂, 10 πύσσει 953₂; cf. 886₁₃ ἐπιπυνθανόμενοι || ⁶⁾ προγεγενημένων M 886₁₀; cf. 886₁₃ γεγενημένα || ⁷⁾ τοῦ καινοῦσθαι M 886₃; sed cf. 886₁₄ ἐπὶ τὸ διανοεῖσθαι τι καινότερον 887₆ εἰς τὸ διανοεῖσθαι τι καινότερον.

explicando Stablius sine causa haesit; est enim „magnum in modum“, veluti Xen. An. III 433 πολλὴ περιῆσαν οἱ Ἑλληνες; cf. Kruegerum ad Thuc. III 82s. Denique ἐς τὸ καινοῦσθαι suo iure recepit, cl. V 75s τὴν . . ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς τε μαλακίαν . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν. Totus igitur hic locus, qualis in Thucydidis libris circumfertur, e Dionysii exemplari emendatur.

4. Thuc. III 82s p. 217₉ ἐπιβουλεύσας δέ τις τυχὼν ξυνετὸς¹⁾ καὶ ὑπονοήσας²⁾ ἔτι δεινότερος. Ex Dionysio 889₁ = 954_s Stablius recte edidit ἐπιβουλεύσας δέ τις τυχὼν τε ξυνετὸς κτλ.

5. Thuc. III 82s p. 217₁₆ οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελίας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστώτας πλεονεξίᾳ. καὶ τὰς ἐς σφᾶς³⁾ αὐτοὺς πίστεις οὐ τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι. Ex Dionysii lectione 955_s τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ Dobreeus in Advers. I p. 58 feliciter τῷ ὁσίῳ καὶ νομίμῳ Thucydidī reddidit, quod quam verum et prorsus e Graecorum dicendi usu esset, pluribus exemplis Cobetus n. l. p. 357 demonstravit.

6. Thuc. VII 71₇ p. 495₂₂ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθῆσεσθαι, ἦν μὴ τι παράλογον γίγνηται. Ex Dionysio 881₂ Kruegerus verissime edidit παρὰ λόγον⁴⁾. Thucydides enim adiectivo παράλογος nunquam utitur; cf. Kruegerum ad Dion. p. 267.

Dubios locos adnotavi hos:

Thuc. VI 78₂ p. 424₄ οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει. Pro ἀνθρωπίνης Dionysius 934₉ ἀνθρωπέας praebebat, quae forma, cum ἀνθρώπινος secundum Betantii lexicon uno tantum praeterea loco occurrat⁵⁾, ἀνθρώπειος ceteris satis multis, propter Atticistarum quoque testimonium (cf. pag. 133) haud scio an Thucydidī reddenda sit.

Thuc. VII 70₂ p. 493₇ = 875₁₅ καὶ ἦν καρτερὰ (sc. ἡ ναυ-

¹⁾ συνετὸς M 889₁ || ²⁾ ἐπινοήσας M 889₂ || ³⁾ εἰς σφᾶς M || ⁴⁾ παράλογον M¹: παρὰ λόγον M^r || ⁵⁾ Thuc. III 40 ἀνθρωπίνως. (ἀνθρωπέως volg. ante Bekkerum) ἁμαρτεῖν.

μαχία) καὶ οἷα οὐχ ἑτέρα τῶν προτέρων: πρότερον M. Πρότερον propter τῶν abiisse in προτέρων, quae usitata est structura, facile intellegitur; προτέρων vero cur quisquam in πρότερον mutaverit, causa nulla est. Itaque Dionysium rariorem nec inauditam tamen constructionem recte servasse crediderim. Cf. VII 182 ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις. I 325 τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ. II 879 τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων. I 231 τῶν δὲ πρότερον ἔργων.

Thuc. VII 707 p. 493³³ = 877¹⁰ πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων . . . ἐγίγνετο B: δὴ παρακέλευσις καὶ βοή ADEFG. Dionysii exemplaris lectio πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ ἡ βοή ἀφ' ἑκατέρων . . . ἐγίγνετο nescio an Vaticani etiam praeferenda sit. In Ambrosiano est: δὴ παρακέλευσις καὶ ἡ βοή, sed δὴ manui secundae debetur. Prima manus exhibet πολλὴ γὰρ ἡ παρακέλευσις κτλ., particula δὴ facili errore ante ἡ omissa est.

Appendix.

Agmen claudat eorum locorum index, qui in eodem codice diverse leguntur quibusve codices inter se discrepant, exceptis scilicet iis, qui supra enotati iam sunt. Quas ante cancellos posui, lectiones verae sunt atque exemplar repraesentant; de librariorum vitiis amplius disputandum non putavi.

p. 161 Bekk. ξυνέγραψε R 163¹] συνέγραψε M 857¹ ||
2 ὡς R 163²] ὅν M 857⁸ || 5 τεκμαιρόμενος Flor. (Vict. I Goelleri) E^h 163⁴ M 857¹¹] τεκμαιρόμενός τε R 163⁴ || ἀκμάζοντες τε R 163⁸ M 857¹¹] ἀκμάζοντες Flor., E^h, Zonaras 969; vide Herwerd. stud. Thuc. p. 2, Krueg. ad Thuc. I 11 || ἦσαν ἐς αὐτὸν R 163⁵ M 857¹¹] εἰς αὐτὸν ἦσαν E^h || 7 τὸ μὲν — τὸ δὲ R E^r 164² M 857¹³, 14] τὸν μὲν — τὸν δὲ E^{md} || καὶ R 164²] καὶ om. M 857¹⁴ || 15 Ἑλλὰς καλουμένη R 164¹⁰ R 808⁹ M 872¹] καλουμένη Ἑλλὰς A L et M Herwerdeni 808⁹ || 17 ἀπολείποντες R 164¹² M 872³] ἀπολιπόντες Flor. (Vict. I) 164¹² || 18 αἰὲ R 164¹² M 872⁴] αἰὲ om. Flor. 164¹² || p. 2021 Εὐρυσθέως R 806¹] εὐρυσθέως L || μὲν 806¹] om. A L et B C Herwerdeni || 23 Εὐ-

ρυσθέως 806₃] εὐρυσθέως L εὐρυσθέου A || ὅτ' 806₃] ὅτε A ||
 24 οἰκεῖον 806₄] οἰκοῖον L || τυγχάνειν 806₄] τυγχάνει L ||
 25 Χρυσίππου 806₅] χρυσίπου L || 28 οὐκέτι 806₆] οὐκ ἔτι A L ||
 ἀνεχώρησεν 806₆] ἀνεχώρησαν L || βουλομένων 806₇] βουλω-
 μένων L || 27 φόβῳ τῶν 806₇] φόβῳ τὸν L || 29 ὅσων 806₉] ὥς
 τῶν A L || 30 ἦρχε 806₉] ἦρχεν A || p. 28₃₁ ἐπὶ πλείστον M
 1074₁₅] ἐπιπλείστον M 860₁₅ || 32 τε ἐκλείψεις M 860₁₆] τ' ἐκ-
 λείψεις M 1074₁₆ || 33 τὰ — μνημονευόμενα M 1075₁] τὰς —
 μνημονευόμενας M 861₁ || ξυνέβησαν M 861₂] συνέβησαν M
 1075₂ || 34 τε ἔστι M 861₂] τ' ἔστιν M 1075₂ || ἀπ' αὐτῶν M
 1075₃] ἐπ' αὐτῶν M 861₃ || p. 29₃ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι M 861₆] Ἀθηναῖοι
 αὐτοῦ M 833₁ || 5 μετὰ Εὐβοίας M 833₃] μετ' Εὐ-
 βοίας M 861₈ || p. 55₄ ἀν γνῶσιν R 804₂] ἀναγνῶσιν A || p. 95₈
 ὁ R 794₁₁, 807₈] ὁ om. L 794₁₁ || βεβαιότατα 794₁₁, 807₈] βεβαιώτατα
 L 794₁₁, βεβαιότητα L 807₈ || 10 θαυμάσαι 794₁₃, 807₁₀] θαυμάσαι
 A L 794₁₃ L 807₁₀ || ξυνέσει 807₁₀] συνέσει
 A || 11 αὐτὴν 807₁₁] τὴν αὐτὴν L || οὐδὲν 807₁₁] οὐθὲν A || οὐτ'
 ἐπιμαθὼν 807₁₁] οὐτε ἐπιμαθὼν A L || 13 ἄριστος 807₁₃] ἀρί-
 στοις A || 17 τὸ ξύμπαν 808₁] ξύμπαν L et M Herwerdeni ||
 p. 122₁₈ τόνδε R 114₁] τοιόνδε E^d || 31 εἰσι 798₁₃] εἰσὶν
 A || 32 ἱκανὸς (ἱκανῶς A pr.) 798₁₅] ἱκανῶς L || p. 123₃₂ αὖ R
 794₁₄] δ' αὖ L || p. 124₂ ἀφανεία 794₁₅] ἀφωνία L || p. 127₁
 ὀρωμένου σφίσιν R 807₁] ὀρωμένους φησὶν A L || 10 τοῦ λόγου
 807₄] του | τοῦ λόγου L || δ' ἔργον 807₄] δὲ ἔργον A || 12 ἀπηλ-
 λάγησαν 807₆] ἀπηλάγησαν L || p. 203₂₂ ἱμεῖς R E^d 44₁₃] ἡμεῖς
 E^{mr} || 23 ἡ μόνη R 44₁₃] ἡμῶν ἡ E^h || δέδιμεν R 44₁₃] δεδία-
 μεν E^h || p. 216₃₅ περιτεχνήσει M 886₃, 953₄] ἐπιτεχνήσει M
 887₂ || p. 217₁ τῶν τιμωριῶν ἀτοπία M 886₄, 887₂] τῇ τῶν
 τιμωριῶν ἀτοπία 953₄ || 2 ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων M 953₅] τῶν
 ὀνομάτων ἀξίωσιν 887₃, 11 || 9 δ' ἀντιλέγων 888₁₃] δὲ
 ἀντιλέγων 954₇ || 11 τῆς τε ἐταιρίας 954₁₀] τῆς ἐταιρίας 889₃ ||
 διαλυτής, ras. s. v 889₃] διαλύτης 954₁₀ || 14 συγγενὲς 954₁₃] συγγενὲς
 890₅ || 17 ξύνοδοι 955₂] σύνοδοι 891₁ || 23 γένοιτο
 891₁₀, 955₈] ἐγίγνοντο 891₅ || ξυναλλαγῆς 955₈] συναλλαγῆς
 891₅ || 24 ἑκατέρῳ 891₁₃, 955₉] ἑκατέρῳ om. 891₆ || διδόμενοι
 891₆, 955₉] διδόμενον 891₁₃ || p. 318₃ ἐπεγράψαντο R 803₁] ἐπεγράψαντο
 L || p. 399₂₃ Συρακοσίων A 802₁₁] Συρακουσίων

LR || 24 ἐν πολλῇ 802₁₁] ἐν τῇ πολλῇ L || p. 423₂₅ εἴ τῃ M 936₃] οὕτως R 798₃ || 26 παρέστηκε M 936₃ L 798₄] παρέστηκεν A 798₄ || τὸν μὲν M 936₃ A 798₄] τὸ μὲν L 798₄ || Συρακούσιον M 936₃] Συρακούσιον AL 798₄ || ἐαυτὸν M 936₄] αὐτὸν A αὐτὸ L 798₄ || δ' οὐ M 936₄] δὲ οὐ A οὐδὲν L 798₄ || 27 τῇ Ἀθηναίῳ M 936₄ L 798₅] τῶν Ἀθηναίων A τὸν Ἀθηναῖον R 798₄.

Index

locorum a Dionysio e Thucydide citatorum.

Liber I c. 1 p. 16₁ Θουκυδίδης — 15 ἄλλα = 162₆—164₉ = 857₇—858₅. p. 16₁₀ τὰ γὰρ — 15 ἄλλα = 871₁₃—17.

c. 2 p. 16₁₅ φαίνεται — 25 (ἀπ)ανίσταντο = 164₉—165₃. p. 16₁₅ φαίνεται — 22 φντεύοντες = 872₁—8. p. 16₁₅ φαίνεται — 16 οἰκουμένη = 808₉—10. p. 16₁₈ τῆς γὰρ — 25 (ἀπ)ανίσταντο = 805₃—10. p. 16₁₈ τῆς γὰρ — 19 ἀλλήλοισ = 797₆—7.

c. 9 p. 20₂₁ Εὐρυσθέως — 30 παραλαβεῖν = 806₁—10.

c. 21 p. 27₂₄ οὔτε — 34 αὐτῶν = 858₅—15.

c. 22 p. 27₃₄ καὶ ὅσα — 28₁₈ ξύγκειται = 858₁₅—860₃. p. 28₁₂ καὶ ἐς — 18 ξύγκειται = 823₁₈—824₆ [p. 28₁₇ κτηνὰ τε — 18 ξύγκειται = 165₁₃—166₁].

c. 23 p. 28₁₉ Τῶν — 29₈ κατέστη = 860₃—861₁₁. p. 28₂₁ τούτου — 29₂ νόσος = 1074₅—1075₄. p. 29₃ ἤρξαντο — 13 κατέστησαν = 833₁—11. p. 29₈ τὴν μὲν — 11 πολεμεῖν = 796₈—10.

c. 24 p. 29₁₄ Ἐπίδαμνός ἐστι — 16 ἔθνος = 833₁₁—13 = 27₇—9.

c. 41 p. 40₃ δικαιώματα — 5 τοιάνδε = 795₁₁—13.

c. 70 p. 55₂ οἱ μὲν γε — 5 ἐξικέσθαι = 803₁₉—804₄. p. 55₅ αὐθις — 10 ἀπολυθῆσεσθαι = 804₈—13. p. 55₆ οἱ μὲν — 10 ἀπολυθῆσεσθαι = 808₁₀—15.

c. 71 p. 56₂₂ πρὸς — 24 παρέδωκαν = 803₁₀—12.

c. 88 p. 65₃₃ ἐψηφίσαντο — c. 89 p. 66₄ ἠὲ ξήθησαν = 834₄—10.

- c. 97 p. 71⁵ ἔγραψα — 12 κατέστη = 836¹⁴—837⁵.
 c. 100 p. 72¹ ἐγένετο — 6 διακοσίας = 840²⁻⁷.
 c. 114 p. 79³³ καὶ — 80³ ἔσχον = 845¹⁶—846³.
 c. 118 p. 81²⁹ Μετὰ — p. 82¹² πόλεμον = 834¹⁶—

836².

- c. 120 p. 82³² ἡμῶν — ἐνηλλάγησαν = 797¹²⁻¹³.
 p. 82³⁴ τοὺς — κατωφκημένους = 797¹⁷⁻¹⁸.
 c. 138 p. 95⁸ ἦν — 19 ἐγένετο = 807⁸—808³. p. 95⁸
 ἦν — 10 θανμάσαι = 794¹¹⁻¹³.
 c. 140 p. 96²² Τῆς — 23 Πελοποννησίους = 920¹⁴⁻¹⁵.
 c. 144 p. 100²⁰ οὔτε — 21 τόδε = 797⁵⁻⁶.

- Liber II c. 22 p. 116¹² τὴν — 23 ἔστησαν = 850⁶—851³.
 c. 27 p. 118²⁵ Ἀνέστησαν — 30 ἔχειν = 846⁴⁻⁹.
 c. 35¹ p. 122¹⁷ Οἱ — 20 αὐτόν = 113⁵ — 114².
 p. 122³⁰ μέχρι — 32 ἦκουσεν = 798¹³⁻¹⁵. p. 123¹ τῷ —
 2 ἀπιστοῦσιν = 798¹⁷—799¹.
 c. 37 p. 123³² οὐδ' αὖ — p. 124² κεκώλυνται = 794¹⁴⁻¹⁵.
 c. 39 p. 125¹ καίτοι — 5 φαίνεσθαι = 801⁷⁻¹².
 c. 42 p. 127² τὴν — 12 ἀπηλλάγησαν = 806¹⁴—807⁶.
 c. 59 p. 136¹³ Μετὰ — 20 ἐγένοντο = 843⁵⁻¹².
 c. 60 p. 136²⁷ Καὶ — 31 εἵκετε = 923⁵⁻⁹. p. 136³¹
 ἐγὼ — p. 137¹ διασφύζεται = 924¹³—925⁵. p. 137⁷ καίτοι
 — 10 κρείσσων = 925¹⁴ — 926¹. p. 137¹⁰ ὁ τε — 14 πω-
 λοῦτο = 927⁷⁻¹¹.
 c. 61 p. 137¹⁷ καὶ — 24 κακονόμενοις = 930¹⁵—931⁴.
 p. 137²⁹ δουλοῖ — p. 138³ ὀρεγόμενον = 931⁴⁻¹³.
 c. 62 p. 138³⁰ ἵεναι — p. 139⁴ πρόνοια = 928⁹⁻¹⁷.
 c. 63 p. 139⁴ τῆς — 13 ἐπικίνδυνον = 931¹⁴ — 932⁸.
 c. 71 p. 145²³ Τοῦ — c. 75 p. 148¹⁰ στρατόν =
 900¹⁴—906³.

- Liber III c. 57 p. 203²² ὑμεῖς — 23 ἦτε = 44¹³—45¹.
 c. 81 p. 215²⁴ Κερκυραῖοι — c. 82 p. 216¹⁸ Λακε-
 δαιμονίους = 883¹⁴—885¹².
 c. 82 p. 216³² ἐστασίαζέ τε — p. 217²⁵ δύναμιν =
 953¹—955¹⁰. p. 216³² ἐστασίαζέ τε — p. 217¹ ἀτοπία =
 885¹⁷—886⁴. p. 216³⁵ τῶν — p. 217² δικαίωσει = 887²⁻⁴.

p. 217₃ τόλμα — 8 ἀργόν = 887₁₄₋₁₆, 888₄₋₆ = 808₁₇₋₈₀₉.
 p. 217₇ ἀσφάλεια — 9 ὑποπτος = 888₁₁₋₁₄. p. 217₉ ἐπι-
 βουλεύσας — 12 ἐκπεπληγμένος = 889₁₋₄. p. 217₁₂ ἀπλῶς
 — 14 διανοοῦμενον = 890₂₋₄. p. 217₁₄ καὶ μὴν — 16 τολ-
 μᾶν = 890₅₋₇. p. 217₁₆ οὐ — 18 πλεονεξία = 890₁₈₋₈₉₁₂.
 p. 217₂₃ καὶ — 25 δύναμιν = 891₄₋₇. p. 217₂₅ ἐν — 29 προσ-
 ελάμβανεν = 892₅₋₉. p. 217₂₉ ῥᾶον — 31 ἀγάλλονται =
 893₁₋₃. p. 217₃₁ πάντων — c. 83 p. 218₂₆ διεφθείροντο =
 894₂₋₈₉₅₁₅.

Liber IV c. 10 p. 242₂₅ καὶ — 26 καταπλαγέντες =
 800₁₆. p. 242₂₇ τοῦ — 30 ἔσται = 801₁₅₋₁₈. p. 242₃₀ καὶ
 — 31 ἀναχωρήσεως = 798₇₋₉.

c. 12 p. 244₄ (καὶ) πεσόντος — 5 θάλασσαν = 795₃₋₅.

c. 34 p. 257₃₅ γνώμη — 258₂ αὐτούς = 873₂₋₄.

c. 38 p. 260₁₂ ἀπέθανον — 18 διεφθάρησαν =
 841₄₋₁₀.

c. 54 p. 267₃₀ καὶ — 34 θανάτου = 841₁₈₋₈₄₂₅.

c. 57 p. 269₂₈ ἐν — 30 Ἀθήνας = 842₆₋₁₀.

Liber V c. 4 p. 318₁ Λεοντῖνοι — 4 ἀναδάσασθαι =
 802₁₅₋₈₀₃₂.

c. 26 p. 332₃₃ καὶ — 333₉ ἐξηγήσομαι = 838₂₋₁₄.

c. 32 p. 336₂₂ Περὶ — 25 νέμεσθαι = 845₁₂₋₁₆.

c. 85 p. 369₁ ἐπειδὴ — c. 86 p. 369₁₂ φαίνεται =
 906₁₅₋₉₀₇₉.

c. 87 p. 369₁₇ Εἰ — 20 λέγοιμεν ἂν = 908₁₂₋₁₆.

c. 88 p. 369₂₁ Εἰκὸς — 25 γιγνέσθω = 909₁₋₃, 4-6.

c. 89 p. 369₂₆ Ἡμεῖς — 29 παρέξομεν = 909₈₋₁₁.

p. 369₂₉ οὗθ' ἡμᾶς — 32 διαπράσσεσθαι = 909₁₄₋₁₇. p. 369₃₃
 ὅτι — 35 ξυγχωροῦσιν = 910₄₋₇.

c. 91 p. 370₉ Ἡμεῖς — 10 τελευτήν = 911₈₋₉.

p. 370₁₀ οὐ — 12 νικηθεῖσιν = 912₄₋₅. p. 370₁₄ καὶ —
 15 κινδυνεύεσθαι = 912₇₋₈.

c. 94 p. 370₂₅ Ὡστε — 27 δέξαισθε = 912₁₂₋₁₄.

c. 95 p. 370₂₈ Οὐ — 30 δηλούμενον = 912₁₅₋₁₈.

c. 102 p. 371₃₅ τὸ μὲν — 36 ὁρθῶς = 913₆₋₈.

c. 103 p. 372₁ Ἐλπὶς — 11 λυμαινεται = 913₁₁₋₉₁₄₄.

c. 105 p. 372₂₁ *Τῆς* — 26 *ἄρχειν* = 914₁₇—915₆.

c. 111 p. 374₈ *ἀλλ'* — 18 *περιπεσεῖν* = 916₃—14.

Liber VI c. 24 p. 392₉ *οἱ δὲ* — 10 *παρασκευῆς* = 799₉—11.

c. 35 p. 399₂₃ *τῶν* — 24 *ἦσαν* = 802₁₁—12.

c. 76 p. 422₂₅ *ἤκουσι* — 28 *ἐξοικίσαι* = 935₅—8.

p. 423₁ *καὶ* — 5 *δέ* = 935₁₁—15.

c. 77 p. 423₅ *ἀλλ'* — 19 *ἔσμεν* = 932₁₄—933₁₃.

c. 78 p. 423₂₅ *καὶ* — 34 *βούλεσθαι* = 936₃—11.

p. 423₂₅ *καὶ* — 27 *Ἀθηναίῳ* = 798₃—5. p. 423₃₄ *εἷ* — p. 424₇ *γενέσθαι* = 934₅—11. p. 424₇ *καὶ* — 11 *προσλαβεῖν* = 936₁₄—937₁. p. 424₁₁ *λόγῳ* — 13 *σωτηρίαν* = 937₂—3.

c. 80 p. 425₁₉ *δεόμεθα* — 25 *λήψονται* = 934₁₂—935₂.

Liber VII c. 69 p. 492₁₉ *ὁ δὲ* — c. 72 p. 495₂₈ *ἔστησαν* = 874₁₂—881₇.

Liber VIII c. 64 p. 549₅ *σωφροσύνην* — 8 *προτιμήσαν-
τες* = 800₂—5.

Caput IV.

Emendationes Dionysiacae.

Dionysii scripta rhetorica nimis a philologis neglecta esse verissime Sauppius dixit¹⁾. Nam et sero de codicibus, qui novae recensitioni subsidio essent, quaesitum est et raro viri docti textui corruptissimo coniectando subvenire hoc ipso saeculo temptaverunt. Post Sylburgianam enim editionem et Reiskii etsi tumultuarias, at ingeniosas adnotationes, studia critica in Dionysium aliquamdiu iacuerunt. Schaeferum Goellerum Kruegerum non nimium profecisse Sauppii sententia est¹⁾. Idem vir doctissimus in oratorum Atticorum editione nonnulla emendavit, in recensenda Herwerdeni epistularum criticarum trium editione¹⁾ viri docti Batavi merita aestimavit, coniecturas temere ab illo prolatas acriter reiecit, proprias nonnullas protulit. H. I. Hellerus curas criti-

¹⁾ „Goett. gel. Anzeig.“ 1863, Stück 4, p. 121 ff.

cas in Dionysii Halicarnassensis historiographica scripsit¹⁾. A. Kiesslingium²⁾ saepius memoravi memoraboque. Post Usenerum de Dionysio optime meritum³⁾ Vlietius „studia critica in Dionysii Halicarnassensis opera rhetorica“ publici iuris fecit⁴⁾, cuius libelli censuram Jacobyus scripsit⁵⁾.

Hi fere sunt viri docti, qui in Dionysio emendando elaboraverunt; per quos etsi multa vitia sublata sunt non pauca tamen restant. Itaque quibus ipse Dionysii scripta rhetorica emendare posse mihi visus sum, ea quantulumque sunt promam hanc in primis rationem secutus, ut in sanandis singulis locis, quatenus opus esset, Dionysii loquendi usum religiose consulerem. Artem rhetoricam, quippe quae spuria sit, neglexi.

Coniectanea

I.

In librum de compositione verborum.

P. 47^{ss} Πολιαῖς κατηρτυμένης ἡλικίας ἢ τούτων γνώσις ἐστὶν οἰκειότερα πολλῇ μὲν ἱστορίᾳ . . . πολλῇ δὲ πειρᾷ καὶ συμφορᾷ . . . συναυξανόμενη E^mR. Pro συναυξανόμενη cum Erd ex Dionysii consuetudine scribas συναυξομένη. Longior forma αὐξάνειν alibi non legitur. Verbi αὐξεν hae formae occurrunt: p. 470⁹ αὐξοντι, 554⁴ αὐξομένη, 616¹⁰ αὐξεν, 1116⁶ αὐξομένην, 1121⁴ αὐξει, 641⁰ παραύξουσai (E: αὐξουσai R). Formae ancipites p. 1121¹⁸ αὐξησον, 421¹¹ παρηύξηκε, 88⁴ παραυξηθεῖσα propter ceteras quas adscripsi et ipsae praesenti αὐξεν tribuendae sunt. De simili ratione inter ἀπεχθάνομαι et ἀπέχθουμαι intercedente conferas A. Kiesslingium ad A. R. vol. II adn. crit. p. IV ad 8, 8 „ἀπεχθομένους recepi ex B (ex Urbinatē) ἀπεχθανομένους relicui, qua forma longiore Dionysius nusquam usus esse uidetur“.

¹⁾ Philolog. XXIII p. 551—555; p. 668—671 || ²⁾ Mus. Rhen. XXIII p. 248^{ss} || ³⁾ in annal. philol. 1873 p. 154 et in A. Schaeferi libro supra laudato || ⁴⁾ cf. pag. 6 || ⁵⁾ philol. Anzeig. VII p. 418 ff.

p. 30^{ss} Καὶ τί δεῖ τούτους (sc. τοὺς ἱστορικοὺς) θαυμάζειν, ὅπου γε καὶ οἱ τὴν φιλοσοφίαν ἐπαγγελλόμενοι καὶ τὰς διαλεκτικὰς ἐκφέροντες τέχνας οὕτως εἰσὶν ἄθλιοι περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων, ὥστ' αἰδεῖσθαι καὶ λέγειν; ἀπόχρη δὲ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τῷ λόγῳ Χρυσίππου τοῦ Στωϊκοῦ· περαιτέρω γὰρ οὐκ ἂν προβαίην. τούτου γὰρ οὐτ' ἄμεινον οὐδεὶς τὰς διαλεκτικὰς τέχνας ἠκρίβωσεν οὔτε χεῖροσι ἀρμονίᾳ συνταχθέντας ἐξήνεγκε λόγους τῶν ὀνόματος καὶ δόξης ἀξιοθέντων. Verba quae genitivum τούτου sequuntur ipsum Chrysippum eo significari certo probant. Cuius cur ὁ λόγος dicatur exempli loco maxime fungi posse, vix perspicuum est. Quam difficultatem lenissima mutatione ita tollere mihi videor: ἀπόχρη δὲ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τοῦ λόγου Χρυσίππου τῷ Στωϊκῷ, Chrysippus ea quae dixi satis testatur. Cf. A. R. I 61 p. 76¹³ πολλὰ παρέχονται τοῦ λόγου τεκμήρια, III 11 p. 226¹⁷ μέγιστον δὲ καὶ φανερώτατον τοῦ λόγου τοῦδε παράδειγμα ἡ Σπαρτιατῶν πόλις.

p. 43^{ss} Μία μὲν δὴ θεωρία τῆς συνθετικῆς ἐπιστήμης ἡ περὶ αὐτὰ τὰ πρῶτα μόρια καὶ στοιχεῖα τῆς λέξεως ἦδε¹⁾· ἑτέρα δὲ, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς ἔφαμεν, ἡ περὶ τὰ καλούμενα κῶλα. Pro ἔφαμεν ex Florentino [Victoriano l Goelleri²⁾] genuinum ἔφην revoces. Constans enim singularis in hac similibusque locutionibus Dionysii usus est. Nam et ὥσπερ ἔφην dicit p. 74¹⁰, 93⁹, 518⁶, 823⁶, 1064³, 1088⁴, 1103⁶, 1122¹⁷, 1124⁵ et ὥσπερ ἔφην καὶ πρότερον p. 186¹¹, 994¹³, 1025⁸. Eam de qua agitur locutionem genuinam habes integramque p. 899⁴ ὥσπερ καὶ (add. M) κατ' ἀρχὰς ἔφην; cf. pag. 93 ad p. 899^{2ss}. Propria igitur eius sunt et adverbium ὥσπερ et particula καί; inde scribarum lenes errores tollas p. 566¹ ὥσπερ (καὶ) κατ' ἀρχὰς ἔφην. 927¹⁷ ὥσπερ [ὑπερ R] καὶ κατ' ἀρχὰς ἔφην.

p. 115^{ss} Τὰ πλεῖστα δὲ ἐστὶ παρὰ Θουκυδίδη τοιαῦτα, μᾶλλον δ' ὀλίγα μὴ οὕτως ἔχοντα. In altero membro arti-

¹⁾ λέξεως ἦδε F (Vict. l) E: λέξεως R || ²⁾ Cf. Usener. in annal. philol. 1865 p. 257 not. 24.

culum, quem praecedens ὀλίγα absorbit, addas: μᾶλλον δ' ὀλίγα (τὰ) μὴ οὕτως ἔχοντα. Hinc cum Sylburgio locus libri de Dem. p. 9817 corrigendus est, qui in codicibus ita exhibetur: μυρία τοιαῦτά ἐστι παρὰ Δημοσθένει καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κατὰ Φιλίππου λόγοις· μᾶλλον δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα. Sylburgii verissima est coniectura μᾶλλον δὲ ὀλίγα τὰ) μὴ οὕτως ἔχοντα; quae in editionibus circumferuntur μᾶλλον δὲ (σπάνια τὰ) μὴ οὕτως ἔχοντα, Reiskius scripsit parum ille quidem Dionysii morem adsecutus.

p. 207^{15ss} Dionysius Demosthenis contra imperitos defensionem suscipiens omnia adversariorum convicia facili negotio profligatum iri censet, si quis haec iis obiciat: Πρῶτον μὲν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον ἦν, εἰ τοσαύτης δόξης¹⁾ ἡξιωμένος ἀνὴρ, ὅσης οὐδεὶς τῶν πρότερον ὀνομασθέντων ἐπὶ δεινότητι λόγων . . . μὴδὲν εἰκῇ μήτε πρᾶγμα παραλαμβάνει μήτ' ὄνομα. Ex more Dionysii is, quem iam nominatim appellavit, unice vere dicitur ὁ ἀνὴρ, ut de eodem paullo supra vers.¹¹ ὁ τηλικούτος ἀνὴρ. Inde loco quem adscripsi articulum addas εἰ (ὁ) τοσαύτης δόξης ἡξιωμένος ἀνὴρ κτλ.; genuina lectio servata est p. 1112s, ubi haec fere repetita leguntur.

p. 211^{11ss} "Οταν δὲ τὴν τούτων ἐπιστήμην λάβωμεν, τότε ἀρχόμεθα γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν, κατὰ συλλαβὰς²⁾ καὶ βραδέως τὸ πρῶτον· ἐπειδὴν³⁾ δ' ὁ χρόνος κτλ. Quod propter ἐπειδὴν δὲ post συλλαβὰς desideratur μὲν, suppledat integer locus p. 1115¹⁷.

II.

In commentarii de antiquis oratoribus

Prooemium.

P. 445^{1s} Πολλὴν χάριν ἦν εἶδέναι τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ δίκαιον, ὃ κράτιστε Ἀμυαῖε. Initium est prooemii, quo Dio-

¹⁾ δόξης Aldina Erd: om. Em R || ²⁾ συλλαβὰς E: συλλαβὴν R ||
³⁾ ἐπειδὴν E: ἐπεὶ R.

nysius aetatem, qua ipse erat, maximis laudibus effert. At cum hoc praefationis consilio prima statim verba pugnant: „maximam gratiam huic aetati habere iustum fuit“; quasi vero iustum esse iam desierit. Quamquam Dionysius planis verbis gratiam se habuisse dicit p. 449¹⁴ τὸ μὲν εὐχαριστεῖν τῷ μεταβάλλοντι τὰ πράγματα χρόνῳ . . . ἀρήσω. Hanc ob causam verbum ἦν, quod dittographia ortum videtur (χάρη^{ιν}), ut a Dionysii consilio alienum delendum esse censeo.

p. 446^{1ss} Ἐτέρα δέ τις (sc. ῥητορικὴ) ἐπὶ τὴν ἐκείνης (sc. τῆς ἀρχαίας καὶ φιλοσόφου ῥητορικῆς) παρελθοῦσα τάξιν . . . οὐ μόνον ἐν εὐπορίᾳ καὶ τρυφῇ καὶ μορφῇ πλεονεῖ τῆς ἐτέρας διῆγεν, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς προστασίας τῶν πόλεων . . . εἰς ἑαυτὴν ἀνηρτήσατο. Cum rectissime dicatur ἐν εὐπορίᾳ διάγειν, ἐν τρυφῇ διάγειν, locutionem ἐν μορφῇ διάγειν non solum a sermone Graeco alienam esse, sed ne sensum quidem ullum praeberere vix est quod pluribus persequar. Accedit, quod Dionysius in hac prooemii parte diligenter singula cola ita struxit, ut bipertita essent, non tripartita; cf. p. 445⁶ ἡ μὲν ἀρχαία καὶ φιλόσοφος (at de eadem p. 446¹⁷ ἡ μὲν Ἀττικὴ Μοῦσα καὶ ἀρχαία καὶ αὐτόχθων). 446² ἀφόρητος καὶ ἀνάγωγος, vers. 3 οὔτε φιλοσοφίας οὔτ' ἄλλον παιδείματος οὐδενός, vers. 6 καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς προστασίας, vers. 8 φορτικὴ τις πάννυ καὶ ὀχληρά, vers. 10 τῶν ἀσώτων καὶ κακοδαιμόνων, vers. 11 ἐλευθέρα καὶ σώφρων, vers. 14 σκυβαλίζουσα καὶ δεδιττομένη. His de causis verba καὶ μορφῇ post καὶ τρυφῇ confidenter tollo.

p. 446^{17ss} Ἡ μὲν Ἀττικὴ Μοῦσα καὶ ἀρχαία καὶ αὐτόχθων ἄτιμον εἰλήφει σχῆμα τῶν ἑαυτῆς ἐκπεσοῦσα ἀγαθῶν. ἡ δ' ἐκ τινων βαράθρων τῆς Ἀσίας ἐχθρὸς καὶ πρῶην ἀφικομένη Μοῦσα ἢ Φρυγία τις ἢ Καρικόν τι κακὸν ἢ βάραθρον Ἑλληνίδας ἡξίου διοικεῖν πόλεις. Unum mendum A. Kiesslingius sustulit (Mus. Rhen. XXIII p. 253), cum verissime Dionysio redderet ἀφικομένη Μύση ἢ Φρυγία τις κτλ., cl. Cic. Orat. 8 § 25 *Itaque Caria et Phrygia et Mysia, quod minime politae minimeque elegantes sunt, ascriverunt aptum suis auribus optimum quoddam et tamquam adīputae*

dictionis genus . . . § 27 quonam igitur modo audiretur Mysus aut Phryx Athenis?

Alterum autem vitium, ni fallor, restat. Nam postquam eloquentia ex Asia profecta certis Mysiae Phrygiae Cariae regionibus accuratius significata est, ineptissime additur ἡ βάρβαρον appellativum ad nomina propria, notio latissime patens ad alias ipsa comprehensas, ieiuna eadem post Asiam appellatam et prorsus supervacua. Accedit quod ternorum membrorum responsio Ἀττική, ἀρχαία, αὐτόχθων: Μύση, Φρυγία, Καρικόν verba ἡ βάρβαρον damnat. Ne multa, ἡ βάρβαρον glossema est adscriptum ad verba ἡ Καρικόν. Sane Cares βαρβαροφώνους inde ab Homero praeter ceteros esse barbaros habitos cum alii loci docent tum illi, quos Theodorus Bergkius laudavit „Griechische Literaturgeschichte“ p. 34. 45.

p. 447¹⁷⁸⁸ Καὶ οὐ καθ' ἐν ἴσως τοῦτο μόνον ἐπαινεῖν τὸν παρόντα χρόνον καὶ τοὺς συμφιλοσοφούντας ἀνθρώπους ἄξιον, ὅτι τὰ κρείττω τιμιώτερα ποιεῖν τῶν χειρόνων ἤρξατο . . . ἀλλ' ὅτι καὶ ταχεῖαν τὴν μεταβολὴν καὶ μεγάλην τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν παρεσκεύασε γενέσθαι M: ἤρξαντο R. Verba tradita ἤρξατο et παρεσκεύασε, quae certissime ad unum tantum substantivum (τὸν παρόντα) χρόνον redeunt, cetera verba, quibus illud coniunctum legitur, καὶ τοὺς συμφιλοσοφούντας ἀνθρώπους in gravissimam suspicionem vocant, neque dubito, etiamsi nihil aliud accederet, vel ob hanc causam spuria ea iudicare. Neque enim hoc ad defendenda ea proferre licet fieri posse, ut verba finita ad solum substantivum χρόνον referantur, quippe quod in hac parte maioris momenti sit quam οἱ συμφιλοσοφούντες ἄνθρωποι; nam talis structura vix Graeca est, Dionysii certe non est. Difficultatem infimae aetatis aliquis lector satis perspexit, cum ἤρξαντο pro ἤρξατο scriberet; idem vero quod παρεσκεύασε reliquit, et ipse singularem verborum numerum genuinum esse probat. Pugnant autem verba καὶ τοὺς συμφιλοσοφούντας ἀνθρώπους non solum cum grammatica ratione, sed cum tota etiam prooemii dispositione, quam ipse Dionysius cap. 4 in. significat. Tres enim sunt partes, quarum prima

praesenti aetati gratiam habet, quod res mutet melioresque reddat (p. 449¹⁴ τὸ μὲν εὐχαριστεῖν τῷ μεταβάλλοντι τὰ πράγματα χρόνῳ); ea capitibus I et II comprehenditur. Altera ei laudantur, qui dedita opera in litteras studiaque humaniora incumbant (p. 449¹⁵ τὸ τοὺς τὰ κράτιστα προαιρουμένους ἐπαινεῖν); haec finitur p. 449⁹. Tertia propter felicem celeremque verorum studiorum progressum spem profitetur fore ut Asiana illa eloquentia non diutius quam unam aetatem dureret (p. 449¹⁶ τὸ τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγονότων εἰκάζειν). Paucis absolvit hanc partem p. 449⁹⁻¹³. Verba igitur τοὺς συμφιλοσοφούντας ἀνθρώπους, si quidem genuina essent, in altera parte exstare omni modo debebant: nunc vero ipse locus quo leguntur spuria ea esse arguit. Idem capitis secundi ineuntis enuntiatorum ratio probat: vers. 10 ὁ καὶ ἡμᾶς χρόνος . . . ἀπέδωκε τῇ μὲν ἀρχαίᾳ καὶ σώφροσι ῥητορικῇ τὴν δικαίαν τιμὴν ἣν καὶ πρότερον εἶχε καλῶς ἀπολαβεῖν· τῇ δὲ νέᾳ καὶ ἀνοήτῳ παύσασθαι δόξαν οὐ προσήκουσαν καρπούμενῃ καὶ ἐν ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς τρυφώσῃ. καὶ οὐ καὶ ἐν ἴσως τοῦτο μόνον ἐπαινεῖν τὸν παρόντα χρόνον . . . ἄξιον. Nihil posse omnino praeterea addi aut, si quid hoc loco addatur, tum priore quoque adiciendum quivis opinor facile concedet. Tollamus igitur verborum τὸν παρόντα χρόνον ineptum interpretamentum τοὺς συμφιλοσοφούντας ἀνθρώπους. Καὶ autem particula, ut fere fit, ab eo, qui illa verba in textum recepit, addita est.

p. 450^{ess} Ἐγὼ γοῦν οὐδεμιᾷ τοιαύτῃ περιτυχὼν οἶδα γραφῇ πολλὴν ζήτησιν αὐτῶν ποιησάμενος. οὐ μὲν δὴ διαβεβαιούμαι γε ὥς δὴ καὶ σαφῶς εἰδῶς. Μὲν δὴ non recte legitur; nam praeterquam quod locutio μὲν δὴ — γε nusquam nisi hoc uno loco occurrit, non tam consecutiva quam restringendi notionem continens particula desideratur. Itaque scribo: οὐ μέντοι διαβεβαιούμαι γε ὥς δὴ καὶ σαφῶς εἰδῶς, cl. p. 464⁹ οὐ μέντοι διαβεβαιούμαι γε ὁπότερος ἤρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρόν. Alia huius locutionis exempla habes haec: p. 196⁹ οὐ μέντοι προσήκει γ' ἔμμετρον οὐδ' ἔρρουθμον αὐτὴν εἶναι δοκεῖν. 584³ οὐ μέντοι παντάπασί γε τὴν Ἰσοκράτειον ἀγωγὴν ἐκβέβηκεν. 626⁶ οὐ μέν-

τοι τέλειόν γε ἐν οὐδεμιᾷ τούτων τῶν ἰδεῶν. Ceterum praeter hunc locum particularum μὲν δὴ et μέντοι confusarum duo praesto sunt exempla e codicibus sumpta p. 588⁹ μὲν δὴ FMV: μέντοι R; 626¹⁷ μὲν δὴ FMR: μέντοι V. Quartum addo hoc: Postquam Dionysius de Lysiae in dicendo suavitate verba fecit, e more suo subiungit p. 476^{2ss} ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Λυσίου λέξεως ἔγωγε τίθεμαι. Consecutiva particula desideratur: scribo ταύτην μὲν δὴ κρατίστην κτλ., cl. e. g. p. 455^{ss} μίαν μὲν δὴ ταύτην (τήν) ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὗρισκω παρὰ τῷ δήτῳ. 492^{ss} κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ἰδέαν ἢ πρῶτον ἢ οὐδενὸς δεύτερον αὐτὸν ἀποφαίνομαι. 496¹⁰ Τοιοῦτος μὲν δὴ ἐστὶν ὁ Λυσίου χαρακτήρ.

III.

In iudicium de Lysia.

P. 455^{10ss} Ἐτέραν δὲ καὶ οὐδὲν ἐλάττωνα ταύτης (sc. τῆς ἀρετῆς), ἣν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδείς δὲ βεβαιότερον ἀπεδείξατο — τίς¹⁾ δ' ἐστὶν αὕτη; ἡ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἥμιστα γὰρ ἂν τις εὔροι Λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον. Ad colon ἡ — ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα ex praecedentibus nihil nisi ἀρετὴ suppleri potest. Sed perverse hoc fieri sequens enuntiatum et in primis vox φράσις monstrat; nimirum ἡ κυρία φράσις opponitur τῇ τροπικῇ. Iam vero cum verisimile non sit in utroque enuntiato idem substantivum φράσις fuisse, ita lego: ἡ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα (λέξεις); cf. p. 464^{11ss} τίς δ' ἐστὶν ἣν φημι ἀρετὴν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξεις.

p. 456⁶ Τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν. Ex Dionysii loquendi more rescribas τοῖς δὲ πρότερον, cf. p. 31¹³ εἴ τι τοῖς πρότερον εἴρηται. 450¹ θεωρήματα . .

¹⁾ Cf. Krueger. p. 39 adn.

οὐ δὴ που μὰ Δία κοινὰ οὐδὲ καθημαξευμένα τοῖς πρότερον.
4722 οὐδεις τῶν ὕστερον. 885^{15s} οὔτε τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν
βίον γενομένοις ἐπιτηδευθέντα οὔτε τοῖς ὕστερον. 1112⁶
οὐδεις τῶν πρότερον.

p. 458^{2ss} *Ἀηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντίνος ἐν πολλοῖς πάνν φορτικὴν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν καὶ οὐ πόρρω διθυράμβων τινῶν ἔνια φθεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστῶν οἱ περὶ Αἰκύμνιον τε καὶ Πῶλον FM: διθυράμβων ἔνια R. Dionysius spectat ad Platonis in Phaedro verba τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω διθυράμβων φθέγγομαι* (p. 238⁴). *Mirum est, quod et hic et p. 9712, ubi Platonis verba integra laudantur, post διθυράμβων legitur τινῶν, quod verbum sano sensu caret. Neque enim id presserim, quod p. 7647 verba vera exstant οὐκέτι πόρρω διθυράμβων φθέγγομαι. Nam verba τῷ συγγράμματι p. 762¹⁴ — φθέγγομαι p. 7648 num omnino codicum auctoritate nitantur, dubito, cum in Ambrosiano certe desint. In Palatino ea exstare ex Herwerdeni silentio qui velit colligat; ego, quia Herwerdenus in epistula ad Cn. Pompeium Ambrosiani et Palatini lectiones saepissime confudit, summo-pere de verborum sinceritate dubito, cum praesertim e Parisinis AB eiusdem illis quidem cum Palatino familiae non enotentur. Quid igitur? Interpolatoris vel potius interpretis manum te iam cognosse puto, qui p. 458⁴ ἔνια explicarit per τινά; idem p. 1126¹² verbo ἔνιοι adscripsit τινές, unde in Ambrosiano legitur τινές ἔνιοι. Ex διθυράμβων τινὰ ἔνια factum est διθυράμβων τινῶν ἔνια. Tum demum verbum τινῶν ex p. 458⁴ in Platonis verbis p. 9712 interpolatum est. Nam διθυράμβων τινῶν Dionysii exemplari Platonico non deberi locus monstrat p. 764¹³ τὸν ὄγκον τῆς ποιητικῆς κατασκευῆς ἐπὶ λόγους ἤγαγε φιλοσόφους ζηλώσας τοὺς περὶ Γοργίαν, ὥστε καὶ διθυράμβοις τινὰ ποιεῖν εἰκότα. Itaque genitivus τινῶν p. 458⁴ contra codices in volgata recte omittitur idemque p. 9712 cum Hudsono delendus est.*

p. 458^{6ss} *Ἦπατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ῥητόρων ἡ ποιητικὴ τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὥς μὲν Τιμαιὸς φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἥνικ' Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς*

ἀκούοντας τῇ δημηγορίᾳ. ὡς δὲ τάληθὲς ἔχει, ὃ καὶ [καὶ om. M] παλαιότερον αἰεὶ τι θαυμαζομένη [ὃ καὶ παλαιότερον αἰεὶ θαυμαζόμενος R] Θουκυδίδης τοῦνομα δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀηθέστερον FM. Verba quae excipiamus haec volunt: non Gorgias, sed Thucydides primus poeticam et tropicam dictionem Athenis adhibuit. Quae sententia etsi perversa certo tamen Dionysii est. Vide quomodo. Verba laudata Dionysium credidisse probant Thucydidem singulas res statim, postquam gestae sunt, ita perscripsisse, ut nunc leguntur; nimirum Gorgias anno 427 Athenas venit, quo tempore funebris oratio nonnullaeque demegoriae habitae iam erant. Idem planis verbis dicit p. 867^{ss} διετέλεσέ γέ τοι τὸν ἑπτακαίκοσαετῆ χρόνον τοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως τῆς τελευτῆς τὰς ὁκτὼ βίβλους ὅς μόνος κατέλιπε στρέφων ἄνω καὶ κάτω. Inde sequitur adverbium παλαιότερον genuinum esse. Iam hoc sagaciter Sylburgius perspexit pro volgatae lectione παλαιότερον αἰεὶ scribendum esse παλαιότερον ἔτι, quam coniecturam codicum corrupta lectio παλαιότερον αἰεὶ τι (αἰεὶ τι, αἶ τι, ἔτι) egregie confirmat. Ceterum ex Antiquitatum exemplis, quae illam locutionem Dionysio sollemnem esse probant, scribas παλαιότερον ἔτι, cf. A. R. I 40 p. 48¹⁴ Kiessl: Εὐάνδρος δὲ παλαιότερον ἔτι τῆς Θέμιδος ἀκηκοὺς διεξιούσης. c. 88 p. 114¹¹ τὴν ἡμέραν ταύτην ἔτι παλαιότερον ἐν εὐπαθείαις διάγοντες. III 61 p. 301³¹ παλαιότερον ἔτι τῆς Ταρκυνίου δυναστείας πελέκεις δώδεκα πρὸ τῶν βασιλέων φέρεσθαι φασιν. VIII 16 p. 119¹⁷ οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ πλείστον ἄξια συσκευασάμενοι παλαιότερον ἔτι κατεπεφεύγεσαν.

Iam a verbis παλαιότερον ἔτι progredientibus de ceteris videndum: ὃ καὶ παλαιότερον ἔτι θαυμαζομένη Θουκυδίδης τοῦνομα. Ambrosianus particulam καὶ rectissime omittit. Dionysius certe non dixit vel prius etiam Thucydidem celebratum esse; nec contrarium ὡς μὲν Τιμαίος φησι particulam καὶ patitur. Perperam igitur in Florentino haec interpolata est. Maxime porro verbum θαυμαζομένη offendit;

θανυμαζόμενος volgatae lectionem Graeculi alicuius coniecturam esse iudico. Sed quaecumque fuit olim verbi θανμάζειν forma, Dionysio certo non debetur. Neque enim id agit Dionysius, ut admirationem Gorgia prius Thucydidem nactum esse probet, sed hoc, prius quam illum poetica dictione in orationibus usum esse historicum. Praeterea idem verbum sequentibus δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων non languidum modo, sed prorsus etiam supervacaneum fit. Denique quid sibi velit vox τοῦνομα, nemo explicare poterit; adeo ieiuna est atque absurda. Atque hoc quoque iure quaeremus, cur τοῦνομα, si huic nomini proprio additum est, p. 458s in Gorgia nominando omissum sit. Ut brevis sim, totum locum graviter corruptum esse demonstrasse mihi videor; quem si sanare velis, altius fortiusque secandum. Unum verbum interpolatum Ambrosiano auctore sustulimus, cetera ita emendanda censeo: p. 458^{ss} ἦψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ξητόρων ἢ ποιητικῇ τε καὶ τροπικῇ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιος φησι, Γοργίου ἄρξαντος . . . ὡς δὲ τάληθές ἔχει, [ὃ καὶ] παλαιότερον ἔτι [θανυμαζόμενῃ] Θουκυδίδης [τοῦνομα] δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων . . . ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνείαν κτλ.

Causa, ni fallor, interpolationis illa fuit, quod παλαιότερον ἔτι in παλαιότερον αἰεὶ τι abierat.

p. 466^{ss} Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ξητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι καὶ τὰ προσήκοντα ἐκάστοις ἀποδοῦναι πάθῃ τε καὶ ἡθῇ καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμι τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ πολλῶν ἡθοποιαν. Copulativa particula τε consecutivae οὖν iuncta cum sententia pugnat. Dionysius enim haec vult: „Lysiam affectus mores facinora convenientia unicuique tribuere dixi. Praeter cetera igitur etiam τὴν ἡθοποιαν illi tribuo.“ Quare scribendum puto ἀποδίδωμι γε οὖν κτλ. Similis error particularum γε et τε confusarum occurrit p. 1109s, ubi volgo exhibetur: (vers. 2) τοῦτο μὲν δὴ πρῶτον οἶμαι δεῖν σκοπεῖν ἐπιστήμῃ γε καὶ ἔθει. Respicit auctor ad verba p. 1107^{12ss} τοὺς βουλομένους τὴν σύνθεσιν ἀκριβῶς εἰδέναι τὴν Δημοσθένους (se. ἀξιάσαιμ' αὖ) ἐκ πολλῶν αὐτὴν δοκιμάζειν ἰδιω-

μάτων . . . δει δ' αὐτῇ τριβῆς πολλῆς καὶ κατηχή-
σεως χρόνιου; unde illo loco corrigas σκοπεῖν ἐπιστήμη
τε καὶ ἔθει.

p. 467^{ss}. Tria sunt, ex quibus ἡ ῥητορική constat, διά-
νοια λέξις σύνθεσις, in quibus omnibus Lysias palmam fert;
οὐ γὰρ διανοοῦμένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῇ
καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας . . . ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν ἀποδίδωσι
τοῖς ῥησιν οἰκείαν, ἣ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δη-
λοῦσθαι, τὴν σαφῇ καὶ κυρίᾳ κτλ. Iure A. Kiesslingius
l. l. p. 253 in verbis ἣ πέφυκεν — δηλοῦσθαι offendit, quam-
quam quae proposuit ἣ πέφυκεν αὐτὰ πάντων κράτιστα δη-
λῶσαι minus placent. Verba enim αὐτὰ ἑαυτῶν, quae ver-
borum coniunctio prorsus e Dionysii more est, ad aliam me-
delam ducunt ἣ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κρεῖττον δηλοῦσθαι;
cf. p. 72¹⁰ ἡμίρωνα δέ (sc. τινες ἐκάλεσαν), ὅσα μετὰ μὲν φω-
νηέντων αὐτὰ ἑαυτῶν κρεῖττον ἐκφέρεται, καθ' ἑαυτὰ
δὲ χεῖρον καὶ οὐκ αὐτοτελῶς. 761⁷ χείρων αὐτὸς αὐτοῦ γίνε-
ται (item 883¹² μακρῷ τινι γίγνεται χείρων αὐτὸς αὐτοῦ, cf.
967¹³). 787² πολὺ ἀμείνων ἂν ἦν αὐτὸς αὐτοῦ κατὰ τὴν
φράσιν. 1025¹¹ ἕτερος γὰρ τις αὐτοῦ γίγνεται τότε.

p. 468^{ss} Οὐ θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ . . . τοιαύτην τινὰ πα-
ράσχοι δόξαν (sc. ὁ τῆς ἀρμονίας τῆς Αὐσίου χαρακτήρ), ὅτι
ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως καὶ
ὥς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ
κατεσκευασμένος. Oppositio duorum enuntiatorum claudicat.
Sententia certa est: Videtur ille quidem sine artificiiis com-
positus esse, at pluribus quam dici potest ornatus est. Desi-
deratur igitur contrarium imprimis verborum ἀνεπιτηδεύτως
καὶ οὐ κατὰ τέχνην. Quapropter scribo ἔστι δὲ παντὸς μᾶλ-
λον ἔργου τεχνικῶς κατεσκευασμένος.

p. 471^{ss} Μίαν δὲ ἀρετὴν ἔτι τοῦ ῥήτορος ἐπιδείξομαι
κρίνας καλλίστην τε καὶ κυριωτάτην¹⁾ καὶ ἡ μόνην ἡ μά-
λιστα²⁾ τῶν ἄλλων τὸν Αὐσίου χαρακτῆρα δυναμένην

¹⁾ κυριωτάτην Marklandus: κοινοτάτην codd. || ²⁾ ἡ μόνην ἡ μά-
λιστα Marklandus: μόνην τὴν μάλιστα codd.; cf. p. 1123¹⁰ παρὰ τῆς
ῥητορικῆς ἡ μόνης (Reisk., μόνος M) ἡ μάλιστα τῶν ἄλλων ἀπαιτούμεν.

βεβαιῶσαι . . . τίς δ' ἐστὶν ἥδε ἡ ἀρετή, ἥτις πᾶσιν ἐπαν-
 θοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ χάρις; πρᾶγμα παντὸς κρείτ-
 τον λόγου καὶ θαυμασιώτατον. Locum difficiliorem viri docti
 variis modis temptaverunt, quorum solus Sylburgius verum
 ex parte intellexisse mihi videtur, cum scriberet ἥδε ἡ ἀρετὴ
 ἡ πᾶσιν κτλ. Reliqui violentius nec satis e Dionysii more
 locum restituere conati sunt; quorum coniecturas adscribere
 satis habeo. Τίς δέ ἐστιν ἥδε ἀρετή, ἥτις πᾶσιν ἐπανθοῦσα
 τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς αὕτη ἡ δύναμις; Χάρις, πρᾶγμα παν-
 τὸς κρείττον λόγου κτλ. Marklandus. Τίς δέ ἐστιν ἥδε; χά-
 ρις, ἀρετὴ πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι κτλ. Matthaei. Τίς
 δέ ἐστιν ἥδε ἀρετή; ἡ τοῖς πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς τ' ὀνό-
 μασι καὶ τοῖς ἔργοις, ἡ χάρις Reiskius. Τίς δ' ἐστὶν ἥδε
 ἀρετή, ἥτις (vel cum Sylburg. leg. ἥδε ἡ ἀρετὴ ἡ, vel ἡ
 ἀρετὴ ἥδε ἡ) πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ ἡ
 χάρις; Kruegerus p. 39 adn. Τίς δ' ἐστὶν ἥδε (ἡ addo)
 ἀρετὴ; [H] (ἦτα bis scriptum eiciendum) (χάρις) τις, πᾶσιν
 ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ χάρις; πρᾶγμα κ. τ. έ.
 Vlietius p. 14. Nolo has coniecturas singillatim refellere;
 probabilem esse nullam quivis concedet. Iam antequam
 pericliteris coniecturam, de sententia videndum, qua cognita
 vel acrior medela non nocebit. Primum Dionysii morem
 cognoscas ex his locis: p. 464^{11ss} τίς δ' ἐστὶν ἣν φημι ἀρε-
 τήν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα
 λέξεις. 455^{12ss} τίς δ' ἐστὶν αὕτη (sc. ἡ ἀρετή); ἡ διὰ τῶν κυρίων
 τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα
 τὰ νοούμενα (λέξεις). Sententia eius de quo agitur loci haec
 est: Quaenam est illa virtus quam modo significavi? Dicendi
 quaedam suavitas, qua nihil admirabilius. Inde ex parte
 Sylburgium secutus ita lego: τίς δ' ἐστὶν ἥδε ἡ ἀρετή; ἡ
 [τις] πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι [καὶ τίς ἡ] χάρις,
 πρᾶγμα παντὸς κρείττον λόγου καὶ θαυμασιώτατον. Similis
 structura est p. 481^{2s} ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν
 λέξιν αὐτοῦ χάρις. Locutionem χάρις ἐπανθεῖ in deliciis
 Dionysius habet; cf. p. 134¹¹ τῷ Ἰσοκράτει πολλὰς χάριτες
 ἐπήνθουν. 480² οὐκ ἐπανθούσης τῇ λέξει τῆς Λυσιακῆς
 χάριτος. 642¹⁶ ἀρετὴν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν.

992^{12ss} ἡδονῆς δ' ἄρα καὶ πειθοῦς καὶ χαρίτων καιροῦ τε καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πᾶσι τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθρεῖ λόγοις¹⁾, ἄρα οὐχὶ πολλὴ μοῖρα; 1071^{3s} ἐπανθρεῖ τις αὐταῖς χροῦς ἀρχαιοπινῆς καὶ χάρις ἀβίαστος. Verba καὶ τίς ἢ aliquo modo originem duxisse suspiceris e p. 475^{1ss} τοῦτο κἀγὼ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Λυσίαν καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν ἱποθελμῆν ἂν ἐπιτηδεύειν.

p. 478^{7ss} legas μάλιστα δ' ἐγένετό μοι καταφανὲς [καταφανῆς R], ὅτι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη (sc. ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος λόγος) τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένῳ.

p. 481^{10ss} Τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ χαρακτηριστικώτατον²⁾ τῆς δυνάμεως ἢ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις FM: καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον R. Aut volgata lectio recipienda est aut, si codices sequimur, verba τῆς δυνάμεως delenda sunt. Quaeritur igitur, utrum idoneum sensum haec praebeant necne. Prorsus idem volunt atque illa τὰ Λυσίου ἔργα: sed haec verba exquisitius dicta sunt atque de Lysiae virtutibus primo hoc loco usurpantur, contra δύναμις usitata est vox et singulas virtutes significans veluti p. 473^{ss} ὥστε εἴ τις ἀξιοίῃ λόγῳ διδασθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν, ἥτις πότ' ἐστίν et totam Lysiae facultatem, ut p. 478^{2s} ὃν οἶδ' ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτηῖρα ἡγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα τῆς ἐκείνου δυνάμεως. Verba igitur τῆς δυνάμεως h. l. nullam omnino vim habent. Offendunt praeterea superlativi diverse adhibiti, quorum alter τὸ κράτιστον adiectivi vicibus fungitur, alter τὸ χαρακτηριστικώτατον substantivi. Has ob causas codices veri vestigium servasse censeo, quos secutus scribo τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ χαρακτηριστικώτατον ἢ . . . χάρις. Idem Dionysii consuetudo probat; cf. p. 784^{1ss} τελευταῖόν ἐστι τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ χαρακτηριστικώτατον. 476^{2ss} ταύτην μὲν δὴ (sc. τὴν χάριν) κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Λυσίου λέξεως ἔγωγε τίθεμαι. Verba igitur τῆς δυνά-

¹⁾ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἃ τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθροῦσιν MR, corr. Sylb. ||

²⁾ χαρακτηριστικώτατον F, χαρακτηριστικώτερον M.

μεως interpretamentum sunt illorum τῶν ἔργων; quae qui adscripsit, eodem modo in his offendit, quo Marklandus, qui sine iusta causa τῶν *Λυσίου ἀρετῶν* scribi vult. Vox enim ἔργον sensu abstracto usurpata minime a Dionysii usu abhorret; cf. p. 646^{3ss} οἱ δὲ *Δημοσθένη* προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπηνέθυσαν, οὐ μὴν ἴσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν. p. 958¹¹ δεινοὶ μὲν ἐν τοῖς αὐτῶν [αὐτῶν MR] ἔργοις ἀμφοτέρω: in propriis virtutibus uterque admirabilis.

p. 487^{11ss} Ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν τὴν μὲν εὕρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὴν σύγκρισιν ζηλοῦν· τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ἐξεργασίαν¹⁾ αὐτῶν ἐνδεεστέραν οὖσαν τοῦ προσήκοντος μὴ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ παρ' ἑτέρων, οἳ κρείττους οἰκονομῆσαι τὰ εὗρεθέντα ἐγένοντο, περὶ ὧν ὕστερον ἐρῶ, [τοῦτο τὸ στοιχεῖον]²⁾ λαμβάνειν. Duo vitia Vlietius sustulit, duo restant. Pro σύγκρισιν, cui verbo hic locus non est, vocem sollemnem rescribas κρίσιν. Nimirum εὕρεσις κρίσις τάξις ἐξεργασία quattuor sunt praecipua, ut Dionysii verbis utar, ἐν τῷ πραγματικῷ τρόπῳ θεωρήματα; cf. p. 542^{12ss} ἡ μὲν εὕρεσις ἡ τῶν ἐνθυμημάτων . . . vers. 14 καὶ κρίσις, vers. 15 τάξις . . . καὶ ἡ κατ' ἐπιχειρήματα ἐξεργασία. 557^{8ss} τῶν δὲ πραγμάτων ποιούμενος ἐξέτασιν τὴν μὲν εὕρεσιν θανυμαστὴν παρ' ἀμφοῖν κατελαβόμεν καὶ ἔτι τὴν κρίσιν· τῇ δὲ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων . . . καὶ τῇ καθ' ἑκαστον εἶδος ἐξεργασίᾳ . . . παρὰ πολὺν προτερεῖν ἡγούμενην Ἰσοκράτην *Λυσίου*. Deinde propter παρ' ἑτέρων legas μὴ παρὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός idem Dionysii loquendi more postulante; cf. e. g. p. 450⁶ τί παρ' ἑκάστου δεῖ λαμβάνειν. 454⁶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ. 460³ ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν. 470¹¹ ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς λέξεως παρὰ *Λυσίου*. 471⁶ ὥστε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

¹⁾ ἐξεργασίαν Vlietius p. 23: ἐργασίαν codd. || ²⁾ Verba del. Vlietius p. 23.

p. 490^{1ss} *Τοτὲ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐπαίνου ὁ ¹⁾ λέγων αὐτὸ ²⁾ ἄρχεται, τοτὲ δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου.* Quae sit vis vocis αὐτό cum non appareat, eam delendam esse censeo. Neque enim coniectura, quae hac voce nititur Marklandi αὐτός, et eam Reiskius recepit, sententiae flagitatae satis facit. Certe moleste adderetur eum, qui verba faciat, ipsum incipere a sua laude.

p. 490^{1ss} *lego τοτὲ δὲ ἄλλο τι κατασκευάζεται τῶν δυναμένων αὐτόν [αὐτόν F αὐτόν MR] μὲν ὠφελῆσαι, τὸν δὲ ἀντιδίκον ἐλαττώσαι.* Idem vitium tollas p. 636² *τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν,* Dinarchus enim de damno ipsi illato loquitur, et p. 897^{14ss} *ἐκείνοι . . . πάσας τὰς ἀρετὰς, ὅποσαι γίνονται περὶ μορφὰς εὐπρεπεῖς, ταῖς καταδεδουλωμέναις αὐτοὺς προσεῖναι νομίζουσι.*

p. 494^{1s} *lego: κράτιστα γὰρ (ἄν) ἀποδείξαιτο ταύτην τὴν ἰδέαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος.* Eandem medelam adhibeas p. 925⁶ *εἰ μὲν γὰρ ἰδίᾳ τινὲς ἐβλάπτοντο τῶν πολιτῶν, εὐτύχει δὲ τὸ κοινόν, καλῶς (ἄν) ταῦτ' ἔλεγεν.* p. 1099¹¹ *πολὺ γὰρ (ἄν) ἡ σύνταξις τὸ μῆκος λάβοι.* p. 645^{5ss} *ita scripserim: οἱ δὲ Θουκυδίδην ζηλοῦν λέγοντες . . . πάννυ ἐνχερῶς ἄν εὐρίσκειντο [ἀνευρίσκειντο R] ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος.*

p. 496^{13ss} *Ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπεσμεθα, εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιοῦμαι ³⁾ προχειρισάμενός τινα λόγον· οὐ γὰρ ἐγγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδειγμασιν. ἐξ ἐκείνου τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομεν ⁴⁾ ἀποχρῆν οἰόμενος ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις καὶ μετρίαις μικρὰ τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα FM: ποιήσομαι . . . ἐξ ἐκείνου δὲ τὴν . . . οἰόμε-*

¹⁾ ὁ add. Reiskius || ²⁾ αὐτοῦ F¹, αὐτὸ// F² || ³⁾ ποιοῦμαι F¹ || ⁴⁾ ἐπιδείξομεν, επ e correctura F¹.

νοι R. Verba qualia in codicibus et editionibus circumferuntur, vitiis nonnullis laborant.

1. Ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν κτλ. Γίγνεται eo sensu usurpatum, ut sit „facultas, potestas fit“, apud Dionysium non legitur. E consuetudine eius rescribo Ἵνα δὲ βέλτιον . . . ἐγγένηται μαθεῖν, cl. p. 144^{ss} ἐμοὶ δ' ἀποχρῆν ἐδόκει ταῦθ', Ἵνα ἐγγένηται μοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων εἰπεῖν. 1624 Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εἰπεῖν ἐγγένηται μοι¹⁾. 488^{13ss} Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηται μοι τὰ προσήκοντα εἰπεῖν. 6^{ss} ἔαν δ' ἐγγένηται μοι σχολή κτλ.

2. Pro codicum lectione ποιῶμαι cum volgata scribendum censeo ποιήσομαι cum propter futurum quod sequitur ἐπιδείξομεν vel ἐπιδείξομαι tum propter Dionysii loquendi usum. Eam enim legem observat, ut praecedente enuntiato finali ex Ἵνα apto, cuius verbum coniunctivus aoristi est, in enuntiato primario constanter sequatur futurum aut imperativus²⁾. Qui solus prima specie huic regulae obstare videtur locus, eam potius firmat; est p. 746^{13ss} Ἵνα μὴ μακρότερος τοῦ δέοντος ὁ λόγος γένηται μοι, καὶ τοῦτον ἐπιδείξω ἐπισχνοῦμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἀριστοτέλους τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Proxime ad huius de quo agitur enuntiatii structuram accedit locus p. 488^{13ss} Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηται μοι τὰ προσήκοντα εἰπεῖν, ἑάσω τε ταῦτα περὶ τε προομιῶν καὶ διηγήσεων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου καὶ διαλέξομαι καὶ δηλώσω κτλ.

¹⁾ χρόνος, quod verbum volgo additur, deest in Florentino teste Herwerdeno stud. Thucyd. p. 1 || ²⁾ p. 126 Ἵνα δὲ μὴ δόξω . . . 8 πειράσομαι || 171 Ἵνα δὲ μὴ τις ὑπολάβῃ . . . 4 ἐξοίσω || 2014 Ἵνα . . . αἰσθῇται . . . 15 λήψομαι || 1047 Ἵνα μὴ . . . τις . . . δόξῃ . . . 9 ἀποδώσω || 2049 Ἵνα μὴ . . . ὑπολάβῃ τις . . . 10 ἄψομαι || 51110 Ἵνα . . . 11 γένηται, θήσω || 5913 Ἵνα . . . γένηται . . . , 4 χρήσομαι || 7901 Ἵνα . . . γένηται, . . . 3 ἀναλήψομαι || 92216 Ἵνα δὲ μὴ δόξῃ τις . . . 9231 ἀρκεσθήσομαι || 9431 Ἵνα . . . 2 γένηται, . . . 4 ἐάσομεν || 9743 Ἵνα μὴ . . . 4 προβῇ, . . . ἐάσω || 10241 Ἵνα μὴ . . . 2 ἀναγκασθῶ, . . . 4 ἐάσω. — P. 1624 Ἵνα . . . ἐγγένηται . . . 5 ἄλλῃς ἔστω || 10799 Ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν . . . 11 λαμβανέσθω.

3. Florentini et Ambrosiani lectio τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδειξομεν ἀποχρῆν οἰόμενος ex parte illa quidem depravata in deterioribus codicibus novam corruptelam experta est οἰόμενοι pro οἰόμενος. Genuinam lectionem Parisinus A suppeditat, ex quo scribas τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομαι ἀποχρῆν οἰόμενος.

4. Particulam δέ, quae volgo post ἐκείνου legitur, codices recte omittunt. Nam et oppositio male statuitur et verba προχειρισάμενος — παραδείγμασιν perperam priori enuntiato adnecti sententiae progressus docet. „Ea, quae de Lysia oratore dixi, utrum vera sint an falsa, ex illius orationibus examinabo, et quoniam plura exempla proferre non licet, una oratione consilium eius atque vim illustrabo“. Verba igitur προχειρισάμενος — παραδείγμασιν artissime cum sequentibus cohaerent, et vox πολλοῖς non infinitum (τινα), sed certum sibi contrarium postulat. Inde scribo τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι, προχειρισάμενός τε ἕνα λόγον — οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν — ἐξ ἐκείνου τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομαι, cl. p. 577^{11s} χρῶμαι παραδείγματι ἐξ αὐτῶν ἐνί· οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πλείοσι· τῷ Τραπεζίτικῳ λεγομένῳ.

p. 518^{ss} Postquam Dionysius forense Lysiae dicendi genus oratione in Diogitonem illustravit, haec subiungit p. 518^s: ἐν μὲν δὴ τοῖς δικανικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφη FM: ἐπιδεικτικοῖς R. Verba, qualia in Florentino et Ambrosiano leguntur, sensu cassa esse librarius nescio quis bene perspexit, cum ἐπιδεικτικοῖς corrigeret. Dionysius respicit ad ea, quae dixit p. 488^{10ss} ὁ βουλόμενος δὴ τὴν Λυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων ἢ ἐκ τῶν συμβουλευτικῶν τε καὶ πανηγυρικῶν σκοπεῖτω. Neque enim in iis, de quibus agitur, vox μαλακώτερος premenda est, quae reddit p. 496¹ περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερός ἐστι; nam τὰ πάθη nihil commune habent cum panegyricis orationibus. Verba δικανικοῖς λόγοις recte legi praemissa oratio in Diogitonem probat; post ea

nonnulla interciderunt, quibus ad epidicticum orationum genus Dionysius transiit. Locum igitur ita fere expleri posse puto: Ἐν μὲν δὴ τοῖς δικανικοῖς λόγοις (τοιούτος τις ὁ ἀνὴρ· ἐν δὲ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς) μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφη, cl. p. 576^{ss} Τοιούτος μὲν δὴ τις ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ. ἐν δὲ τοῖς δικανικοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ἀκριβὴς καὶ ἀληθινός.

IV.

In iudicium de Isocrate.

P. 540^{12s} Ἀνάγκη παραπληρώμασι λέξεων οὐδὲν ὠφελοῦσιν χρῆσθαι. Non ea verba, ad quae alia adduntur, inutilia sunt, sed numerorum complementa futilia Dionysius iudicat. Lego ἀνάγκη παραπληρώμασι λέξεων οὐδὲν ὠφελοῦσιν χρῆσθαι, cf. p. 48^{1s} τίς οὐκ ἂν φαιή παραπληρώματι λέξεως οὐκ ἀναγκαίῳ προσηρανίσθαι; 1072^{11s} παραπληρώμασι τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀναγκαίοις . . . χρωμέναις. 149^{ss} προσθήκαις τισὶν ὀνομάτων . . . μηδὲν ὠφελοῦσαις τὸν νοῦν χρωμένη. 1009^{14s} πολλὰ τοιαῦτά ἐστι παραπληρώματα καθ' ἑκάστην ὀλίγου δεῖν περίοδον οὐκ ἀναγκαίαν ἔχοντα χῶραν.

p. 542^{3ss} In Lysiae cum Isocrate comparatione Dionysius huius eloquentiam Polycliti et Phidiae arti similem esse dicit propter sublimitatem et maiestatem, illius facundiam cum Calamidis et Callimachi operibus conferendam propter urbanitatem et suavitatem: ὥσπερ γὰρ ἐκείνων οἱ μὲν ἐν τοῖς ἐλάττωσι καὶ ἀνθρωπικοῖς ἔργοις εἰσὶν ἐπιτυχεστέροι τῶν ἐτέρων, οἱ δ' ἐν τοῖς μελίσσι καὶ θειοτέροις δεξιώτεροι; οὕτω καὶ τῶν ζητόρων ὁ μὲν ἐν τοῖς μικροῖς ἐστι σοφώτερος, ὁ δ' ἐν τοῖς μεγάλοις περιττότερος. Verba τῶν ἐτέρων genuina non esse duae causae probant. Primum enim inepta sententia est „Hi in minoribus dexteriores sunt quam illi“, cum quid ei ipsi (οἱ ἔτεροι) proprium habeant, secundo membro diserte explicetur. Deinde membrorum accuratissima responsio verba τῶν ἐτέρων spuria esse arguit; nam cum quattuor membra sint, quorum bina binis comparationis causa (ὥσπερ — οὕτως) opponuntur, et in trium membrorum fine

comparativus cum pondere quodam positus sit, ea verba, quae primum colon trans comparativum ἐπιτυχέστεροι producunt, e Dionysii verbis ultro excidunt.

Quae num delenda sint, si quis adhuc dubitet, spero eiusdem interpolatoris manu cognita certo mecum eum facturum esse. De Platonica dialecto Dionysius p. 964^{12ss} ita: Ἡ δὲ δὴ Πλατωνικὴ διάλεκτος βούλεται μὲν εἶναι καὶ αὐτὴ μίγμα ἑκατέρων τῶν χαρακτήρων τοῦ τε ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυροῦ, καθάπερ εἴρηται μοι πρότερον, πέφυκε δ' οὐχ ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς χαρακτήρας εὐτυχής. ὅταν μὲν οὖν τὴν ἰσχνὴν . . . ἐπιτηδεύῃ φράσιν, ἐκτόπως ἡδεΐα ἐστι καὶ φιλόανθρωπος . . . p. 965¹⁵ ὅταν δ' εἰς τὴν περιττολογίαν . . . ἄμετρον ὀρμὴν λάβῃ, πολλῶ χείρων ἑαυτῆς γίνεται. καὶ γὰρ ἀηδεστέρα τῆς ἐτέρας καὶ κάκιον ἐλληνίζουσα καὶ παχύτερα φαίνεται . . . „Platonis dialectus, si quando ad rerum supervacuarum expositiones se convertit, quam ipsa peior fit; minus enim quam altera suavis est.“ De alia dialecto sermo non fit: de eadem potius et χείρων ἑαυτῆς dicitur et ἀηδεστέρα τῆς ἐτέρας, quod quantopere sit absurdum, in propatulo est. Verba τῆς ἐτέρας interpolata esse idque ab eodem nisi egregie fallor Graeculo, cui priore loco verba τῶν ἐτέρων debentur, et ratio docet et locus epistulae ad Cn. Pompeium probat, ubi eadem repetita leguntur, p. 759^{11s} καὶ γὰρ ἀηδεστέρα καὶ κάκιον ἐλληνίζουσα καὶ παχύτερα φαίνεται: ubi τῆς ἐτέρας, quod volgo post ἀηδεστέρα additur, a codicibus M et A C Grosii rectissime abest; de Palatino mihi non constat (cf. quae pag. 15 dixi ad p. 26¹² Herwerd.). Summopere autem mireris, quod Herwerdenus etiam invito „codicē suo“ verba τῆς ἐτέρας e volgata revocavit. Quae et hoc de quo agitur loco ex auctoritate codicum M et A C p. 759¹¹ delenda neque illo loco ex hoc addenda sunt.

p. 543^{11ss} Ἐγὼ γέ φημι χρῆναι τοὺς μέλλοντας οὐχὶ μέρους τι τῆς πολιτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὅλην αὐτὴν κτήσασθαι τοῦτον ἔχειν τὸν ῥήτορα διὰ χειρός. Corrigan κτήσεσθαι. Dionysius in scriptis rhetoricis verbum μέλλειν saepius cum prae-

sentis infinitivo, rarius cum futuri coniungit¹⁾), cum aoristi praeter hunc locum e codicum testimonio nunquam. Qui solus praeterea aoristum volgo exhibet p. 993¹¹ ἔμελλε . . γενέσθαι, ex Ambrosiano correctus est: ἔμελλε . . γενήσεσθαι; cf. pag. 96.

p. 546^{3ss} Ἀξιοῖ (sc. ὁ Ἰσοκράτης) στρατηγὸν ἄνδρα καὶ τηλικαύτης ἔξουσίας κύριον διαλλάττειν μὲν τὰς διαφορομένους πόλεις, ἀλλὰ μὴ συγκρούειν πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ Ἑλλάδα μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιεῖν· ὑπεριδόντα τῆς περὶ τὰ μικρὰ φιλοτιμίας τοῖς τοιούτοις ἐπιχειρεῖν ἔργοις κτλ. Particulam aliquam post ὑπεριδόντα desiderari Wolfius perspexit. Sed aptius, ni fallor, quam quod ille proposuit δέ, supplebimus τε, cum non oppositio, sed eiusdem sententiae continuatio statuenda sit.

¹⁾ α) Verbum μέλλω cum praesentis infinitivo coniungitur XXXII locis: p. 710 μέλλω λέγειν, item 861¹⁵, 885¹⁷, 986¹⁰ || 1214 ἀκρατίζεσθαι μέλλων || 378 τῷ μέλλοντι . . ἐμβάλλειν || 399 τῶν ἀρμόττεσθαι μελλόντων || 404 μέλλει κατασκευάζειν || 502 λυπεῖν μέλλῃ καὶ διοχεῖν || 691³ λέγεσθαι μέλλον [F E: μέλλον om. R] || 1011¹ μέλλει δηλοῦσθαι || 490¹⁵ τὰ μέλλοντα . . . λέγεσθαι, item 501⁷ || 497⁷ μέλλων ἐκπλεῖν || 501¹² τὸν . . μελλόντα ποιεῖν || 541¹² ἐν ταῖς μελλούσαις λέγεσθαι || 551¹⁸ πράττειν μέλλονσαν || 554⁷ μέλλοι γίνεσθαι || 605¹² τῶν μελλόντων . . λυπεῖν || 606¹⁴ ἐκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι || 768¹¹ μέλλοντας ἀκούειν || 790⁶ τὰ μέλλοντα δηλοῦσθαι || 812⁶ μέλλων . . ἄπτεσθαι || 817¹³ μέλλων . . ἄρχεσθαι, item 855¹² || 855¹⁰ κεφάλαια τῶν μελλόντων δηλοῦσθαι || 921¹¹ ἔμελλεν ἀπάγειν || 1007¹² τῷ μέλλοντι πείθειν || 1039¹² μέλλων ποιεῖσθαι || 1044⁵ τοὺς μέλλοντας τελευτᾶν || 1051¹ μέλλῃ κατορθοῦν || 1102² μέλλῃ . . . ὑπεραίρειν. Medium quasi tenet locus p. 54 εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν . . . λέγειν μὴδ' εἰκὴ συνθήσειν τὰ προστυχόντα ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐκλογῇ τε χρήσεσθαι καθαρῶν ἅμα καὶ γενναίων ὀνομάτων καὶ συνθήσει ταῦτα κοσμήσειν κτλ. β) Verbum μέλλω cum futuri infinitivo coniungitur XVIII locis: p. 401³ τοὺς μέλλοντας εὖ συνθήσειν || 681² τὸν μέλλοντα διαθήσειν || 144⁸ τοὺς μέλλοντας . . ποιήσειν || 151⁴ ἔμελλε φανήσεσθαι || 181¹ μακρὸς ἔμελλεν ὁ λόγος γενήσεσθαι καὶ ταυτολογίας τινὰ δόξαν παρέξειν [F, παρέχειν volgo] || 198⁷ μέλλοι . . ἐπανθήσειν || 526⁸ ἔμελλον . . . 10 ἀπελαθήσεσθαι || 613⁹ τὰ μέλλοντα . . . 10 ποιήσειν || 625⁹ ἔμελλεν ἐξοίσειν || 762⁷ = 968¹⁴ ἔμελλε πείσεσθαι || 900⁷ μέλλοντος δηώσειν || 920⁵ μισήσειν . . . 6 ἔμελλον || 993¹¹ ἔμελλε . . γενήσεσθαι [M, γενέσθαι R] || 1100⁸ ἔμελλεν ἀποχρώντως ξεῖν || 1117¹⁴ μέλλουσιν ξεῖν || 1118³ ξεῖν ἔμελλεν || 1128¹⁶ ἔμελλον φανήσεσθαι.

p. 556^{12ss} Dionysius Isocratis virtutes cum Lysiae denuo comparans cum alia tum hoc ponit: ἐν τῷ συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν ὡς πρὸς ἀληθινούς ἀγῶνας ἐπιτῆδειον Λυσίαν ἀπεδεχόμεν. In comparatione gradus positivus ἐπιτῆδειον locum non habet. Lego ἐπιτηδειότερον Λυσίαν ἀπεδεχόμεν, cf. p. 557^s ἀφελέστερον, vers. 6 περιεργότερον, πιθανώτερον, vers. 7 ισχυρότερον.

p. 558^{11ss} Δουλεύει γὰρ ἡ διάνοια πολλάκις τῷ ἑνθιμῷ τῆς λέξεως, καὶ τοῦ κομποῦ λείπεται τὸ ἀληθινόν· κράτιστόν τ' ἐπιτῆδευμα ἐν διαλέκτῳ πολιτικῇ καὶ ἐναγωνίῳ τὸ ὁμοιότατον τῷ κατὰ φύσιν. Ultimum enuntiatum prioribus oppositum est; corrigas igitur κράτιστον δ' ἐπιτῆδευμα κτλ.

p. 563^{ss} Εἰ μέτριος εἶ, μέχρι δεῦρο ἀνεκτός· ἀλλ' οὐκ ἀνήσει FM¹: ἦν M²R; cf. pag. 53. Codicum lectio εἶ, pro qua in volgata e perversa nescio cuius coniectura ἦν contra rationem grammaticam exhibetur, suppeditat genuinam, ni fallor, lectionem εἰ μέτριος εἶη, μέχρι δεῦρο ἀνεκτός; cf. e. g. p. 101^{10ss} εἰ μὲν οὖν ἐγχωροίη πάντα εἶναι τὰ μόρια τῆς λέξεως . . . εὐφωνά τε καὶ καλλιερήμονα, μανίας ἔργον ζητεῖν τὰ χεῖρω· εἰ δ' ἀδύνατον εἶη τοῦτο . . . τῇ πλοκῇ . . . πειρατέον ἀφανίζειν τὴν τῶν χειρόνων φύσιν.

p. 563^{ss} Πάλιν γοῦν ἐν τῇ μετ' αὐτήν [R, μεθ' αὐτήν FM] περιόδῳ τίθῃσιν. Lego ἐν τῇ μετὰ ταύτην περιόδῳ, itemque p. 1035¹ ἐν τῇ μετὰ ταύτην [μεταυτήν M] περιόδῳ τὰ αὐτὰ ποιῶν φανήσεται.

p. 563^{12ss} Ἐπειθ' ὥσπερ [ἐπεὶ θ' ὥσπερ F] οὐδὲν εἰρηκῶς τοιοῦτον ἀθρόαις ἐπικλύσει ταῖς παρίσωσιν, ἐπιφέρων ταῦτίκα [ἐπιφέροντ' αὐτίκα F]. „Τὰ τῶν ἄλλων διψκούν θεραπεύοντες . . . (sequuntur ex Isocratea quarta §§ 80—81, 3 Bekk. ἀξιοῦντες). Ταῦτίκα sensu cassum esse primus Wolfius vidit; ipse αὐτίκα proposuit, Sylburgius ταῦτί. Ni fallor in ταῦτίκα latet ταυτί. „Καὶ τὰ τῶν ἄλλων διψκούν θεραπεύοντες, et ita Isocrates.

p. 576^{11ss} Μηδεὶς δέ μ' ἀγνοεῖν ὑπολάβῃ μὴδ' ὅτι ἄφαρεὺς . . . διορίζεται, . . . vers. 15 μὴδ' ὅτι . . . φῃσιν . . .

Ἀριστοτέλης. Librariorum errorem tollas μή θ' ὅτι — μή θ' ὅτι rescibens; cf. p. 577₃ καὶ οὐτ' Ἀριστοτέλει πεῖθονται . . . vers. 4 οὐτ' Ἀφαρεῖ . . . συντίθεται.

p. 584_{17ss} Τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἐκ τῶν ἐπιδεικτικῶν εἴληπται παρισώσεων καὶ παρομοιώσεων. τό γε οὖν „ἐπιχειροῖην“ καὶ „τραποίμην“ καὶ „εἰσπλευσοίμην“ ἐν ἐνὶ χωρίῳ κείμενα καὶ τῶν κώλων τριῶν ὄντων τὸ μὲν μῆκος ἴσον ὑπάρχον τεκμήρια τῆς Ἰσοκράτους κατασκευῆς ἐστι. Particulam μέν, quia dé non sequitur, spuriam esse iudico.

V.

In iudicium de Isaeo.

P. 587_{1ss} Γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τάνδρως οἴος τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεῖλετό τινα ἢ πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδενὸς διὰ τὸ μηδεμιᾶ¹⁾ τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίᾳ. Sylburgius in verbis οὐδὲ ἀρχὴν — πολιτείαν aliquo modo offendens particula ἢ expuncta οὐδὲ ἀρχὴν idem esse vult atque „nec omnino“; sed ut nihil dicam de vi huius coli, quae propter insequens οὐδ' ὅλως nulla est, ea ipsa verborum οὐδὲ ἀρχὴν significatio a Dionysii consuetudine plane aliena est. Itaque de integro potius enuntiatio οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεῖλετό τινα ἢ πολιτείαν videamus.

Cum quattuor sint cola ab οὐδέ vocabulo incipientia, e Dionysii in enuntiatis struendis aequabilitate pro certo fere habuerim eum in tertio quoque colo substantivum ex praepositione περὶ pendens, non integrum enuntiatum (οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεῖλετό τινα ἢ πολιτείαν) scripturum fuisse, cum praesertim hoc colon non ultimum locum teneat. Ad hanc suspensionis causam e verborum structura petitam alia accedit et gravior et quae sola quaestionem dirimere possit.

Verba οὐδὲ ἀρχὴν — πολιτείαν quamquam aperte idem sibi volunt atque proxime praecedentia περὶ τῆς προ-

¹⁾ μηδεμιᾶ Krueg., spicileg. coniect. p. 40: μηδὲ codd.; cf. p. 450₉ ἐγὼ γοῦν οὐδεμιᾶ τοιαύτη περιτυχὼν οἶδα γραφῇ.

αιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, tamen re vera minime idem significant. Πολιτεύματα προαιρεῖσθαι de eo dicitur, qui certa in rebus publicis exercendis principia sibi sequenda eligit; cf. A. R. VI 49 p. 270²² ἐπὶ τῇ προαιρέσει τῶν πολιτευμάτων ἐπαινούμενον. VIII 30 p. 138¹² ἡ προαιρέσεις . . . ἡ τῶν πολιτευμάτων σου. XI 13 p. 108¹² γίνου τῇ προαιρέσει τῶν πολιτευμάτων μὴ τυραννικός. Dem. XVIII § 108 ἄξιός εἰμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προηροῦμένην πολιτεύματα ἀφ' ὧν ἅμα δόξαι καὶ τιμαὶ καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει, βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἐστι πολιτεῦμα ἐμόν, οὐδὲ ταπεινόν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον. § 109 ταῦτό τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φανήσομαι. Ἀρχὴν προαιρεῖσθαι est magistratum sibi eligere ad fungendum, de qua re ut in Isaeo Dionysius quaereret fieri sane potuit, licet neque in Lysia neque in Isocrate neque in Dinarcho idem fecerit; at verba ἡ πολιτείαν, quae sine dubio eidem atque illa auctori debentur, Dionysium de ea re non quaesivisse probant. Vide unde hoc efficiatur. Πολιτεῖαν προαιρεῖσθαι vix aliud quicquam esse potest quam rei publicae aliquam formam, id est oligarchiam vel democratiam, sibi eligere sequendam. Nam de ceteris huius verbi significationibus, quae quidem apud Dionysium occurrunt, hic cogitari nequit, quibus notatur et res publica, cf. e. g. A. R. II 7 p. 125¹⁸ ἐρῶ δὲ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ κόσμου τῆς πολιτείας, et ius civitatis, veluti A. R. II 15 p. 135⁵ πολιτείας μετεδίδου. de Lysia p. 526⁶ τὴν πολιτείαν . . . τοῖς γῆν ἔχουσι παραδοῦναι. Rei publicae forma ita indicatur e. g. de Lysia p. 525¹³ μὴ καταλύσαι τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. Ep. ad. Cn. Pomp. p. 784⁸ πολιτειῶν σχήματα. A. R. I 8 p. 10¹³ πολιτειῶν τε ιδέας διέξειμι. Sumamus igitur πολιτεῖαν προαιρεῖσθαι ferri posse; at verborum structura omnia turbat. Ἀρχὴν εἰ προεῖλετό τινα recte dicitur; εἰ προεῖλετό τινα πολιτεῖαν inepta sententia est et intolerabilis. Nam cum de certis tantum rei publicae formis quaeri posset, dici debebat, non εἴ τινα προεῖλετο πολιτεῖαν, sed τίνα προεῖλετο πολιτεῖαν. Hinc evincitur verba οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προεῖ-

λετό τινα ἢ πολιτεῖαν spuria esse: quae ineptum interpretamentum sunt illorum οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων. Idque certius etiam eo fit, quod paullo infra interpolatio satis perspicua Dionysii verbis male adpersa est. Excipiunt enim verba supra citata haec: Οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους μαθητὰς ἀναγράψας Ἑρμιππος ἀκριβῆς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμενος ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἴρηκεν ἔξω δυεῖν τούτων, ὅτι διήκουσε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων. Ipsa paene verba clamant unum colon tollendum esse; nam cum Hermippus dixerit ἔξω δυεῖν τούτων, tamen tria sequuntur cola. Quaeritur igitur, quae sint genuina Hermippi Dionysiive, quae lectoris alicuius vilis doctrina. Habemus autem, quibus nisi spurium colon certo detegere possimus, testimonia haec:

1. Γένος Ἰσαίου; cf. Westerm. biogr. p. 261.

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναῖος, κατὰ δὲ τινὰς Χαλκιδεύς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητὴς δ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους. ... ὧς· φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὁ κριτικός.

2. Vit. X orat., cf. Westerm. biogr. p. 260.

Ἰσαῖος Χαλκιδεύς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολάσας μὲν Ἰσοκράτει . . . καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους.

3. Suidae lexicon s. v. Ἰσαῖος.

Ἰσαῖος. εἰς μὲν ἐστὶ τῶν ῥητόρων, μαθητὴς δ' Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους. (Similia habet Eudocia.)

Ex his testimoniis et ipsius Hermippi verbis ἔξω δυεῖν τούτων certissime efficitur verba συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων spuria esse. Quamquam haec interpolatio diversa est ab iis, quae volgo occurrunt; vix enim quisquam de suo haec addidit, sed ad certum fontem ea redeunt. Viam, quae sola patet, R. Schoellius per colloquium familiare indicavit: nimirum ea verba e Demosthenis mentione male ad Isaeum relata originem duxerunt. Demosthenem philosophos audi-

visse iisque familiariter usum esse vitae tradunt; cf. Westerm. biogr. p. 298³³ ὁ θεῖος ἀνὴρ φιλοσόφων μὲν ἑαυτὸν παρεδίδου Πλάτωνι. 281⁶ ζηλῶν Θουκυδίδην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ᾧ τινες εἶπον προηγουμένως αὐτὸν σχολάσαι. 309¹² συνεφιλολόγησε δ' Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. 290³¹ ἔγνω δ' αὐτὸν (sc. τὸν Δημοσθένη) καὶ Ἀνσίας ὁ ῥήτωρ καὶ Ἰσοκράτης εἶδε πολιτευόμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ τινες τῶν Σωκρατικῶν φιλοσόφων.

Reddantur igitur auctori suo illa verba, Hermippo ne tribuantur. Inde ea etiam ultro corruunt, quae F. Blassius ex Hermippi quae videbatur auctoritate de Isaei cum philosophis familiaritate etsi dubitanter docuit¹⁾; ipse, ni fallor, sensit fidem ea non habere.

p. 590⁸⁸⁸ Παρὰ Ἀνσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν ἐπιτέχνησιν οὗτ' ἐν (τοῖς)²⁾ μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὗτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων οὐτε ἐν ταῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν ὄψεται· ἀπλοῦς γὰρ ὁ ἀνὴρ. παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον ἤδη γινόμενα ταῦτα εὐρήσει. Ante particulam καὶ aliquid deesse Reiskius perspexit, quamquam quae ipse proposuit inserenda ποικιλώτερον vel πανουργώτερον minus probo. Dionysius scripsit: παρ' Ἰσαίῳ δὲ (ἄκριβέστερον) καὶ τεχνικώτερον ἤδη γινόμενα ταῦτα εὐρήσει, cf. Isaei vitam ap. Westerm. biogr. p. 262²⁵ in ea de qua agitur parte e Dionysio haustam παρὰ Ἀνσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν τέχνην εὐρήσομεν οὗτ' ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὗτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δ' Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκριβεία; de Isaeo iudic. p. 590¹ ἡ δὲ Ἰσαίου (sc. λέξις) τεχνικώτερα δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα τῆς Ἀνσίου.

p. 590¹⁵⁸ Μέχρι πολλοῦ προάγει τὰς τῶν ἐγχειρημάτων ἐξεργασίας. Rescribas vocem sollemnem ἐπιχειρημάτων; cf. e. g. p. 487⁵ περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελής τις. 646¹³ κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν (sc. λείπεται) τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων.

¹⁾ „Geschichte der attischen Beredsamkeit“ II 457s || ²⁾ τοῖς accedit ex vita Isaei ap. Westerm. biogr. p. 262²⁶.

p. 592^{ss} ita lego: οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου (sc. λό-
γοι) παντὸς μάλιστα δίκαιοι τε καὶ ἀληθεῖς (sc. δοκοῦσιν εἶ-
ναι), καὶ μὴ τοιαῦτα <τῇ> τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς. Ad
collocationem vocis τῇ conferas p. 476ⁱ ὅταν διαπορῶ . . .
καὶ μὴ ῥᾶδιον τῇ κτλ.

p. 595^{ss} Τί δὴ ταῦτα τὰ προοίμια ἀλλήλων διαφέρει;
παρὰ Λυσίᾳ μὲν ἡδεῖα ἐστὶν ἡ εἰσβολή· καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο
μᾶλλον τῇ ὅτι φυσικῶς πως εἴρηται καὶ ἀφελῶς. Καὶ parti-
culam ante δι' οὐδὲν, quia verbum finitum copulae ἐστὶν re-
spondens non sequitur, delendam esse censeo. Una tantum
causa est, cur Lysiae exordium suave sit. Idem vitium vol-
gata tollit p. 453ⁱ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπο-
ρίᾳ πολλῇ, καὶ¹⁾ [πολλῇ καὶ F] μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς
κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ FM: καὶ om. R. Nam
ne quid intercidisse putemus veluti μεγάλῃ, et ratio suadet
— languida enim sententia esset — et Dionysii consuetudo
docet, qui εὐπορία πολλὴ καὶ μεγάλη in rhetoricis certe
scriptis non dixit, neque Antiquitatum partes varias percurrenti
mihi haec locutio obviam facta est. Contra εὐπορία πολλή
legitur p. 446^s ἐν εὐπορίᾳ . . . πλείονι τῆς ἐτέρας διήγεν.

p. 598^{ss} Ὁ μὲν Ἰσαῖος ἐπιτρόπῳ τινὶ συντάξας ἀπο-
λογίαν . . . τοιαύτῃ κέχρηται ἀρχῇ. Lego τοιαύτῃ κέχρηται
<τῇ> ἀρχῇ, ut in loco congruo p. 599^{ss} ὁ δὲ Λυσίας . . .
τοιούτῳ κέχρηται τῷ προοίμῳ. Eandem Dionysii consue-
tudinem secutus p. 1122^{ss} ita scribo: Ἀ δέ γ' Αἰσχίνης
περὶ αὐτοῦ γράφει συκοφαντῶν, ὥσπερ ἔφην, τοτὲ μὲν ὡς
πικροῖς καὶ περιέργοις <τοῖς> ὀνόμασι χρωμένον, τοτὲ δ' ὡς
ἀηδέσι καὶ φορτικοῖς, ῥαδίᾳς ἔχει τὰς ἀπολογίας, cf. p. 1125¹⁷,
ubi de eodem Aeschine Dionysius loquitur: Τὸ δὲ φάσκειν
φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν κεχρησθαι πό-
θεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα.
Idem articulum addo p. 1060¹⁴ δοκεῖ δὴ μοι τῶν μὲν ὑψηλῇ
καὶ περιττῇ καὶ ἐξηλλαγμένῃ <τῇ> λέξει κεχρημένων κατὰ τὸ
σαφέστερον καὶ κοινότερον . . . προὔχειν ὁ Δημοσθένης,
cf. p. 182² μάλιστα πάντων τῶν πεζῇ τῇ λέξει χρησαμένων.

¹⁾ καὶ, α in ras. M¹.

1061⁴ τῶν δὲ τὴν λιτὴν καὶ ἰσχνὴν καὶ ἀπέριττον ἐπιτη-
 δεύοντων φράσιν. vers. 9 τῶν δὲ τὴν μέσσην διάλεκτον ἡσκη-
 κότων. Eandem medelam adhibeo p. 1008¹⁵ τὴν πρώτην
 διάνοιαν ὀλίγοις <τοῖς> ὀνόμασιν ἐξενεχθῆναι δυναμένην μα-
 κρὰν ποιεῖ, cf. p. 970⁹ τοσαύτην ἐκμηκύνας περιφρασιν
 ὀλίγοις τοῖς ὀνόμασι δυναμένου περιληφθῆναι πρᾶγματος.
 131⁹ ἐν ὀλίγοις τοῖς κώλοις οὐ πολλὰς εἰσῆγον τὰς μετα-
 βολάς. Denique articulum his locis addo: p. 495¹¹ πάντα
 <τὰ> παραπλήσια τούτοις. 644⁵ δύο τρόπους τῆς διαφορᾶς
 καὶ <τῆς> πρὸς τὰ ἀρχαῖα μιμήσεως εὑροί τις ἄν. 899⁹
 ὁρῶ δὲ καὶ <τὰ> περὶ τὴν λέξιν ἐλαττώματα, περὶ ὧν ἤδη
 προείρηκα, πλείστα καὶ μέγιστα ταύταις συμβεβηκότα ταῖς
 ἰδέαις. 1010⁶ ταῦτα <τὰ> κεκολπυμένα σφίγξαι μᾶλλον ἐνὴν.
 1075⁸ Ἡ μὲν δὴ πρώτη τῶν ἀρμονιῶν ἡ γενικὴ . . . τοι-
 ᾶδε τίς ἐστι κατὰ τὸν χαρακτήρα. Ἡ δὲ μετὰ ταύτην <ἡ>
 γλαφυρὰ . . . τοιαύτη. 1118³ τὰ πάθη τὰ τῆς φωνῆς καὶ
 τὰ σχήματα <τὰ> τοῦ σώματος.

p. 601^{11ss} Ἐνὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι γένους, ἐξ οὗ μά-
 λιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής. Ὑποτί-
 θεται δὲ [codd.: δ' R] ἐκάτερος ἰδιώτην ἄνδρα καὶ ἀπράγ-
 μονα καὶ νέον κτλ. Ex Dionysii usu scribendum iudico
 Ὑποτίθεται δὴ ἐκάτερος κτλ., cf. p. 906^{4ss} Ἐξετάσωμεν
 δὴ παρὰ τοῦτον τὸν διάλογον . . . ἕτερον αὐτοῦ διάλογον . . .
 ὑποτίθεται δὴ κτλ. 592^{16ss} ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν
 λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δὴ τις Ἰσαίου λόγος. 945^{8ss} θή-
 σω δ' ἐξ ἀμφοτέρων παραδείγματα . . . ἔστι δὴ τις αὐτῶ
 δημηγορία.

p. 611^{11ss} Ἔσται δὲ κεφαλαϊώδης τε καὶ ὡς πρὸς ἀνε-
 γνωκότητας τὸν ἄνδρα ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἐνεχώρει παραδείγ-
 ματα πάντων τιθέναι. Quando igitur fieri non poterat, ut
 omnium exempla promerentur? Tum scilicet, cum Diony-
 sius haec scribebat. Falso igitur imperfectum exhibetur:
 legas οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ παραδείγματα πάντων τιθέναι,
 cf. p. 54^{6ss} παραδείγματα δ' ἀμφοῖν καθ' ἕκαστον φέρειν ἐν
 τῇ παρόντι οὐκ ἐγχωρεῖ. 496^{16ss} προχειρισάμενός τε ἓνα λό-
 γον· οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν.

577¹¹⁸ χρῶμαι παραδείγματι ἐξ αὐτῶν ἐνί· οὐ γὰρ ἐγγωρεῖ πλείοσι.

p. 613⁸⁸⁸ Τοτὲ δὲ προκατασκευάζεται τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα, πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ' ἄλλο τι χρησιμωτέρας ποιήσιν οἰόμενος. Non τὰ μέλλοντα praemittit Isaeus, sed τὰ μέλλοντα πιστοτέρας αὐτὰς . . . ποιήσιν, idemque exemplum a Dionysio prolatum probat. Supervacuum igitur est spuriumque verbum οἰόμενος, quod a lectore ποιήσιν e voce μέλλοντα pendere ignorante temere additum est.

p. 613¹⁷⁸⁸ Διττῆς δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης . . .
p. 614⁸ πρῶτον ἀποδοὺς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον καὶ ταῦτα ἀποδείξας τὸ μέρος, ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κληρὸν πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται. Verba corrupta καὶ ταῦτα ἀποδείξας τὸ μέρος Sauppilus or. Att. II p. 229²³ ita emendavit: κατὰ τοῦτο ἀποδείξας τὸ μέρος. Malim tamen, quia et participia ἀποδοὺς et ἀποδείξας aperte iuxta posita sunt, neque structura, qualem Sauppilus vult, ex Dionysii more est, ita verba constituere: ἀποδοὺς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον καὶ (κατὰ) τοῦτ' ἀποδείξας τὸ μέρος κτλ. Ceterum locutio κατὰ τοῦτο τὸ μέρος saepius apud Dionysium occurrit; cf. p. 118⁸ οὐκ ἂν τις αὐτὸν ἔχοι κατὰ τοῦτο μέμψασθαι τὸ μέρος. 134¹⁰ οὐ δὴ ἀποδέχομαι τὴν αἵρεσιν ἐκείνην κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. 171⁴ ἔοικε κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εὐητρίοις ὑφαῖς. 454¹² κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος . . . οὐθὲις τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο. 757² οὐδ' ἂν τις ἔχοι κατ' αὐτὸ τοῦτο μέμψασθαι με τὸ μέρος. 1006⁸ οὐ μὴν τελεία γε κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. 753⁸ καθ' ὃ μέρος ἦττους οἱ τούτων λόγοι εἰσι τῶν ἐκείνου.

p. 614¹³⁸⁸ Πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχέσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμφέρον ὥφικονομημένας ὑπὸ τοῦ ἐήτορος προκατασκευαῖς, μερισμοῖς, χωρίων ἀλλαγαῖς, πραγμάτων μεταγωγαῖς, τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰ πραχθέντα εἰρησθαι, τῷ ὡς μὴ πάντα μηδαμῶς φύσιν εἶχε πραχθῆναι μηδ' ὡς ἂν ιδιώτης τις εἴποι

λέγεσθαι, μὴ μετρίως, μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις „Isaei narrationes praeter alia artificia haec quoque propria habent, quod res gestae non secundum temporum rationem proferuntur, quod non omnia dicuntur neque ea quae afferuntur ita pronuntiantur, ut natura fert, nec ita, ut privatus homo loqui solet.“ Verba inde a verbis τῷ ὥς μὴ πάντα mirifice turbata sanam constructionem respuunt. Primum hoc verissime Reiskius intellexit in μηδαμῶς latere μηδ' ἂν ὥς, quamquam ea verba et ipsa depravata sunt. In priore colo τῷ ὥς μὴ πάντα particula ὥς ferri nequit, cum praecedat τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους . . . εἰρησθαι; in altero membro particula ἂν falso additur: quae verba nescio quo modo ex sequentibus μηδ' ὥς ἂν ἰδιώτης originem duxisse mihi videntur, cum praesertim eodem ordine adiecta sint (ὥς — ἂν). Haec si sustuleris, plana procedet oratio. Unum vitium restat. Sylburgius iure in verbis μὴ μετρίως offendens hunc in modum sententiae ea accommodat: μηδ' ὥς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι, λέγεσθαι μετρίως, καὶ μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. Sed male verba mutantur, cum id ipsum, quod vocabula μὴ μετρίως in constructionem nullo modo quadrant, loci sanandi ansam praebeat. Verba μὴ μετρίως, quippe quae manifestum interpretamentum sint enuntiati μηδ' ὥς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι, me quidem iudice expellenda sunt. Totum igitur de quo agitur locum ita restituerim: πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχέσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμφέρον ὀκονομημένας ὑπὸ τοῦ δήτορος . . . τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰ πραχθέντα εἰρησθαι, τῷ [ὥς] μὴ πάντα, μηδ' [ἂν] ὥς φύσιν εἶχε παραθῆναι, μηδ' ὥς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι λέγεσθαι [μὴ μετρίως], μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις.

p. 615^{10ss} ita lego: Ἐρῶ δὲ καὶ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ιδέας ἣν ἐγὼ δόξαν ἔχω καὶ τίνι διαφέρειν οἶομαι τὸν Ἰσαῖον τοῦ Ἀνσίου. τοῦ Ἀνσίου μὲν δὴ [ἂν codd.] τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἂν ὑπολάβοι [ὑπολάβη codd.]¹⁾ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὥς ἡ φύσις

¹⁾ Ex diverso p. 642¹⁷ scribas ἔαν . . . ἰδῇ [ἴδοι FR].

καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει. Sequuntur haec vers. 16ss : ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαιοῦ διηγημάτων τοῦναντίον ἂν παθεῖν μηδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυνῶς καὶ ἀπραγματεύτως λέγεσθαι . . . καὶ τῷ μὲν ἂν καὶ τὰ ψευδῆ λέγοντι πιστεύσειεν ἂν, τῷ δὲ μηδ' ἂν ἀληθεύῃ χωρὶς ὑποψίας προσέξειν. Reiskius omnes infinitivos e verbo ὁλομαι p. 615¹¹ pendentes facit ac praeterea πιστεύσειεν in πιστεύσειν mutat. Utrumque quam maxime contra rationem grammaticam fieri vix est quod moneam. Medela huic loco afferenda longe alia est, ni fallor. Unum vitium Sylburgius sustulit, cum pro προσέξειν scriberet προσέξει. Praeterea pro ἂν παθεῖν legas ἂν πάθοι, collatis p. 615¹³ οὐδὲν ἂν ὑπολάβοι, 616⁵ πιστεύσειεν ἂν.

p. 624^{11ss} Οὐθὲν δὲ καλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαμβάνοντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν : ὅτι μοι δοκεῖ Ἀυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. Adverbia χαριέντως et δεινῶς locum nullo modo habent, neque cum Reiskio facio, qui εἰπεῖν intercidisse putat. Desiderantur duo neutra, quae verbis τὴν ἀλήθειαν et τὴν τέχνην respondeant. Itaque lego δοκεῖ . . . ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντος, ὁ δὲ τοῦ δεινοῦ.

VI.

In libellum de Dinarcho.

P. 638^{1ss} Ὑποκειμένων δὲ τούτων ὁλοσχερεῖ λογισμῷ . τὸ γὰρ ἀκριβὲς οὐκ ἔχομεν· εἴη ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγονώς. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι φήσει¹⁾, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λόγους αὐτὸν²⁾ πολλοὺς ἀφελεῖται³⁾, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν πέντε ἢ ἕξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. Condicionis in apodosi non ferenda est repetitio τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον

¹⁾ φήσει Westerm. biogr. p. 32029 : φησὶ FR || ²⁾ αὐτὸν Krueg. spicil. coniect. ap. Westerm. l. l. : αὖ FR || ³⁾ ἀφελεῖται Sylb. : ἀφέλγται FR.

εἶναι λέγων, neque vero condicio eadem est, cum priore loco aetatis Dinarchi computatio pendeat ex certis annis, altero ex orationibus. Atqui quae de temporum rationibus proferuntur, capitibus praecedentibus genuina esse probatur; unde sequitur verba τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων Dionysio non deberi, sed ineptam esse explicationem a nescio quo adscriptam. Deinde Kruegeri coniectura e Dionysii loquendi usu corrigenda est πρὸς τῇ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λόγους αὐτοῦ πολλοὺς ἀφελεῖται, cf. p. 665¹² οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον. 659¹⁵ ἀφαιροῦμαι δὲ καὶ τοὺς περὶ Μενεσαίχμου λόγους ἀμφοτέρους αὐτοῦ. 729¹⁸ πᾶσαν ἀφαιρούμενος ἐπιχειρήσιν τῶν χαρίζεσθαι βουλομένων αὐτῷ τὰ μὴ προσήκοντα. 157¹⁶ εἰ γοῦν τὸ ἢ τις ἀφέλοι τῆς συλλαβῆς. A. R. I 36 p. 432 Kiessl.: ἀφελὼν τὸ μυθῶδες τοῦ λόγου.

p. 639¹⁰ss Καίρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ δυσόριστον· οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχεν, οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις, οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀνσίου παραπλήσιός ἐστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις· καὶ τούτων πολλὰ δὴ τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι. Δυσόριστον non recte legi sequens enuntiatum monstrat, propter quod corrigas δυσόριστος, sc. ὁ χαρακτήρ.

Deinde non hoc solum loco, sed alibi etiam scribarum error tollatur ἰδιωτικός et ἴδιος confundentium. Ἴδιοι ἀγῶνες ei sunt, in quibus de suis rebus is qui verba facit loquitur, veluti de Dem. p. 1022¹²ss ὅπου γὰρ ἡμεῖς . . . οὕτως ὑπαγόμεθα καὶ κρατούμεθα . . . πῶς τότε Ἀθηναῖοι τε καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἤγοντο ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν τε καὶ ἰδίων ἀγώνων αὐτοῦ λέγοντος ἐκείνου τὰ ἐαυτοῦ μετὰ τῆς ἀξιώσεως ἧς εἶχε τὴν αὐτοπάθειαν. Contra δημοσίοις ἀγῶσιν oppositi sunt ἰδιωτικοὶ ἀγῶνες, causae privatae, veluti p. 944¹⁷ss τὰς δὲ πολυπλόκους νοήσεις καὶ πολλὰ δηλούσας ἐν ὀλίγοις . . . ἐξήλωσέ τε (sc. ὁ Δημοσθένης) καὶ προσέθηκε τοῖς τε δημογορικοῖς καὶ τοῖς δικανικοῖς λόγοις ἥττον μὲν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν,

δαψιλέστερον δ' ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγώνων. 1124¹⁷ ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐν μὲν ταῖς δημηγορίαις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ὑποθέσεων ἀποβλέπων κέχρηται τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ πολλάκις, ἐν δὲ τοῖς ἰδιωτικοῖς λόγοις, οὓς περὶ μικρῶν συμβολαίων ἰδιώταις ἀνθρώποις ἔγραψε, τὴν κοινὴν καὶ συνήθη λέξιν ἐπιτηδεύει. 651⁵ Δημόσιοι λόγοι γνήσιοι, 654⁷ Ψευδεπίγραφοι δημόσιοι. 661¹¹ Ἰδιωτικοὶ γνήσιοι, 664¹⁴ Ἰδιωτικοὶ ψευδεπίγραφοι.

Inde praeter hunc de quo agitur locum et p. 630⁵, ubi Vlietius l. l. p. 57 ἰδιωτικούς restituuit, corrigendi sunt hi: p. 639⁵⁵ οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἔπλεον λόγων χάριν ἢ ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων. 641⁶ ἐν τε τοῖς ἰδιωτικοῖς καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν. 660⁸ καὶ ἐν ἰδιωτικοῖς καὶ ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν. 962⁷ ἀγῶνα μὲν οὐτ' ἰδιωτικὸν οὔτε δημόσιον οὐδένα πώποτε ἀγωνισαμένου, cf. quae infra dicam ad p. 962⁸⁵⁵.

Denique ex constanti Dionysii usu p. 639¹⁵ lego καὶ τούτων πολλὰ ἂν τις ἔχοι παραδείγματα ἐκθέσθαι, idemque Ambrosiano etiam magis invito p. 1122⁶ πολλὰ τις (ἂν) εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰπεῖν ἔχοι [R, ἔχει M]; cf. e. g. p. 1015² πολλὰ ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα ἐπιτιμᾶν Ἰσοκράτει. 144⁵ πολλὰ τις ἂν ἔχοι τοιαῦτα δεῖξαι παρ' Ὀμήρῳ λεγόμενα.

Ceterum particulae ἂν et δὴ saepius confusae sunt; corrigo hos locos: p. 967⁶ μὴ γὰρ δὴ [ἂν R] οὕτω σκαιὸς μηδ' ἀναίσθητος ἐγὼ γενοίμην. 1028⁴ τοιοῦτος μὲν δὴ τις¹⁾ ὁ τρόπος ἔσται μοι τῆς συγκρίσεως. 1063⁸⁵⁵ ὦν ἦν Αἰσχίνης ὁ δῆτωρ . . . ὃς οὐ πολὺ δὴ [ἂν R] ἀπέχειν δοκεῖ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

p. 641¹⁸⁵⁵ ita lego: ὁ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλλόμενος [ὑπερβαλλόμενος FR] Δημοσθένης, ἅπαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος κτλ.; cf. p. 723² Δημοσθένης ὁ πάντας ὑπερβαλλόμενος τοὺς τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τοὺς καθ' ἑαυτόν.

¹⁾ ἂν τις Me: οὗν τις R ex Sylburgii coniectura.

p. 643¹⁶ Τὸ διὰ πάσης κεφαλῆς διῆκον πικρὸν καὶ νοερόν. Reiskius „insolentia vocabuli νοερόν huiusmodi in rebus“ commotus σφοδρόν suspicatur legendum esse. Dionysius ni fallor scripsit τὸ . . . πικρὸν καὶ φοβερόν; cf. p. 482^{11ss} ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Ἀυσίου λέξις . . . οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερόν ἐπιφαίνουσα. 793^{7ss} = 869^{15ss} χρώματα δ' αὐτῆς (sc. τῆς Θουκυδίδου λέξεως) τό τε στρυφνὸν καὶ τὸ πικρὸν . . . καὶ τὸ φοβερόν.

p. 657^{5ss} Οἱ μὲν οὖν τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδελίγραφοι εἰς αὐτὸν λόγοι εἰσὶν οἶδε, μετὰ δὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀναχώρησιν οἶδε. Orationes, de quibus Dionysius modo dixit, ante virilem Dinarchi aetatem habitae sunt. Itaque τῆς ἀκμῆς non recte legitur, et sagaciter Reiskius πρεσβύτεροι intercidisse suspicatus est collatis, ni fallor, verbis p. 656^{5s} ἔστι δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς vel p. 657^{2s} πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς. Deinde Dionysii consuetudo pro φερόμενοι requirit ἀναφερόμενοι, cf. p. 476¹ ὅταν διαφορῶ περὶ τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων. 477¹² πολλοὺς τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων. 479¹¹ . . καὶ αὐτὴν εἰς Αὐσίαν ἀναφερομένην. Denique pro priore οἶδε, quod contra omnem Graeci sermonis rationem exhibetur et aperte ex posteriore pronomine originem duxit, legas οὔτοι, cf. e. g. p. 78¹ φωνήεντων μὲν οὖν γραμμάτων αὕτη ἡ φύσις, ἡμιφώνων δὲ τοιάδε. 89¹⁰ πρῶτον μὲν δὴ θεώρημα τοῦτο τῶν ἐν ταῖς συλλαβαῖς παθῶν, ἕτερον δὲ τοιόνδε.

p. 660^{2ss} ita legerim: ὁ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην (sc. λόγος ἀφαιρεῖται αὐτοῦ) . . . διὰ τε τὸν χαρακτηρὰ ὕδαρῆς (τε) γὰρ καὶ κεχυμένος καὶ ψυχρὸς κτλ., cf. p. 659^{11s} ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτηρὸς εὗροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου· ὕδαρῆς τε γὰρ καὶ ἀσθενῆς καὶ ψυχρὸς ἔστιν. Eandem particulam τε his praeterea locis addo: p. 773¹⁸ διεξελθὼν τε πράξεις Ἑλλήνων (τε) καὶ βαρβάρων, cf. p. 536¹² ἄλλοι τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν. 768¹² ἡ τὰ θανυστὰ ἔργα δη-

λοῦσα Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων γραφή. 820¹³ πάσας τὰς ἐν τοῖς εἴκοσι [Sylb., τεσσαράκοντα R] καὶ διακοσίοις ἔτεσι γενομένας πράξεις ἐπιφανείς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων μιᾷ συντάξει περιλαβών. A. R. II 3 p. 121¹⁴ Kiessl. ἔφη πολλὰς πυνθάνεσθαι τὰς κατασκευὰς παρ' Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις ὑπαρχούσας. 767¹⁰ ἐκεῖνος . . κοινὴν Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν πράξεων ἐξενήνοχεν ἱστορίαν. — P. 851^{7ss} Τί δὴ ποτ' οὖν . . . ἐπὶ τοῖς πλείοσι <τε> καὶ κρείττοσι . . . οὐκ ἐποίησε τὸν ἐπιτάφιον, cl. vers. 7, ubi iidem homines commemorantur, πολλῶ πλείους τε καὶ κρείττους ἦσαν. — P. 865¹⁴ οὗτος δὲ κατὰ <τε> τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν τῶν σχηματισμῶν ποικίλιαν μακρῶ δὴ τινι τοὺς ἄλλους ὑπερεβάλετο, cf. p. 862¹ εἰς τε τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων . . . καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐλαττόνων τε καὶ μειζόνων μορίων. 1113⁶ εἰς τε [add. M] τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐκλεγέντων. — P. 1090¹⁵ ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τραχύνεται μὲν ἡ σύνθεσις ἐν <τε> τῷ „μεγάλῃ γὰρ ῥοπή“ . . . καὶ ἐν τῷ „ἀνθρώπων πράγματα“, et p. 1091⁷ τῶν δὲ συμφωνουμένων δυσὶν ἢ τρισὶ χωρίοις τὴν λειότητα μὴ φυλάττουσαι συντυπαιμένοις ¹⁾ εὐρεθήσονται ἐν <τε> τῷ „αἰρεσίη μοι δοίη“ καὶ ἐν τῷ „τῆς ἡμετέρας πόλεως“, cl. p. 1090⁸ ἐν τε τῷ „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι“ καὶ ἐν τῷ „εὐτυχοῦντα ὁρῶν“; vers. 12 ἐν τε τῷ . . . καὶ ἐν τῷ . . .

p. 661^{1ss} Οὗτος (sc. ὁ λόγος) οὐ τοῦ ῥήτορος, ἀλλ' ἐτέρου τινὸς συγγραφέως ἐστί· δηλοῖ δ' ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἀρχαϊκὸς ὢν . . . Pro δηλοῖ, quod omni sensu caret, lenissima mutatione scribas δῆλος; cf. p. 657¹³ οὗτος (sc. ὁ λόγος) καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστι δῆλος ψευδεπίγραφος ὢν.

p. 666^{2ss} Οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταῦτα, ἃ εἶη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, ἔξω τῆς τῶν Δεινάρχου ἡλικίας F: ταῦτα et τοῦ R [τῶν per

¹⁾ Cf. quae infra dicam ad p. 1091^{5ss}.

comp. V]. Verba κατὰ λέξιν sana non sunt; κατὰ λέξιν enim nihil aliud significare potest nisi verbo tenus, cf. e. g. p. 823¹⁸ κατὰ λέξιν οὕτως γράφων, item p. 913¹⁰; vide exempla Cap. III pag. 144 adn. 1 congesta. Dionysius scripsit, ni fallor, κατὰ <τῇν> λέξιν, cf. p. 589⁷ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῷ Λυσία. 994¹¹ κρείττων ἐστὶ Λυσίου (sc. ὁ Δημοσθένης) καὶ κατὰ τὴν λέξιν.

Duo praeterea vitia Florentino suppeditante tollere posse mihi videor. Primum enim volgatam lectionem ταῦτά propter enuntiatum relativum ineptam esse apparet; in Florentini lectione, si quid video, latet τοιαῦτα. Deinde in editionibus male legitur ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας; articulus τοῦ enim a Dionysii more abhorret; cf. p. 654⁹ πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας. 656⁸ ἐστὶ δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς. 657² πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς. 660¹¹ οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα. Medelae viam monstrat Florentini lectio τῶν; quid interciderit, alius locus quamvis et ipse corruptus docet p. 667⁸ Ὑπὲρ ἀντιδόσεως, Μεγακλείδῃ. „Εἰ μὲν ἔδει, ὡς ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας“. ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφαρέυς. ἔξω δ' ἐπιστῶν Δεινάρχου λόγων. εἶρηται γὰρ ἐτι τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος. Verba corrupta ingeniose Reiskius ita restituit: ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων <ἡλικίας>. Vox ἡλικίας ut probabiliter ex illo de quo agitur loco sumpta est, ita hic ex altero me iudice emendandus est: ἔξω τῆς τῶν Δεινάρχου <λόγων> ἡλικίας. Ceterum alterum locum Sauppius Reiskii coniecturam negligens, cum verbum finitum desideraret, ita refingit (or. Att. II p. 325^{b12}): ἔξω δ' ἐστὶ τῶν Δεινάρχου χρόνων. Sed cum prior locus Reiskii coniecturam ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων <ἡλικίας> tueatur, nolim ab ea recedere; verbum autem substantivum desiderari eo minus concesserim, quia eo quoque a quo profecti sumus loco non exstat. Durior sane structura est neque tamen in indice, cuius vice de Dinarcho libellus magna ex parte fungitur, intolerabilis.

VII.

In epistulam ad Ammaeum priorem.

P. 732^{ss} Ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε μαρτυρόμενος διαρρήδην, ὅτι τὰς ξητορικὰς τέχνας συνετάξατο πρεσβύτερος ὢν ἤδη καὶ τὰς κρατίστας συντάξεις προεκδεδωκώς. ταῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ προειλόμην ποιῆσαι φανερόν . . . ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι νομίζω. Praecedunt his ex Aristotelis artis rhetoricae desumpta l. I 2 p 1356^a₃₅ — ^b₂₀. Satis languido modo verba ὁ μὲν οὖν . . . γέγραφε adnecuntur, cum neque eorum, quae antecesserunt, ratio ulla habeatur, et verbum γέγραφε obiecto male careat. Ac ne alterum quidem enuntiatum ταῦτ' ἐστὶν κτλ. bene cum priore coniungitur, cum ταῦτα ad Aristotelis verba rediens ea, quae interposita sunt (ὁ μὲν οὖν — προεκδεδωκώς), prorsus neglegat. Quas difficultates lenissimo modo ita tollere mihi videor: Ἀ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε μαρτυρόμενος διαρρήδην ὅτι . . . συνετάξατο . . . προεκδεδωκώς, ταῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ προειλόμην ποιῆσαι φανερόν . . . ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι νομίζω.

VIII.

In epistulam ad Cn. Pompeium.

P. 752^{ss} Χαρακτῆρας λόγον προελόμενος σκοπεῖν καὶ τοὺς πρωτεύοντας ἐν αὐτοῖς φιλοσόφους τε καὶ ῥήτορας ἐξετάζειν.

Dionysius dicit aut οἱ τότε πρωτεύοντες aut οἱ πρωτεύσαντες, unde lego τοὺς πρωτεύσαντας ἐν αὐτοῖς φιλοσόφους τε καὶ ῥήτορας. Cf. p. 783^s πολλοῖς δ' εἰς ὁμίλιαν ἐλθὼν ἀνδράσι τοῖς τότε πρωτεύουσι — p. 54^s οἱ δὲ πρωτεύσαντες ἐν ἑκατέρῳ τε καὶ ἐν ἀμφοτέροις, πολλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες. 145² τῶν πρωτευσάντων ἐν αὐταῖς μνησθῆναι. 172¹⁶ τοὺς ἐν αὐτῇ πρωτεύσαντας καταριθμήσασθαι. 753¹² κράτιστος πάντων τῶν πρωτευσάντων περὶ λόγους. 944⁷ οἱ πρωτεύσαντες τῶν τότε ῥητόρων. 958¹⁰ ἄνδρες οἱ πρωτεύσαντες ἐν αὐτοῖς. 983⁴ Θουκυδίδην τὸν ἐν αὐτῷ

πρωτεύσαντα¹⁾ μιμούμενος ὁ Δημοσθένης. 1058¹⁶ τοὺς πρωτεύσαντας²⁾ ἐν αὐτοῖς ἄνδρας ἐπῆλθον. 1087¹⁴ τοὺς πρωτεύσαντας ἐν αὐτοῖς διῆλθον. Eodem sensu quo πρωτεύειν adhibetur verbum δυναστεύειν p. 974⁶ τοὺς δυναστεύσαντας ἐν αὐτοῖς κατηριθμισάμην. 1083⁸ ἀρκέσει δὲ τῶν ἐν λόγοις δυναστευσάντων . . . δύο παρασχέσθαι μόνους.

p. 753^{3ss} Πῶς ἂν μοι τὴν ἀκριβεστάτην βάσανον ὁ λόγος ἔλαβεν, εἰ μὴ τοὺς ἀρίστους λόγους τῶν Ἰσοκράτους τε καὶ Πλάτωνος τοῖς κρατίστοις τῶν³⁾ Δημοσθένους ἀντιπαρέθηκα καὶ, καθ' ὃ μέρος ἦττους οἱ τούτων λόγοι εἰσι τῶν ἐκείνου, μετὰ πάσης ἀληθείας ἐπέδειξα; οὐχ ἅπαντα τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις ἡμαρτῆσθαι λέγων· μανίας γὰρ τοῦτό γε· ἀλλ' οὐδ' ἅπαντα ἐπίσης κατωρθῶσθαι. Cum gradatio (οὐδ') sententia improbetur, scribere malim ἀλλ' οὐχ ἅπαντα ἐπίσης κατωρθῶσθαι.

p. 771^{6s} Κρεῖττον δ' ἦν διεξελθόντα τὰ πάντα τελευτὴν ποιήσασθαι τῆς ἱστορίας κτλ. Herwerdenus invitis codicibus κρεῖττον δ' (ἂν) ἦν exhibuit itemque p. 802⁶ οἰκειότερον δ' (ἂν) ἦν; qui si constans sibi fuisset, e. g. p. 723^{11s} ita edere debuit: πολὺς γὰρ ὁ περὶ αὐτῶν λόγος, ὃν οὐ καλῶς (ἂν) εἶχεν ἐτέρας γραφῆς ποιῆσαι πάρεργον. Ἄν particulam utroque loco perperam et contra Graeci sermonis rationem a viro docto Batavo intrusam esse vix est quod moneam; cf. Kruegerum gr. Gr. § 53, 2, 7. Paulo diversa res est p. 761¹³ ἐγὼ δ' ἡξίουν (ἂν) τηλικούτον ἄνδρα πεφυλάχθαι πᾶσαν ἐπιτίμησιν. Particulam etsi cum Graecorum more hic non pugnet, contra Dionysii tamen consuetudinem Herwerdenus inculcavit, idque eo magis mireris, quod p. 968^{2s}, unde haec repetita sunt, recte legitur ἐγὼ δ' ἡξίουν κτλ., cf. p. 1043¹⁰ ἐγὼ δ' ἡξίουν πάντα γενναῖα εἶναι καὶ σπουδῆς ἄξια.

Non minus Dionysii verba idem deformavit, cum p. 782^{3ss} ita ederet: Θεόπομπος δ' ὁ Χίος . . . ἄξιός (ἐστιν) ἐπαινεῖσθαι πρῶτον μὲν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἱστοριῶν . . . ἔπειτα (δὲ) τῆς οἰκονομίας. Verba ἄξιος ἐπαινεῖσθαι ut mendo

¹⁾ πρωτεύσαντα Reisk.: πείσαντα MR || ²⁾ πρωτεύσαντας A. Kiessling. l. l. p. 250: πρώτους ὄντας MR || ³⁾ τῶν add. Herwerd.

carent, ita inconstantiae virum doctum arguunt, qui p. 778^r eandem locutionem integram reliquerit; cf. A. R. II 23 p. 142¹⁶ Kiessl. οὐ μόνον τῆς περὶ ταῦτα σοφίας χάριν ἄξιος ἐπαινεῖσθαι ὁ ἀνὴρ. Multo vero audacius particulam δέ intrusit haec adnotans: „δέ post ἔπειτα (addidi), quia praecessit πρῶτον μὲν“. Quamquam grammatici docent (cf. Kruegerum gr. Gr. § 69, 24, 1) verba πρῶτον μὲν saepe excipi particula ἔπειτα, rarius coniunctis ἔπειτα δέ. Eandem particulam δέ p. 757¹⁰ „in vitis libris“ addidit: πρῶτον (πρῶτος Herw.) μὲν ὁ γνησιώτατος αὐτοῦ μαθητὴς Ἀριστοτέλης, ἔπειτα (δ') οἱ περὶ Κηφισόδωρον τε καὶ Θεόπομπον. Recte hunc locum cuius nuper „observationes grammaticae de modorum usu in Dionysii Halicarnasensis Antiquitatibus Romanis“ prodierunt (Gryphiswaldiae 1875) Carolus Baumannus ab Herwerdeni conatu defendit (p. 31). Neque enim neglegendum est, quod inter tot Antiquitatum locos quinque tantum sunt, quibus ἔπειτα δέ legitur; quos ad ceterorum similitudinem corrigendos esse probabilis est Baumannii sententia (p. 33). Ex rhetoricis scriptis praeter illa locutionis πρῶτον μὲν — ἔπειτα (δέ) exempla notavi haec: p. 55¹ Ἐφην δὲ τὴν ἀκοὴν ἡδεσθαι πρῶτον¹⁾ μὲν τοῖς μέλεσιν, ἔπειτα τοῖς ὀφθαλμοῖς, τρίτον ταῖς μεταβολαῖς, ἐπὶ δὲ τοῦτοις ἅπασιν τῷ πρέποντι. 211⁵ τὰ γράμματα ὅταν παιδευόμεθα, πρῶτον μὲν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκμανθάνομεν, ἔπειτα τοὺς τύπους καὶ τὰς δυνάμεις, εἰθ' οὕτω τὰς συλλαβὰς κτλ. 640¹³ Πῶς οὖν ἂν τις δυνήθει τοὺς γνησίους αὐτοῦ²⁾ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μὲν εἰ ἐπίσταιτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτῆρας· ἔπειτα τοὺς μὲν Ἀνσίλου παραπλησίους λόγους τούτῳ προσφέρει. 822⁵ πρῶτον μὲν δὴ κατὰ τοῦτο διήλλαξε τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων . . . vers. 9 ἔπειτα κατὰ τὸ μηδὲν αὐτῇ μυθῶδες προσάψαι.

Quoniam autem Dionysium ab Herwerdeni coniecturis vindicare coepimus, paullulum subsistamus et de aliis nonnullis videamus. P. 727^{10ss} Ἐγεννήθη δὲ (Aristoteles) κατὰ τὴν ἐννενη-

¹⁾ πρῶτον Uptonus: πρώτοις R || ²⁾ αὐτοῦ Sylb.: αὐτῷ FR.

κοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα (ἐπὶ) Διοτρέφους Ἀθήνησιν ἄρχοντος τρισὶν ἔτεσι Δημοσθένους πρεσβύτερος (ὦν). Utrumque verbum contra Dionysii morem Herwerdenus addidit; cf. p. 534^{6ss} Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος ἄρχοντος Ἀθήνησιν Λυσιμάχου πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου δυοὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου. — P. 753^{16ss} οὕτω γέ τοι καὶ χρυσὸς ἐτέρῳ χρυσῷ παρατεθεὶς κρείττων ἢ χεῖρων (ὦν) εὕρισκεται Herwerdenus. At codicum lectio κρείττων τε καὶ χεῖρων εὕρισκεται non solum medela nulla indiget, sed etiam quam Herwerdeni coniectura elegantior est et exquisitior. Fugit virum doctum Thucydidis non raro Dionysium esse imitatore. Is II 35¹ ita: ἐδόκει . . . μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι; cf. A. R. III 29 p. 261²⁰ Kiessl. τῆς πατρίδος εὖ τε καὶ χεῖρον φερομένης τὸ ἐπιβάλλον μέρος ἕκαστος οἴσεται τῆς τύχης. Vide Kruegerum ad Thuc. locum. Loco de quo agitur etsi non eadem locutio exstat, at certe particulas τε καὶ genuinas esse illi probant. Sed ne participium quidem ὦν recte additur; cf. p. 215⁴ ὅ τι μὲν ἂν τῶν ποιημάτων ὅμοιον εὕρισκω τῷ φλυάρῳ καὶ ἀδόλεσχῳ, γέλωτος ἄξιον αὐτὸ τίθεμαι. 455^s μίαν μὲν δὴ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἄξιαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὕρισκω παρὰ τῷ ῥήτορι. 1123^s τὰ μὲν ἐπαίνου μᾶλλον ἢ κατηγορίας ἄξια εὕρησει, τὰ δ' οὐκ ἀληθῶς εἰρημένα ὑπ' αὐτοῦ. A. R. I 30 p. 36^s ἀρχαῖόν τε πάνυ καὶ οὐδενὶ ἄλλῳ γένει οὔτε ὁμόγλωσσον οὔτε ὁμοδίαιτον εὕρισκεται. — P. 757^{1s} Herwerdenus verba ita constituit: "Ἐπειτα δ' οὐ μόνος οὐδὲ πρῶτος ἐγὼ φανήσομαι κατὰ Πλάτωνος ἐπιχειρήσας τι λέγειν: ἔπειτ' οὐδὲ μόνος οὐδὲ πρῶτος ἐπιφανήσομαι περὶ . . . codd. Reiskii emendationem unice veram ἔπειτ' οὔτε μόνος οὔτε πρῶτος ἐγὼ φανήσομαι κτλ. iniuria neglexit; cf. Isocr. XI 28 ἦν οὔτε μόνος οὔτε πρῶτος ἐγὼ τυγχάνω καθεωρακῶς. A. R. IX 31 p. 272¹² εἴπατέ μοι, μόνος ἢ πρῶτος ὑμῖν ἐγὼ φαίνομαι βιάσασθαι . . . ; Porro praepositionem κατὰ concinnius legi quam codicum περὶ omnes concedent, necessariam esse nego. — P. 778^{1s} Ὁ δὲ λεκτικὸς (sc. τύπος)

πῇ μὲν ὁμοίως Ἡροδότου, πῇ δ' ἐνδεέστερος. Herwerdenus edidit τῷ Ἡροδότου. At ὁμοίως Ἡροδότου certo genuina est lectio; neque enim ὁμοίως τινος inaudita est structura neque dicendi licentia, quam Herwerdenus expellere vult, a Dionysio aliena est; cf. Theophr. H. P. IX 11¹¹ ἡ δὲ ἄκαρπος ἔχει τὸ φύλλον ὁμοιον θριδακίνης τῆς πικρᾶς. Dion. p. 640¹³ τοὺς Λυσίου παραπλησίους λόγους. 786³ ὁ λεκτικὸς (sc. Θεοπόμπου χαρακτήρ) Ἰσοκράτει μάλιστα ἔοικεν. — P. 792⁵⁸⁸ ὁπόσα τε γίγνεται¹⁾ πράγματα ἀντὶ σωμάτων ἢ σώματα ἀντὶ πραγμάτων καὶ ἐφ' ὧν ἐνθυμημάτων τε καὶ νοημάτων αἱ μεταξὺ παρεμπιπώσεις πολλαὶ γινόμεναι διὰ μακροῦ τὴν ἀκολουθίαν κομίζονται. Post ἐνθυμημάτων omisit Herwerdenus „interpretamentum τε καὶ νοημάτων quod recte abest a loco laudato“ de Thuc. iud. p. 868¹⁶, unde haec repetita sunt. Huius argumentationis vim me non perspicere libere fateor. Nam ut nihil dicam de interpretamento satis miro, ipsa haec verba saepius iuncta occurrunt, cf. p. 896¹³ ἡ τῶν ἐνθυμημάτων τε καὶ νοημάτων εὗρεσις. 927¹⁴ ἡ τῶν κρατίστων ἐνθυμημάτων τε καὶ νοημάτων εὗρεσις. 897² ἅπειρόν τι χρῆμα νοημάτων τε καὶ ἐνθυμημάτων περιττῶν καὶ ξένων καὶ παραδόξων. Sed Herwerdenus etiam p. 804¹⁶, ubi est ἐν δὲ τοῖς ἐνθυμήμασι τε καὶ νοήμασιν αἱ μεταξὺ παρεμπιπώσεις πολλαὶ γινόμεναι verba τε καὶ νοήμασιν in suspicionem vocat. Itaque non solis illis duobus locis verba τε καὶ νοήματα pro interpretamento habenda essent, sed omnibus eicienda, qua in re nemo, ni fallor, cum viro docto Batavo faciet. Iam quaeritur, num verba τε καὶ νοημάτων p. 868¹⁶ post ἐνθυμημάτων inserenda statuamus. Veri dissimile est Dionysium in maiore de Thucydide libro eoque accurate elaborato graviora verba omisisse, addidisse eadem in libello de Thucydidis idiomatis in ea de qua agitur parte ex illo transcripto. Potius verba τε καὶ νοημάτων propter homoeoteleuton omissa p. 868¹⁶ post ἐνθυμημάτων adicienda sunt. Prorsus eadem ratio est verborum, quae leguntur p. 792¹²⁸ τὰς παρισώσεις λέγω καὶ παρομοιώσεις καὶ παρ-

¹⁾ ὁπόσα τε γίγνεται Reisk.: ἀποστέγειν ἢ τὰ codd.

ονομασίας καὶ ἀντιθέσεις. Herwerdenus vocabula καὶ παρομοιώσεις, cum p. 869⁴ ea inserenda esse colligere debebat, cum praesertim Dionysii loquendi usus idem probet; cf. p. 483⁹ καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις . . . διεσπουδακώτων. 539⁶ αἱ τε παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα. 561⁷ τῶν σχημάτων τὸ μειρακιώδες περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις κατατριβόμενον. 1078¹⁴ αἱ τε παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις καὶ ἀντιθέσεις καὶ τὰ παρωνομασμένα. Sed haec hactenus. Iam viam, quam ingressi eramus, persequamur.

p. 772^{ss} Θουκυδίδης δὲ πόλεμον ἓνα καὶ τινὰς ἀπνευστί διεξέρχεται μάχας ἐπὶ μάχαις καὶ παρασκευὰς ἐπὶ παρασκευαῖς καὶ λόγους ἐπὶ λόγοις συντιθεῖς. Verbo καὶ τινὰς corrupta esse apparet. Quae Reiskius proposuit καὶ αἰ τινὰς vel καὶ καινὰς αἰ τινὰς, ferri nequeunt, cum substantivum μάχας, ad quod ista redeunt, non ex διεξέρχεται, sed ex συντιθεῖς pendeat. Neque magis probo Helleri coniecturas (l. l. p. 552) ἓνα, καὶ ταῦτα ἀπνευστί . . . vel καὶ αὐτὸν τοῦτον ἀπνευστί. Herwerdenus verba καὶ τινὰς delet, utpote quae ex glossemate τινὰ ad ἓνα adscripto nata sint. Mihi aliter de hoc loco iudicandum videtur. Urget nempe summopere Dionysius, quod Thucydides unum tantum bellum historia complexus sit. Hanc sententiam secutus ita scripserim: Θουκυδίδης δὲ πόλεμον ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀπνευστί διεξέρχεται κτλ. Eandem locutionem habes e. g. p. 819⁷ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν φυλάττοντες σκοπόν. 1094⁶ τί δὴ ποτε βουλόμενος οὐ πορεύεται μίαν αἰὲν καὶ τὴν αὐτὴν ὁδόν;

IX.

In iudicium de Thucydide.

P. 817^{ss} Ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὅτι πολλῶν ἔργων οὐχ ἦττων τοῦ τεχνίτου κριτῆς ὁ ἰδιώτης, τῶν γε¹⁾ δι' αἰσθήσεως ἀλό-

¹⁾ γε Reisk.: τε MR.

γου καὶ [add. M] τοῖς πάθεσι καταλαμβανομένων. Verba δι' αἰσθήσεως ἀλόγου τοῖς πάθεσι, quae volgo eduntur, non bene se habere dudum intellectum est. Ambrosiani ope vera, si quid video, lectio recuperari potest. Articulus quia in priore membro nullus exstat, ne τοῖς quidem ante πάθεσι locum habet. At adiectivum desideratur verbo ἀλόγου respondens, cuius ultima syllaba sit τοις vel γοις. Dionysius, ni fallor, scripsit τῶν γε δι' αἰσθήσεως ἀλόγου καὶ ἀλόγοις πάθεσι καταλαμβανομένων; cf. p. 475¹ τοῦτο κἀγὼ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Λυσίαν καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν, ὑποθείμην ἂν ἐπιτηδεύειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρᾷ τριβῇ καὶ ἀλόγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἰσθησιν. 184⁹ τὸ ἄλογον ἐπιμαρτυρεῖ τῆς ἀκοῆς πάθος.

p. 820^{10ss} Προελόμενος πολλὰς καὶ διαφόρους πράξεις ἔκ τε τῆς Εὐρώπης ἔκ τε τῆς Ἀσίας εἰς μιᾶς¹⁾ περιγραφὴν πραγματείας ἀγαγεῖν. Ex Dionysii usu rescribas συναγαγεῖν, cf. p. 821⁷ εἰς μίαν ἱστορίαν συναγαγεῖν. 32¹ συναχθὲν εἰς ἣν ἐγὼ προήρημαι πραγματεῖαν. 811¹⁵ προελόμενον εἰς ἐλάχιστον ὄγκον συναγαγεῖν τὴν πραγματεῖαν. Aliorum verborum cum praepositione σύν compositorum similis usus, veluti p. 822¹⁴ εἰς ὁμίλιαν ἀνθρώποις συνερχομένας. 99¹ ποταμῶν δέ γε σύρρυσις εἰς χωρίον ἔν. 793¹ = 869⁹ πολλὰ συντιθέναι νοήματα εἰς ἓν.

p. 822^{5ss} legas πρῶτον μὲν δὴ κατὰ τοῦτο διήλλαξε τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων, λέγω δὲ κατὰ τὸ λαβεῖν ὑπόθεσιν μήτε μονόκωλον παντάπασιν μήτ' [μηδ' R] εἰς πολλὰ μεμερισμένην καὶ ἀσυνάρτητα κεφάλαια.

p. 823^{12ss} Θουκυδίδῃ δὲ . . . οὐχ ἥρμοττεν ἐγκαταμίγειν τῇ διηγήσει τὰς θεατρικὰς γοητείας M: ἐγκαταμιγνύειν R. Ambrosiani lectio docet ἐγκαταμίσγειν scribendum esse. Idem verbum Sylburgius p. 1023¹³ ex corrupta exemplaris lectione ἐγκαταμιγόμενον communi illa quidem cum Ambrosiano etsi dubitanter elicit. Quod eo loco in editionibus legitur ἐγκαταμιγνύμενον, Reiskius eodem auctore minus recte dedit. Verbum μίσγειν a Dionysii

¹⁾ μιᾶς Krueg.: μίαν MR.

sermone non alienum esse libri de c. v. tres loci probant
p. 66¹¹ τραχέσι λεία μίσγοντα. 112¹⁰ μίσγειν τοῖς κρείττοσι
τοὺς χείρονας. 99¹ πάταγον ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμι-
μήσασθαι.

p. 824¹³³ cap. 8 Μαρτυρεῖται δὲ τῷ ἀνδρὶ (sc. Θουκυδίδῃ)
. . . ὅτι καὶ τῆς ἀληθείας, ἧς ἰέρεيان¹⁾ εἶναι τὴν ἱστορίαν
βουλόμεθα, πλείστην ἐποιήσατο πρόνοιαν οὔτε προστιθεὶς
τοῖς πράγμασιν οὐδὲν ὃ μὴ δίκαιον οὐδὲ ἀφαιρῶν οὐδὲ ἐνεξ-
ουσιάζων τῇ γραφῇ. Corrīgas οὔτε προστιθεὶς . . . οὔτε
ἀφαιρῶν κτλ., cf. p. 232 οὔτε προσθεὶς οὐδὲν αὐτοῖς οὔτ'
ἀφελών. 819¹¹ μήτε προστιθέντες αὐταῖς τι μήτ' ἀφαι-
ροῦντες. 846¹² μήτε πρόσθεσιν δεχόμενα μήτ' ἀφαιρέσιν.
1024⁵ οὐθὲν οὔτε τῇ δόξῃ τάνδρὸς προστιθεὶς οὔτε τῆς ἀλη-
θείας ἀφαιρούμενος. Paucis deinde interiectis, quibus sen-
tentia in capitis initio posita in universum probatur, et iu-
stum Thucydidis integrumque de nobilissimis viris iudicium
laudatur, sub capitis finem haec leguntur: παραδείγματα δὲ
περὶ αὐτῶν φέρειν οὐ δέομαι τοῖς διεληλυθόσιν αὐτοῦ τὰς
ἱστορίας. ταῦτα μὲν οὖν ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, ἃ περὶ τὸν
πραγματικὸν τόπον ὃ συγγραφεὺς κατορθοῖ, καλὰ καὶ μι-
μήσεως ἄξια. κράτιστον δὲ πάντων τὸ μηδὲν ἐκουσίως ψεύ-
δεσθαι μηδὲ μαιίνειν τὴν αὐτοῦ²⁾ συνειδήσιν. c. 9 Ἄ δ'
ἐλλιπέστερον κατεσκεύασε, καὶ ἐφ' οἷς ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ τινες,
περὶ τὸ τεχνικώτερον μέρος ἐστὶ τοῦ πραγματικοῦ τόπου³⁾.
Verba κράτιστον δὲ πάντων — συνειδήσιν Dionysii non sunt.
Primum enim ad sententiam in capitis initio prolatam prorsus
inepte revertuntur, minime illa quidem cumulum addentia, sed
ne Graecum quidem morem referentia (μηδὲν ἐκουσίως ψεύ-
δεσθαι, μαιίνειν τὴν αὐτοῦ συνειδήσιν). Deinde tota haec
laudatio, qua Thucydidis veri studium praedicatur, atque omnis
ea pars, qua virtutes τοῦ πραγματικοῦ τόπου tractantur, cer-
tissime finiuntur verbis ταῦτα μὲν οὖν ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν,
ἃ περὶ τὸν πραγματικὸν τόπον ὃ συγγραφεὺς κατορθοῖ,
καλὰ καὶ μιμήσεως ἄξια. Quae verbis Ἄ δ' ἐλλιπέστερον

¹⁾ ἰέρεϊαν mg. cod. Bodl.: ἰερὰν MR || ²⁾ αὐτοῦ Krueg.: αὐτοῦ
MR || ³⁾ τόπον add. Kruegerus.

κατεσκεύασε κτλ. continuo excipi debere neque aliud interponi enuntiatum pati et verborum structura comprobatur et ratio docet. Ut brevis sim, verba κράτιστον δὲ πάντων τὸ μηδὲν ἔκουσίως ψεύδεσθαι μηδὲ μιάνειν τὴν αὐτοῦ συνείδησιν lectoris sunt, ni fallor, christiani, cuius intererat veri studium omnium Thucydidis virtutum praestantissimam disertè praedicare. Idem, ne quis de abiciendis ineptiis dubitet, alibi, quantam vim ipse veritati tribueret, planis verbis declaravit: p. 816^{4ss} haec sunt Dionysii verba: οὐδὲς αὐτῷ (sc. Πλάτωνι) κατ' αὐτό γε τοῦτο ἐπιτιμᾷ ἐνθυμούμενος, ὅτι τῆς φιλοσόφου θεωρίας σκοπός ἐστιν ἡ τῆς ἀληθείας γνῶσις. Addit ille ἀφ' ἧς καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος γίνεται φανερόν. Nimis ineptum Kruegerus Dionysium sibi fingit, cum adnotat (p. 67): „ἀφ' ἧς — φανερόν]. Haec alieno loco illata videntur, ut obelis notanda putarem, nisi Dionysium me tractare recorderer“.

p. 826^{17ss} Καὶνὴν δὲ τινα καὶ ἀτριβὴ τοῖς ἄλλοις πορευθῆναι βουληθεὶς ὁδὸν θερμαῖς καὶ χειμερίοις lac. 3 litt. | 13—15 litt. ἐμέρισε τὴν ἱστορίαν M. Ambrosiani lacunam ita fere explendam esse χειμερίοις (ὥραις ἀκολουθῶν) probabilis est R. Schoellii coniectura per colloquii familiaris occasionem mecum communicata, cl. p. 826^{9ss} οὔτε γὰρ τοῖς τόποις . . . ἀκολουθῶν ἐμέρισε τὰς διηγήσεις . . . οὔτε τοῖς χρόνοις κτλ. Ad femininum χειμέριος conferas A. R. VI 62 p. 286¹ ὥρᾳ ἔτους χειμερίῳ. I 32 p. 39⁵ μετὰ τὰς χειμερίους τροπὰς.

p. 837^{10ss} Ἐτη γὰρ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι περιειληφότος τοῦ πολέμου πάντα τὸν χρόνον τοῦτον ἕως τῆς καταλύσεως αὐτοῦ βιώσας μέχρι τοῦ δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ κατεβίβασεν ἔτους τὴν ἱστορίαν . . . καὶ ταῦτα προειρηκὼς ἐν τῷ προοιμίῳ πάντα περιλήψεσθαι τὰ πραχθέντα κατὰ τόνδε τὸν πόλεμον· καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ βιβλῳ πάλιν συνεκεφαλαίου τε τοὺς χρόνους ἀφ' οὗ τ' ἤρξατο καὶ μέχρι οὗ προελθὼν κατελίθη ταῦτα κατὰ λέξιν γεγραφώς M. Imperfectum συνεκεφαλαίου nullo modo in enuntiatī structuram quadrare is, qui volgatae lectionem συνανακεφαλαίων introduxit, recte perspexit, quamquam ne ita quidem locus sanatur. Nam συν-

ανακεφαλαιοῦν nec Dionysius dixit neque unquam quisquam Graecus homo. Graeca verba sunt ἀνακεφαλαιοῦσθαι, ut p. 470¹⁰ ἀνακεφαλαιουμένῳ (cf. 496⁵ τὸ ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ῥηθέντων μέρος) et συγκεφαλαιοῦσθαι, cf. p. 481¹⁵ συγκεφαλαιώσομαι. 841³ συγκεφαλαιούμενος. Verba συνεκεφαλίου τε nisi egregie fallor ex συγκεφαλαιούμενος corrupta sunt. Tollas igitur verbum συνανακεφαλαιοῦν sola volgata huius loci lectione nisum e Stephani Thesaurο.

p. 848^{1ss} Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ ἐν αὐταῖς ἔδοξα ταῖς ῥητορείαις τοῦτο συμβεβηκέναι τῷ ἀνδρὶ τὸ πάθος, ὥστε περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τιθέναι μὲν ἄς οὐκ ἔδει, παραλιπεῖν δὲ ἄς ἔδει λέγεσθαι. Propter τιθέναι lego παραλείπειν.

p. 857³ Εἰ δ' ἐστὶν οἰσιὸν μοι καὶ θεμιτὸν εἰπεῖν, ἃ φρονῶ, δοκεῖ μοι κράτιστον ἂν γενέσθαι προοίμιον, εἰ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ μέρος τῇ προθέσει προσήρμοσε κτλ. Propter αὐτοῦ scribas (τὸ) προοίμιον. Thucydidis historiae prooemium est, deque eo Dionysius proximo capite fusius dixit.

p. 890^{1ss} Μίαν δὲ τούτοις ἐπιθεῖς περίοδον ἀγκύλως εἰρημένην καὶ δυνατῶς μετὰ τοῦ σαφῶς . . . ποιητικῇ πάλιν χρήσασθαι μεταλήψει M: ἐχρήσατο R. Corrupta Ambrosiani lectio χρήσασθαι ut aoristum ἐχρήσατο ex falsa nescio cuius coniectura volgo exhiberi ostendit, ita Parisinum A genuinam formam servasse evincit, quocum legas: Μίαν δὲ τούτοις ἐπιθεῖς περίοδον . . . ποιητικῇ πάλιν χρῆσεται μεταλήψει; cf. p. 218⁵ ἐπιθεῖς γὰρ — περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ — πάλιν ἐποίησε. 563¹² ἔπειθ' ὥσπερ οὐδὲν εἰρηκῶς τοιοῦτον ἀθρόαις ἐπικλύσει ταῖς παρισώσασιν.

p. 890^{10ss} Αἰτίαν γὰρ ἀποδιδούς, δι' ἣν τοὺς συγγενεῖς ἄλλοτριωτέροισι ἐκρινον τῶν φίλων, ἐπιτίθησιν, ὅτι τόλμαν ἀπροφάσιστον παρίχοντο. Postquam causam protulit, cetera addit: corrigas ἀποδούς.

p. 892^{1ss} Σκολιώτερα δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἃ μετὰ ταῦτα τίθησιν. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ φθάσας θαρρῆσαι, εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς· καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο καὶ ὅτι ἀπάτη

περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε.“ Τὸ δὲ „παρατυχόν“ ἀντὶ τοῦ „παραχρῆμα“ κεῖται κτλ. Verbis τὸ δὲ . . . κεῖται hisque quae sequuntur causam contineri, quae commotus obscuriora etiam prioribus Thucydidis verbis ea quae modo laudavit Dionysius dixerit, manifestum est. Quare pro δέ, quod sano sensu caret, scribas γάρ. Idem error particularum δέ et γάρ confusarum occurrit p. 1007¹⁴ οὐδὲ δὴ τοῦ πρόποντος ἐν ἅπασιν ἐπιτυχάνει· ἀνθρῶν γάρ [δὲ MR] καὶ θεατρικὴν ἐκ παντὸς ἀξίων εἶναι τὴν διάλεκτον . . . ἀπολείπεται ποτε τοῦ πρόποντος; cf. p. 1006¹⁰ ἐστὶν ὧν ἂν τις αὐτὴν ὡς ἐλλειπόντων μέμψαιτο . . . πρῶτον μὲν τῆς συντομίας· στοχαζομένη γάρ . . . 1006¹⁴ μετὰ τοῦτο τῆς συστροφῆς· ὑπτία γάρ ἐστιν. De alio eiusdem erroris exemplo vide quae infra pag. 223 dicam ad p. 980⁴ vers. 7.

p. 899^{4ss} Διδούς δὴ τὸ πρῶτον, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς ἔφην, τὸ περὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ συγγραφέως εὐστοχον . . . θάτερον οὐκέτι δίδωμι, τὸ περὶ τὰς οἰκονομίας αὐτῷ τεχνικὸν πλὴν ἐπ' ὀλίγων πάνυ δημηγοριῶν. Reiskius suo iure in dativo αὐτῷ offendit, neque minus recte, quae ille proposuit αὐτῶν „scil. εὐρεθέντων, quod vocabulum tametsi non praecessit, facile tamen e voc. εὐρεσιν subaudiatur“ vel verbis transpositis θάτερον οὐκέτι δίδωμι αὐτῷ, τὸ περὶ τὰς οἰκονομίας τεχνικόν, ea Kruegerus reiecit. Dativus, ni fallor, ex verbo δίδωμι originem duxit; genitivum αὐτοῦ fuisse verba respondentia τοῦ συγγραφέως probant. Latissime hoc vitiorum genus patet; in quo nonnunquam cavendum est, ne falsa lectione coniecturae fulciantur. Quare facere non possum, quin A. Kiesslingio obloquar, qui p. 1027^{8ss} Ambrosiano duce ita scribi vult (l. l. p. 249): ὁ Μενέξενος, ἐν ᾧ τὸν ἐπιτάφιον διεξέρχεται λόγον, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, Θουκυδίδην παραμυούμενος, ὡς δ' αὐτὸς φησιν, Ἀρχίνῳ καὶ Δίῳ (ἀγωνιζόμενος vel διαμιλλώμενος). Dativi mea quidem sententia scribae debentur, qui ex verbo φησὶν ea pendere putarit; volgata lectio Ἀρχίνον καὶ Δίωνα vera nescio cuius coniectura est.

p. 915^{8ss} Dionysius Atheniensium et Meliorum dialogum examinans verba l. V c. 105 § 1 ita interpretatur: ὅτι τὸ μὲν θεῖον δόξῃ γινώσκουσιν ἅπαντες, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους

δίκαια τῷ κοινῇ τῆς φύσεως κρίνουσι νόμῳ· οὗτος δ' ἐστίν, ἄρχειν ὧν μὴ [add. M] δύνηται τις κρατεῖν. Latet in negatione μὴ sensu destituta quod efflagitatur ἄν (ἄρχειν ὧν ἄν δύνηται τις κρατεῖν); cf. Thucydidis verba vers. 5 . . . οὗ ἄν κρατῇ ἄρχειν.

p. 918^{ss} Λείπεται δὴ σκοπεῖν, εἰ τοῖς τε πράγμασι προσήκοντα καὶ τοῖς συνεληλυθόσιν εἰς τὸν σύλλογον προσώποις ἀρμόττοντα πέπλακε (τὸν) διάλογον. Articulus, cum per complura capita de Atheniensium et Meliorum dialogo Dionysius egerit, male volgo omittitur.

p. 929^{ss} Βούλεται γὰρ λέγειν, ὅτι δεῖ τῇ γνώμῃ πιστεύειν μᾶλλον, ἢν ἐκ τῶν παρόντων λαμβάνομεν, ἢ ταῖς ἐλπίσιν, ὧν ἐν τῷ μέλλειν ἐστὶν ἡ ἰσχύς. Non in cunctando, sed in futuro tempore expectationum vis posita est. Scribo . . . ταῖς ἐλπίσιν, ὧν ἐν τῷ μέλλοντι ἐστὶν ἡ ἰσχύς; cf. p. 925^s ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίς. 930^s . . . ὧν ἡ πίστις οὐχ ἡ παρούσα ἦν, ἀλλ' ἡ μέλλουσα.

p. 938^{ss} Ὅτι μὲν οὖν οὗτ' εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας ἐπιτήδειός ἐστιν οὗτ' εἰς τὰς ὀμιλίας τὰς βιωτικὰς οὗτος ὁ χαρακτήρ, ἅπαντες ὁμολογήσουσιν. Publicarum causarum dictioni consuetudo privata opponitur; quare pro verbis τὰς ὀμιλίας τὰς βιωτικὰς scripserim τὰς ὀμιλίας τὰς ἰδιωτικὰς, cl. vers. 4 ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ὀμιλλίαις. Neque enim Dionysio tribuendum puto qui Novi Testamenti proprius est adiectivi βιωτικός usum; cf. I Cor. 63-4.

p. 942^{ss} Εἰς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος περὶ τῶν μιμησαμένων τὸν ἄνδρα δητόρων τε καὶ συγγραφέων. Prioribus capitibus verba de Thucydidis imitatoribus facta sunt nulla. Postquam Dionysius cetera absolvit, una pars restat. qua de Thucydidis quos Cicero vocat (or. 9 § 30) acturum se profitetur. Hanc sententiam secutus scribo: Εἰς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος (ὁ) περὶ τῶν μιμησαμένων τὸν ἄνδρα δητόρων τε καὶ συγγραφέων; cf. p. 135ⁱ Εἰς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος ὁ περὶ τοῦ πρόποντος. 1117ⁱ Εἰς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος ὁ περὶ τῆς ὑποκρίσεως. A. R. VIII 49 p. 163^s Kiessl. εἰς ἔτι μοι καταλείπεται λόγος . . . ὁ περὶ τῆς οὐ δικαίως μισουμένης ὑπὸ σοῦ πατριδος.

p. 945^{1ss} Ἐν δὲ . . . τῷ περὶ τοῦ στεφάνου γραφέντι λόγῳ . . . οὕτω τὴν διάνοιαν ἐσχημάτιζε . . . p. 949° καὶ ἐν οἷς τοὺς προδιδόντας τῷ Φιλίππῳ τὰ πράγματα πάντων αἰτίους ἀποφαίνει τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν, κατὰ λέξιν οὕτως γράφων. Pro γράφων. quod nullo modo ferri potest, verbum finitum legas γράφει.

X.

In librum de Demosthenis dictione.

P. 959^{ss} Ἡ ῥ' Μ' μὲν οὖν Θρασυμάχου λέξις, ἡ λοιπή τις ἦν ὄντως τῆς μεσότητος. αὐτὴν τὴν προαίρεσιν ἔοικεν ἔχειν σπουδῆς ἀξίαν Μ. Verbum λοιπή corruptum esse apparet. Num forte Dionysius scripsit ἡ πηγὴ τις ἦν ὄντως τῆς μεσότητος? Cf. p. 590° ἡ Ἰσαίου λέξις πηγὴ τις ὄντως εἶσι τῆς Δημοσθένους δυνάμεως.

p. 962^{ss} Locus lacunosus in Ambrosiano ita exhibetur:

lacuna 10—11 litt. κράτους λέξις ὅς μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλη

11—12 litt. ἀγῶνα μὲν οὐτ' ἴδιον οὔτε δημόσιον οὐδένα

16—18 litt. σαμένον γραφὰς δὲ συνταξαμένου

πολλὰς καὶ καλὰς εἰς ἅπασαν εἰδέαν λόγων ὄντινα χαρακτῆρα¹ fol. 100^r ἔχειν ἐφαίνεται μοι διαπλειόνων μὲν ἐδήλωσα πρότερον.

In lacunis Sylburgio plerumque praeunte explendis id nullo modo efficere potui, ut verba suppleta iustum litterarum numerum adsequerentur, neque tamen ideo a conatu recedendum putavi; nimirum scriba vel exemplaris vel ipsius Ambrosiani etsi plurimas lacunas accurate significavit, nonnunquam tamen negligentius egisse videtur. In primo certe versu hiatus amplior est, quia in vetustiore codice, ut fere fit, propter novi capitis initium in ipso versu spatium aliquod vacuum relictum erat; cf. pag. 57. Locum Sylburgio fere duce ita restituerim:

(Ἡ δ' Ἰσο)κράτους λέξις τοῦ μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλη(σιν ἐπὶ σοφίᾳ ἐσχηκός καὶ) ἀγῶνα μὲν οὐτ' ἰδιω-
τικὸν οὔτε δημόσιον οὐδένα (πώποτ' ἀγωνι)σαμένου, γρα-
φὰς δὲ συνταξαμένου πολλὰς καὶ καλὰς εἰς ἅπασαν εἰδέαν
λόγων κτλ.

5

vers. 2 pro ἐπὶ λόγοις Sylburgii coniectura malui ἐπὶ σοφίᾳ scribere, cl. p. 535^{1ss} γενόμενος δ' ἀκουστής (sc. Ἰσο-

κράτης) Προδίκου τε τοῦ Κείνου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἔχόντων ἐπὶ σοφίᾳ. 535^{10s} de eodem Isocrate Dionysius ita: ἐπιθυμῶν δὲ δόξης καὶ τοῦ πρωτεύσαι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ σοφίᾳ. 1112¹⁰ τοὺς θαυμαζομένους ἐπὶ σοφίᾳ καὶ κρατίστων λόγων ποιητὰς νομιζομένους Ἴσοκράτην καὶ Πλάτωνα. Pro ἰδίῳ in eodem versu scripsi ἰδιωτικῶν, cf. quae pag. 202 dixi ad p. 639^{10ss}.

p. 963^{12ss} Τὰ γὰρ ἀντίθετά τε καὶ πάρισα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὔτε μετριάζοντα οὔτε καιρῷ γινόμενα καταισχίνει τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῆς. Dionysius scripsit οὔτε μετριάζοντα οὔτ' ἐν καιρῷ γινόμενα; cf. p. 561¹³ Τὸ γὰρ μὴ ἐν καιρῷ γίνεσθαι μὴδ' ἐν ὥρᾳ προσίστασθαι φημι ταῖς ἀκοαῖς. 787^s οὔτε γὰρ ἀναγκαῖαι τινες αὐτῶν οὔτ' ἐν καιρῷ γινόμεναι.

p. 964^{1ss} Ταῦτα μέντοι πολλαχῇ μακροτέραν τε αὐτὴν (sc. τὴν Ἴσοκράτους λέξιν) ποιεῖ καὶ ἀναληθεστέραν ἀπαθῇ τε καὶ lacuna 11—12 litt. πανηγυρικὴν μᾶλλον ἢ ἐναγώνιον M. Hiatum ita expleverim: ἀπαθῇ τε καὶ (ἄψυχον, καὶ) πανηγυρικὴν μᾶλλον ἢ ἐναγώνιον, cl. p. 1012¹² ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' ἄψυχός ἐστιν ἡ διάλεκτος αὐτοῦ (sc. Ἴσοκράτους) καὶ οὐ παθητικὴ . . . οἶμαι . . . ἅπασιν εἶναι φανερόν. 643^{1s} τὸ τῶν παθῶν ἔμψυχον.

p. 966^{13s} Ἀλληγορίας τε περιβάλλεται πολλὰς lacuna 10—13 litt. οὔτε μέτρον ἔχουσας οὔτε καιρόν M. In epist. ad Cn. Pomp. p. 760^s περιβάλλεται μακρὰς καὶ πολλὰς MR, de qua verborum collocatione Herwerdenus suo iure dubitat haec adnotans (p. 273): „Usitatio ordo verborum est πολλὰς καὶ μακρὰς.“ Hoc de quo agitur loco cum certo scribendum sit πολλὰς (καὶ μακρὰς), non dubito, quin altero, cum praesertim ex illo repetitus sit, verborum ordo μακρὰς καὶ πολλὰς scribarum incuriae, non Dionysio tribuendus sit.

p. 970^{ss} Τοσαύτην ἐκμηκύνας περίφρασιν ὀλίγοις τοῖς ὀνόμασι δυναμένου περιληφθῆναι πράγματος ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀκαιρίας τῆς αὐτὸς αὐτοῦ M: ἀκαιρίας αὐτὸς αὐτοῦ R. Ex Ambrosiani lectione sensu illa quidem destituta facili negotio elici posse puto ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀκαιρίας τῆς αὐ-

τοῦ; cf. p. 770s τῇ πόλει τῇ ἑαυτοῦ τὰς φανεράς αἰτίας τοῦ πολέμου περιάπτειν. Αὐτός falso exaratum scriba delere oblitus est.

p. 971^{4ss} Ἀ δ' ἐν τῇ παλινφθία τὸν ἔρωτα ἀφροισιούμενος αὐθις ὁ Σωκράτης εἴρηκεν ἐνθένδε ἀρξάμενος· Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς — p. 972² ἴσταται. — est praeclara illa de plumigero animo in Phaedro (p. 246^s) allegoria — p. 972² ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλὰ ἐστίν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμούς ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἰοικέται δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται· Ἀκτὶς Ἀελίου κτλ.; est Pindari fragmentum CVII Bergk., cuius ultimos versus G. Hermannus ita restituit: ὁλοφ(ύρομαι οὐ)-δὲν ὅτι πάντων μέτα πείσομαι; cf. pag. 111. Sequentia ita Ambrosianus exhibet: κἀνταῦθα οὐ lac. 7—10 litt. ληγορία ὡς παρὰ Πλάτωνι. In litteris ληγορία latere vocem ἀλληγορία facile apparet. Nimirum id ipsum Dionysius Platoni opprobrat p. 966^{13s} ἀλληγορίας τε περιβάλλεται πολλὰς καὶ μακρὰς οὔτε μέτρον ἐχούσας οὔτε καιρόν. Platoni in pangenda elatiore dictione allegoria opus fuisse dicit, at Pindarum talibus artificiis repudiatis ipsam quam videmus naturam celebrare. Reliquam lacunam ita fere explere possis: κἀνταῦθα οὐ (κενή τις ἐστὶν ἀλ)ληγορία, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

p. 974^{3ss} Ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ lacuna 15—16 litt. ὁ λόγος μοι προβῇ, Πλάτωνα μὲν ἔασω, πορεύσομαι δ' ἐπὶ τὸν Δημοσθένην. Sylburgius verba πέρα τοῦ μετρίου intercidisae suspicatur. Sed alia Dionysii consuetudo est, ex qua scribo ἵνα μὴ (πέρα τοῦ δέοντος) ὁ λόγος μοι προβῇ; cf. p. 555s δεδοικὼς μὴ πέρα τοῦ δέοντος ὁ λόγος ἐκμηκυνθῇ μοι, ταῦτα μὲν ἔασω . . . 840s μηχανόμενα πέρα τοῦ δέοντος. 896s ἵνα μὴ περαιτέρω τοῦ δέοντος ἢ γραφή μοι προβῇ. — 746¹³ ἵνα μὴ μακρότερος τοῦ δέοντος ὁ λόγος γένηται μοι (cf. p. 950¹²). 779¹ μακρότερος γὰρ γίνεταί τοῦ δέοντος ἐν πολλοῖς. 897s ἐνδεστέρα τοῦ δέοντος.

p. 975^{15ss} Dionysius postquam Demosthenis dicendi genus quam varium esset exposuit, haec subiungit: Ἐγὼ μὲν τοιαύτην τινὰ δόξαν ὑπὲρ τῆς Δημοσθένους λέξεως ἔχω καὶ τὸν

χαρακτῆρα τοῦτον ἀποδίδωμι αὐτῷ τὸν ἐξ ἀπάσης μικτὸν ἰδέας. Verba ἐγὼ μὲν si mendo carent, contrarium postulant veluti οἱ δ' ἄλλοι; cum autem Dionysius pergat Εἰ δὲ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα, non recte ea legi efficitur. Atqui enuntiatum quod adscripsi conclusionem continet; lego igitur Ἐγὼ μὲν <δὴ> τοιαύτην κτλ., idem Dionysii consuetudine probante; cf. e. g. p. 919¹² ἐγὼ μὲν δὴ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας οὐκ ἐπαινῶ τὸν λόγον τοῦτον. 496¹⁰ Τοιοῦτος μὲν δὴ ἐστὶν ὁ Ἀνυλίου χαρακτήρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. 786¹ τοιοῦτος μὲν δὴ τις ὁ πραγματικὸς Θεοπόμπου χαρακτήρ. 822⁵ πρῶτον μὲν δὴ κατὰ τοῦτο διήλλαξε τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων.

p. 976^{1ss} Εἰ δὲ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα, πάρεστι τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν ἐπ' αὐτῶν ποιουμένων τῶν lacuna 11—12 litt. μάτων τὴν ἐξέτασιν M. Λόγων quod volgo post τῶν legitur, vilis nescio cuius coniectura est. Codicis hiatum hunc in modum expleverim: πάρεστι τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν ἐπ' αὐτῶν ποιουμένων (corr. R) τῶν <παραδειγμάτων> τὴν ἐξέτασιν. Similis est structura p. 1008¹¹ εἰ δ' ὁρθῶς ἐπιλογίζομαι ταῦτ' ἐγὼ . . . πάρεστι τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν ἐπὶ τῆς ἀρτίως παρατεθείσης λέξεως ποιουμένων τὴν ἐξέτασιν.

p. 976^{3ss} Ἀ μὲν οὖν παρὰ τὸν Θουκυδίδου χαρακτῆρα κατεσκευάσται τῷ ῥήτορι (sc. Δημοσθένει) lacuna 19—20 litt. Πολλῶν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι M. Reiskius lacunae spatii nescius haec fere periisse suspicatur: τούτων παραθήσω παραδείγματα ὧν ἐστι τάδε· Πολλῶν κτλ. Ego quidem verba τοιαῦτά τινά ἐστιν intercidisse crediderim maxime eis verbis ductus, quae Dionysius quaestionem de Demosthene Thucydidis imitatore finiens dicit p. 983^{1ss} τοιαῦτα μὲν δὴ τινά ἐστιν ἃ παρὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐγκατάσκενον . . . χαρακτῆρα¹⁾ . . . Θουκυδίδην τὸν ἐν αὐτῷ πρωτεύσαντα μιμούμενος ὁ Δημοσθένης κατεσκεύακεν. Cf. praeterea p. 983⁶ Ἀ δὲ παρὰ τὸν ἰσχνόν τε καὶ ἀκριβῆ . . . χαρακτῆρα (sc. κατεσκεύακεν) . . . τοιαῦτα. 1006¹ Ἡ μὲν οὖν Ἰσοκράτους λέξις ἢ κάλλιστα τῶν ἄλλων δοκοῦσα ἔχειν τοιαύτη τίς

¹⁾ χαρακτῆρα Sylb.: χαρακτῆρος MR.

ἔστι. 1012¹⁸ διαδέχεται δὴ τὴν ὀλίγῳ πρότερον ἐξετασθεῖσαν ἀντίθεσιν ἑτέρα τοιαύτη τις¹⁾. 1075⁴ ἡ μὲν δὲ πρώτη τῶν ἁρμονιῶν . . . τοιάδε τις ἔστι κατὰ τὸν χαρακτῆρα. Ἡ δὲ μετὰ ταύτην . . . τοιαύτη.

p. 977²⁸⁸ Κατὰ τί δὴ ταύτην ἡγοῦμαι τὴν λέξιν ἰοικέναι τῇ Θουκυδίδου; καθ' ὃ κακείνην πείθομαι μάλιστα διαφέρειν τῶν ἄλλων. τουτὶ δ' ἔστι τὸ μὴ κατ' εὐθείαν ἐρμηνεῖαν ἐξηγηνέχθαι τὰ νοήματα μηδ' ὥς ἔστι τοῖς ἄλλοις σύνηθες, λέγειν ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς. ἀλλὰ ἐξηλλάχθαι καὶ ἀπεστράφθαι τὴν διάλεκτον ἐκ τῶν ἐν ἔθει καὶ κατὰ φύσιν εἰς τὰ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς μηδ' ὥς ἡ φύσις ἀπαιτεῖ. Colorum structura formaque docet verbis μηδ' ὥς ἡ φύσις ἀπαιτεῖ respondere illa μηδ' ὥς ἔστι τοῖς ἄλλοις σύνηθες λέγειν ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς. Simul verba λέγειν ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς enuntiatorum accuratissima responsione damnantur: ineptum interpretamentum sunt coli ὥς ἔστι τοῖς ἄλλοις σύνηθες.

p. 980⁴⁸⁸ Inter Thucydidiae apud Demosthenem dictionis exempla Dionysius p. 979¹²⁸⁸ ex Midiana paragraphum 69 affert. Deinde pergit τί δὴ πάλιν ἐστὶν ἐν τούτοις τὸ συνταράττον τὴν κατὰ φύσιν ἀπαγγελίαν; Sequentia Sylburgio partim et Ambrosiano auctoribus ita constituo: Πρῶτον μὲν τὸ πρὶν ἀπαρτίσαι τὸ ἡγούμενον εἴτε νόημα χρὴ λέγειν εἴτε κῶλον, ἕτερον παρεμβαλεῖν, καὶ μηδὲ τοῦ δευτέρου τέλος ἔχοντος τὸ τρίτον ἐπιζεύξαι, εἴτα τὴν τοῦ δευτέρου νοήματος ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ τρίτῳ τέλος εἰληφότι θεῖναι. καῖπειτα ἐπὶ 5 πᾶσιν, ὃ τοῦ πρώτου μέρος ἦν, διὰ μακροῦ καὶ οὐκέτι τῆς διανοίας αὐτὸ προσδεχομένης ἀποδοῦναι. Ἐμοὶ δὲ ὅς — οὐπω τοῦτο τέλος ἔχει — εἴτε τις ὧ Ἀθηναῖοι βούλεται νομίσαι μανίαν — ἕτερον τοῦτο κεχωρισμένον τοῦ πρότερον, ἀτελὲς καὶ αὐτὸ — μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν 10 ὑπὲρ δύνανται τι ποιεῖν — οὐδετέρου τοῦτο πάλιν τῶν προειρημένων μέρος, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ, κεφαλαιώδης γὰρ τις ἐστὶν ἀπόφρασις — εἴτε καὶ φιλοτιμίαν — τοῦτο δὲ τοῦ δευτέρου μέρος ἦν τοῦ „εἴτε τις βούλεται νομίσαι μανίαν“ κτλ.

15

¹⁾ Vlietius p. 83: τις ἀντίθεσις M.R.

vers. 6 οὐκέτι Sylb., οὐκὲ lac. 2 litt. τῆς M: οὐκ R.

vers. 7 αὐτὸ M: αὐτῷ R || προσδεχομένης M: προσεχομένης R || προσδεχομένης rasura 5—6 litt. οὕτω M in textu, in mg. ἀποδοῦναι lac. 4—5 litt. γὰρ ὅς || δὲ ὅς p. 979¹⁴ δ' ὅς Sylb.: γὰρ ὅς MR.

vers. 11 δύναμιν τι M p. 979¹⁵: δύναμιν τι M δύναμιν τι R.

vers. 13 εἴτε καὶ φιλοτιμίαν p. 980¹ εἴτε φιλοτιμία R ex Reiskii coniectura: ἡ φιλοτιμία Me.

Inde a versu septimo verba alio modo perscripsi quam in editionibus leguntur.

p. 993^{2ss} Τοιοῦτός ἐστιν . . . ὁ κατ' Ὀλυμπιοδώρου τῆς βλάβης. Articulum τῆς perperam interpolatum deleas. Cf. de re certissima e. g. p. 661¹² Κατὰ Προξένου βλάβης. vers. 13 κατὰ Κηφισοκλέους καὶ τῶν οἰκείων βλάβης.

p. 995^{13ss} Demosthenes nullum dicendi genus neglexit; nam et sublimem dictionem, qua Thucydides maxime gaudebat, in orationibus adhibuit et tenue genus Lysia etiam praestantius exercuit et, qui in medio clarissimi habiti sunt Thrasy-machus Isocrates Plato, superavit omnes. Tribus his generibus totidem libri de Demosthenis dictione particulae respondent, quarum in secundae et tertiae confinio p. 995^{13ss} Ambrosianus haec exhibet: καὶ ταῦτ' ἤδη γνώριμα οἷς λέγω καὶ οὐθὲν δεόμεθα παραδειγμάτων. ὥστε περὶ μὲν τοῦ χαρακτῆρος lac. 8 litt. τοῦ δὲ ῥητορικοῦ γένους τοῦ μεταξὺ τῶν ἄκρων ἑκατέρου ὃν ἀτελῇ παραλαβὼν ὁ Δημοσθένης παρ' Ἰσοκράτους τε καὶ ἐτι πρότερον Θρασυμάχου καὶ τελευταίου Πλάτωνος ἐτελείωσεν, ὅσον ἦν ἀνθρωπίνῃ φύσει δυνατόν, πολλὰ μὲν ἂν τις ἐκ τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν, πολλὰ δ' ἐκ τῶν δημοσίων λόγων παραδείγματα λάβοι. Duas res codicis lectio diversa illa quidem ab editionum nos docet, secundam particulam finiri verbis ὥστε περὶ μὲν τοῦ χαρακτῆρος iisque quae perierunt, tertiam incipere ab illis τοῦ δὲ ῥητορικοῦ γένους κτλ. In fine secundae partis utique adiectivum desideratur, quo non aliter atque in primae fine significetur, qui sit character, de quo modo verba

facta sint; cf. p. 983^{1ss} τοιαῦτα μὲν δὴ τινὰ ἔστιν, ἃ παρὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐγκατάσκευον καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ συνήθους χαρακτῆρα . . . ὁ Δημοσθένης κατεσκεύακεν. Iam vero quoniam altera parte de tenui (ἰσχνῷ) genere actum est, ante vocem χαρακτῆρος genitivum ἰσχνοῦ librarii culpa intercidissee suspicor. Lacunam porro e Dionysii more ita expleverim: ὥστε περὶ μὲν τοῦ (ἰσχνοῦ) χαρακτῆρος (ταῦτα ἱκανά), cl. p. 187^{1ss} καὶ περὶ μὲν τῶν χαρακτήρων ταῦτα ἱκανά. Sed totam hanc coniecturam verba quae sequuntur τοῦ δὲ ῥητορικοῦ γένους τοῦ μεταξὺ τῶν ἄκρων ἐκατέρου irriter videntur reddere. Duo nempe significantur characteres, cum unum tantum coniectura elicuerimus. Accuratius igitur de verbis τοῦ δὲ — ἐκατέρου videndum. Τὸ ῥητορικὸν γένος τὸ μεταξὺ τῶν ἄκρων clare perspicueque medium dicendi genus est. Τὸ ῥητορικὸν γένος τὸ μεταξὺ τῶν ἄκρων ἐκατέρου quid sit, ego quidem nescio. Genitivus ἐκατέρου duobus omnino modis construi potest; aut enim ad sublimem et tenuem characterem redit pendetque e voce ἄκρων aut pendet ex praepositione μεταξύ regitque genitivum τῶν ἄκρων. Priorem constructionem si veram esse sumimus, prorsus absurda statuitur sententia: rhetoricum genus inter extrema positum utriusque, i. e. et sublimis et tenuis. Alteram structuram quominus amplectamur, cum verbōrum collocatio impedit tum ratio; neque enim μεταξύ ἐκατέρου τῶν ἄκρων recte dici potest. Itaque cum vox ἐκατέρου in neutram constructionem quadret, extra totius enuntiati structuram posita ultro e Dionysii verbis excidit. Simul probatur coniecturam quam protulimus falsam non esse; num probabilis sit, alii diiudicabunt. Utique vero pro verbis ὃν ἀτελῆ legas oportet neutra ὁ ἀτελής, ut ad vocem γένος redeant.

p. 998^{1ss} Οὔτε τὰ Θουκυδίδια ἐκεῖνα τὰ¹⁾ περιττὰ καὶ ἐξηλλαγμένα τοῦ συνήθους κράτιστα ἡγοῦμαι οὔτ' ἐπὶ τοῖς Ἀσιακοῖς τοῖς ἰσχνοῖς καὶ συνεσπασμένοις τὴν τελείαν τῆς λέξεως ἀρετὴν τίθεται. Ex Graeci sermonis more scribas ἐν τοῖς Ἀσιακοῖς . . . τὴν . . . ἀρετὴν τίθεται; cf. p. 541²

¹⁾ τὰ add. Reisk.

τὸ κάλλος . . . ἐν τῷ περιττῷ τιθεμένου. 550₁ τὸ ἐλεύθερον οὐκ ἐν τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἐν τῷ τὰ κελεύόμενα ποιεῖν τίθεσθαι. A. R. I 36 p. 43₁₂ Kiessl. τὸν ἐκ γῆς πλοῦτον οὐκ ἐν μιᾷ τίθεμαι καρπῶν ἰδέα.

~ p. 1008_{2ss} Dionysius Isocratis dictionem vituperans cum alia ponit tum hoc: Τὸ δ' ἐκ παντὸς ἡδύνειν τὰς ἀκοὰς εὐφώνων τε καὶ ἐκλεκτῶν ὀνομάτων ἐκλογῇ καὶ πάντα ἀξιοῦν εἰς εὐρύθμους κατακλείειν περιόδων ἀρμονίας καὶ διὰ τῶν θεατρικῶν σχημάτων καλλωπίζειν τὸν λόγον οὐκ ἦν πανταχὶ χρήσιμον M. Pro adiectivo ἐκλεκτῶν a Sylburgio in suspicionem vocato Reiskius εὐλέκτων scribi vult; sed fallitur vir doctus verbum minime Graecum exhibens. Verbum genuinum, quidquid fuit, a librario ad proximam vocem ἐκλογῇ aberrante in ἐκλεκτῶν corruptum est. Dionysius scripsit, ni fallor, εὐφώνων τε καὶ μαλακῶν ὀνομάτων ἐκλογῇ; sim. p. 1076₁₂ ἐξ εὐφώνων συγκεῖσθαι γραμμμάτων καὶ μαλακῶν, cf. pag. 101 ad p. 1076_{11ss}. p. 66₁₁ τραχέσι λεία μίλογοντα καὶ σκληροῖς μαλακὰ καὶ κακοφώνοις εὐφωνα. Hinc locum de c. v. libri p. 167_{12ss} corrigendum puto: τὸ προηγούμενον κῶλον . . . μετρίως ἀρμόσας ὁ ἀνὴρ ὡς ἂν εὐφωνόν τε καὶ μάλιστα φαίνοιτο καὶ μαλακόν. Goellerus καὶ ante μάλιστα, quia e codice Victoriano R non enotatur, uncis inclusit, in adnotatione idem ita: „Quidsi καὶ μάλιστα ex his: καὶ μαλακὸν orta dicamus“. Verum sensit. Καὶ μάλιστα olim librarius, καὶ μαλακὸν corrector aut supra versum aut in margine adscripsit. Legas igitur ὡς ἂν εὐφωνόν τε καὶ μαλακὸν φαίνοιτο. Eadem est verborum coniunctio quae supra εὐφώνων τε καὶ μαλακῶν ὀνομάτων ἐκλογῇ.

p. 1008_{16ss} Ἐνῆν μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ τῷ „Τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν“ τὸ „Καὶ μὴ συνδιεφθαρμένος ἡμῖν, ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γινόμενοις“ δυνάμει γὰρ ἄμφω ταῦτά. καὶ ἐν τῷ „Οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις“ τὸ „Καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιοῦμεν“. τὸ γὰρ αὐτὸ φιλοτιμείσθαι τε [add. M] καὶ ἐπαινεῖν. καὶ ἐν τῷ „Οὐδὲν δέ

των αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν· τὸ „Ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον· ἤρκει γὰρ αὐτῶν εἰρῆσθαι θάτερον. ἐξί,ν τε γὰρ μίαν ἐκ τῶν δυεῖν ποιῆσαι περίοδον, καὶ συντομωτέραν καὶ χαριεστέραν· „Τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν οὐκ ἂν μαίνεσθαι νομίσειεν ἡμᾶς· οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις, οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν·“ Dionysius postquam c. 17 Isocrateae dictionis exemplum ex oratione de pace (§ 41—50) protulit, proximo capite cum virtutes eius tum vitia enumerat. Haec ut illustret, in prima statim sententia (§ 41) bis terve idem dictum esse ostendit (c. 19). Ratio autem probandi haec est, ut in prioribus colis posteriora inesse demonstret; quod cum dicit, eo ipso sententiam tantum in illis eandem esse significat, non verbum verbo respondere. Priora tria cola enuntiatis causalibus finiuntur: δυνάμει γὰρ ἄμφω ταῦτά, τὸ γὰρ αὐτὸ φιλοτιμεῖσθαι τε καὶ ἐπαινεῖν, ἤρκει γὰρ αὐτῶν εἰρῆσθαι θάτερον, quorum condicio prorsus diversa est. Nam cum priora ad singula exempla proxime praecedentia respiciant, tertium ἤρκει γὰρ αὐτῶν εἰρῆσθαι θάτερον ad omnia tria exempla pertinet; nimirum ex ter binis colis ter singula ponere sat erat. Haec re vera Dionysium intellegi voluisse probat periodus, qualem Isocrates ex eius sententia formare debebat: Τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν οὐκ ἂν μαίνεσθαι νομίσειεν ἡμᾶς, οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις, οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν; Tertium igitur enuntiatum ἤρκει γὰρ κτλ. quia causam affert, cur in tribus illis Isocratis colis tautologia reprehensa sit, alias causales sententias prioribus exemplis addi omnino non patitur, quo priora duo eiusdem generis enuntiata in gravissimam suspicionem vocantur. Atque de his iam dispiciamus, et prius de secundo τὸ γὰρ αὐτὸ φιλοτιμεῖσθαι τε καὶ ἐπαινεῖν. Haec certe Dionysii non sunt. Φιλοτιμεῖσθαι enim nemo unquam idem esse voluit atque ἐπαινεῖν. Veteres audias si tanti est interpretes, quorum Hesychius ita: Φιλοτιμεῖται· μεγάλη φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ, Photius cum Suida ita: Φιλοτιμεῖται· ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ. Iam vide, quaeso, quam temere haec interpolata sint. Grammaticus nescio quis verborum respon-

sionem a Dionysio statui ratus, cum in secundo exemplo verba minime idem significare videret, proprio Marte φιλοτιμείσθαι et ἐγκωμιάζειν ita aliquo modo iunxit, ut glossema adderet non τὸ γὰρ αὐτὸ φιλοτιμείσθαι τε καὶ ἐγκωμιάζειν, sed τὸ γὰρ αὐτὸ φιλοτιμείσθαι τε καὶ ἐπαινεῖν. Expulso hoc interpretamento etiam verba δυνάμει γὰρ ἄμφω ταῦτά labant et in suspicionem vocantur. Nam praeterquam quod tertium enuntiatum ἥρκει γὰρ κτλ. suspecta ea reddit, etiam sententia damnantur, quam cum Dionysius dixerit δις ἢ τρις τὰ αὐτὰ λέγων (p. 1008¹⁶) et ἐν ἡν . . . ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ τῷ . . . τὸ . . . prorsus ineptam esse non est quod pluribus persequar. Iam cum tot damnandi causae in uno enuntiato concurrant, hominis scioli doctrinam e Dionysii verbis remove non dubito. Unum mendum restat. Verba ἐξ ἡν τε γὰρ μίαν ἐκ τῶν δυεῖν ποιῆσαι περίοδον propter particulam τε utique membrum respondens requirunt. Quod cum non adsit, vocabula τε γὰρ corrupta esse censeo, cum praesertim vis particulae γὰρ nulla sit. Scribo ἐξ ἡν δέ γε μίαν ἐκ τῶν δυεῖν ποιῆσαι περίοδον, cl. p. 1010¹⁸ (cf. pag. 97 ad h. l.) ἐξ ἡν δέ γε αὐτῆς συστρέψαι¹⁾ τὸ πλάτος. Totum igitur hunc locum inde a p. 1008¹⁴ ita constituo: Εὐθὺς γοῦν τὴν πρώτην διάνοιαν ὁλίγοις (τοῖς) ὀνόμασιν ἐξενεχθῆναι δυναμένην μακρὰν ποιεῖ κυκλογραφῶν καὶ δις ἢ τρις τὰ αὐτὰ λέγων. ἐν ἡν μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ τῷ „Τίς γὰρ ἂν ἄλλοθεν ἐπελθὼν“ τὸ „Καὶ μὴ συνδιεφθαρμένος ἡμῖν, ἀλλ’ ἐξαίρνης ἐπιστάς τοῖς γινομένοις“, καὶ ἐν τῷ „Οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις“ τὸ „Καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιούμεν“, καὶ ἐν τῷ „Οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν“ τὸ „Ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον“. ἥρκει γὰρ αὐτῶν εἰρησθαι θάτερον· ἐξ ἡν δέ γε μίαν ἐκ τῶν δυεῖν ποιῆσαι περίοδον καὶ συντομωτέραν καὶ χαριεστέραν· „Τίς . . . πράττομεν“;

p. 1009^{17s} Μακρὰ μὲν οὖν ἡ λέξις οὕτως ἐστὶν αὐτῷ ac. 12—15 litt. τεῖα δὲ καὶ ἀσυγκρότητος πῶς M. Lacu-

¹⁾ συστρέψαι Syll.: ἐπιστρέψαι MR.

nam volgata lectio πλατεῖα explet; neque enim video, quidnam praeterea interciderere potuerit, cf. p. 1010¹⁰ καὶ ἡ μετὰ ταῦτα διάνοια πλατέως τ' εἴρηται καὶ ἀσυγκρότητός ἐστιν. 1011¹ συστρέψαι τὸ πλάτος, vers. 1 τᾶλλα ἐν πλάτει λέγεται. Idem suadet scholion ad hunc locum adscriptum (cf. pag. 52) μακροτέρα ἢ λέξεις γίνεται ταῖς ἀναδιπλώσεσι τῶν κώλων, πλατεῖα δὲ ταῖς περιττολογίαις τῶν λέξεων κτλ. Nimirum in vetustiore codice, quia novum caput incipere videbatur, spatium aliquod vacuum relictum erat; cf. pag. 67. Ante πως adverbium demonstrativum desiderari Reiskius intellexit. At Dionysius, ni fallor, non οὕτω πως scripsit, ut ille vult, sed ὥδέ πως; cf. e. g. p. 1010⁶ στρογγυλότερα ὥδέ πως ποιῆσαι.

p. 1011^{8ss} Ἄτονος δὲ δὴ . . . ἐστὶν ἡ λέξις τῷ ἐπιφέρειν τινὰ τοῖς εἰρημένοις διάνοιαν ταύτην. Aut τινὰ superfluum est, quod Sylburgio placuit, aut ταύτην non recte legitur. E Dionysii usu rescribo τῷ ἐπιφέρειν τινὰ τοῖς εἰρημένοις διάνοιαν τοιαύτην. Cf. p. 1012¹⁸ διαδέχεται δὴ τὴν ὀλίγῃ πρότερον ἐξετασθεῖσαν ἀντίθεσιν ἑτέρα τοιαύτη τις. Sequuntur ipsa verba. p. 1006¹ Ἡ μὲν οὖν Ἰσοκράτους λέξις . . . τοιαύτη τις ἐστι. Verba praecesserunt.

p. 1012^{2s} scr. Φέρε δὴ [δὲ R] πῶς ἐνῆν αὐτὴν εἰπεῖν στρογγυλότερον¹⁾;

p. 1014^{8ss} Ὁ δὲ λέγω, τοιοῦτόν ἐστι. πάσης διανοίας καὶ περιόδου καὶ λήμματος (sc. ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ λέξει περὶ ἧς ὁ λόγος vers. 5) αἶ τ' ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐπιφοραὶ τοιαῦται εἰσιν· ἐκεῖνος μὲν γὰρ· ἡμεῖς δὲ. κἀκεῖνοι· καὶ τότε μὲν. νῦν δὲ. καὶ ὅσον οἱ μὲν, ἡμεῖς δὲ καὶ τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ M. Antithetorum catalogus in Ambrosiano turbatus ex Isocratis verbis a Dionysio laudatis (or. de pace § 41—50, 5 Bekk. = p. 1001¹⁶—1005¹⁶) aliquo modo restitui potest, inter quae quod ultimum antithetorum par τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ non legitur, nihil hoc offensionis habet; exemplum notissimum ad cetera insuper additum est. Τότε μὲν — νῦν δὲ exstat

¹⁾ στρογγυλότερον Sylb.: στρογγυλωτέραν M R.

p. 1004¹³, ¹⁵; ὅσον οἱ μὲν — ἡμεῖς δὲ legitur p. 1002¹⁵, 1003². Praeterea quae huc facere possint, habes haec: p. 1002⁶ οἱ μὲν γὰρ, vers. 7 ἡμεῖς δέ; vers. 9 κἀκεῖνοι μὲν, vers. 11 ἡμεῖς δέ. Iam de Ambrosiani lectione videndum. Verba ἐκεῖνος μὲν γὰρ sana non sunt; neque enim inter Isocratis verba occurrunt et plurali saltem numero prolata esse debebant. Ex diverso Ambrosiani lectionem κἀκεῖνοι integram duco. Pro ἐκεῖνος μὲν γὰρ propter particulas μὲν γὰρ scribere malim οἱ μὲν γὰρ p. 1002⁶, post κἀκεῖνοι (= p. 1002⁹) verba ἡμεῖς δὲ (p. 1002¹¹) intercidisse suspicor, ut tota exemplorum series ita fere constituatur: αἱ τ' ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐπιφοραὶ τοιαῦται εἰσιν· οἱ μὲν γὰρ, ἡμεῖς δέ, (καὶ) κἀκεῖνοι (μὲν, ἡμεῖς δέ), καὶ· τότε μὲν, νῦν δέ, καὶ· ὅσον οἱ μὲν, ἡμεῖς δέ, καὶ· τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ.

p. 1022^{3ss} Διαφέρειν οὐδὲν ἐμαυτῷ δοκῶ τῶν τὰ μητρῴα καὶ τὰ κορυβαντικά . . . τελουμένων, εἴτ' ὁσμαῖς ἐκεῖνοί γε εἴτ' ἤχοις εἴτε τῶν δαιμόνων πνεύματι αὐτῷ κινούμενοι τὰς πολλὰς . . . λαμβάνουσι φαντασίας. Pro τῶν δαιμόνων πνεύματι αὐτῷ flagitante grammatica scribas τῷ δαιμόνων πνεύματι αὐτῷ.

p. 1027^{3ss} Ἐγκώμια δ' ἐν τῷ συμποσίῳ πολλὰ μὲν ἔρωτος, ὧν ἔνια οὐκ ἄξια σπουδῆς οὐδὲ Σωκράτους, ὁποῖον δὴ ποτε. οὐθὲν γὰρ δέομαι. νῦν δὲ περὶ τούτου λέγειν M. Verba corrupta sunt. Intercidit (post σπουδῆς) membrum a verbis πολλὰ δὲ incipiens, quo laudationes in Socratem commemorabantur. Ut in loco mendoso de verbis ὁποῖον δὴ ποτε certi quicquam statui nequit. Proxima ita videntur legenda esse: οὐθὲν γὰρ δέομαι νῦν γε περὶ τούτου λέγειν.

p. 1028^{16ss} Ἐν γὰρ τῷ πάντα τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς ἔχειν τοὺς θαπτομένους ἐνὴν καὶ τὸ προπεμφθῆναι τὰ σώματα· αὐτῶν ἐπὶ τὰς ταφὰς δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, ὥστε ἅ lac. 6—7 litt. τῶν περὶ τὰς ταφὰς νομίμων τοῦτο ὑπελάμβανεν ὁ ἀνὴρ εἶναι, λέγω δὴ τὸ παρῆναι πολλοὺς ταῖς ἐκκομιδαῖς M. Quae volgo post ὥστε leguntur ἀναγκαῖον ἦν πάλιν ταῦτο λέγειν· εἰ μὴ κράτιστον . . . sero demum suppleta esse Ambrosianus monstrat. Lego ὥστε ἄ(ρ)ιστον) τῶν περὶ

τὰς ταρὰς νομίμων τοῦτο ὑπελάμβανεν ὁ ἀνὴρ εἶναι. Deinde e Graeci sermonis more corrigas λέγω δὲ τὸ παρῆναι κτλ. Eandem medelam adhibeas p. 1065¹⁵ λέγω δὲ τὸ περιττὸν εἶναι συνθέτην ὀνομάτων τὸν Δημοσθένην. 1107¹¹ λέγω δὲ τῶν κρατίστων τε καὶ κυριωτάτων. Cf. Kruegerum p. 89 adn.

p. 1029^{12s} Οὐκοῦν οὐκ ἀναγκαῖα Πλάτων ἦδε ἡ προσθήκη M. Nominativum Πλάτων sensu destitutum esse nescio quis bene sensit, cum Πλάτωνι (R) exhiberet. At nihil hac mutatione proficimus; neque enim aptius hic ulla persona nominatur. Vox Πλάτων me iudice e margine irrepsit, idque eo certius fit, quod idem manifestius etiam p. 1050⁶ deprehenditur. Praecesserunt verba e Menexeno (p. 246^c—248^e) desumpta; tum haec Dionysius: αὕτη δοκεῖ κάλλιστα ἔχειν Πλάτων ἢ λέξεις ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ, ubi neque nominativus ferri potest et dativum a Sylburgio introductum plane absurdum esse quis facile concedet. Utroque loco vocem Πλάτων expungendam esse censeo.

p. 1030^{9ss} Εἰ δὲ χωρίσαντες τοῦτο τὸ κῶλον ἀπὸ τῶν προηγουμένων αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐξολοσομεν, οὐ περίοδος ἡμῖν γενήσεται καθ' ἑαυτὸ γενόμενον οὔτ' ἦθος ἢ πάθος ἔξει μὰ Δία οὔτ' ἄλλην πειθῶ καὶ χάριν οὐδεμίαν. Pro οὐ περίοδος ratio docet scribendum esse οὔτε περίοδος. Verba quae mox sequuntur καθ' ἑαυτὸ γενόμενον Dionysio abiudico. Nam condicionis in enuntiato primario non ferenda est repetitio, atque structura γενήσεται καθ' ἑαυτὸ γενόμενον non a rhetoris solum, sed a cuiusvis scriptoris elegantioris dictione abhorret.

p. 1031^{2ss} Τούτοις ἐκεῖνα ἐπιτίθησιν ὁ ἀνὴρ. „Λόγῳ δὲ δὴ τὸν λειπόμενον κόσμον ὃ τε νόμος προσταττει τούτοις¹⁾ ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσι καὶ χρή“. τὸ „καὶ χρή“ πάλιν lac. 11—12 litt. κείμενον ἐπὶ τελευτῆς τίνος ἔνεκα παρὲλληπται καὶ διὰ τί; πότερον σαφεστέραν ποιῆσαι τὴν λέξιν; Lacunam praeunte Sylburgio, qui ἐνταῦθα proposuit, ita expleo:

¹⁾ (τούτοις) R: in Ambr. lacuna 4—5 litt.

τὸ „καὶ χρή“ πάλιν (κάνταῦθα) κείμενον ἐπὶ τελευτῆς; cf. p. 562¹² ἀντίκειται γὰρ δὴ πάλιν κάνταῦθα κτλ. 585¹¹, 1065⁴ καὶ γὰρ ἐνταῦθα πάλιν. Mox vocabula καὶ διὰ τί non recte leguntur. Inepte enim de iisdem verbis καὶ χρή uno tenore quaeritur, quem ad finem (τίνος ἔνεκα) arcessita sint et qua de causa (διὰ τί). Atqui verba διὰ τί vel loco quo exstant suspecta fiunt, contra praepositionem ἔνεκα unice vere legi cum structura probat tum Dionysii consuetudo; cf. p. 1029¹³ ἀλλ' ἄρα γ' εἰ μὴ τοῦ ἀναγκαίου, κάλλους γε ἢ τῶν ἄλλων τινὸς τῶν ἐπιθέτων ἔνεκα κόσμων παρελήπεται τὸ κῶλον αὐτῷ τουτί; 1033¹⁷ τοῦ δ' ἀσφαλῶς βῆναι τὴν περίοδον ἔνεκα καὶ οὐθενὸς ἀναγκαίου . . . προρροσελήπεται τὸ „Παρὰ τῶν ἀκουσάντων“. 628¹⁰ Ἰσαῖον εἴ τις ἔροιτό με τίνος ἔνεκα προσεθέμην. Idem suadet medela ultimo colo adhibenda πότερα (τοῦ) σαφεστέραν ποιῆσαι τὴν περίοδον; cf. p. 1033¹⁷ τοῦ δ' ἀσφαλῶς βῆναι τὴν περίοδον ἔνεκα. Inde efficitur verba διὰ τί scioli glossema fuisse ad τίνος ἔνεκα temere adscriptum; quod cum in textum male reciperetur, particula καὶ addita est. Simili modo, ni fallor, καὶ τοῦτο ad glossema accessit p. 234¹³ προκεχειρίσται γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα [καὶ τοῦτο πρὸ πάντων] τοῖς νεωτέροις εἰς γραφήν. Schaeferus melet. critic. p. 15 ita: Notetur abundantia dictionis.

p. 1033^{3ss} Συνιδὼν οὐθὲν οὔτε σοφὸν οὔτε περιττὸν τὴν γνώμην ἔχουσαν, ὅπερ οἶμαι λοιπὸν ἦν, lac. 6 litt. τῆς ἐρμηνείας αὐτὴν ἡδύνειν βούλεται (sc. Πλάτων). Duce Sylburgio, qui τῷ καλλωπισμῷ τῆς ἐρμηνείας scribendum coniecit, lego (τῷ κάλλει) τῆς ἐρμηνείας αὐτὴν ἡδύνειν βούλεται, cl. p. 159 τί οὖν λείπεται μὴ οὐχὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κάλλους τῆς ἐρμηνείας αἰτιάσθαι; 32¹⁰ εἰς γοῦν ἡδονὴν ἢ κάλλος ἐρμηνείας. 117¹⁵ κάλλους ἐρμηνείας εἵνεκεν. 541² τὸ κάλλος τῆς ἀπαγγελίας. 1065⁴ τὸ κάλλος . . . τῶν ὀνομάτων. — Sequuntur haec:

p. 1033^{3ss} Ἐπειθ' ὥσπερ τὰ μειράκια καταβάς ἀπὸ τῶν γενναίων καὶ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων τε καὶ σχημάτων ἐπὶ τὰ θεατρικὰ τὰ Γοργία ταυτὶ παραγίνεται· τὰς ἀντι-

θέσεις καὶ τὰς παρισώσεις λέγω· καὶ διὰ τῶν λήρων τούτων κοσμεῖ τὴν φράσιν. Ad ea probanda duo exempla adduntur, quorum posterius hoc: p. 1035^{1ss} ἐν τῇ μετὰ ταύτην περιόδῳ τὰ αὐτὰ ποιῶν φανήσεται. φησὶ γὰρ „Δεῖ δὴ τοιούτου τινὸς λόγου, ὅστις τοὺς μὲν τετελευτηκότας ἱκανῶς ἐπαινέσει, τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσει.“ οὐκ-οὖν ἐπίρρημα ἐπιρρήματι παράκειται καὶ ῥήματι ῥῆμα· τὸ μὲν „ἱκανῶς“ τῷ „Εὐμενῶς“, τῷ δ' „Ἐπαινέσει“ τὸ „Πα-ραινέσει“ καὶ ταῦτα πάρισα; Παρακείσθαι si quidem genuinum est, nihil aliud significare potest quam iuxta positum esse; de parallelismo quodam colorum vel verborum apud Dionysium nusquam usurpatur. Cf. e. g. p. 152^{4s} Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι ἐπὶ τε κλυτὰν πέμπετε χάριν: p. 156¹¹ τὸ δὲ τούτῳ (sc. τῷ πρώτῳ κῶλῳ) παρακείμενον κῶλον τὸ „Ἐπὶ τε κλυτὰν πέμπετε χάριν“ . . . vers. 14 ἄρχει μὲν γὰρ αὐτοῦ στοιχείον ἐν τῶν φωνηέντων τὸ εἰ καὶ παρά-κειται ἐτέρῳ φωνήεντι τῷ ι· εἰς τοῦτο γὰρ ἔληξε τὸ πρὸ αὐτοῦ (i. e. Ὀλύμπιοι). p. 153¹ χάριν, θεοί: p. 159¹ τῷ τε χάριν τὸ θεοί παρακείμενον. vers. 13 ὀμφαλὸν θυόεντα: vers. 14 ἐνταῦθα τῷ τ' ὀμφαλὸν εἰς τὸ ν λήγοντι τὸ θυόεντα παρακείμενον ἀπὸ τοῦ θ ἄρχόμενον. Cf. praeterea p. 161², 15, 166¹⁴, 168³, 179¹⁰, 213⁵. Atqui adverbia ἱκανῶς et εὐμενῶς itemque verba ἐπαινέσει et παραινέσει non iuxta posita sunt, sed separata atque quodammodo opposita. Nimirum Dionysius etiam τὰς ἀντιθέσεις in Platonis verbis detegere se velle plane dixit, atque in priore exemplo examinando haec ille p. 1033¹⁴: ἐνταῦθα τοῖς μὲν ἔργοις ὁ λόγος ἀντίκειται, τῷ δὲ πραχθῆναι τὸ ῥηθῆναι. In posteriore idem recurrit (τὰ αὐτὰ ποιῶν φανήσεται). Inde sequitur pro παράκειται scribendum esse ἀντίκειται; praecedens παραινέσει, ni fallor, causa fuit corruptelae. Porro in editionibus e Reiskii coniectura male legitur καὶ ταῦτα τὰ πάρισα. Sententia haec est: Adverbium adverbio oppositum est et verbo verbum, idque ita, ut etiam parisa sint. Codicum lectio sana est. Ceterum quae his respondent prioris exempli verba p. 1033^{16s} ita legas: παρισούται [παρι-σούνται R] δὲ τὰ τρία μέρη τοῦ λόγου τοῖς τρισί.

p. 1037^{12ss} ita Ambrosianus exhibet:

πράττεται μὲν γὰρ τὰ πράγματα ἐργάζεται
 δὲ τὰ ἔργα ἀποφάσεως 3 litt. ἀξιοῦται τὰ ἄληπτα
 τουτὶ μὲν δὴ παχὺ εἴρηται τὸν 7 litt. τοῦ τούτῳ λεγόμενον
 ἐνθύμημιά ἀσθενέστερον. διὰ 2—3 litt. μακροῦ τὲ γὰρ καὶ ἀκατάλληλον
 5 καὶ οὔτε δεινότητα ἔχον οὔτε 7 litt. τῆς δ' εὐγενείας πρῶτον
 ὑπῆρξε τοῖσδε ἢ 10—12 litt. γένεσις οὐκ ἐπηλυσ οὔσα.

vers. 2 Lacuna expletur ex volgata ἀποφάσεως δ' ἀξιοῦται: ἀξιοῦνται R, cf. pag. 99 ad p. 1037^{13s}. Τὰ λεκτὰ pro τὰ ἄληπτα scribendum esse Sylburgius intellexit, cl. p. 1039: ἀποφαινόμεθα μὲν ἡμεῖς τὰ λεκτὰ.

vers. 3 Verba corrupta sunt. Ego quidem Sylburgium sequor τὸ δ' ἐπὶ τούτῳ λεγόμενον scribentem. Cf. p. 886: τὸ δ' ἐπὶ τούτῳ λεγόμενον.

vers. 4 Inter διὰ et μακροῦ quid intercidere potuerit nescio.

vers. 5 Vox σύνταξιν, quae volgo post alterum οὔτε legitur, inepta nescio cuius coniectura est. Fortasse Dionysius scripsit οὔτε δεινότητα ἔχον οὔτε (κάλλος); hoc enim vel simile verbum periisse verba indicant p. 1038¹⁴ τίς δ' ἂν ἀξιώσειε τῶν εὖ διαλέγεσθαι σπουδαζόντων εἰπεῖν. Cf. p. 933^{13ss}.

vers. 6 ἢ (τῶν προγόνων) γένεσις suppeditant Platonis libri (Menex. p. 237^b).

p. 1038^{9ss} Ποῖον ἔθνος ἀνθρώπων καθαρχὴ διαλέκτῳ χρώμενον ἐρεῖ γένεσιν τὴν μὲν αὐτόχθονα, τὴν δ' ἐπήλυδα: ἡμῖν γὰρ δὴ τι συμβεβηκός ἐστι τὸ εἶναι αὐτοχθόσιν ἢ μὴ [ἐπιχωρίοις]¹⁾, οὐχὶ τῇ γενέσει. Cum συμβεβηκός ἐστι τίς aliud significet quam συμβέβηκε, ex Dionysii consuetudine rescribo ἡμῖν γὰρ δὴ πού συμβεβηκός ἐστι κτλ. Cf. e. g. p. 1107³ ἅπανσι δὴ πού συμβέβηκε μέγεθός τε καὶ χρώμα. 374 πρότερον γὰρ δὴ πού. vers. 8 πρῶτον γὰρ δὴ πού. 208¹³ πᾶσι γὰρ δὴ πού τοῖς φιλολόγοις γνῶριμα. 500⁵ ἅπαντες γὰρ δὴ πού παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας. 135¹³ οὕτω δὴ πού.

¹⁾ ἐπιχωρίοις del. Vlietius p. 84.

p. 1039^{ss} Ἦν γὰρ δὴ που κατάλληλος ὁ λόγος, εἰ πρὸς τὴν γένεσιν ἀναφέρων, ὑπὲρ ἧς ὁ λόγος ἦν, ἐπέθηκεν „Ἄλλοθεν αὐτῆς ἠκούσης“, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν μέλλων ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἂν κατεστήσατο τὴν φράσιν· „Τῆς δ' εὐγενείας πρῶτον ὑπῆρξαν τοῖσδε οἱ πρόγονοι, οὐχὶ ἐπὶ ἡλυδες ὄντες οὐδὲ τοὺς ἐκγόνους τούτους ἀποφῆναντες μετοικούντας ἐν τῇ χώρᾳ, ἄλλοθεν σφῶν ἠκόντων, ἀλλ' αὐτόχθονας“. Constructio, qualis in codicibus legitur, nisi ὁρθῶς vel simile aliquid ante κατεστήσατο suppleveris, ferri nequit. Quodsi structura olim fuit condicionalis, cuius protasis bipertita erat εἰ ἐπέθηκεν et οὕτως ἂν κατεστήσατο. sequitur vocem ἂν in posteriore colo temere interpolatam esse. Iam de apodosi dispiciamus ἦν γὰρ δὴ που κατάλληλος ὁ λόγος; utique desideratur ἂν, quod fieri potest, ut in margine adscriptum male ad posteriorem protasin delatum sit. Scribo ἦν γὰρ (ἂν) δὴ που κατάλληλος ὁ λόγος. De particulis ἂν δὴ που coniunctis conferas p. 88^s μείζων ἂν δὴ που λέγοιτο εἶναι τῆς προτέρας. 978^{ss} εἰ μὲν ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἔδει ξηθῆναι, τοῦτον ἂν δὴ που τὸν τρώπον ἀπήγγελο. A. R. VIII 79 p. 205^s οὐκ ἂν δὴ που τὴν οὐσίαν . . . δημεύειν ἢ πόλιν ἡξίου.

p. 1041^{ss} Οὐκ οἶδα, εἰ ἐπὶ λαμπρότατον ἄλλο πρᾶγμα τούτου εὐτελέστερον εἴρηται Πλάτωνι καὶ ιδιωτικώτερον M. Propter praepositionem nominativus λαμπρότατον in deterioribus codicibus leviter in λαμπροτάτου (R) correctum est. At mendum in ipsa praepositione latet. Sententia haec est: Haud scio an alia qua res praeclarissima deterius a Platone viliusque descripta sit. Inde lego οὐκ οἶδα εἴ τι λαμπρότατον ἄλλο πρᾶγμα τούτου εὐτελέστερον εἴρηται κτλ. EI quondam male repetitum erat EIEITI.

p. 1042^{is} Ἐῶμεν καὶ τοῦτο· πῶς δὲ τῆς δωρεᾶς αὐτῆς εἶπε τὸ μέγεθος, ἐξετάσωμεν. Verba τῆς δωρεᾶς αὐτῆς incepta sunt. Respicit enim Dionysius ad Platonis verba (Menex. p. 237^s) modo (p. 1041^{ss}) laudata μόνη γὰρ ἐν τῇ τότε καὶ πρώτῃ τροφῇ ἀνθρωπεῖαν ἤνεγκεν, τὸν τῶν πυρῶν καὶ χριθῶν καρπὸν. Deinde examinat, quomodo magnitudinem

huius doni philosophus praedicaverit. Scribo πῶς δὲ τῆς δωρεᾶς ταύτης εἶπε τὸ μέγεθος, ἐξετάσωμεν.

p. 1042^{1ss} Εἰ τις βουλήσεται παράδειγμα λαβεῖν lac. 15 litt. μένης λέξεως, ἢ τοῦ καρποῦ μὴ φθονήσασα γῇ οὐχί¹⁾ πρώτη παρακίσεται; ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ M: λαβεῖν μένην λέξεως R. Neque Reiskii coniecturae placent μέσης vel ἀνειμένης vel λιτῆς neque Sylburgii εὖ κειμένης. Num forte fuit παράδειγμα λαβεῖν (μειρακιωδῶς εἰρη)μένης λέξεως? Paullo enim infra p. 1043^{1ss} singula vitia breviter colligens ita Dionysius: καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; δι' ὅλου γὰρ ἂν τις εὖροι τοῦ λόγου πορευόμενος τὰ μὲν οὐκ ἀκριβῶς οἷδὲ λεπτῶς εἰρημένα, τὰ δὲ μειρακιωδῶς καὶ ψυχρῶς κτλ.

p. 1060^{ss} Ὀλίγα τούτοις ἔτι προσθεῖς περὶ τῆς λέξεως, ἐπὶ τὸ καταλειπόμενον τῆς 4 litt. | 8—10 litt. θεωρίας μέρος μεταβήσομαι. Legō ἐπὶ τὸ καταλειπόμενον τῆς (τοῦ λεκτικοῦ τόπου) θεωρίας μέρος μεταβήσομαι, cl. p. 1058^{1ss} βούλομαι δὲ δὴ καὶ συλλογίσασθαι τὰ εἰρημένα ἐξ ἀρχῆς καὶ δεῖξαι πάνθ' ὅσα ὑπεσχόμεν ἀρχόμενος τῆς θεωρίας τοῦ λεκτικοῦ τόπου πεποιηκότα ἐμαυτόν.

p. 1060^{13ss} Δοκεῖ δὴ μοι τῶν μὲν ὑψηλῇ καὶ περιττῇ καὶ ἐξηλλαγμένῃ (τῇ) λέξει κεχρημένων κατὰ τὸ σαφέστερον καὶ κοινότερον τῇ ἐρμηνείᾳ κεχρηθῆναι προὔχειν ὁ Δημοσθένης. τούτων γὰρ ἐν πάσῃ κατασκευῇ στοχάζεται μέγεθος ἐχούσῃ καὶ ταύταις κέχρηται χαρακτηριστικωτάταις ἀρεταῖς ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς καὶ ξενοπρεποῦς ὀνομασίας ὥς γε μάλιστα. Verba τῇ ἐρμηνείᾳ κεχρηθῆναι Dionysii non sunt. Primum enim offendit, quod praegresso participio κεχρημένων eiusdem verbi infinitivus κεχρηθῆναι sequitur. Maxime autem genitivo τούτων spuria ea esse probatur. Τούτων enim est τοῦ σαφέστερου καὶ κοινότερου; at si verba κατὰ τὸ σαφέστερον καὶ κοινότερον τῇ ἐρμηνείᾳ κεχρηθῆναι recte legerentur, τούτου, sc. τοῦ . . . κεχρηθῆναι esse debebat. Genitivum τούτων vero quominus depravatam putemus, prohibent verba ταύταις . . . ἀρεταῖς. Inde efficitur verba τῇ ἐρμηνείᾳ κεχρηθῆναι lectoris nescio cuius interpretamentum esse.

¹⁾ οὐχί mg. cod. Bodl.: οὐχ ἢ MR.

p. 1061^{14ss} Ταῦτα μὲν οὖν χωρὶς ἐκάστῳ τῶν τριῶν πλασμαίων παρακολουθεῖν ἔφην καὶ ἐκ τούτων ἡξίουσαν τὴν Δημοσθένους δύναμιν πεφυκότεν μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις παρακολουθεῖν πλάσμασι, κρατίστην δ' ὄψιν ἔχοντα καὶ ἐκπρεπεστάτην ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις. Verbum ἡξίουσαν infinitivum additum postulare Sylburgius et Reiskius intellexerunt, quorum ille ἐξετάσαι δύναμιν proposuit, hic ἐξετάζειν vel βασανίζειν vel δοκιμάζειν δύναμιν. Paullo verius Reiskio duce ita scribere mihi videor ἐκ τούτων (ἐξετάζειν) ἡξίουσαν τὴν Δημοσθένους δύναμιν, cl. p. 755¹¹ παρὰ τὸν ἀριστον τῶν τότε ῥητόρων τοὺς ἰδίους ἐξετάζειν ἡξίου λόγους. Mox participia πεφυκότεν et ἔχοντα sana non sunt, neque quae Reiskius scribi voluit πεφυκότες et ἔχοντες veram sententiam adsecuntur. Δημοσθένη κρατίστην ὄψιν ἔχειν . . . ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις dici nequit, cum eadem de δυνάμει optime praedicentur; cf. p. 1062^s καθ' ὃ μάλιστα χωρίον ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὄψιν ἡδίστην ἔχει. Legas igitur: ἐκ τούτων (ἐξετάζειν) ἡξίουσαν τὴν Δημοσθένους δύναμιν πεφυκυῖαν μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις παρακολουθεῖν πλάσμασι, κρατίστην δ' ὄψιν ἔχουσαν καὶ ἐκπρεπεστάτην ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις.

p. 1063^{4ss} Οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἀκμάσαντες ἐκείνων θανυμάζοντες δὲ δῆλοι εἰσιν αὐτὸν καλοῦντες ταύτης [ταύτην e] μάλιστα τῆς εὐτεχνίας Me. Verissime Reiskius pro δὲ scripsit τε et ex voce καλοῦντες elicuit καὶ ζηλοῦντες. Cetera verba quod mutat Sylburgii exemplaris accusativo ταύτην ni fallor commotus: θανυμάζοντές τε δῆλοι εἰσιν αὐτοῦ καὶ ζηλοῦντες ταύτην μάλιστα τὴν εὐτεχνίαν, non probo. Ambrosiani lectio in his certe nihil habet, quo offendet. Cf. p. 1025^e τῆς δ' ἀπειροκαλίας αὐτὸν οὐδενώποτ' ἐξήλωσα.

p. 1064^{6ss} Καὶ¹⁾ οὐχὶ τοῦτό πω θανυμάζειν ἄξιον²⁾, ἀλλ' ὅτι καὶ μαρτυρῶν πολλαχῇ τὴν ἀρετὴν τῷ ῥήτορι κατάδηλός ἐστι καὶ ζηλῶν (sc. Αἰσχίνης). Cum de sola in componendis

¹⁾ καὶ Reisk.: ἡ MR || ²⁾ ἄξιον add. mg. cod. Bodl.

verbis Demosthenis virtute agatur, verba τὴν ἀρετὴν latius patentia restrictionem requirunt. E Dionysii more scripserim μαρτυρῶν πολλαχῇ (ταύτην) τὴν ἀρετὴν τῷ ῥήτορι κατά-δηλός ἐστι καὶ ζηλῶν. Cf. p. 1065¹¹ ἀγάμενος (sc. Αἰσχί-νης) οὐ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων αὐτὸν, ἀλλὰ τῆς συν-θέσεως ἀναμφιλόγως αὐτῷ ταύτην παρακεχώρηκε τὴν ἀρε-τὴν. 1063¹ ἅπαντες γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρε-τὴν ἂν μαρτυρήσειαν. 1062² δέον ἐξετάζεσθαι τὰς ἀρετὰς ταύτας.

p. 1066^{11ss} Τούτου δ' αἰτίας οἶομαι γενέσθαι πολλάς. πρῶτον μὲν τὴν ἐκάστου φύσιν . . . δευτέραν δὲ τὴν ἐκ λό-γου καὶ προαιρέσεως ἐμφυομένην δόξαν . . . τρίτην δὲ τὴν ἐκ συνηθείας χρονίου κατασκευαζομένην ὑπόληψιν ὡς σπου-δῆς ἀξίων ὧν ἂν τοὺς ἐθισμοὺς λάβωμεν. τετάρτην ἐπὶ τὴν πρὸς οὓς ἂν φιλοτιμούμενοι τυγχάνομεν, ὅποῖ' ἅττα ἂν ἐκείνοι ζηλῶσιν, ἀναφορὰν τε καὶ μίμησιν. Primum scribas πρῶτην μὲν, ut in sequentibus δευτέραν τρίτην τετάρτην. Verbum, quod mox legitur, ἀξίων nihil habet, unde pendeat. Apud Dionysium exemplum, quo hunc locum integrum esse probarem, non inveni; addo igitur, quod omni modo flagita- tur participium: τὴν . . . ὑπόληψιν ὡς σπουδῆς ἀξίων (ὄν-των) ὧν ἂν τοὺς ἐθισμοὺς λάβωμεν. Cf. Kruegerum gr. Gr. § 47, 4, 6. Pro verbis mendosis τετάρτην ἐπὶ Sylbur- gius τετάρτην ἔτι scribendum coniecit; vir doctus nescio quis in Bodleiani margine hoc proposuit: τετάρτην ἔτι τῶν πρὸς οὓς ἂν κτλ. Medela, ni fallor, alia est. Cum quattuor ha- beamus membra vers. 12 πρῶτην μὲν τὴν, vers. 13 δευτέραν δὲ τὴν, vers. 15 τρίτην δὲ τὴν, vers. 17 τετάρτην ἐπὶ τὴν, in quarto certissime τετάρτην δὲ τὴν scribendum. Denique legas τυγχάνωμεν.

p. 1087^{10ss} Συγγνώσεται δὴ μοι καὶ Πλάτων ὁ θαυμά-σιος, εἰ μὴ παραθῆσομαι κάκεινον λέξεις. ἡ γὰρ ὑπόμνησις ὡς ἐν εἰδόσι. καὶ ταῦτα δὲ δὴ βουλόμενος τὰς διαφορὰς τῶν ἁρμονιῶν . . . διήλθον. Enuntiatio causali verbum aliquod desiderari Reiskius vidit, cum scriberet ἡ γὰρ ὑπόμνησις ἀρκέσει ὡς ἐν εἰδόσι . . . καὶ ταῦτα τί βουλόμενος . . . διήλθον; At verba δὲ δὴ certo sana sunt; cf. p. 1096^s

τοῦτο δὲ δὴ μοι πρῶτον ἐνθυμηθεῖς δοκεῖ συμμεθαρμόζεσθαι. 559₃ συμβούλῳ δὲ δὴ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης λέγοντι . . . 628₉ τὸν δὲ δὴ τρίτον Ἰσαῖον εἴ τις ἔροιστό με, τίνος ἔνεκα προσεθέμην. 866₉ Τούτῳ δὲ δὴ τῷ ἀνδρὶ Θουκυδίδης ἐπιβαλὼν. Contra non intellego, quid particula καὶ sibi velit. Scribo: ἡ γὰρ ὑπόμνησις ὡς ἐν εἰδόσιν ἰκανή. ταῦτα δὲ δὴ βουλόμενος . . . διῆλθον.

p. 1088^{1ss} Αἱ γὰρ ἄκραι τινες εἰσὶν ἁρμονίαι; καὶ τίς αὐτῶν ἑκατέρας φύσις; καὶ τίς ἡ μίξις ἥ ἡ κράσις αὐτῶν; οὐδὲν γὰρ δὴ τῶν lac. 9 litt. ἄκρων M. Ad ceterorum colorum similitudinem corrigas τίς αὐτῶν ἑκατέρας (ἥ) φύσις; Quod sequitur enuntiatum causale in editionibus ex Sylburgii coniectura male legitur οὐδὲν γὰρ δεῖ τῶν ἄκρων, quorum verborum vis nulla est. Sententiam verissime Reiskius adsecutus est, cum scribendum suspicaretur „οὐδὲν γὰρ δὴ (procul dubio, vel utique) ἐνδέχεται περὶ μέσου σαφὲς εἰπεῖν, μήπω δεδηλωμένων τῶν ἄκρων. nihil enim utique dicere licet de re inter duas media, nisi prius de extremitatibus ambabus exposueris.“ Ambrosiani lacuna facit, ut vocem οὐδὲν pro subiecto habeam; post ἄκρων unus versus propter homoeoteleuton intercidit. Verba duce Reiskio ita fere constituerim: οὐδὲν γὰρ δὴ τῶν (μεταξὺ τῶν) ἄκρων (φύσιν ἔχει ῥηθῆναι μήπω δεδηλωμένων αὐτῶν τῶν ἄκρων). Cf. p. 995¹⁶ τοῦ δὲ ῥητορικοῦ γένους τοῦ μεταξὺ τῶν ἄκρων. Φύσιν ἔχει legitur exempli gratia p. 604¹⁷ τὸ μετὰ τοῦτο ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι τε καὶ ῥηθῆναι. 615² ὡς φύσιν εἶχε πραχθῆναι. 68⁵ οὐκ ἔχει φύσιν τὸ πρᾶγμα εἰς καθολικὴν καὶ ἔντεχνόν τινα περιλήψιν πεσεῖν.

p. 1091^{5ss} Τῶν δὲ συμφωνουμένων δυνὸν ἢ τρισὶ χωρίοις τὴν λειότητα μὴ φυλλάττουσαι συντυπῶν lac. 6—8 litt. μόνοις εὐρεθήσονται ἐν (τε) τῷ „Αἰρεσίην μοι δοτῆ“ καὶ ἐν τῷ „Τῆς ἡμετέρας πόλεως“ M. In volgata est συντυπαιμένοις. Reiskius proposuit σὺν τοῖς ἐπομένοις aut σὺν ταῖς ἐπομέναις; neutra coniectura Ambrosiano commendatur. Num forte Dionysius scripsit σὺν τοῖς π(αρακει)μένοις? Inter

consonas duobus tribusve locis inveniuntur, quae concinnitatem cum vicinis non observent.

p. 1093^{1ss} Τῶν δὲ περιόδων αἱ μὲν εἰσιν εὐκόρυφοι . . . αἱ δὲ ὕπτιαί . . . μήκει τε αἱ μὲν θάττους, ὥστε συμμετρηθῆναι πρὸς ἀνδρὸς πνεῦμα, αἱ δὲ πολλῶν μείζους, οἷαι καὶ μέχρι τῆς τετάρτης ἀναπαύσεως προελθούσαι τότε λήγειν εἰς πέρας. Verba αἱ μὲν θάττους illis αἱ δὲ πολλῶν μείζους opposita esse ipsa structura indicat. Sed adiectiva non eiusdem generis, ergo ne contraria quidem sunt. Tu vetus vitium tollas: ΘΑΤΤΟΥΣ ex ΕΛΑΤΤΟΥΣ corruptum est: μήκει τε αἱ μὲν ἐλάττους . . . αἱ δὲ πολλῶν μείζους.

p. 1095^{1ss} Ὅρῳ γὰρ αὐτὸν, εἴ ποτε λάβοι πράγματα χαριεστέρας δεόμενα κατασκευῆς, πανηγυρικὴν αὐτοῖς ἀποδίδοντα τῆς λέξεως ἀρμονίαν, ὡς ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκε λόγῳ, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δ' ἐν οἷς τὸν περὶ τῶν νόμων ἀποδίδωσι λόγον . . . καὶ τῇ κατὰ Λεπτίνου περὶ τῆς ἀτελείας κατὰ πολλὰ μέρη, μάλιστα δ' ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν εὐεργετῶν τῆς πόλεως. Ex analogia verborum πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δ' κτλ. lego κατὰ πολλὰ (μὲν καὶ ἄλλα) μέρη, μάλιστα δ' ἐν τοῖς ἐγκωμίοις κτλ.

p. 1096^{13s} Τὰς διηγήσεις ποιεῖ τὸ πλεῖον ἐχούσας τοῦ σεμνοῦ τὸ ἡδύ. Articulum τὸ ante πλεῖον perperam illum quidem interpolatum tollas; cf. p. 896^{1s} ἡ πλέον ἐχουσα τοῦ τεχνικοῦ τὸ φυσικόν.

p. 1100^{1ss} Δεύτερον δὴ κεφάλαιον ἦν ἐπιδειῖξαι τίσι θεωρήμασι χρώμενος καὶ διὰ ποίας ἀσχίσεως προελθὼν (sc. Δημοσθένης) τὸ κράτιστον μέρος ἔλαβε τῆς lac. 10—12 litt. ἀρμονίας. Lego τὸ κράτιστον μέρος ἔλαβε τῆς (μικτῆς καὶ μέσης) ἀρμονίας, cl. p. 1067^s οἱ δὲ συνθέντες ἀφ' ἑκατέρας τὰ χρησιμώτατα τὴν μικτὴν καὶ μέσῃ ἐξήλωσαν ἀγωγὴν, 1087^{1s} τὴν μέσῃν τε καὶ μικτὴν ἀρμονίαν ἐπετήδευσεν ὁ Δημοσθένης.

p. 1102^{7ss} Θέρε γὰρ, εἴ τις ψόδαῖς ἢ κρούμασιν ὀργάνων τὸ κάλλιστον ἐντείνας μέλος ῥυθμοῦ μηδὲνα ποιῆται λόγον,

ἔσθ' ὅπως ἂν τις ἀνάσχοιτο τῆς τοιαύτης μουσικῆς; τί δέ, εἰ τούτων μὲν ἀμφοτέρων προνοηθεῖ μετρίως, μένοι δ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μελωδίας καὶ τῶν αὐτῶν ῥυθμῶν οὐδὲν ἂν ἐξαλλάττων οὐδὲ ποικίλλων; ἄρ' οὐχ ὅλον διαφθείροι τὸ ἀγαθόν; Pro ποιῆται lego ποιήσαιο. Particula ἂν ut perperam cum participiis ἐξαλλάττων et ποικίλλων coniungitur, ita omni modo in apodosi condicionali desideratur. Praeterea interrogationis signum male additur post ποικίλλων, omittitur post τί δέ. Alteram igitur periodum ita exhibuerim: Τί δέ; εἰ τούτων μὲν ἀμφοτέρων προνοηθεῖ μετρίως, μένοι δ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς μελωδίας καὶ τῶν αὐτῶν ῥυθμῶν οὐδὲν ἐξαλλάττων οὐδὲ ποικίλλων, ἄρ' οὐχ ὅλον (ἂν) διαφθείροι τὸ ἀγαθόν;

p. 1107¹⁰ Ταχεῖάν τε πάνυ τὴν γνῶσιν λήψεται καὶ οὐκ ἐπι lac. 3 litt. σεται ταῖς ὁμοιότησι M: ἐπίσεται R. Sylburgius et Reiskius cum pro corruptis οὐκ ἐπίσεται scribendum proponerent hic οὐκέτι πιασθήσεται vel οὐκ ἐπιπίσεται, ille οἷκ ἐποίσεται vel οὐκ ἀπατηθήσεται, sententiam quidem genuinam adsecuti sunt, ipsa vocabula displicent; neque verbum quod et sententiae et Ambrosiani lacunae aptum esset, invenire mihi contigit. Impediendi autem notionem desiderari praecedens vocabulum ταχεῖαν aliquo modo indicare videtur: qui non unam tantum formae notam respicit, quae in multis similis esse potest, verum omnia aut pleraque ea quae formae alicui propria sunt, is celeriter impedimentisque nullis retentus quasi viam emetietur atque formae naturam cognoscet.

p. 1110^{16s} Τοιαύτην δέ φημι πᾶσαν εἶναι λέξιν πολιτικὴν, ἐν ᾗ τὸ ποιητικὸν ἐμφαίνεται κάλλος. Genuinam lectionem τοιαύτην δὲ φημι locus libri de c. v. p. 197¹⁰, unde haec repetita sunt, servavit.

p. 1113^{10ss} Οὐκ ἂν θανμάσειεν, εἰ φροντὶς ἐγένετο (i corr. s. ε) Δημοσθένει ἔτι μελῶν καὶ ῥυθμῶν καὶ σχημάτων καὶ τῶν ἄλλων πάντων, οἷς ἡδεῖα καὶ καλὴ γίνεται σύνθεσις M. Particulam ἔτι Reiskius suo iure delevit. Praeterea pro ἐγένετο scribere malim ἐγένετο, cum priore Ambrosiani lectione ductus tum loco libri de c. v. p. 209^{6s}, ex

quo haec fluxerunt: τί οὖν ἦν ἄτοπον, εἰ καὶ Δημοσθένει φροντὶς εὐφωνίας τε καὶ εὐμελείας ἐγένετο;

p. 1114^{13ss} Οὐκ ἄλογον ἦν καὶ ταῦτα καὶ τᾶλλα πάντα διὰ πολλῆς ἐπιμελείας . . . ἔχειν· ἐπειδὴ δ' ἡ χρίσιος ἄσκησις ἔξιν αὐτῷ ἐνεποίησε πολλήν . . . , τότε ἀπὸ τοῦ ῥάστου τε καὶ τῆς ἔξεως αὐτὸ ποιεῖν. Legas αὐτὰ ποιεῖν, cl. de c. v. p. 210s.

p. 1115^{12ss} Τὰ συμβεβηκότα τούτοις (sc. τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασι καὶ συνδέσμοις) συστολὰς ἐκτάσεις ὀξύτητας βαρύτητας γένη πτώσεις ἀριθμοὺς ἐγκλίσεις τὰ ἄλλα παραπλήσια τούτοις μυρία ὀνόματα. Ὄνόματα nullo modo ὀνόμασιν obtingere dici possunt, quare tollas ineptum additamentum; cf. de c. v. p. 211s τὰ συμβεβηκότα αὐταῖς (sc. ταῖς λέξεσιν) ἐκτάσεις τε λέγω καὶ συστολὰς καὶ προσωδίας καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

p. 1115^{15ss} Ὅταν δὲ τὴν τούτων ἀπάντων ἐπιστήμην περιλάβωμεν, τότε ἀρχόμεθα γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν, κατὰ συλλαβὰς¹⁾ μὲν καὶ βραδέως τὸ πρῶτον . . . προβαίνοντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ τὸν νοῦν ἰσχυρὸν τῇ ψυχῇ περιτιθέντος ἐκ τῆς συνεχοῦς μελέτης, τότε ἀπταιστως τε καὶ κατὰ πολλὴν εὐπέτειαν M. Quod in editionibus pro verbis corruptis τὸν νοῦν legitur τόνον, Reiskii est coniectura. Dionysius certo dedit προβαίνοντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ τύπους ἰσχυροὺς τῇ ψυχῇ περιτιθέντος; cf. de c. v. p. 211¹³ ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος ἀξιόλογος προσελθὼν τύπους ἰσχυροὺς αὐτῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ποιήσῃ, τότε ἀπὸ τοῦ ῥάστου δρωμεν αὐτά. 1114¹⁴ ἡ χρόνιος ἄσκησις ἔξιν αὐτῷ ἐνεποίησε πολλήν καὶ τύπους ἰσχυροὺς ἐνειργάσατο τῶν αἰετῶν μελετωμένων, cf. p. 210s.

p. 1118^{15s} Ὁ δὲ ἐγὼ σαφὲς ἐπὶ τῶν πραγμάτων ποιήσω. Sequuntur exempla. Dionysii ni fallor manus est ὃ δὲ ἐγὼ σαφὲς ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων ποιήσω. Cf. p. 86i ἔσται δὲ τοῦτο φανερόν ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων. 895¹⁵ ἐκ πολλῶν ἔτι δυνάμενος παραδειγμάτων ποιῆσαι φανερόν.

¹⁾ συλλαβὰς Reisk.: συλλαβὴν MR.

p. 1128^{4ss} Ἐοίκασιν οἱ τοῦτο συκοφαντοῦντες τὴν βραχυλογίαν ἐκ παντὸς ἀπαιτεῖν, ἣν, ὅπερ εἶπον, παντὸς μᾶλλον καὶ εὐκαιρότερον παρέχεται (sc. Δημοσθένης). Dixit de ea re Dionysius p. 1127^{1ss} κέχρηται γὰρ αὐτῇ χρησίμως ὁ ἀνὴρ, ὥσπερ καὶ τῇ τμητικῇ καὶ τῇ βραχυλογίᾳ, πάντων γε μᾶλλον καὶ εὐκαιρότερον. Inde altero loco corrigas πάντων μᾶλλον καὶ εὐκαιρότερον.

p. 1128^{12ss} Τούτων δὲ τῶν ἀρετῶν ἐκάστην οὐχ ἡ βραχυλογία κράτιστα δύναται ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁ πλεονασμὸς ἐνίων ὀνομάτων, ὃ καὶ ὁ Δημοσθένης κέχρηται. Verba ὁ πλεονασμὸς ἐνίων ὀνομάτων non recte leguntur, quasi vero certa electaque nomina sint quibus pleonasmus efficiatur, quo Demosthenem usum esse Dionysius dicit. Scripsit ille ni fallor ὁ πλεονασμὸς ἐνίοτε τῶν ὀνομάτων; cf. p. 1127¹ λέγω δὲ τὸ πολλοῖς ὀνόμασι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλοῦν ἐνίοτε.

INDEX LOCORUM.

Asterisco (*) ei loci insignes sunt, quos coniectando sanare temptavi.

Demetrius Magnes	122	4492	47 n. 2, α
Dinarchi fragmentum XLII	121	13	75
Dionysius		14ss	83
de comp. verb.		4501	75
*17ss	172	3, 7ss	83
*29s (289)	26. 28	8	75
*309ss	173	9	57
*1310ss	173	*9ss	177
7510	6	10	75
c. XIV	27	4515	82
*115ss	173	5ss	84
14713ss	26	7 (4472)	82
1645	133	8	70
*16712ss (10082ss)	226	11	82
*20715ss	174		
*21115ss	174	de Lysia iudicium	
epitoma	5s. 26	4523	50 n.
ars rhetorica (spuria)	25. 29ss	4531	34 n.
*23413	232	3 (5951ss)	197
veterum censura	25. 28	6s	76
4177	9	9	68
prooemium de orat. ant.		13ss	84
*4451s	174	15	68
4461	28	4541ss, 4	84
1s	83	9	38. 84
*1ss	175	10	68
3	82	12	84
17	28	4551ss	74
17s	83	3	38
*17ss	175s	3ss, 7s	84
4472, 12	82	10ss (*)	84 (178)
*17ss	176	12	57
4486s	83	4562	68. 75
17	82	2ss	84
4491	75	3	38
		*6	178
		4571	68

4571s	84	4724	56
3	85	6	76. 81
*4582ss	179	4731	56
*6ss	179—181	5	68
8s	85	6	81
4591	38	8s	71
7	57	4741	24
7s, 9ss	85	1s	86
13	76	7	76
13s	85	9	58
4607ss	107	4751	69. 75
9	33	4762ss (* [4509ss])	76 (178)
4612	68	3	58
6	75	9s	86
8s	85	12	33
10	75	4773	46. 58
14s	85	5	57
4621ss	85	7, 8	58
4	50	9	57
5	24. 58	11	58
4633ss	85	12	75
9	68	14	39
9s	85	4786	50
10	82	*7ss	184
13	25	479s	68. 81
14	68	8ss	86
15s	85	10	58
4646, 9	68	4807	47 n.
11	47n. 58. 68	8s	86
16	58	9ss	76
4655	81	4811	82
4661	56. 81	3s	86
2ss	85	8	68
6ss	24	*10ss	184
*8ss	181	13	58
4673s	70	4825	75
6ss	86	9, 11ss	86
*9ss	182	17s	76
10	75	4833	39. 68
16s	86	8	57
4682	34	4841	56
4	68	1s	77
*7ss	182	4852	58
11	68	4	39. 68. 75
4699ss	76	4861ss, 4ss	87
12s	80	10	39
12ss	86	12	58
4703, 8, 10	68	4872ss	87
11s	71. 86	5	68
4711	68	5s, 7ss	87
1s	86	*11ss	185
4	34	14	58
4s	86	4881	68
5s	80	4	75
*10ss	182—184	4s	87

4887	81	*5185s	168
8	58	5191	58
8ss	80	2	56
9, 11	68	7s	68
12s	80	8	75
13ss	87	5201ss	77
4899	58	4	75
13	34n. 58		
14	58		
4901 (2, 4, 6, 9, 11)	75	de Isocrate indicium	
*1ss	186	5346	68
4, 6s	87	9	82
7, 11	75	5351	82
*11s	186	2	79
12	75	3	68
4912	87	7	58
4s	77	9	62
5	34 n.	11	68
11s	87	5361	75
4924ss	87	1s	88
8ss	72	4	68
9	75	5	58
12s	87	5372	25
13	58	3	68
4931	71	4	88
5	56	8	68
6	58	5383ss	71
8s	88	4	82
10	58	6s	77
11	47 n.	8	82
*11ss	108	14ss	88
4941	58	17	53
*1s	186	5392	58
2	58	4, 5	82
5ss	80	6	58
8s	89	11	47 n.
4953	68	13	81
4ss	88	5401	38. 82
6ss	104	2ss	105
11	198	4	75
4965	58	7, 12	82
7s	80	*12s	189
12	34. 68	13	68
*13ss	186	14	82
15	68	14ss	71
4975	75	15	24. 56
5006	58	5413s	77
8	47 n. 68	8	82
11	58	10	71. 81
5014	75	12	57
8	68	14	58
9	58	*17ss	189
14s	88	5426	56
16s	77	11 (5394)	71. 82
5121	58	12	68
		13	69

5431	51	5564	25
2	82	5	82
4	75	8	34
*1188	190	88	88
13	75	10	25
1488	71	11	88
5442	81	*1288	192
12	82	5572	75
14	75	6	58
5451 (54014)	82	7	68
4	56. 82	5583	82
8	82	98	73
13	68	*1188	192
5461	34 n.	13	82
*388	191	5596	39. 58. 68. 82
9	82	7	82. 88
10	68	88	72
1088	88	10 (5384)	82
17	82	14	89
5471	68	1488	105
388	21	5601	68
6	82	3	57
8	56	5	58
10, 11	82	9	68
1388	39	13	58
16	58	15	68
548788	40	5611	34
14	88	5	68
17	75	13	82
5494	68	14	57
5	39	5623	58
9	88	7	59
5501	58	9, 10, 13	82
2, 3, 4, 6	82	14	75
7, 11	58	5632	33
15	68	4	82
5515	68	5	53
6	75	*58	192
12	68. 75	6	57
14	58	*68, *1288	192
15	57	56410	75. 82
5523, 4	82	5651 (54710)	82
8	69. 75	388	89
9	58	1388	72
14	56	16	56
16	82	*5661 (431088)	173
5533	68	2	82
8	53	28	73
888	71	570888	19
1288	88	1488	22
55412, 13	75	5738	68
17	82	12	68. 82
1888	88	5741188	22
5556 (55216)	82	5766	68
10, 13	75	988	71

57611	56	59616	69
*1188	192	5971	59
16	59	2	39
5773	82	1488	77
888	89	59838	77
9	71	9	59
13	47 n. 69	*988	197
14	34	11	59
579688	21	60012	59
583488	23	13	77
5841, 2, 5, 6, 7, 16	59	60178	77
9	69	11	81
*1788	193	*1188	198
5851	59. 71	12	69
2	69	6031	24
7	47	3	59
8	51	6047	47 n. 75
13 (54710), 15	82	138	89
de Isaac iudicium		6057	59
5861	25	8	75
3	81	988	77
*587188	193—196	10	39. 59
28	77	11, 13	59
5884 (5374)	88	6071	47 n.
7	75	3	69
88	89	608588	21
5896	69. 75	8	24
1188	71	60912	39
13	59	6107	69. 75
15	75	6114, 10	69
168	77	*1188	198
5901	75	12	59
3	69	14	78
*888	196	15	59
10, 11	81	17	25
*1588	196	6122	59. 78
5914	59	5	89
7	77	8	69
8, 11	69	13	59
5923, 5	59	6134	46
6	57	88	78
*98	197	*888	199
13	69	10	76
178	77	11, 14	59
5931	25	*1788	199
28	89	6145	25
5948	75	7	69
9	59	*1388	199
*5951888	197	158	78
19	59	17	69
59648	80	6154	25
12	59	108	78
128	80	*1088	200
13	59	14	29
		6162	59

616s	78	6414	60
6ss	89	*6	203
7	59	7, 13, 14	60
12	69	*16ss	203
14	76	6423, 4, 7, 8, 10, 13	60
6172s	78	*17	200 n. 1
5, 11	59	6433	90
12	69	5, 8, 11, 13	60
14	59. 69	*16	204
6183	76	6441, 3, 4	60
3s	80	5 (*)	34 (198)
4	82	13	60
62411ss	201	6451, 5	60
6253ss	78	*5ss (4941s)	186
6	51	14	41 n.
6s, 13ss	78	6463	60
17	76	4, 8, 10, 12	61
6262ss	79	6473	61
8ss	89	5	34
12	24	15	61
15	72. 76	6491	61
17	178	6505	61
6271	46	6516, 9, 10, 15	61
2	76	6521	90
9	56	2, 3, 4, 6, 7, 8	61
15s	79	10	33
6281	82	6532	61
7	76	7	105
9ss	79	8, 10	61
14	69	6542 (1, 3, 4, 6), 8, 9	61
16ss	79	6552, 7	61
629s, 7	76	6561, 2	61
de Dinarcho iudicium		3	90
6301s	89	4, 7	61
5	81	10s	90
6321s	34. 60	6571	61
6331	108	*5ss	204
13	60	6	61
14	89	9	89 n. 7
15	60	16	61
6341, 9, 13, 16	60	6586, 9, 10, 13, 15	61
6353s	90	6591	81
4	60	6, 8, 9	61
6	82	14 et 15	62
16	60	6602	62
*6362 (49011s)	186	*2ss	204
7, 8	60	7	62
6386	60	*8	203
*7ss	201	10	62
11	60	6611	62
6391, 2, 3	60	*1ss	205
*5s	203	5, 6	62
*10ss	202	7	81
6404, 10, 11, 16	60	13	62
		66212	62

6633, 5, 12, 14	62	7404	12
66410	62	5	11
6653	62	14	82
8	34 n. 62	7419	14
9s	90	7426, 13	82
15	62	17	14
6662	62	7431	82
*2ss	205	7-8	14
13	62	7441	12
15s	90	7454	11
66710, 11, 12	62	13, 14-15	12
epistula ad Ammaeum I.		7461, 11	11
7193	10	7476, 10-11	12
7214	12	13	11. 12
11	10. 82	749s	14
7221	82	8	11
3	10	epistula ad Cn. Pompeium	
6, 12	82	750s	53
7231	12. 82	751s, 9	47
2	10	10	11
7243	82	15	82
8	10	7524-6	14
72512-13	14	*8ss	207
7262	82	14	82
9, 10	11	7532	11
7279	11	*3ss	208
10ss	209	16ss	210
7283	47 n.	7543	11
5	12	4	82
17	82	12, 14	11
72913	82	7551	15
14	11	3	82
7303	82	4-5	15
8, 10	11	8	82
7312, 6	11	13	47 n.
7323	82	75612	82
*6ss	207	7571s	210
7332	82	10	11. 209
7344, 10, 15	11	758s	15
7357, 15	11	7 (54014)	82
7363	14. 50	9	11
4	11	11	12
7	14	12	11. 47
14, 15	11	7592	11
7375	82	7	13
7	11	9	51
8	82	11	11. 15
12, 15	11	12	105
19	47 n.	7601-3, 12	13
7383, 8, 13, 18 bis	11	7611, 7	13
7391, 5	11	10	11. 13
11	82	11	11
12	11	12	15
16	82	13	82. 208

76115	11
17	16
7621-2	13
5 bis	11
7	47 n.
10	13
11	16
76411	82
13	11
16	82
7651	82
7, 12	11
7662	11
5	82
7671	82
7681	82
4, 5-6	13
7691	12
2	13
5	82
7	13
8	47 n.
11	12 82
13	82
7704	17
10	12. 13
15	13
7716 (5349)	82
68	208
11	12
16	12. 82
7725	17
*588	212
10	13
11	17
12	82
7736, 15	12
*18	204
7741, 12	12
7751, 6	13
13	82
7762, 5	12
6, 14	13
17	12
7777	82
77810	47 n.
16, 18	82
7801	12
6	82
8	17
7816, 8	12
10	46
13, 15	82
7822	17
888	208

78211	14
7832, 3, 7, 9	12
13	17
7846	17
7852	12
10	14
7868	47
12	14
7877	12

epistula ad Ammaeum II.

7925ss, 12s	211
79315	145
79815	137
8026	208
80310	157
80416	211
8053	147
8	158
8072	163
15	155
80817	148

de Thucydide iudicium.

81111	62
81211ss	90
81313	106
15s	90
8149	82
8154	62
14, 15ss	90
*8164ss	215
*8177ss	212
14	62
8181s	90
4	62
5	91
8191ss	74
5	62
12	82
16	63
8202s	91
5	63
*10ss	213
11	91
8211	63
1ss, 5	91
11	81
8224	56
*588	213
7	47
10	63
8238	63
*12ss	213
18	56. 133

8241 (85915)	158	*848188	216
*788	214	6	63
82516	63	98	91
8265, 13, 15	63	10	82
*1788	215	8495	92
8285	63	8507	161
8	51. 57. 91	12, 14	156
8298	82	8512	159
11	63	788	205
12	91	8	82
830288	91	18	63
4	47	8525, 7	63
5 (5384), 10, 16	82	9	82
8315	82	11	47 n.
8325	63	8531	47 n.
6	56	2	63
8333	134	88, 148	92
9	152	8555	81
8349	159	6	47 n.
12	63	85614, 18	63
8352	156. 161 bis	*8573	216
8	136. 153. 163	14	139
12	156 bis	8583	143
13	142	9	152
8363	82	8597	131. 152
14	56	11	152
15	162	13	133
8372	155	8603	129
688	91	4	152
10	47 n. 63	6	137
*1088	215	8615	155
1288	91	7, 8	133
17	82	1588	92
8388	156	16 (58515)	82
83911	63	8624	63
8402	152. 153	86328	92
5	159	4, 8	82
7	82. 152	9	63
11	51	11	57
8414	56. 142	8646, 108	92
11, 12, 14	63	11	82
148	91	8658	82
18	63	9	63
8423	156	*13	205
13	63	8663	82
84312, 16, 17	63	13	63
8449, 12, 15	63	8678	63
1688	91	10	47
8455	56	138	92
11, 12	63	8681	63
13	157	2	82. 92
14	153	10	63
16	154	11	82
8471, 14	63	12	63
8481	82	8697 (5418)	63 (82)

8698	63	89016	51
15	82	17	82
8701	63	8913	56
7	82	7, 148	93
9, 10, 11	63	16	64
16 (7806)	82	*892488	216
17	63	*98	52
8713	64	89312	81
788	92	16	64
16	143	8948	128
17	133	16	156
8726, 7	43	8956	161
8731	161 n. 5	8	156
2	43	896138	93
9	57	15	64
118	92	89718	93
8741	48	9	64
288	105	*1488 (490118)	186
8	82	8981	47 n.
11	79	8	82
8756	157	12 9518)	64
9	126	899288	93
8767	157	3	64
10	132	*488	217
15	155	5	64
87710	166	*9	198
12	155	14	64
13	154	17	93
8781	130	9001	64
88017	131	4	93
88116	56. 64	9	82
882888	92	1188	107
15	57	9017	162
8831	64	8	137
10	82	16	162
14	163	9026	159
8843	125	7	143
6	127	15	136
8	154	9038	142
11	156	16	142. 153
8859	153	9044	156
17 (8866, 8, 10)	164	5	142. 159
8861	155	8	142
9	82	12	138
128	92	15	134
8875	64	9053	159
8	82	7	142
88811	93	11	136
8896, 8	93	16	156
9	64	9061	155
890188	216	9	64
*78	51	17	155
*1088	216	9071	153. 160
12	93	3	125
15	64	9082, 3	64

9054	82	9282	62
5	64	9	162
12	132. 157	15	132
18	64	9292	64
9091	160	5	94
4	157	*988	218
14	153	9309	91
9104	64	11	64
88	93	17	156
911388, 5	93	9314	152. 161
6	64	9325	156
9128	47 n.	9	62
88	93	14	160
9	64	9332, 4	126
14	130	93412	154
16	157	9355	161
91311	138	11	162
13	126. 161	1588	94
16	155. 157. 160	9365	132. 134
17	153. 155	9	152
9144	81	9377	64
6, 7	64	8, 138, 1488	94
88, 1388	93	16	64
14	57	9388, 16	64
17	163	1688	218
9154	157	93915	61
5	155	9402	64
6	64	788, 12	94
8	56	13	64
*888	217	94118	94
138	94	6, 13	64
9165	153. 157	14	82
8	154	*94258	218
11	156	9432	95
13	160	4, 5, 7	64
14 (7231)	82	9447	82 bis
*918388	218	10 (8701)	63
6, 8, 10, 12, 16	64	9452	47 n.
9208, 108	94	4 (77116)	82
14	162	7, 12	64
9216	64. 81	13	62
11	64	16	64
12, 16	94	1688	95
9228	61	94613	82
9243	64	14	51. 62
8	62	94713	47 n.
10	64	*9481588	219
*9256 (49418)	186	94918	95
12	64	9513	82
92718, 11	91	8, 16	64
13	64	9523, 4, 6	64
14	82		
168	94		
*17 (431088)	173		
9281	47 n.		

de Demosthenis dictione liber.

9531 45. 164
9548 165

95514	65. 83	*97515ss	221
9561	81	*9761ss. *3ss	222
95711	65. 83	*9772ss	223
13	83	5, 6, 11ss	96
14	95	12ss	106
14ss	108	14	96
9581	54 n. l. 83	9782s, 5, 6ss	96
4, 10	65	10	83
12	83	13	65
9592	83	9794	46. 65
*9ss	219	5s	96
12 (5384)	82	*9804ss	223
13	65	9815	65
9603	54 n. l	5s	96
9624	57	7 (1158ss)	174
*6ss	219	8	65
7 (*)	81 (203)	9	57
9	65	9821ss, 6s	96
*96312ss	220	9, 10	65
15	65	11	65. 83
9643ss, 7s	95	12	57
*7ss	220	9836	74
*12ss	190	6s, 8s	96
9652 (54014)	82	9	56
5	65	10	65
7	47	9869ss	109
15 (55216)	82	9924	81
15ss	95	5	96
16	51	6	51
9662ss	105	6s	96
6, 10	65	12	83
11 (5394)	65 (82)	14	57
12, 13	65	*9932ss	224
*13s	220	11s	96
16	65	9943, 16s	97
9671s	105	9954	51
5s	95	12	65. 83
*6	203	*13ss	224
9, 11, 16	65	9971	65
9682 (76113)	82	*99811ss	225
4ss	95	14	51
7	47 n.	9997, 19	65
9ss	95	10004, 16	65
9695	95	10014	83
13 (8993)	64	10062	47 n.
9702	83	8	65
*9ss	220	10072	83
9711ss	109	4	65
*4ss (9722ss)	221	7 (924s)	82
*9743ss	221	8, 9, 12 (99212)	83
4 (77116)	82	*14	217
12	65	10081, 2	65
15s	95	*2ss	226
9751	83	11	83
12	96	14ss	97

*100815	198	102988, 108	98
1688	226	128 ()	98 (231)
100910	65	13	83
14 (98158)	96	1388	98
*178	228	10304	57
10106 (*)	65 (198)	7	98
11	83	8	83
168	97	*988	231
10117	97	11, 12	83
*988	229	188	99
*101228	229	10311	66
8	83	2	67
10	65	*288	231
12, 16 (99212)	83	8	57
101314	97	158	99
10141	65	10324	66
288	97	13	57
*888	229	*103388, *588	232
10	83	7	66
10152	65, 97	11 (5418)	82
102010	65	15	83
1388	97	*168	233
10214	57	17	83
588, 888	97	*10351 (56368)	192
102248	97	*688	109
5	83	10368	57
*588	230	103788, 888	99
7, 8	83	*1288	234
10 (5502)	82	138, 15	99
13	65	*1038988	234
102338	98	11	83
7	65, 98	13	57
588	98	1388	99
9	65, 83	10396	47n.
13 (8231288)	213	*988	235
14	57	158, 19	99
102410	65	104015, 16	66
16	65, 98	104118	99
10252, 6	83	*588	235
9, 11	65	*104218	235
10271	83	388	99
28	98	*788	236
*388	230	988	99
688	217	1488	110
8 (72817)	82	10434	47
9	65	788	99
10282 (7431)	82	104438	99
*4	203	*10506 (1029128)	231
6	98	11	99
7, 13	83	13, 14	100
14	47	1056488	100, 110
*1688	230	5	66
17	98	118	100
10291	66	12	83
6	83	10572, 3, 6, 7	66

10578, 14ss	100	10711	83
10585, 6, 11	66	10, 12	66
10597	66	14 (8828ss)	92
10	83	16	66
15	66	18ss	101
16	83	10728ss	101
10601	66	14	83
4	83	18	83. 101
*5ss	236	10735, 7 (9), 8	66
8 (6281)	82	11 (86915)	82
8ss	100	11ss	101
(13) 14	25. 26	12	83
*13ss	236	10753	135
*14 (5989ss)	197	*8	198
10612	66	13	83
4	25ss	14	66
6, 7	66	10765	101
9	25ss	8ss	110
10	66	11ss	101
*14ss	237	107713	81
18	83	16ss	101
10625ss	100	17	66
9, 10	66	10783	47 n. 66
12	66. 100	11ss	101
10631	100	15	83
4	66	10795ss	102
*4ss	237	10829, 12	66
*9ss	203	10835 (8363)	82
11	66	6	83
12ss	110	9, 11ss	102
*10646ss	237	12	83
9	47 n. 66	14	47 n. 83
11ss	100	17	66
10652, 6	66	108710	102
11 (7806)	82	*10ss	238
16	83	14	47
10666	50 n.	15	66
10	83	*10881ss	239
*11ss	238	2	66
17	66	3ss	102
10671, 7	66	5	83
12	83	7	83. 102
10681	83	11ss	102
8	66	10905, 8ss	102
10	83	12	66
11	66	*14	205
15ss	100	10911, 3	66
10691	26	*5	205
3ss	100	*5ss	239
4	57	6	48
7, 10	66	8ss	102
12	83	10924s, 7	102
10705, 7	66	*10931ss	240
12ss	100	8ss	102
14ss	101	13	66

10946s	102	11103	67
9	66	11, 14	83
*109511ss	240	*16s	241
10962	66	11115	83
10	83	7	67. 83
11	66	15s	104
13	67	11126, 10	67
*13s	240	11133	67
15	83	5s	104
10974	67	*10ss	241
10987	47 n.	14, 15	83
12	67	11142s	104
10995	67	10, 11, 12	67
11 (* [4941s])	83 (186)	13 (10117)	97
*11001ss	240	*13ss	242
7	83	11151 (10995)	83 (67)
7s	102	8 (110511)	83
12	103	*12ss, *15ss	242
14	67	16	83
11014	67	11162	83
5ss	103	3	104
10	56	4, 7	67
11, 14	83	9ss	106
17	103	11s	104
11022s	103	12	67
5	83	13 (54710)	82
*7ss	240	11172	67
13	67	5	47. 83
11031, 2	67	9	67
8	83	10	83
11043	67	11, 12	67
4s	103	*11183	198
10	67	5s	104
13	103	8	67
11054	83	*15s	242
5	47 n.	11191s	104
5s	103	13	67
8	83	112114, 15	67
8ss	103	*11226	203
10	67	10	67
11, 14	83	12	48
11069, 13	67	16	83
11072	67	*16ss (5989ss)	197
7	103	11236	83
10	241	7	67
11082 (545s)	82	11	57. 67
8, 9	83	11242	56
9s	103	11253, 5, 8, 11, 14	67
10	83	1126s	83
*11093 (4668ss)	181	12 (4582ss)	179
5	67	11274s	104
10	104	7, 10	67
12	67	16s	104
11101	67	*11284ss	243
1s	104	6	83

11287s	104	L. I c. 11	p. 165	131 n. 5
*12ss	243	12	p. 1610	133
			p. 1612	143
			p. 1614	133
		22	p. 1618ss	147
			p. 1623	158
Epitoma, vide Dionys. de comp. verb.		211	p. 2728	152
		221	p. 282	137
		222	p. 286	131. 152
		223	p. 289	135. 152
		224	p. 2812	133
			p. 2813	158
			p. 2817	155
Isaeus, oratio pro Euphi- leto	118—119	231	p. 2819	129
fragm. VII Saupp.	119—120		p. 2820	131. 152
fragm. X	120		p. 2821	137. 143
fragm. XVI	121	3	p. 291	135
fragm. XLV	121		p. 293	155
Isocrates, de pace § 12	19. 22	4	p. 294	133
§ 43	22	5	p. 295	133
trapez. § 4	21		p. 296	130
§ 121ss	23	6	p. 296ss	146
Isocrateum, exemplar Dio- nysii	18 n. 2		p. 2911	152
		241	p. 2914	130 n. 2
		411	p. 403s	146
		703	p. 556	135
			p. 557	158
		717	p. 5622	157
		891	p. 663	159
		972	p. 715	162
			p. 716	141
			p. 719	155
Lysias, oratio XXXIV	8ss	1001	p. 721	152. 153
oratio in Diogitonem	112—115		p. 724	159
Olympicus	116		p. 725	135. 152
fragm. XIX	116	1143	p. 7933	154
fragm. LXII	117	1181	p. 8129	137
fragm. CXIX	117	2	p. 8132	135. 156.
fragm. CXX	118			161 bis
			p. 821	135
Philochorus, fragm. CXLIV			p. 823	136. 153. 163
et CXLVI Muell.	122		p. 827	156 bis
Pindarus, fragm. CVII et			p. 829	142
CXXI Bergk	111	1202	p. 8234s	147
		1383	p. 9515	149. 155
		1401	p. 9622	162
		1442	p. 10020	159
*Scholion ad Thucyd. I 24	51	L. II c. 221	p. 11612	154
			p. 11613	131 n. 5
		2	p. 11613	161
			p. 11618	142. 156
Theophrastus	122		p. 11620	156
Thrasymachus, fragm. II	111s		p. 11621	130
Thucydides			p. 11623	159

L. II c. 271	p. 11825	153. 159	L. III c. 824	p. 2173ss	148
	p. 11826	142		p. 2176	129
	p. 11828	126. 159		5 p. 2179	165
351	p. 12217	136. 137		p. 21710	159
2	p. 12232	137		6 p. 21716	165
	p. 1231	126		p. 21717	159
394	p. 1251	131		8 p. 21734	127
	p. 1252	137		p. 2181	128
	p. 1253	128		p. 21810	156
424	p. 1272	149	832	p. 21817	161
	p. 1278	163	3	p. 21819	156
592	p. 13616	153	L. IV c. 103	p. 24227	126
	p. 13619	127. 159		p. 24228	126
601	p. 13628	134		p. 24230	129
5	p. 1378	131	121	p. 2444	149 n. 8
611	p. 13719	156	34	p. 25733	48
3	p. 13729	152. 161	1	p. 25734	161 n. 5
4	p. 13733	162	385	p. 26012	142
	p. 13735	161	542	p. 26733	156
623	p. 13830	162	783	p. 28224	159
4	p. 13832	159	L. V c. 42	p. 3183	142
5	p. 1392	132		263-4 p. 33233	160
631	p. 1394	125	5	p. 3333	156
2	p. 13910	156		p. 3335	129
711	p. 14527	131		p. 3337	132
2	p. 14533	162	321	p. 33622	154. 162
	p. 14534	137		p. 33623	157
3	p. 1468	162		p. 33624	153
4	p. 14612	136		p. 33625	127
	p. 14614	159	85	p. 3691	128
721	p. 14615	143		p. 3692	155
	p. 14622	136		p. 3695	153. 160
2	p. 14630	142		p. 3697	125
	p. 14632	125. 136	87	p. 36917	132. 157
3	p. 1475	142. 153	88	p. 36921	160
	p. 1479	156		p. 36923	157
	p. 14710	142. 159	89	p. 36929	153
731	p. 14711	142	911	p. 3709	128
	p. 14713	142	94	p. 37027	130
3	p. 14720	134. 153	95	p. 37028	157
741	p. 14726	159	1031	p. 3723	126. 161
	p. 14730	142		p. 3725	155
3	p. 14734	136	2	p. 3726	157. 160
	p. 1484	156		p. 3727	153. 155
	p. 1488	155		p. 3728	129
L. III c. 812	p. 21523	161	1051	p. 37221	163
	p. 21524	163	2	p. 37225	157
	p. 21530	125		p. 37226	155
3	p. 21533	127	1112	p. 3748	160
	p. 2161	154		p. 37410	153. 155. 157
4	p. 2163	130	3	p. 37413	154
	p. 2164	156		p. 37416	156
821	p. 21616	153		p. 37417	160
3	p. 21632	155. 164			

L. VI c. 242	p. 392 ⁹⁸	147	L. VII c. 704	p. 493 ¹⁷	132
762	p. 422 ²⁵	161		p. 493 ¹⁹	129
3	p. 423 ¹	160. 162	5	p. 493 ²³	155
771	p. 423 ⁶	160	6	p. 493 ³¹	130. 160
	p. 423 ⁷	126	7	p. 493 ³³	166
	p. 423 ¹⁰	126		p. 493 ³⁴	130
781	p. 423 ²⁸	132. 134		p. 494 ¹	155
	p. 423 ³²	152		p. 494 ²	154
2	p. 424 ⁴	165		p. 494 ³	128
803	p. 425 ¹⁹	154. 160		p. 494 ⁶	130
			8	p. 494 ⁷	131
L. VII c. 694	p. 492 ²²	130		p. 494 ¹²	129
701	p. 492 ²⁴	129. 157	714	p. 495 ¹	128
	p. 492 ²⁹	157	5	p. 495 ⁵	160
2	p. 493 ¹	126	7	p. 495 ¹⁹	131
	p. 493 ⁴	129 bis		p. 495 ²²	165
	p. 493 ⁶	142	721	p. 495 ²⁴	161
	p. 493 ⁷	165			
4	p. 493 ¹⁴	157	L. VIII c. 645	p. 549 ⁵	132

Corrigenda.

- pag. 1131 pro 76215 l. 7625
124 pro μένει l. μένη
49 not. vers. 2 pro Τίμαιος¹ l. Τίμαιος |
53 not. vers. 13 pro καλοῦς l. καλοῦς
5721 pro cum e. l. cum e
70 not. vers. 9 pro significavi l. significavi
7734 pro R¹ l. R¹)
8921 pro κατ' ἐνθύμημα l. κατ' ἐνθύμημα
10125 pro lac. 5—7 litt. l. lac. 5—7 litt.
10310 pro μέρος. l. μέρος :
1047 pro ἦν l. ἦν
1393 pro καλεῖται. l. καλεῖται,
6 pro 11; l. 11,
22018 pro πανηγυρικὴν l. πανηγυρικὴν
22835 pro ac. l. lac.

Lipsiae, typis Breitkopfii et Haertelii.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

Princeton
2/15/52

1871

1871

Gd 39.97
De Dionysii Halicarnassensis script
Widener Library 003661656

3 2044 085 111 748